Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0001-0

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0002-6

A. 502.
m.

Πᾶς ὅς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ
ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0003-1

0/0 Ne

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0004-7

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0005-2

Universitäts- u. Landesbibliothek Halle (Saale)

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

NOVUM TESTAMENTUM,

IN QUO

TUM SELECTI VERSICULI 1900.
QUIBUS OMNES NOVI TESTAMENTI
VOCES CONTINENTUR, ASTERISCIS
NOTANTUR;

TUM OMNES ET SINGULÆ VOCES
SEMEL VEL SÆPIUS OCCURRENTFS, PECU-
LIARI NOTA DISTINGUUNTUR,

AUCTORE

JOHANNE LEUSDEN,
PROFESSORE.

ALTJESSNITZER BIBLIOTHEK

CUM PRIVIL. REG. POL. ET ELECT. SAX.

LIPSIÆ & LUBBENÆ,
APUD GEORGIUM VOSSIUM,
Impressit IMMANUEL TITIUS,
MDCCXXIV.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0007-3

Universitäts- u. Landesbibliothek Halle (Saale)

käuflich erworben von der ULB Halle

2148,

JOHANNES LEUSDEN

LECTORI BENEVOLO

Salutem.

DO tibi hic Novum Teſtamentum Græcum nitidiſſimè & correctiſſimè impreſſum, ſine ullis litterarum compendiis, quæ vulgo abbreviaturæ dicuntur. Hæ ſæpius Tyronibus, & quandoque etiam doctioribus, moleſtias faceſſere & remoram injicere ſolent.

Verſibus *mille* & *nongentis* [1900], cum omnes verſiculi Novi Teſtamenti ſint *ſepties mille*, *nongenti* & *quinquaginta novem* [7959], præfixi Aſteriſcum: quia omnes & ſingulæ voces totius Novi Teſtamenti, quæ ſunt *quater mille*, *nongentæ* & *quinquaginta ſex* [4956] in annotatis verſiculis continentur.

Omnibus & ſingulis illis vocibus No-

vi Teſtamenti, ſive ſemel ſive ſæpius occurrentibus, diſtinctam notulam præpoſui. Vocibus unicâ vice, vel unico tantum loco extantibus, quales in Novo Teſtamento occurrunt *mille*, *ſexcentæ* & *octuaginta ſex* [1686] præfixi talem notulam (†). Sed voces bis vel ſæpius in Novo Teſtamento occurrentes, quales ſunt *ter mille*, *ducentæ* & *ſeptuaginta* [3270] tali notulâ (‡) ab aliis diſtinxi.

Præterea in fine ſingulorum Capitum expreſſi duplices notulas numericas, quarum priores exprimunt in genere numerum vocum in illo Capite annotatarum, & ibidem ſemel vel ſæpius aliàs occurrentium; poſteriores verò, quibus ſemper hæc notula (†) præponitur, denotant voces ſemel tantum in Novo Teſtamento, & quidem eo ipſo capite, extantes. Exempli gratia: In fine Capitis decimi-quinti Matthæi extant hæ notæ numericæ, 16. † 2. quod in illo Capite annotatæ ſint voces ſexdecim, & inter has duæ, ſemel tantum in Novo Teſtamento atque hoc ipſo loco, occurrentes.

Mediante hoc Teſtamento Græco quivis

quivis brevi tempore poterit percurrere omnes voces Novi Teſtamenti Græci.

Si petas harum omnium [4956] vocum, vel ſemel aut ſæpius occurrentium, & in his *mille* & *nongentis* verſibus annotatarum *analyſin* & *reſolutionem*, adeas COMPENDIUM noſtrum GRÆCUM, in quo invenies omnium harum vocum, eodem ordine, quo ſeſe in ipſo textu Novi Teſtamenti ſequuntur (in Nominibus) Nominativos, Genitivos & Genera; & (in Verbis) primas perſonas Præſentis Indicativi, Tempora & Modos; adeo ut aperiens juxta Te hoc Compendium, ſine ulla moleſtia, imo ſine Lexico, inventurus ſis Nomina & Verba, eorumque Tempora & Modos.

Si hæc ſuperiora deſideres, & præterea etiam *Themata* & *ſignificationem* omnium & ſingularum vocum, ut & *Loca* S. Scripturæ, in quibus quælibet vox extat, inſpice meum COMPENDIOLUM, quod jam ſimul cum Novo Teſtamento Græco, cum Græco-Latino & cum Græco-Belgico, typis Wetſtenianis, & eadem forma in lucem emittitur.

Ut Eruditorum judicia de his Aſteriſcis & Notulis, Textui olim & jam additis,

ditis, intelligerem, placuit Specimen aliquod talis Novi Testamenti publico Examini Academico subjicere, quod die 9. Novembris Anno 1687. publicè defendit DANIEL VOETIUS, NICOLAI VOETII, Pastoris quondam Ultrajectini Filius, & Magni GISBERTI VOETII Nepos.

Hæc editio optimè convenit cum Bibliis Hebraicis non punctatis, sub meo nomine, Francofurti, tum & postea Amstelædami eadem forma editis; adeo ut Vetus & Novum Testamentum originale simul in eodem nunc volumine commode compingi possint. Vale Lector Amice, & laboribus meis fruere, iisque fave.

Dabam Ultrajecti Ipsis Kalend. Martii 1698.

SYRIA.
MAR
TE
NE
TRIBUS
MANASSE.
RACHONITIS.
GAD.
ÆA
ARABIA
DESERTA.
ÆGYPTUS.
Loca
ERRÆ SANCTÆ
quorum fit mentio in
EVANGELIIS.

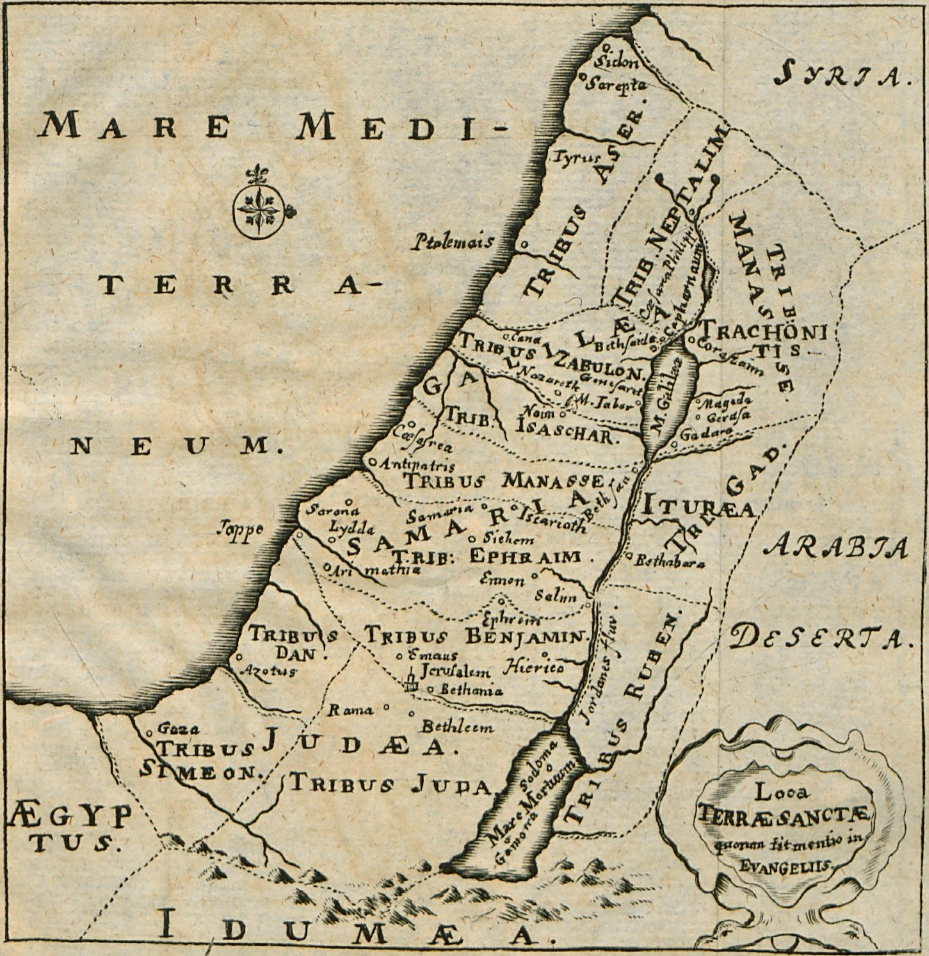
Mare Medi-
terra-
neum.
Syria.
Arabia
Deserta.
Ægyptus.
Idumæa.
Sidon
Sarepta
Tyrus
Ptolemais
Tribus Aser.
Trib. Neptalim.
Tribus Manasse.
Trachonitis.
Galilæa
Tribus Zabulon.
Cana
Bethsaida
Capharnaum
Corozaim
Nazareth
Genesaret
M. Tabor
Naim
Trib. Isaschar.
M. Galilææ
Magada
Gerasa
Gadara
Cæsarea
Antipatris
Tribus Manasse.
Bethsan
Samaria
Iscarioth
Sarona
Lydda
Sichem
Ioppe
Trib: Ephraim.
Arimathia
Enmon
Salim
Ephrem
Ituræa
Trib. Gad.
Bethabara
Tribus Dan.
Azotus
Tribus Benjamin.
Emaus
Jerusalem
Bethania
Hierico
Jordanes fluv.
Tribus Ruben.
Rama
Bethleem
Gaza
Tribus Simeon.
Judæa.
Tribus Juda.
Sodoma
Mare Mortuum
Gomorra
Loca
Terræ Sanctæ
quorum fit mentio in
Evangeliis.

ΤΟ΄ ΚΑΤΑ΄ ΜΑΤΘΑΙ͂ΟΝ

ΕΥ᾽ΑΓΓΕ΄ΛΙΟΝ.

Κεφ. ά. 1.

1 ΒΙ΄ΒΛΟΣ γενέσεως Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δα-
βὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.
2 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν
Ἰσαάκ· Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ.
3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φα-
ρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ·
Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ·
Ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.
4 Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ναασσών· Ναασσὼν δὲ
ἐγέννησε τὸν Σαλμών.
5 Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ· Βοὸζ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ·
Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.
6 Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δα-
βὶδ τὸν βασιλέα· Δαβὶδ δὲ ὁ βα-
σιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα
ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου.
7 Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
Ῥοβοάμ· Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀσά.
8 Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰω-
σαφάτ· Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰωράμ· Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ὀζίαν.
9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἄχαζ· Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἐζεκίαν.
10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν
Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀμών· Ἀμὼν δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἰωσίαν.
11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βα-
βυλῶνος.
12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν
Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε
τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιὴλ δὲ ἐ-
γέννησε τὸν Ζοροβάβελ.
13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακεὶμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.
14 Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σα-
δώκ· Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀ-
χείμ· Ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐλιούδ.
15 Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐλεάζαρ. Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ματθάν· Ματθὰν δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.
16 Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς
ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος
Χριστός.
* 17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ
ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ
δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ
ἕως τῆς ‡ μετοικεσίας Βαβυλῶ-
νος, ‡ γενεαὶ ‡ δεκατέσσαρες·
καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυ-
λῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ
δεκατέσσαρες.
18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέν-
νησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης
γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας
τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐ-
τοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ
πνεύματος ἁγίου.
* 19 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
δίκαιος ὢν, καὶ μὴ ‡ θέλων αὐ-
τὴν ‡ παραδειγματίσαι, ἐβου-
λήθη ‡ λάθρα ‡ ἀπολῦσαι αὐτήν.
* 20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ‡ ἐνθυ-
μηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου
κατ᾽ ‡ ὄναρ ‡ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων·
Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς
παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυ-
ναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεν-
νηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν ἁγίου·
21 Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗ-
ΣΟΥ͂Ν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0017-9

λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν.
22 (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυ-
ρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος.
23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ
ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ κα-
λέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἘΜ-
ΜΑΝΟΥΗΛ· ὅ ἐστι μεθερμη-
νευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.)
24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀ-
πὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσ-
έταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυ-
ρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ.
25 Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν,
ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν
πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ. Ιο. † ο.

Κεφ. β΄. 2.

1 ΤΟῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος
ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας,
ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασι-
λέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν
παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα,
λέγοντες·
2 Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐ-
τοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ,
καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βα-
σιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα
Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ·
4 Καὶ συναγαγὼν πάντας
τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς
τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐ-
τῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.
5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθ-
λεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ
γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·
* 6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα,
† οὐδαμῶς ‡ ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς
‡ ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξ-
ελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποι-
μανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.
7 Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέ-
σας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ'
αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομέ-
νου ἀστέρος.
8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς
Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀ-
κριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παι-
δίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγ-
γείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν
προσκυνήσω αὐτῷ.
9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βα-
σιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ
ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ,
προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη
ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον.
10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐ-
χάρησαν χαρὰν μεγάλην σφό-
δρα.
11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰ-
κίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μα-
ρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πε-
σόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ
ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐ-
τῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα,
χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρ-
ναν.
12 Καὶ χρηματισθέντες κατ'
ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώ-
δην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν
εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐ-
τῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαί-
νεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέ-
γων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ
παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ.
καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι
ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοί· μέλλει γὰρ
Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ
ἀπολέσαι αὐτό.
14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε
τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐ-
τοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Αἴγυπτον·
* 15 ‡ Καὶ ἦν ἐκεῖ ‡ ἕως τῆς
† τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρω-
θῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ
τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ
Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.
* 16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι
ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων,
† ἐθυμώθη ‡ λίαν· καὶ ἀποστείλας
ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς
ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ † διετοῦς καὶ
† κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν
‡ ἠκρίβωσε ‡ παρὰ τῶν ‡ μάγων.
17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν
ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος·
* 18 ‡ Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη,
† θρῆνος καὶ ‡ κλαυθμὸς καὶ ‡ ὀδυρ-
μὸς

μὸς πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί.

19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ.

22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν. χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται. 17. † 6.

Κεφ. γ'. 3.

1 ἘΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βατιλεία τῶν οὐρανῶν.

* 3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς † τρίβους αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου.

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

10 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός μου ἐστὶν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί.

12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.

13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

* 14 Ὁ δὲ Ἰωάννης † διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με;

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ, ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.

17 Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. 2. † 1.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0019-4

Κεφ. δ'. 4.

1 ΤΟ'τε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς
τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύ-
ματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ
διαβόλου.

2 Καὶ νηςεύσας ἡμέρας τεσ-
σαράκοντα καὶ νύκτας τεσσα-
ράκοντα, ὕςερον ἐπείνασε.

3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πει-
ράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γέ-
νωνται.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Γέ-
γραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζή-
σεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παν-
τὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ ςό-
ματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν
ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν,
καὶ ἵςησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύ-
γιον τοῦ ἱεροῦ.

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω·
γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγ-
γέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε,
μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον
τὸν πόδα σου.

7 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πά-
λιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπειρά-
σεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐ-
τὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν
λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας
τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ
τὴν δόξαν αὐτῶν.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα
πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν
προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὕπαγε σατανᾶ· γέγραπ-
ται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου
προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ
λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διά-
βολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσ-
ῆλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι
Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

* 13 Καὶ καταλιπὼν τὴν
Ναζαρὲτ, ἐλθὼν ‡ κατῴκησεν εἰς
Καπερναοὺμ τὴν † παραθαλασ-
σίαν, ἐν ‡ ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ
Νεφθαλείμ.

14 Ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος.

15 Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφ-
θαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν
τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν
ἐθνῶν.

16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν
σκότει, εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς
καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θα-
νάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰη-
σοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν·
Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς
παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
λαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σί-
μωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ
Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
βάλλοντας ἀμφίβληςρον εἰς τὴν
θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς·)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε
ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁ-
λιεῖς ἀνθρώπων·

20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ
δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν
ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον
τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ
μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐ-
τῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκ-
τυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐ-
τούς.

22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ
πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν,
ἠκολούθησαν αὐτῷ.

*23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων
ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ
κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας, καὶ ‡ θεραπεύων πᾶ-
σαν νόσον καὶ πᾶσαν † μαλα-
κίαν ἐν τῷ λαῷ.

* 24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ‡ ἀκοὴ
αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ
‡ προσήνεγκαν ‡ αὐτῷ πάντας
τοὺς ‡ κακῶς ἔχοντας, ‡ ποικίλαις
‡ νόσοις καὶ ‡ βασάνοις ‡ συνεχο-
μένους, καὶ ‡ δαιμονιζομένους, καὶ
‡ σεληνιαζομένους, καὶ ‡ παρα-
λυ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0020-5

λυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 16. † 1.

Κεφ. έ. 5.

1 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

4 Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

*9 ‡ Μακάριοι οἱ † εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

11 Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη.

15 Οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

*18 ‡ Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, † ἰῶτα ‡ ἓν ‡ ἢ μία ‡ κεραία οὐ μὴ ‡ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ ‡ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.

19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.

*22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ‡ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ‡ εἰκῇ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν † εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ † ῥακὰ, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ ‡ μωρὲ, ‡ ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν ‡ γέενναν τοῦ ‡ πυρός.

23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τὶ κατὰ σοῦ,

*24 Ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον † διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ ‡ δῶρόν σου.

*25 Ἴσθι † εὐνοῶν τῷ ‡ ἀντιδίκῳ σου ‡ ταχὺ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ ‡ κριτῇ, καὶ ὁ

κριτής σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.

26 Ἀμὴν λέγω σοὶ, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

27 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχεύσεις.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

31 Ἐῤῥέθη δὲ ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον·

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται.

*33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ‡ ἐῤῥέθη τοῖς ‡ ἀρχαίοις· Οὐκ † ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὀμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ.

35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως·

36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι.

37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, Ναὶ ναὶ, Οὒ οὔ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων, ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν.

38 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη· Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην·

40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον.

*41 Καὶ ‡ ὅστις σε ‡ ἀγγαρεύσει † μίλιον ἓν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.

42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῇς.

43 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς·

45 Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;

47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν;

48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι. 29. † 7.

Κεφ. ς'. 6.

1 Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3 Σοῦ

3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημο-
σύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου
τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου·
4 Ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν
τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ
βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς
ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.
5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ
ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦ-
σιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν
ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶ-
τες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φα-
νῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν,
6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσ-
ελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ
κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι
τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ·
καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φα-
νερῷ.
*7 ‡ Προσευχόμενοι δὲ μὴ
† βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ
‡ ἐθνικοί· ‡ δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ
† πολυλογίᾳ αὐτῶν ‡ εἰσακου-
σθήσονται.
8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς·
οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὧν χρεί-
αν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι
αὐτόν.
9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑ-
μεῖς· ΠΑ'ΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
σου.
10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιού-
σιον δὸς ἡμῖν σήμερον.
12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλή-
ματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίε-
μεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς
εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ
βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.
14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀν-
θρώποις τὰ παραπτώματα αὐ-
τῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ οὐράνιος·
15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀν-
θρώποις τὰ παραπτώματα αὐ-
τῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει
τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ
γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ,
σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι
τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μι-
σθὸν αὐτῶν.
17 Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου
τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν
σου νίψαι·
18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀν-
θρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πα-
τρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ
πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπ-
τῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.
*19 Μὴ ‡ θησαυρίζετε ὑμῖν
‡ θησαυροὺς ἐπὶ τῆς ‡ γῆς, ὅπου
‡ σὴς καὶ ‡ βρῶσις ‡ ἀφανίζει, καὶ
ὅπου ‡ κλέπται ‡ διορύσσουσι καὶ
‡ κλέπτουσι·
20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θη-
σαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς
οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου
κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ
κλέπτουσιν·
21 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς
ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία
ὑμῶν.
22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός
ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφ-
θαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ
σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται·
23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πο-
νηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκο-
τεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν
σοὶ, σκότος ἐστὶ. τὸ σκότος πόσον;
24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυ-
ρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα
μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπή-
σει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ
ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνα-
σθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ.
25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ
μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί
φάγητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ
σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε· οὐ-
χὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τρο-
φῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;
26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεί-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0023-2

ρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συν-
άγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει
αὐτά. οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον δια-
φέρετε αὐτῶν;
27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλι-
κίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;
* 28 Καὶ περὶ ‡ ἐνδύματος τί
μεριμνᾶτε; † καταμάθετε τὰ
‡ κρίνα τοῦ ‡ ἀγροῦ ‡ πῶς ‡ αὐξά-
νει· οὐ ‡ κοπιᾷ, ‡ οὐδὲ ‡ νήθει·
29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ
Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.
* 30 Εἰ δὲ τὸν ‡ χόρτον τοῦ
ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ ‡ αὔριον
εἰς ‡ κλίβανον βαλλόμενον, ὁ
Θεὸς ‡ οὕτως ‡ ἀμφιέννυσιν, οὐ
πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;
31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέ-
γοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί πίω-
μεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;
32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη
ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων
ἁπάντων.
33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα
πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.
34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς
τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον μεριμ-
νήσει τὰ ἑαυτῆς. ἀρκετὸν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς. 29. † 3.

Κεφ. ζʹ. 7.

1 ΜΗ' κρίνετε, ἵνα μὴ κρι-
θῆτε.
2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε,
κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ με-
τρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.
3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ
σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ
δοκὸν οὐ κατανοεῖς;
4 Ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ
σου· ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀ-
πὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ ἡ
δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;
* 5 ‡ Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶ-
τον τὴν ‡ δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις
ἐκβαλεῖν τὸ ‡ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφ-
θαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ,
μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας
ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων· μή-
ποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν
τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέν-
τες ῥήξωσιν ὑμᾶς.
7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται
ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε·
κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.
8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει,
καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ
κρούοντι ἀνοιγήσεται.
9 Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρω-
πος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;
10 Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ
ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
* 11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ
ὄντες, ‡ οἴδατε ‡ δόματα ‡ ἀγαθὰ
διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ
μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰ-
τοῦσιν αὐτόν;
12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε
ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕ-
τω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗ-
τος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προ-
φῆται.
* 13 ‡ Εἰσέλθετε διὰ τῆς ‡ στε-
νῆς πύλης· ὅτι † πλατεῖα ἡ
‡ πύλη, καὶ † εὐρύχωρος ἡ
‡ ὁδὸς ἡ ‡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ‡ ἀ-
πώλειαν, καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰ-
σερχόμενοι δι' αὐτῆς.
14 Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ
τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα
εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ
εὑρίσκοντες αὐτήν.
15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχον-
ται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προ-
βάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρ-
παγες.
16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. μήτι συλ-
λέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυ-
λὴν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;
17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν
καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σα-
πρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς
ποιεῖ.
18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγα-
θὸν

θὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐ-
δὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς κα-
λοὺς ποιεῖν.
19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν
καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ
εἰς πῦρ βάλλεται.
20 Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν
αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.
21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε
Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ
ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
22 Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε Κύριε, οὐ τῷ σῷ
ὀνόματι προεφητεύσαμεν, καὶ
τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβά-
λομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνά-
μεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;
23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐ-
τοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς.
ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν.
24 Πᾶς οὖν ὅςτις ἀκούει μου
τοὺς λόγους τούτους, καὶ ποιεῖ
αὐτοὺς, ὁμειώσω αὐτὸν ἀνδρὶ
φρονίμῳ, ὅςτις ᾠκοδόμησε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν·
25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ
ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν
οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ
οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τε-
θεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.
26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς
λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν
αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μω-
ρῷ, ὅςτις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον·
*27 Καὶ ‡ κατέβη ἡ βροχὴ,
καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ‡ ἔπ-
νευσαν οἱ ‡ ἄνεμοι, καὶ ‡ προσέκο-
ψαν τῇ ‡ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔπεσε,
καὶ ἦν ἡ ‡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.
28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέ-
λεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τού-
τους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς
ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ
γραμματεῖς. 22. † 2.

Κεφ. η΄. 8.

1 ΚΑταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ
τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.
2 Καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσ-
εκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε,
ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.
*3 Καὶ ‡ ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων·
Θέλω, καθαρίσθητι· Καὶ εὐθέως
‡ ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ ‡ λέπρα.
*4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλὰ ὕπαγε,
σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ
προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ ‡ προσέ-
ταξε Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς
Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ
ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐ-
τὸν,
6 Καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς
μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παρα-
λυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος.
7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόν-
ταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ
ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην
εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λό-
γον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς
μου.
9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι
ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν
στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ,
πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ
ἄλλῳ, ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ
τῷ δούλῳ μου, ποίησον τοῦτο,
καὶ ποιεῖ.
10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύ-
μασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦ-
σιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ
Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.
11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ
ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξου-
σι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας
ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ
ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ
ἑκατοντάρχῳ· Ὕπαγε, καὶ ὡς
ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ
ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ
ἐκείνῃ.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0025-3

14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθε-
ρὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυ-
ρέσσουσαν.
15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐ-
τῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός·
καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.
16 Ὀψίας δὲ γενομένης πρόσ-
ήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους
πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύ-
ματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν·
17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡ-
μῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβά-
στασεν.
18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς
ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν
ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.
19 Καὶ προσελθὼν εἷς Γραμ-
ματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκα-
λε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν
ἀπέρχῃ.
20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι,
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κα-
τασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφα-
λὴν κλίνῃ.
21 Ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπί-
τρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ
θάψαι τὸν πατέρα μου.
22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς
νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νε-
κρούς.
23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ
πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ.
24 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας
ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ
πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν
κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε·
25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν, λέγον-
τες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπ-
ολλύμεθα.
26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δει-
λοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐ-
γερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέ-
μοις καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐγένε-
το γαλήνη μεγάλη.
27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν,
λέγοντες· Ποταπός ἐστιν οὗ-
τος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θά-
λασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;
28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ
πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργε-
σηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο
δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων
ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε
μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ
τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.
29 Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγον-
τες· Τί ἡμῖν καί σοι, Ἰησοῦ υἱὲ
τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ
βασανίσαι ἡμᾶς;
30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν
ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκο-
μένη.
31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν
αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἐκβάλλεις
ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν
εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπά-
γετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον
εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ
ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν
χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς
ὕδασιν.
33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον,
καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν,
ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν
δαιμονιζομένων.
* 34 Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις
ἐξῆλθεν εἰς † συνάντησιν τῷ Ἰη-
σοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ‡ παρε-
κάλεσαν ὅπως ‡ μεταβῇ ἀπὸ τῶν
ὁρίων αὐτῶν. 7. † 1.

Κεφ. θ'. 9.

1 ΚΑὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον,
διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς
τὴν ἰδίαν πόλιν.
2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον αὐτῷ
παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλη-
μένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν
πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παρα-
λυτικῷ· Θάρσει τέκνον, ἀφέων-
ταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου;
3 Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν Γραμ-
ματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος
βλασφημεῖ.
4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐν-
θυμή-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0026-9

θυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν, Ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

5 Τί γάρ ἐϛιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν, Ἔγειραι καὶ περιπάτει;

6 Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας. (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγερθεὶς ἆρόν σου τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,

8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

*9 Καὶ ‡ παράγων ὁ Ἰησοῦς ‡ ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον ‡ καθήμενον ἐπὶ τὸ ‡ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ. Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναϛὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ.

10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;

12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ᾽ οἱ κακῶς ἔχοντες.

13 Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐϛιν· Ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ᾽ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, λέγοντες· Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηϛεύομεν πολλὰ, οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηϛεύουσι;

*15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ ‡ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ᾽ ὅσον μετ᾽ αὐτῶν ἐϛιν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ‡ ὅταν ‡ ἀπαρθῇ ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ ‡ νυμφίος, καὶ ‡ τότε ‡ νηϛεύσουσιν.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

*17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον ‡ νέον εἰς ‡ ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ‡ ἀμφότερα ‡ συντηροῦνται.

18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ᾽ αὐτὴν, καὶ ζήσεται.

19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

*20 (Καὶ ἰδοὺ, ‡ γυνὴ † αἱμοῤῥοοῦσα ‡ δώδεκα ‡ ἔτη, ‡ προσελθοῦσα ‡ ὄπισθεν, ‡ ἥψατο τοῦ ‡ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

21 Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιϛραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε· Θάρσοι θύγατερ· ἡ πίϛις σου σέσωκέ σε· Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)

23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς, καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον,

24 Λέγει αὐτοῖς· Ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.

25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον,

*26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ ‡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κράζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ Δαβίδ.

28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν

προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύε-
τε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;
Λέγουσιν αὐτῷ, Ναὶ Κύριε.
29 Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν
πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.
30 Καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ
ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβριμήσατο
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὁρᾶτε
μηδεὶς γινωσκέτω.
31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμι-
σαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.
32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων,
ἰδού, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρω-
πον κωφὸν δαιμονιζόμενον·
33 Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαι-
μονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ
ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες,
Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν
τῷ Ἰσραήλ.
34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν
τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκ-
βάλλει τὰ δαιμόνια.
35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς
πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας,
διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγ-
γέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θερα-
πεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐ-
σπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι
ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐῤῥιμμένοι
ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποι-
μένα.
37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ
δὲ ἐργάται ὀλίγοι·
38 Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ
θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας
εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. 23. † 1.

Κεφ. ι. 10.

1 ΚΑὶ προσκαλεσάμενος τοὺς
δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ,
ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευ-
μάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλ-
λειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶ-
σαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.
2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων
τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα. πρῶ-
τος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέ-
τρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου,
καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.
3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολο-
μαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ
τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλ-
φαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικλη-
θεὶς Θαδδαῖος·
4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ
Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ πα-
ραδοὺς αὐτόν.
5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέ-
στειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας
αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν
μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σα-
μαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε·
6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ
πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου
Ἰσραήλ.
7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε,
λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν.
8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε,
λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐ-
γείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε·
δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε·
9 Μὴ κτήσησθε χρυσόν, μηδὲ
ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς
ζώνας ὑμῶν.
*10 Μὴ ‡πήραν εἰς ὁδόν, μηδὲ
δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα,
μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργά-
της τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν.
11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην
εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐ-
τῇ ἄξιός ἐστι· κἀκεῖ μείνατε
ἕως ἂν ἐξέλθητε.
12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν.
13 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία
ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ'
αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη
ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.
14 Καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξηται ὑ-
μᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους
ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ
τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε
τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.
15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτό-
τερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γο-
μόῤῥων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ
πόλει ἐκείνῃ.
16 Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑ-
μᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων·

γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.

*25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, ‡πόσῳ‡ μᾶλλον τοὺς ‡ οἰκιακοὺς αὐτοῦ;

26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

27 Ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.

*29 Οὐχὶ δύο ‡ στρουθία ‡ ἀσσαρίου ‡ πωλεῖται, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, ‡ ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν;

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί.

31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς·

33 Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

*35 ‡ Ἦλθον ‡ γὰρ † διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ ‡ νύμφην κατὰ τῆς ‡ πενθερᾶς αὐτῆς.

36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.

38 Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.

39 Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.

40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0029-9

μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. 13. † 1.

Κεφ. ιά. 11.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

3 Εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ, ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

10 Οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστιν.

*12 Ἀπὸ δὲ τῶν † ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ ‡ Βαπτιστοῦ ἕως ‡ ἄρτι ἡ ‡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ‡ βιάζεται, καὶ † βιασταὶ ‡ ἁρπάζουσιν αὐτήν.

13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν.

14 Καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν,

17 Καὶ λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε.

18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων, μήτε πίνων· καὶ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.

20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν.

21 Οὐαί σοι Χοραζὶν, οὐαί σοι Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

*25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ‡ ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ ‡ σοφῶν

καὶ ‡ συνετῶν, καὶ ‡ ἀπεκάλυ-
ψας αὐτὰ ‡ νηπίοις.
26 Ναὶ ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως
ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.
27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ
τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπι-
γινώσκει τὸν υἱὸν, εἰ μὴ ὁ πατήρ·
οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώ-
σκει, εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βού-
ληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.
28 Δεῦτε πρός με πάντες οἱ
κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι,
κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.
* 29 ‡ Ἄρατε τὸν ‡ ζυγόν μου
ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ‡ μάθετε ἀπ' ἐ-
μοῦ, ὅτι † πρᾶός ‡ εἰμι, καὶ
‡ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρή-
σετε ‡ ἀνάπαυσιν ταῖς ‡ ψυχαῖς
ὑμῶν.
30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς,
καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν,
20. † 2.

Κεφ. ιβ'. 12.

1 ἘΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύ-
θη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι
διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο
τίλλειν στάχυας, καὶ ἐσθίειν.
2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶ-
πον αὐτῷ· Ἰδοὺ, οἱ μαθηταί σου
ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν
σαββάτῳ.
3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀν-
έγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε
ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ;
4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἐξὸν
ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ'
αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;
5 Ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νό-
μῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς
ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβη-
λοῦσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι;
6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ ἱεροῦ
μείζων ἐστὶν ὧδε.
* 7 Εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· ‡ Ἔ-
λεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν
‡ κατεδικάσατε τοὺς ‡ ἀναιτίους.
8 Κύριος γάρ ἐστι καὶ τοῦ σαβ-
βάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν
εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.
10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν τὴν
χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώτη-
σαν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἔξεστι
τοῖς σάββασι θεραπεύειν; ἵνα
κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.
11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς ἔσται
ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἕξει πρό-
βατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο
τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ
κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;
12 Πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρω-
πος προβάτου; ὥστε ἔξεστι τοῖς
σάββασι καλῶς ποιεῖν.
13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ·
Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου, καὶ
ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστάθη ὑ-
γιὴς, ὡς ἡ ἄλλη.
14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον
ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξελθόντες,
ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.
15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώ-
ρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἐθερά-
πευσεν αὐτοὺς πάντας.
16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα
μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν.
17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος·
* 18 † Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου, ‡ ὃν
† ᾑρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν
εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ
πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ ‡ κρί-
σιν τοῖς ‡ ἔθνεσιν † ἀπαγγελεῖ.
* 19 ‡ Οὐκ † ἐρίσει, οὐδὲ ‡ κραυ-
γάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς
‡ πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
* 20 ‡ Κάλαμον ‡ συντετριμ-
μένον οὐ ‡ κατεάξει, καὶ ‡ λίνον
† τυφόμενον ‡ οὐ ‡ σβέσει· ἕως ἂν
‡ ἐκβάλῃ εἰς ‡ νῖκος τὴν κρίσιν.
21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
ἔθνη ἐλπιοῦσι.
22 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ
δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κω-
φός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτὸν, ὥστε
τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λα-
λεῖν καὶ βλέπειν.
23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ
ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μήτι οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβίδ;
24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαν-
τες,

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0031-6

τες, εἶπον· Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, οὐ σταθήσεται.

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί.

28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

*29 Ἢ πῶς δύναταί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ ‡ σκεύη αὐτοῦ ‡ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει;

30 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.

32 Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

33 Ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.

34 Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·

37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου·

*40 Ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ‡ ἐν τῇ † κοιλίᾳ τοῦ † κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνδρες Νινευῗται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

42 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὸν, εὑρίσκει σχολάζοντα, σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον.

45 Τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ

ἀν-

ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν
πρώτων· Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γε-
νεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.
46 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος
τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν
ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι.
47 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ
μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
ἔξω ἑστήκασι, ζητοῦντές σοι λα-
λῆσαι.
48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ
εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ
μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί
μου;
49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ
ἀδελφοί μου·
50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ
θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς, καὶ
ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστίν. 28. † 4.

Κεφ. ιγ΄. 13.

1 ἘΝ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελ-
θὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκί-
ας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν·
2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐ-
τὸν ὄχλοι πολλοὶ, ὥστε αὐτὸν
εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσ-
θαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν
αἰγιαλὸν εἱστήκει.
3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολ-
λὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων· Ἰ-
δοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεί-
ρειν.
4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἃ
μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ
ἦλθε τὰ πετεινὰ, καὶ κατέφα-
γεν αὐτά.
5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πε-
τρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολ-
λήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ
τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.
6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος
ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔ-
χειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.
7 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀ-
κάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκαν-
θαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.
8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐδίδου καρ-
πὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἑξήκον-
τα, ὃ δὲ τριάκοντα.
9 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀ-
κουέτω.
10 Καὶ προσελθόντες οἱ μα-
θηταὶ, εἶπον αὐτῷ· Διατί ἐν
παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;
11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι
τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν
οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.
12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσε-
ται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται·
ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει,
ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.
13 Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς
αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ
βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες οὐκ
ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσι.
14 Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ᾽
αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου, ἡ
λέγουσα· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ
οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες
βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.
15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία
τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ
βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μή-
ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ
τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρ-
δίᾳ συνιῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ
ἰάσωμαι αὐτούς.
16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφ-
θαλμοὶ, ὅτι βλέπουσι· καὶ τὰ
ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.
17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι
πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐ-
πεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ
οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούε-
τε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.
18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν
παραβολὴν τοῦ σπείροντος.
19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λό-
γον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συν-
ιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ
ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ πα-
ρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς.
20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπα-
ρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀ-
κούων, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνων αὐτόν·
21 Οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυ-
τῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι· γε-
νομέ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0033-7

γομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ συνιών· ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·

25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου· καὶ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ ἔφη· Οὔ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

* 30 ‡ Ἄφετε † συναυξάνεσθαι ἀμφότερα ‡ μέχρι τοῦ ‡ θερισμοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ‡ ἐρῶ τοῖς ‡ θερισταῖς· ‡ Συλλέξατε ‡ πρῶτον τὰ ‡ ζιζάνια, καὶ ‡ δήσατε αὐτὰ ‡ εἰς † δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ ‡ σῖτον ‡ συναγάγετε εἰς τὴν ‡ ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·

32 Ὃ μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστί· καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς. Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς.

* 35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· † ἐρεύξομαι ‡ κεκρυμμένα ‡ ἀπὸ ‡ καταβολῆς ‡ κόσμου.

36 Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.

* 39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς, ‡ συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταὶ, ἄγγελοί εἰσιν.

40 Ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου.

41 Ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·

42 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

* 43 Τό-

*43 Τότε οἱ ‡ δίκαιοι † ἐκλάμ-
ψουσιν ‡ ὡς ὁ ‡ ἥλιος, ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ
ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
44 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κε-
κρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν
ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς
χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα
ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ ἀγορά-
ζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.
45 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμ-
πόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργα-
ρίτας·
46 Ὃς εὑρὼν ἕνα πολύτιμον
μαργαρίτην, ἀπελθὼν, πέπρακε
πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν
αὐτόν.
*47 ‡ Πάλιν ‡ ὁμοία ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν ‡ οὐρανῶν † σαγή-
νῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν,
καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγα-
γούσῃ·
*48 Ἣν, ‡ ὅτε ἐπληρώθη, † ἀ-
ναβιβάσαντες ‡ ἐπὶ τὸν † αἰγια-
λὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν
τὰ καλὰ εἰς ‡ ἀγγεῖα, τὰ δὲ
‡ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.
49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντε-
λείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται
οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς
πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων·
50 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς
τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων.
51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέ-
γουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.
52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ
τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθη-
τευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰ-
κοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ
τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ
παλαιά.
53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλε-
σεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς
ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν.
*54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ‡ πα-
τρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς
ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε
ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς, καὶ λέ-
γειν· Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕ-
τη, καὶ αἱ δυνάμεις;
55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκ-
τονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
λέγεται Μαριὰμ, καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς,
καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;
56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐ-
χὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; πόθεν
οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;
57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐ-
τῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ
ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ.
58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυ-
νάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν. 36. † 6.

Κεφ. ιδʹ. 14.

1 ἘΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκου-
σεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης
τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.
2 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐ-
τοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βα-
πτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν
νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνά-
μεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.
3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας
τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν,
καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρω-
διάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
4 Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάν-
νης· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν.
5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖ-
ναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς
προφήτην αὐτὸν εἶχον.
*6 ‡ Γενεσίων δὲ ἀγομένων
τοῦ Ἡρώδου, ‡ ὠρχήσατο ἡ ‡ θυ-
γάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέ-
σῳ· καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ.
7 Ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγη-
σεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήση-
ται.
*8 Ἡ δὲ, ‡ προβιβασθεῖσα
ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι,
‡ φησὶν, ‡ ὧδε ἐπὶ ‡ πίνακι τὴν
κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς·
διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνα-
νακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι.
10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε
τὸν

τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.

12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

* 13 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ‡ ἠκολούθησαν αὐτῷ ‡ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀῤῥώστους αὐτῶν.

15 Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε.

19 Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

25 Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες, Ὅτι φάντασμά ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρός σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρόν, ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων, Κύριε, σῶσόν με.

* 31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· ‡ Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ‡ ἐδίστασας;

32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ.

34 Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας.

36 Καὶ παρεκάλουν αὐτόν, ἵνα μόνον ἅψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο, διεσώθησαν. 11. ✝ο.

Κεφ.

Κεφ. ιέ. 15.

1 ΤΟ'τε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες·

*2 Διατί οἱ μαθηταί σου ‡ παραβαίνουσι τὴν ‡ παράδοσιν τῶν ‡ πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;

4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα. καί· Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς· καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.

6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.

7 Ὑποκριταὶ, καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων·

8 Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

9 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκούετε καὶ συνίετε.

11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ· Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἐσκανδαλίσθησαν;

*13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· ‡ Πᾶσα † φυτεία, ἣν οὐκ ‡ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ ‡ οὐράνιος, ‡ ἐκριζωθήσεται.

*14 Ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν. τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ‡ ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς ‡ βόθυνον πεσοῦνται.

*15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· ‡ Φράσον ἡμῖν τὴν ‡ παραβολὴν ταύτην.

*16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· † Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ‡ ἀσύνετοί ἐστε;

17 Οὔπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;

18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαὶ, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι.

*26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς ‡ κυναρίοις.

27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ Κύριε. καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ

τῶν

τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ
τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.
28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτῇ· Ὦ γύναι, μεγάλη
σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέ-
λεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς
ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ
Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν θάλασ-
σαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς
εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ.
30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι
πολλοὶ, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν
χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλ-
λοὺς, καὶ ἑτέρους πολλούς· καὶ
ἔῤῥιψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πό-
δας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐθεράπευ-
σεν αὐτούς·
31 Ὥστε τοὺς ὄχλους θαυ-
μάσαι, βλέποντας κωφοὺς λα-
λοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χω-
λοὺς περιπατοῦντας, καὶ τυ-
φλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν
τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.
32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσά-
μενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶ-
πε· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν
ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς
προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι
τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι αὐ-
τοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε
ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.
33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρη-
μίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορ-
τάσαι ὄχλον τοσοῦτον;
34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ
δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα
ἰχθύδια.
35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.
36 Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρ-
τους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστή-
σας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ
τῷ ὄχλῳ.
* 37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ
ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ πε-
ρισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ
‡ σπυρίδας πλήρεις.
38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τε-
τρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς
γυναικῶν καὶ παιδίων.
39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχ-
λους, ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλ-
θεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά. 16.
† 2.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

1 ΚΑὶ προσελθόντες οἱ Φαρι-
σαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι,
πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν
σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖ-
ξαι αὐτοῖς.
* 2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· ‡ Ὀψίας γενομένης λέ-
γετε, † Εὐδία· ‡ πυῤῥάζει γὰρ
ὁ οὐρανός.
3 Καὶ πρωῒ, Σήμερον χειμών·
πυῤῥάζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρα-
νός. Ὑποκριταὶ, τὸ μὲν πρόσω-
πον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε δια-
κρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν και-
ρῶν οὐ δύνασθε;
4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς
σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον
οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ ση-
μεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ
καταλιπὼν αὐτοὺς, ἀπῆλθε.
5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο
ἄρτους λαβεῖν.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδ-
δουκαίων.
7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυ-
τοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ
ἐλάβομεν.
8 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν
αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυ-
τοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους
οὐκ ἐλάβετε;
9 Οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ μνη-
μονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν
πεντακισχιλίων, καὶ πόσους
κοφίνους ἐλάβετε;
10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν
τετρακισχιλίων, καὶ πόσας
σπυρίδας ἐλάβετε;
11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ
ἄρτου εἶπον ὑμῖν, προσέχειν ἀπὸ
τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ
Σαδδουκαίων;
12 Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶ-
πε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ
ἄρ-

ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

18 Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς·

19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾷν αὐτῷ, λέγων· Ἵλεώς σοι Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.

23 Ὁ δὲ στραφεὶς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι·

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.

* 26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ‡ ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 4. † 1.

Κεφ. ιζ'. 17.

1 ΚΑὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.

* 3 Καὶ ἰδοὺ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας, μετ' αὐτοῦ ‡ συλλαλοῦντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ.

5 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε.

6 Καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0039-4

6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.

9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα·

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθε· καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν· ἀλλ᾽ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ, ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ᾽ αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτῷ.

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱὸν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ᾽ ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ᾽ ἰδίαν, εἶπον· Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

* 20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ‡ ἀδυνατήσει ὑμῖν.

21 Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

22 Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

23 Καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

* 24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθον οἱ τὰ † δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα;

* 25 Λέγει· ‡ Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, † προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη, ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.

* 27 Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτοὺς, πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν, ‡ βάλε † ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ‡ εὑρήσεις † στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ. 9. † 4.

Κεφ. ιή. 18.

1 ἘΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,

3 Καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,

μῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε, καὶ γέ-
νησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσ-
έλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν.
4 Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυ-
τὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός
ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν.
5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον
τοιοῦτον ἓν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
ἐμὲ δέχεται·
* 6 Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων, τῶν πιστευ-
όντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ,
ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς ἐπὶ
τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ‡ κα-
ταποντισθῇ ἐν τῷ ‡ πελάγει τῆς
θαλάσσης.
7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν
σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν
ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ
σκάνδαλον ἔρχεται.
8 Εἰ δὲ ἡ χείρ σου, ἢ ὁ πούς
σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον
αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν
σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν
χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ
δύο πόδας ἔχοντα, βληθῆναι εἰς
τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.
9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκαν-
δαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ
βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶ μο-
νόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελ-
θεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα
βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρός..
10 Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήση-
τε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω
γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι
τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου, τοῦ
ἐν οὐρανοῖς.
11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός.
* 12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γέ-
νηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρό-
βατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐ-
τῶν· οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ‡ ἐννενηκον-
ταεννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς,
ζητεῖ τὸ πλανώμενον;
13 Καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν
αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαί-
ρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς
ἐννενηκονταεννέα, τοῖς μὴ πε-
πλανημένοις.
14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμ-
προσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τοῦ
ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν
μικρῶν τούτων.
15 Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ
ἀδελφός σου, ὕπαγε, καὶ ἔλεγ-
ξον αὐτὸν μεταξύ σου καὶ αὐ-
τοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐ-
κέρδησας τὸν ἀδελφόν σου.
16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παρά-
λαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο· ἵνα
ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ
τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα.
* 17 Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐ-
τῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ
καὶ τῆς ‡ ἐκκλησίας † παρακού-
σῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ
τελώνης.
18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν
δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδε-
μένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν
λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυ-
μένα ἐν τῷ οὐρανῷ.
19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν
δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ
τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγμα-
τος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσε-
ται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός
μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
20 Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συν-
ηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ
εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.
21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ
Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις
ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός
μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως
ἑπτάκις;
* 22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Οὐ λέγω σοι, ἕως ‡ ἑπτάκις, ἀλλ'
ἕως † ἑβδομηκοντάκις ‡ ἑπτά.
23 Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ
βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λό-
γον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.
* 24 ‡ Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ
‡ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς
‡ ὀφειλέτης ‡ μυρίων ‡ ταλάντων·
25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀ-
ποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ
κύριος αὐτοῦ πραθῆναι, καὶ τὴν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0041-2

γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἀποδοθῆναι.

26 Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε. μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

* 27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ † δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι, ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον.

* 31 Ἰδόντες δὲ οἱ ‡ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα καὶ ἐλθόντες † διεσάφησαν τῷ ‡ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.

32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με·

33 Οὐκ ἔδει καί σε ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα;

* 34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ ‡ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς † βασανισταῖς, , ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν. 19. † 5.

Κεφ. ιθ'. 19.

* 1 ΚΑὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ‡ μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες αὐτῷ· Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;

* 4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ‡ ἄρσεν καὶ ‡ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς;

5 Καὶ εἶπεν· Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Ὥστε οὐκ ἔτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν;

* 8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν ‡ σκληροκαρδίαν ὑμῶν ‡ ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας, μοιχᾶται·

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικὸς, οὐ συμφέρει γαμῆσαι.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

* 12 Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καί εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες † εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καί εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρείτω.

13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε

τε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε
αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν γὰρ
τοιούτων ἐςὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.
15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς
χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.
16 Καὶ ἰδοὺ, εἷς προσελθὼν,
εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε ἀγαθὲ,
τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν
αἰώνιον;
17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με
λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς,
εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. εἰ δὲ θέλεις
εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον
τὰς ἐντολάς.
18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπε· Τό· Οὐ φονεύσεις·
Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέψεις·
Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·
19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ
τὴν μητέρα. καί· Ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος·
Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ
νεότητός μου· τί ἔτι ὑςερῶ;
21 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέ-
λεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε, πώλη-
σόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς
πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν
οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.
22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν
λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν
γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.
23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύ-
σεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν.
*24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, ‡ εὐ-
κοπώτερόν ἐςι ‡ κάμηλον ‡ διὰ
† τρυπήματος ‡ ῥαφίδος ‡ διελ-
θεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.
25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα,
λέγοντες. Τίς ἄρα δύναται σω-
θῆναι;
26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις
τοῦτο ἀδύνατόν ἐςι, παρὰ δὲ
Θεῷ πάντα δυνατά ἐςι.
27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος,
εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφή-
καμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσα-
μέν σοι· τί ἄρα ἔςαι ἡμῖν;
28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς.
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ
ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ πα-
λιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης
αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ
δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
* 29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰ-
κίας, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς,
ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα,
ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός μου, ‡ ἑκατονταπλα-
σίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσει.
30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι,
ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.
13. † 2.

Κεφ. κ΄. 20.

*1 Ὁμοία γάρ ἐςιν ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅςτις ‡ ἐξῆλ-
θεν ἅμα πρωῒ ‡ μισθώσασθαι ‡ ἐρ-
γάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.
2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν
ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν,
ἀπέςειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα αὐτοῦ.
3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρί-
την ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑςῶτας
ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς·
4 Κἀκείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε
καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ
ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.
5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελ-
θὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥ-
ραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.
6 Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν
ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἑςῶτας
ἀργοὺς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε
ἑςήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀρ-
γοί;
7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐ-
δεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει
αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς
τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δί-
καιον, λήψεσθε.
8 Ὀψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ
κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρό-
πῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργά-
τας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μι-

σθὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων.

9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.

11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου,

12 Λέγοντες· Ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα.

* 13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· ‡ Ἑταῖρε, οὐκ ‡ ἀδικῶ σε· οὐχὶ ‡ δηναρίου ‡ συνεφώνησάς μοι;

14 Ἆρον τὸ σὸν, καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί.

15 Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς, ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

* 16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι ‡ κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ᾽ ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ·

19 Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σαυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνασήσεται.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα, καὶ αἰτοῦσά τι παρ᾽ αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζωμαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ᾽ οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου.

24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν· Οἴδατε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

26 Οὐχ οὕτως δὲ ἔσαι ἐν ὑμῖν· ἀλλ᾽ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσω ὑμῶν διάκονος·

27 Καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσω ὑμῶν δοῦλος.

28 Ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχὼ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.

30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβίδ.

* 31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ † μεῖζον ‡ ἔκραζον, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβίδ.

32 Καὶ σὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. 10. † 1.

Κεφ.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0044-8

Κεφ. κά. 21.

1 ΚΑὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερο-
σόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς
Βηθφαγῆ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐ-
λαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέϛειλε
δύο μαθητὰς, λέγων αὐτοῖς·
2 Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην,
τὴν ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως
εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ
πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες
ἀγάγετέ μοι.
3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι,
ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρείαν
ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποϛελεῖ αὐτούς.
4 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προ-
φήτου, λέγοντος·
*5 Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών·
Ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί
σοι‡πραῢς, καὶ‡ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ
‡ὄνον, καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου.
6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ,
καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέτα-
ξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
*7 Ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν
πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐ-
τῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ † ἐ-
πεκάθισαν ‡ ἐπάνω αὐτῶν.
8 Ὁ δὲ πλεῖϛος ὄχλος ἔϛρωσαν
ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλ-
λοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν
δένδρων, καὶ ἐϛρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ.
9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες
καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον,
λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δα-
βίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν
τοῖς ὑψίϛοις.
10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς
Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ
πόλις, λέγουσα· Τίς ἐϛιν οὗτος;
11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗ-
τός ἐϛιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ
ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.
*12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε
πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀ-
γοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς
‡ τραπέζας τῶν ‡ κολλυβιϛῶν
‡ κατέϛρεψε, καὶ τὰς ‡ καθέδρας
τῶν πωλούντων τὰς περιϛεράς.
13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγρα-
πται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσ-
ευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐ-
τὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃϛῶν.
14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυ-
φλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ
ἐθεράπευσεν αὐτούς.
*15 ‡ Ἰδόντες δὲ οἱ ‡ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ ‡ γραμματεῖς τὰ
† θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τοὺς
παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ λέγοντας, ‡ Ὡσαννὰ τῷ
υἱῷ Δαβίδ, ‡ ἠγανάκτησαν.
*16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀ-
κούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ
Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί. ‡ οὐ-
δέποτε † ἀνέγνωτε. Ὅτι ἐκ ‡ ϛό-
ματος νηπίων καὶ ‡ θηλαζόντων
‡ κατηρτίσω ‡ αἶνον;
17 Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς,
ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βη-
θανίαν· καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.
18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς
τὴν πόλιν, ἐπείνασε.
19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ
οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα
μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι
ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν
αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆ-
μα ἡ συκῆ.
20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ,
ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς πα-
ραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;
21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐὰν ἔχητε πίϛιν, καὶ μὴ διακρι-
θῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιή-
σετε, ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ
εἴπητε· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι
εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.
22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτή-
σητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιϛεύον-
τες, λήψεσθε.
23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ
ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκον-
τι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτε-
ροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς
σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;
24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς
κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ
μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξ-
ουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πό-
σεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώ-
πων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ'
ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπω-
μεν, Ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ ἡμῖν·
Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀν-
θρώπων· φοβούμεθα τὸν ὄχλον·
πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην
ὡς προφήτην.
27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰη-
σοῦ, εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. Ἔφη
αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέ-
γω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ.
28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρω-
πος εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελ-
θὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον,
ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ
ἀμπελῶνί μου.
29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμελη-
θεὶς, ἀπῆλθε.
30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέ-
ρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ κύριε. καὶ
οὐκ ἀπῆλθε.
31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ
θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν
αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προά-
γουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ·
32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάν-
νης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ
ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι
καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ·
ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθη-
τε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.
33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκού-
σατε. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδε-
σπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπε-
λῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέ-
θηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν,
καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέ-
δοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπε-
δήμησεν.
34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δού-
λους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς,
λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.
35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ
τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδει-
ραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλι-
θοβόλησαν.
36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους
δούλους πλείονας τῶν πρώτων·
καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.
37 Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων·
Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.
38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν
υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός
ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀπο-
κτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατά-
σχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐ-
τοῦ.
39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέ-
βαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ
ἀπέκτειναν.
40 Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γε-
ωργοῖς ἐκείνοις;
41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς
κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν
ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις
γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν
αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς και-
ροῖς αὐτῶν.
*42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γρα-
φαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς
‡κεφαλὴν ‡γωνίας· παρὰ Κυρίου
ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι ‡ θαυμαστὴ
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει
ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.
44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον
τοῦτον, συνθλασθήσεται· ἐφ'
ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.
45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παρα-
βολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν ὅτι περὶ
αὐτῶν λέγει.
46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρα-
τῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους,
ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶ-
χον. 24. †2.

Κεφ. κβ'. 22.

1 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πά-
λιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παρα-
βολαῖς, λέγων·
2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις
ἐποίησε

ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ·

3 Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν.

*4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδοὺ, τὸ ‡ ἄριστόν μου ‡ ἡτοίμασα, οἱ ‡ ταῦροί μου καὶ τὰ ‡ σιτιστὰ ‡ τεθυμένα, καὶ πάντα ‡ ἕτοιμα· ‡ δεῦτε εἰς τοὺς ‡ γάμους.

*5 Οἱ δὲ ‡ ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν † ἐμπορίαν αὐτοῦ.

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.

*7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν ‡ πόλιν αὐτῶν † ἐνέπρησε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

*9 ‡ Πορεύεσθε ‡ οὖν ἐπὶ τὰς † διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.

10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου·

12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφιμώθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

*15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι, ‡ συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν † παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ, ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ;

18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί;

*19 ‡ Ἐπιδείξατέ μοι τὸ † νόμισμα τοῦ ‡ κήνσου· Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

*20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ‡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν,

*24 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, † ἐπιγαμβρεύσει ὁ ‡ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος, γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά.

27 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή, πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε

γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται,
ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν
οὐρανῷ εἰσι.
31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν
νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν
ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος·
32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς
Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς, Θεὸς
νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.
33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι,
ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ.
34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαν-
τες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδου-
καίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·
35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ
αὐτῶν νομικὸς, πειράζων αὐτὸν,
καὶ λέγων.
36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ
μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;
37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου
ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν
ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ
τῇ διανοίᾳ σου·
38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ με-
γάλη ἐντολή.
39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτόν.
40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν
ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ
προφῆται κρέμανται.
41 Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρι-
σαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς,
42 Λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ
τοῦ Χριστοῦ, τίνος υἱός ἐστι; λέ-
γουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβίδ.
43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν
Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐ-
τὸν καλεῖ; λέγων·
44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως
ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου.
45 Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν
Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι;
46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ
ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλ-
μησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας
ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. 23. †7.

Κεφ. κγ'. 23.

1 ΤΟ'τε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε
τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ,
2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως
καθέδρας ἐκάθισαν οἱ Γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι·
3 Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν
ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε·
κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποι-
εῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι·
4 Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βα-
ρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπι-
τιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν
ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐ-
τῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά·
* 5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐ-
τῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ ‡ θεαθῆναι
τοῖς ἀνθρώποις. ‡ πλατύνουσι
δὲ τὰ † φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ
‡ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν
ἱματίων αὐτῶν.
* 6 ‡ Φιλοῦσί ‡ τε τὴν ‡ πρω-
τοκλισίαν ἐν τοῖς ‡ δείπνοις,
καὶ τὰς ‡ πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς,
7 Καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων, ῥαββὶ, ῥαββί.
8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαβ-
βί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθη-
γητὴς, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑ-
μεῖς, ἀδελφοί ἐστε.
9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε
ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν
ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
* 10 Μηδὲ ‡ κληθῆτε ‡ κα-
θηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ
καθηγητὴς, ὁ Χριστός.
11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται
ὑμῶν διάκονος·
12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν,
ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις τα-
πεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.
13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι
κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρα-
νῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑ-
μεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς
εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.
14 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ
Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι κατε-
σθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ
προ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0048-1

προφάσει μακρὰ προσευχόμε-
νοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισ-
σότερον κρίμα.
* 15 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι
‡ περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ
τὴν ‡ξηρὰν,ποιῆσαι ἕνα‡προσή-
λυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποι-
εῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλό-
τερον ὑμῶν.
16 Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ,
οἱ λέγοντες· Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ
ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει.
17 Μωροὶ καὶ τυφλοί· τίς
γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ
ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν;
18 Καί· Ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ
θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν
ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐ-
τοῦ, ὀφείλει.
19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τί γὰρ
μεῖζον; τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσια-
στήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον;
20 Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυ-
σιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ.
21 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ,
ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κα-
τοικοῦντι αὐτόν.
22 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ,
ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ
ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.
* 23 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι
‡ ἀποδεκατοῦτε τὸ ‡ ἡδύοσμον·
καὶ τὸ † ἄνηθον καὶ τὸ † κύμινον
καὶ ἀφήκατε τά βαρύτερα τοῦ
νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον
καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα ἔδει ποιῆ-
σαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
* 24 ‡ Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ
† διϋλίζοντες τὸν † κώνωπα,
τὴν δὲ κάμηλον ‡ καταπίνοντες.
* 25 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι
καθαρίζετε τὸ ‡ἔξωθεν τοῦ ποτη-
ρίου καὶ τῆς ‡ παροψίδος, ἔσωθεν
δὲ ‡ γέμουσιν ἐξ ‡ ἁρπαγῆς καὶ
‡ ἀκρασίας.
26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρι-
σον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου
καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται
καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν.
* 27 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι
† παρομοιάζετε ‡ τάφοις ‡ κεκο-
νιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν
φαίνονται ‡ ὡραῖοι, ‡ ἔσωθεν δὲ
γέμουσιν ‡ ὀστέων νεκρῶν καὶ
πάσης ἀκαθαρσίας.
28 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν
φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι,
ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως
καὶ ἀνομίας.
29 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ
Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι οἰκοδο-
μεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφη-
τῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων·
30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἦμεν ἐν
ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡ-
μῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν
ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.
31 Ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυ-
τοῖς, ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευ-
σάντων τοὺς προφήτας.
32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ
μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.
* 33 Ὄφεις, ‡ γεννήματα
‡ ἐχιδνῶν, πῶς ‡ φύγητε ἀπὸ
τῆς κρίσεως τῆς γεέννης;
34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀ-
ποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας,
καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς·
καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ
σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστι-
γώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑ-
μῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως
εἰς πόλιν·
35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν
αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ
τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ
τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος
Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν
ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει
ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν
ταύτην.
* 37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσα-
λὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προ-
φήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀ-
πεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ‡ πο-
σάκις ἠθέλησα ‡ ἐπισυναγαγεῖν
τὰ τέκνα σου, ὃν ‡ τρόπον ἐπισυν-

ἄγει ‡ ὄρνις τὰ † νοσσία ἑαυτῆς
‡ ὑπὸ τὰς ‡ πτέρυγας, καὶ οὐκ
ἠθελήσατε;
38 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος
ὑμῶν ἔρημος.
39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μή με
ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου. 43. † 7.

Κεφ. κδ'. 24.

1 ΚΑὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπο-
ρεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ
προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς
τοῦ ἱεροῦ.
2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε
λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ κατα-
λυθήσεται.
3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέ-
γοντες· Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα
ἔςαι, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς
παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος;
4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Βλέπετε μή τις ὑ-
μᾶς πλανήσῃ·
5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ἐγώ
εἰμι ὁ Χριςός· καὶ πολλοὺς πλα-
νήσουσι.
* 6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν
πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων.
‡ ὁρᾶτε μὴ ‡ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ
πάντα γενέσθαι· ἀλλ' οὔπω ἐςὶ
τὸ τέλος.
7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ
ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασι-
λείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοι-
μοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.
8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων.
9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς
θλίψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑ-
μᾶς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ
πάντων ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.
10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσον-
ται πολλοί· καὶ ἀλλήλους πα-
ραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλ-
λήλους.
11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆ-
ται ἐγερθήσονται, καὶ πλανή-
σουσι πολλούς.
* 12 Καὶ διὰ τὸ ‡ πληθυνθῆ-
ναι τὴν ‡ ἀνομίαν, † ψυγήσεται
ἡ ‡ ἀγάπη τῶν ‡ πολλῶν.
13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος,
οὗτος σωθήσεται.
14 Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν
ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει
τὸ τέλος.
15 Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέ-
λυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν
διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑςὼς
ἐν τόπῳ ἁγίῳ· (ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω·)
16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·
17 Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ
καταβαινέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰ-
κίας αὐτοῦ·
18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπι-
ςρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ.
19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαςρὶ ἐχού-
σαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐ-
κείναις ταῖς ἡμέραις.
20 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ
γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος,
μηδὲ ἐν σαββάτῳ.
21 Ἔςαι γὰρ τότε θλίψις με-
γάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς
κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ
γένηται.
* 22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν
αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη
πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ‡ ἐκ-
λεκτοὺς ‡ κολοβωθήσονται αἱ
ἡμέραι ἐκεῖναι.
23 Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ·
Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριςὸς, ἢ ὧδε· μὴ
πιςεύσητε.
24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδό-
χριςοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ
δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέ-
ρατα, ὥςτε πλανῆσαι, εἰ δυνα-
τὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.
25 Ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν.
26 Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν·
Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐςί· μὴ ἐξέλ-
θητε· ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ
πιςεύσητε.
27 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀςραπὴ ἐξέρ-
χεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαί-
νεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔςαι
καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0050-2

καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου.
*28 Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ ‡ πτῶ-
μα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ
‡ ἀετοί.
29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν
τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκο-
τισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώ-
σει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀ-
στέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
σαλευθήσονται.
30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ
σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν
τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄ-
ψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρ-
χόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ
οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δό-
ξης πολλῆς.
31 Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέ-
λους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φω-
νῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξουσι
τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν
τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων
οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν.
32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε
τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλά-
δος αὐτῆς γένηται ἁπαλὸς, καὶ
τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι
ἐγγὺς τὸ θέρος.
33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδη-
τε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι
ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.
34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ
παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν
πάντα ταῦτα γένηται.
35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρε-
λεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσι.
36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ
ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ
πατήρ μου μόνος.
37 Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ
Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
38 Ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς
ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσ-
μοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γα-
μοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι
ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν
κιβωτόν·
39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἦλ-
θεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἦρεν ἅ-
παντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρ-
ουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ
ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται,
καὶ ὁ εἷς ἀφίεται.
*41 ‡ Δύο ‡ ἀλήθουσαι ἐν τῷ
‡ μύλωνι· μία παραλαμβάνε-
ται, καὶ μία ἀφίεται.
42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴ-
δατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρ-
χεται.
43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι
εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυ-
λακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρη-
γόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διο-
ρυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνε-
σθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε,
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦ-
λος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ
κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας
αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν
τροφὴν ἐν καιρῷ;
46 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος,
ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει
ποιοῦντα οὕτως.
47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ
πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ
καταστήσει αὐτόν.
48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦ-
λος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
Χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν·
49 Καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς
συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν
μετὰ τῶν μεθυόντων·
50 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ,
καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·
51 Καὶ διχοτομήσει αὐτὸν,
καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀ-
δόντων. 14. † 2.

Κεφ. κέ. 25.

1 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα
παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς
λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀ-
πάντησιν τοῦ νυμφίου.
2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν
φρόνιμοι, καὶ πέντε μωραί.
3 Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0051-7

τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.

5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον.

6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.

7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν.

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·

15 Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.

16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

21 Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς, εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ᾔδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα·

*27 ‡ Ἔδει οὖν ‡ σε βαλεῖν τὸ ‡ ἀργύριόν μου τοῖς † τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ‡ ἐγὼ ‡ ἐκομισάμην ‡ ἂν † τὸ ‡ ἐμὸν σὺν ‡ τόκῳ.

28 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.

29 (Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.)

*30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ ‡ σκότος τὸ ‡ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ ‡ βρυγμὸς τῶν ‡ ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-

ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ
πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ'
αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου
δόξης αὐτοῦ.
32 Καὶ συναχθήσεται ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλή-
λων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει
τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων.
* 33 Καὶ ‡ ϛήσει, τὰ ‡ μὲν
‡ πρόβατα ‡ ἐκ ‡ δεξιῶν ‡ αὐτοῦ,
τὰ ‡ δὲ † ἐρίφια ‡ ἐξ ‡ εὐωνύμων.
34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς
ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐ-
λογημένοι τοῦ πατρός μου,
κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασ-
μένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ κα-
ταβολῆς κόσμου·
35 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώ-
κατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ
ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ
συνηγάγετέ με·
36 Γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ
με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψα-
σθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ
ἤλθετε πρός με.
37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐ-
τῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε,
πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ
ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ
ἐποτίσαμεν;
38 Πότε δέ σε εἴδομεν ξένον,
καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνὸν,
καὶ περιεβάλομεν;
39 Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ
ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρός σε;
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασι-
λεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ
τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν
ἐλαχίϛων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.
41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐω-
νύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ
κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰ-
ώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ δια-
βόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ·
42 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ
ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα,
καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·
43 Ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνη-
γάγετέ με· γυμνὸς, καὶ οὐ πε-
ριεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυ-
λακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.
44 Τότε ἀποκριθήσονται αὐ-
τῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε,
πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ἢ
διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ
ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ
διηκονήσαμέν σοι;
45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐ-
τοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τού-
των τῶν ἐλαχίϛων, οὐδὲ ἐμοὶ
ἐποιήσατε.
46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι
εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι
εἰς ζωὴν αἰώνιον. 24. † 2.

Κεφ. κϛ'. 26

1 ΚΑὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν, ὁ
Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους
τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ.
2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας
τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς
τὸ ϛαυρωθῆναι.
3 Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ
οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν
αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγο-
μένου Καϊάφα.
4 Καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα
τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ,
καὶ ἀποκτείνωσιν.
5 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορ-
τῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν
τῷ λαῷ.
6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν
Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ
λεπροῦ,
* 7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ
‡ ἀλάβαϛρον ‡ μύρου ‡ ἔχουσα
† βαρυτίμου, καὶ ‡ κατέχεεν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ‡ ἀνα-
κειμένου.
8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ ἠγανάκτησαν, λέγοντες·
Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;
9 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύ-
ρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δο-
θῆναι πτωχοῖς.
10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν
αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε
τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν
εἰργάσατο εἰς ἐμέ.
11 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς

ἔχετε μεθ᾽ ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.

* 13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς ‡ μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς,

15 Εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα;

18 Ὁ δὲ εἶπεν· ‡ Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν ‡ πρὸς τὸν † δεῖνα, καὶ εἴπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστιν, πρός σε ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Ὀψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγώ εἰμι, Κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι᾽ οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, εἶπε· Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·

28 Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ᾽ ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ᾽ ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου.

30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης.]

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.

* 34 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ‡ ἀπαρνήσῃ με.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι· Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ᾽ αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ.

* 37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ‡ ἀδημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ᾽ ἐμοῦ.

39 Καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0054-4

39 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐςι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἀπελθὼν πάλιν, προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐςι· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε ῥαββί. Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόςρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται.

* 53 Ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραςήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα ‡ λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λῃςὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με. καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως. καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.

* 59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ‡ ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι·

* 60 Καὶ οὐχ εὗρον. καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. ‡ ὕςερον δὲ προσελθόντες δύο ‡ ψευδομάρτυρες,

61 Εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.

* 62 Καὶ ἀναςὰς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί ‡ οὗτοί σου ‡ καταμαρτυροῦσιν;

* 63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα· Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· † Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἔνοχος θανάτου ἐστί.

* 67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ‡ ἐῤῥάπισαν,

68 Λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν Χριστὲ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη· καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ᾽ ὅρκου· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

* 73 Μετὰ ‡ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου ‡ δῆλόν σε ποιεῖ.

* 74 Τότε ἤρξατο † καταναθεματίζειν, καὶ ‡ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ‡ εὐθέως ‡ ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

26. † 4.

ΚΕΦ. κζʹ. 27.

1 ΠΡωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.

2 Καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις,

4 Λέγων· Ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.

* 5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ‡ ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, † ἀπήγξατο.

6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι.

* 7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ‡ ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ ‡ κεραμέως, εἰς † ταφὴν τοῖς ‡ ξένοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.

9 (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ.

* 10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, † καθὰ ‡ συνέταξέ μοι Κύριος.)

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων. Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κα-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0056-5

15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ
ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ
δέσμιον, ὃν ἤθελον.
16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπί-
σημον λεγόμενον Βαραββᾶν.
17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶ-
πεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέ-
λετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν,
ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριςόν;
18 Ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον
παρέδωκαν αὐτόν.
19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ βήματος, ἀπέςειλε πρὸς
αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα·
Μηδέν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκεί-
νῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον
κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.
20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσ-
βύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους,
ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν,
τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.
21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν,
εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ
τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ
εἶπον, Βαραββᾶν.
22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος·
Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λε-
γόμενον Χριςόν; Λέγουσιν αὐ-
τῷ πάντες· Σταυρωθήτω.
23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ
κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς
ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω.
*24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι
οὐδὲν ‡ ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον
‡ θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ,
† ἀπενίψατο τὰς ‡ χεῖρας ‡ ἀπέ-
ναντι τοῦ ‡ ὄχλου, λέγων· ‡ Ἀ-
θῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε.
25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς,
εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.
26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν
Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φρα-
γελλώσας παρέδωκεν ἵνα ςαυ-
ρωθῇ.
27 Τότε οἱ ςρατιῶται τοῦ ἡγε-
μόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰη-
σοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγα-
γον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν.
28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν,
περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκ-
κίνην.
*29 Καὶ ‡ πλέξαντες ‡ ςέφα-
νον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ κάλαμον ἐ-
πὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ ‡ γονυ-
πετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ,
‡ ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες·
Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐ-
τὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ
ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
*31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ,
‡ ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν ‡ χλαμύ-
δα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸ ςαυρῶσαι.
32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄν-
θρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σί-
μωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα
ἄρῃ τὸν ςαυρὸν αὐτοῦ.
33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λε-
γόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐςι λεγό-
μενος κρανίου τόπος,
*34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ‡ ὄξος
μετὰ ‡ χολῆς ‡ μεμιγμένον· καὶ
‡ γευσάμενος, οὐκ ‡ ἤθελε πιεῖν.
35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν,
διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πλη-
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου·
Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν
μου ἔβαλον κλῆρον.
36 Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν
αὐτὸν ἐκεῖ.
37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐ-
τοῦ γεγραμμένην· ΟΥ͂ΤΟΣ
ἘΣΤΙΝ ἸΗΣΟΥ͂Σ Ὁ ΒΑΣΙ-
ΛΕΥ͂Σ ΤΩ͂Ν ἸΟΥΔΑΙ͂ΩΝ.
38 Τότε ςαυροῦνται σὺν αὐ-
τῷ δύο λῃςαί· εἷς ἐκ δεξιῶν,
καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.
39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐ-
βλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
40 Καὶ λέγοντες· Ὁ κατα-
λύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡ-
μέραις οἰκοδομῶν σῶσον σεαυ-
τόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατά-
βηθι ἀπὸ τοῦ ςαυροῦ.
41 Ὁμοίως δὲ καὶ ἀρχιερεῖς,
ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμμα-
τέων καὶ πρεσβυτέρων, ἔλεγον·
42 Ἀλ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0057-1

42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶσαι. εἰ βασιλεὺς
Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ
τοῦ σαυροῦ, καὶ πισεύσομεν
αὐτῷ.

43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυ-
σάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν.
εἶπε γάρ· Ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός.

‡44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσαὶ,
οἱ ‡ συσαυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδι-
ζον αὐτῷ.

45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκό-
τος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν,
ἕως ὥρας ἐννάτης.

46 Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν
ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγά-
λῃ, λέγων· Ἠλὶ, Ἠλὶ, λαμὰ
σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου,
Θεέ μου, ἱνατί με ἐγκατέλιπες;

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων
ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι Ἠ-
λίαν φωνεῖ οὗτος.

*48 Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ
αὐτῶν, καὶ λαβὼν ‡ σπόγγον,
πλήσας τε ὄξους, καὶ ‡ περιθεὶς
καλάμῳ, ‡ ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄ-
φες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας
σώσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κρά-
ξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ
πνεῦμα.

51 Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄ-
νωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεί-
σθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθη-
σαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν
κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη·

*53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων μετὰ τὴν † ἔγερσιν αὐ-
τοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πό-
λιν, καὶ ‡ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.

54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ
μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰη-
σοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ
τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφό-
δρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ
υἱὸς ἦν οὗτος.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες
πολλαὶ, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦ-
σαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ
Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, δια-
κονοῦσαι αὐτῷ.

56 Ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰα-
κώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ
μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

*57 Ὀψίας δὲ γενομένης,
ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ
Ἀριμαθαίας, † τοὔνομα Ἰωσὴφ,
ὃς καὶ αὐτὸς ‡ ἐμαθήτευσε τῷ
Ἰησοῦ.

58 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πι-
λάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευ-
σεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ
Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σιν-
δόνι καθαρᾷ.

60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ
καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατό-
μησεν ἐν τῇ πέτρᾳ. καὶ προσ-
κυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ
τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν.

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία,
καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ
μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχ-
θησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι πρὸς Πιλάτον.

63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμνή-
σθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶ-
πεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέ-
ρας ἐγείρομαι.

64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆ-
ναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡ-
μέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν
αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠ-
γέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἔσαι
ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς
πρώτης.

65 Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος·
Ἔχετε κουσωδίαν· ὑπάγετε,
ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.

*66 Οἱ δὲ πορευθέντες ‡ ἠσ-
φαλίσαντο τὸν τάφον, ‡ σφρα-
γίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς
‡ κουσωδίας. 37. † 6.

Κεφ. κή. 28.

1 Ὀψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐ-
πιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαβ-
βάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεω-
ρῆσαι τὸν τάφον·

2 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.

* 3 Ἦν δὲ ἡ † ἰδέα αὐτοῦ ὡς ‡ ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών.

4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναιξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε· Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε. ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις.

13 Λέγοντες· Εἴπατε, Ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.

14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν. 2. † 1.

ΤΟ' ΚΑΤΑ' ΜΑ'ΡΚΟΝ

ΕΥ'ΑΓΓΕ'ΛΙΟΝ.

Κεφ. ά. 1.

1 ἈΡΧΗ' τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐ-

εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

* 6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ‡ ζώνην ‡ δερματίνην περὶ τὴν ‡ ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ‡ ἐσθίων ‡ ἀκρίδας καὶ ‡ μέλι ‡ ἄγριον.

* 7 Καὶ ἐκήρυσσε λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, ‡ κύψας λῦσαι τὸν ‡ ἱμάντα τῶν ‡ ὑποδημάτων αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα, πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ. καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ·

15 Καὶ λέγων· Ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

* 16 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας ‡ ἀμφίβληστρον ἐν τῇ ‡ θαλάσσῃ· (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς.)

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων·

18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

19 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα.

20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναούμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε,

24 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.

26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

* 27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε ‡ συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς, λέγοντας· Τί ἐστι τοῦτο; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0060-7

29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγω-
γῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰ-
κίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, με-
τὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.
* 30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος
‡ κατέκειτο ‡ πυρέσσουσα· καὶ
εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐ-
τῆς.
31 Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐ-
τὴν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐ-
τῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρε-
τὸς εὐθέως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς.
32 Ὀψίας δὲ γενομένης, ὅτε
ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν
πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας
καὶ τοὺς δαιμονιζομένους.
33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυν-
ηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.
34 Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς
κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νό-
σοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέ-
βαλε, καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ
δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν.
* 35 Καὶ ‡ πρωῒ † ἔννυχον
λίαν ἀναστὰς, ἐξῆλθε· καὶ ἀ-
πῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, ‡ κἀ-
κεῖ προσηύχετο.
* 36 Καὶ † κατεδίωξαν αὐτὸν
ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.
37 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν, λέγου-
σιν αὐτῷ· Ὅτι πάντες ζητοῦσί σε.
* 38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἄγω-
μεν εἰς τὰς ἐχομένας † κωμο-
πόλεις, ἵνα κἀκεῖ κηρύξω· εἰς
τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα.
39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην
τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμό-
νια ἐκβάλλων.
40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν
λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ
γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων
αὐτῷ· Ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνα-
σαί με καθαρίσαι.
41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνι-
σθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥ-
ψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ·
Θέλω, καθαρίσθητι.
42 Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ, εὐ-
θέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέ-
πρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.
* 43 Καὶ ‡ ἐμβριμησάμενος
αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτὸν·
44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα μη-
δενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε,
σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ
προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισ-
μοῦ σου ἃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς.
* 45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κη-
ρύσσειν πολλὰ, καὶ ‡ διαφημίζειν
τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύ-
νασθαι ‡ φανερῶς εἰς πόλιν εἰσ-
ελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τό-
ποις ἦν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐ-
τὸν † πανταχόθεν. 24. † 4.

Κεφ. β'. 2.

1 ΚΑὶ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Κα-
περναοὺμ δι' ἡμερῶν. καὶ
ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.
2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν
πολλοί· ὥστε μηκέτι χωρεῖν μη-
δὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν. καὶ ἐλά-
λει αὐτοῖς τὸν λόγον.
3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν,
παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμε-
νον ὑπὸ τεσσάρων.
* 4 Καὶ † μὴ ‡ δυνάμενοι
† προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν
ὄχλον, † ἀπεστέγασαν τὴν ‡ στέ-
γην ‡ ὅπου ἦν· καὶ ‡ ἐξορύξαντες
‡ χαλῶσι τὸν ‡ κράββατον, ἐφ'
ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.
5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν
αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ·
Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρ-
τίαι σου.
6 Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμμα-
τέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλο-
γιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν·
7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασ-
φημίας; τίς δύναται ἀφιέναι
ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός;
8 Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰη-
σοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕ-
τως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς,
εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλο-
γίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν
τῷ παραλυτικῷ· Ἀφέωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειραι,
καὶ ἆρόν σου τὸν κράββατον,
καὶ περιπάτει;
10 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέ-
ναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· (λέ-
γει τῷ παραλυτικῷ·)

11 Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων· ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν, λέγοντας· Ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἴδομεν.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

14 Καὶ παράγων εἶδε Λευῒν τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;

17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες· καὶ ἔρχονται, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι, νηστεύειν; ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν·

20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

* 21 Καὶ ‡ οὐδεὶς ‡ ἐπίβλημα ‡ ῥάκους ‡ ἀγνάφου ‡ ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ‡ ἱματίῳ ‡ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ, αἴρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ ‡ χεῖρον ‡ σχίσμα γίνεται.

22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον.

23 Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε, τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστι;

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρείαν ἔσχε, καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;

26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι;

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

28 Ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. 18. † 3.

Κεφ. γʹ. 3.

1 ΚΑὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα·

2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἔγειραι εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

* 5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, † συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ ‡ πωρώσει τῆς ‡ καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι, εὐθέως μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας.

8 Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν· ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας.

* 11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, ‡ προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε, λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν·

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὦσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

15 Καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· (καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργὲς, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν· καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον.

20 Καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ· Ὅτι ἐξέστη.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες, ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ, ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν;

24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·

25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη·

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Οὐ δύναται οὐδεὶς τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν·

29 Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως.

30 Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 Ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἔξω ἑστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, φωνοῦντες αὐτόν.

32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐ-

αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί σε.

33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους, λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ ἐστί· 4. † 1.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΚΑὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·

3 Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτό.

* 5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ ‡ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ‡ ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·

6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτὸ, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα· καὶ ἔφερεν, ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

10 Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν.

11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι, τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται·

12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνιῶσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ‖ ἀφεθῇ ‖ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει.

15 Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ σατανᾶς, καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἳ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν.

17 Καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται.

18 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·

19 Καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται· καὶ καρποφοροῦσιν, ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ;

*22 Οὐ γάρ ἐστί τι κρυπτὸν ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ‡ ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

23 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

24 Καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0064-9

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέ-
πετε τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ με-
τρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ
προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκού-
ουσιν·
25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσε-
ται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ
ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄν-
θρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς
γῆς.
*27 Καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγεί-
ρηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ
ὁ ‡ σπόρος ‡ βλαστάνῃ, καὶ † μη-
κύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.
*28 ‡ Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ
‡ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον,
‡ εἶτα ‡ στάχυν, εἶτα πλήρη σῖ-
τον ἐν τῷ στάχυϊ.
29 Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρ-
πὸς, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέ-
πανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.
30 Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁμοιώσω-
μεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ
ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλω-
μεν αὐτήν;
31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς,
ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρό-
τερος πάντων τῶν σπερμάτων
ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαί-
νει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λα-
χάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλά-
δους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι
ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετει-
νὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.
33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς
πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λό-
γον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν.
34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ
ἐλάλει αὐτοῖς. κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα.
35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ, ὀψίας γενομένης·
Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.
36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον
παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν
ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ
πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ.
37 Καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέ-
μου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα
ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε
αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι.
*38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ
πρύμνῃ ἐπὶ τὸ † προσκεφάλαιον
‡ καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐ-
τὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Δι-
δάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀ-
πολλύμεθα;
‡39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετί-
μησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ
θαλάσσῃ· ‡ Σιώπα, ‡ πεφίμωσο.
Καὶ ‡ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ
ἐγένετο ‡ γαλήνη μεγάλη.
40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοί
ἐστε οὕτω; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;
41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον
μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλή-
λους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ
ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπα-
κούουσιν αὐτῷ; 16. † 2.

Κεφ. έ. 5.

1 ΚΑὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς
θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν
τῶν Γαδαρηνῶν.
2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ
πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν αὐ-
τῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος
ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ·
*3 Ὃς τὴν † κατοίκησιν εἶχεν
ἐν τοῖς ‡ μνημείοις, καὶ οὔτε ἁλύ-
σεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι.
4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέ-
δαις καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι, καὶ
διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύ-
σεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφ-
θαι· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυε δα-
μάσαι.
*5 Καὶ διαπαντὸς νυκτὸς καὶ
ἡμέρας ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς
μνήμασιν ἦν κράζων, καὶ † κα-
τακόπτων ‡ ἑαυτὸν ‡ λίθοις·
6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ
μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσε-
κύνησεν αὐτῷ.
7 Καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ,
εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ Ἰησοῦ υἱὲ
τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω σε
τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς.
8 (Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἔξ-
ελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον
ἐκ τοῦ ἀνθρώπου·)
9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί σοι
ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων·
Λεγεὼν ὄνομά μοι· ὅτι πολλοί
ἐσμεν.

10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη.

12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν.

* 13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς, Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· Καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ ὡς † δισχίλιοι) καὶ ‡ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός.

15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμένον, καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων·

17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα ᾖ μετ' αὐτοῦ.

19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ Κύριος ἐποίησε, καὶ ἠλέησέ σε.

20 Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.

22 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ.

* 23 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ ‡ θυγάτριόν μου † ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ· καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν·

25 (Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα,

26 Καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα·

27 Ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

28 Ἔλεγε γάρ· Ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι.

29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος.

30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων;

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ‡ Βλέπεις τὸν ὄχλον ‡ συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἥψατο;

32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν·

33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.)

* 35 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ‡ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ‡ ἔτι ‡ σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐθέως ἀ-

κούσας

κούσας τὸν λόγον λαλούμενον,
λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ
φοβοῦ, μόνον πίστευε.
37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα
αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ
Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάν-
νην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.
38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεω-
ρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀ-
λαλάζοντας πολλά.
39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐ-
τοῖς· Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίε-
τε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν,
ἀλλὰ καθεύδει.
* 40 Καὶ ‡ κατεγέλων αὐ-
τοῦ· Ὁ δὲ, ἐκβαλὼν ἅπαντας,
παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ
παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται
ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.
* 41 Καὶ κρατήσας τῆς χει-
ρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ·
† Ταλιθὰ † κοῦμι· ὅ ἐστι ‡ με-
θερμηνευόμενον· Τὸ ‡ κοράσιον
(σοὶ λέγω) ‡ ἔγειραι.
42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κορά-
σιον, καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ
ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ἐκ-
στάσει μεγάλῃ.
43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς
πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο·
καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.
20. † 6.

Κεφ. ϛ'. 6.

1 ΚΑὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐ-
τοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ.
2 Καὶ γενομένου σαββάτου
ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδά-
σκειν. καὶ πολλοὶ ἀκούοντες
ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Πό-
θεν τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς ἡ σο-
φία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ
δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χει-
ρῶν αὐτοῦ γίνονται;
* 3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ ‡ τέκ-
των, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ
Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα
καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ
ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς;
Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.
4 Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος,
εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ
ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ αὐτοῦ.
5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐ-
δεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ
ὀλίγοις ἀῤῥώστοις ἐπιθεὶς τὰς
χεῖρας, ἐθεράπευσε.
6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπι-
στίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγε τὰς
κώμας κύκλῳ, διδάσκων.
7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώ-
δεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀπο-
στέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐ-
τοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων
τῶν ἀκαθάρτων.
8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς
ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ
μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν, μὴ
ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλ-
κόν·
* 9 Ἀλλ' ‡ ὑποδεδεμένους
‡ σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι
δύο χιτῶνας.
10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου
ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ
μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.
* 11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται
ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν,
ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ‡ ἐκτι-
νάξατε τὸν ‡ χοῦν τὸν ὑποκά-
τω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς ‡ μαρ-
τύριον αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
‡ ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ
Γομόῤῥοις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ
τῇ πόλει ἐκείνῃ.
12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον
ἵνα μετανοήσωσι·
13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέ-
βαλλον· καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολ-
λοὺς ἀῤῥώστους, καὶ ἐθεράπευον.
14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο
τὸ ὄνομα αὐτοῦ) καὶ ἔλεγεν·
Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νε-
κρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐν-
εργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.
15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἠ-
λίας ἐστίν· Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Ὅ-
τι προφήτης ἐστὶν, ἢ ὡς εἷς τῶν
προφητῶν.
16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης

εἶπεν· Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλι-
σα Ἰωάννην, οὗτός ἐςιν, αὐτὸς
ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν·

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης, ἀ-
ποςείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάν-
νην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυ-
λακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυ-
ναῖκα φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

18 Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ
Ἡρώδῃ· Ὅτι οὐκ ἔξεςί σοι ἔχειν
τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν
αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀπο-
κτεῖναι· καὶ οὐκ ἠδύνατο·

20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο
τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα
δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει
αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ
ἐποίει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας
εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γε-
νεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς
μεγιςᾶσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς χι-
λιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς
Γαλιλαίας·

22 Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυ-
γατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος,
καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσά-
σης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανα-
κειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ
κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέ-
λῃς, καὶ δώσω σοί.

23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· Ὅτι ὃ
ἐάν με αἰτήσῃς, δώσω σοὶ, ἕως
ἡμίσους τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ
μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ
δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου
τοῦ Βαπτιςοῦ.

25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως
μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασι-
λέα, ἠτήσατο, λέγουσα· Θέλω
ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι
τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βα-
πτιςοῦ.

26 Καὶ περίλυπος γενόμενος
ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους
καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ
ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.

* 27 Καὶ εὐθέως ‡ ἀποςεί-
λας ὁ ‡ βασιλεὺς † σπεκουλά-
τωρα, ‡ ἐπέταξεν ‡ ἐνεχθῆναι
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

* 28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ‡ ἀπεκε-
φάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ·
καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν
τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔ-
δωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ ἦραν τὸ
πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐ-
τὸ ἐν τῷ μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόςο-
λοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀπήγ-
γειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα
ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

* 31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε
ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρη-
μον τόπον, καὶ ‡ ἀναπαύεσθε
ὀλίγον· Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμε-
νοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί·
καὶ οὐδὲ φαγεῖν ‡ ηὐκαίρουν.

32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον
τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγον-
τας οἱ ὄχλοι· καὶ ἐπέγνωσαν
αὐτὸν πολλοί· καὶ πεζῇ ἀπὸ
πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον
ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτοὺς, καὶ
συνῆλθον πρὸς αὐτόν.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς
πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη
ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα
μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξα-
το διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.

35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γε-
νομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· Ὅτι
ἔρημός ἐςιν ὁ τόπος, καὶ ἤδη
ὥρα πολλή·

36 Ἀπόλυσον αὐτοὺς, ἵνα
ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀ-
γροὺς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν
ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγω-
σιν οὐκ ἔχουσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φα-
γεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἀ-
πελθόντες ἀγοράσωμεν διακο-
σίων δηναρίων ἄρτους, καὶ δῶ-
μεν αὐτοῖς φαγεῖν;

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πό-
σους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε
καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέ-
γουσι·

γουσι· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.
* 39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλῖναι πάντας † συμπόσια
συμπόσια ἐπὶ τῷ ‡ χλωρῷ χόρτῳ.
*40 Καὶ ‡ ἀνέπεσον † πρα-
σιαὶ πρασιαὶ, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ
ἀνὰ πεντήκοντα.
41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρ-
τους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀνα-
βλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλό-
γησε, καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρ-
τους, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ
τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι.
42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ
ἐχορτάσθησαν.
43 Καὶ ἦραν κλασμάτων δώ-
δεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ
τῶν ἰχθύων.
44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες
τοὺς ἄρτους, ὡσεὶ πεντακι-
σχίλιοι ἄνδρες.
45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ
πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ
πέραν πρὸς Βηθσαϊδὰν, ἕως αὐ-
τὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.
46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐ-
τοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσ-
εύξασθαι.
47 Καὶ ὀψίας γενομένης ἦν
τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης,
καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.
48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανι-
ζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν· (ἦν
γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς)
καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν
τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς
περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης·
καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς.
* 49 Οἱ δὲ, ἰδόντες αὐτὸν
περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης, ἔδοξαν ‡ φάντασμα εἶναι,
καὶ ἀνέκραξαν·
50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον,
καὶ ἐταράχθησαν.) Καὶ εὐθέως
ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰ-
μι, μὴ φοβεῖσθε.
51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς
τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνε-
μος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυ-
τοῖς ἐξίσαντο, καὶ ἐθαύμαζον·
52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς
ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν
πεπωρωμένη.
* 53 Καὶ ‡ διαπεράσαντες
ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γενησαρέτ·
καὶ † προσωρμίσθησαν.
54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ
τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπιγνόντες
αὐτὸν,
* 55 † Περιδραμόντες ‡ ὅλην
τὴν ‡ περίχωρον ‡ ἐκείνην, ἤρ-
ξαντο ἐπὶ τοῖς κραβϐάτοις τοὺς
κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅ-
που ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι.
56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο
εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγροὺς, ἐν
ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθε-
νοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν
ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι
ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο.
27. † 5.

Κεφ. ζ'. 7.

1 ΚΑὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν
οἱ Φαρισαῖοι, καί τινες τῶν
Γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱε-
ροσολύμων·
* 2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ ‡ κοιναῖς χερσὶ
(τοῦτ' ἔστιν ‡ ἀνίπτοις) ἐσθίον-
τας ἄρτους, ‡ ἐμέμψαντο.
* 3 (Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ
πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ‡ ἐὰν μὴ
† πυγμῇ ‡ νίψωνται τὰς χεῖ-
ρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν
παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων·
* 4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν
μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι·
καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ ‡ παρέ-
λαβον ‡ κρατεῖν, ‡ βαπτισμοὺς
‡ ποτηρίων καὶ ‡ ξεστῶν καὶ
† χαλκίων καὶ ‡ κλινῶν.)
5 Ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν
οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς·
Διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περι-
πατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν
τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνί-
πτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον;
6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ὅτι καλῶς προεφήτευ-
σεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑπο-
κριτῶν· ὡς γέγραπται· Οὗτος
ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ

δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει
ἀπ' ἐμοῦ.

* 7 ‡ Μάτην δὲ ‡ σέβονταί
με, διδάσκοντες διδασκαλίας,
ἐντάλματα ἀνθρώπων·

8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν
τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν
τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξε-
στῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα πα-
ρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀ-
θετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα
τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα
σου· καί· Ὁ κακολογῶν πατέ-
ρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν
εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ
μητρί· Κορβᾶν (ὅ ἐστι, δῶρον)
ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ, ὠφεληθῇς.

12 Καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν
οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ
ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

* 13 Ἀκυροῦντες τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν, ᾗ
παρεδώκατε· καὶ ‡ παρόμοια
τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμενος
πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· Ἀκούετέ μου πάντες,
καὶ συνίετε·

15 Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀν-
θρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐ-
τὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι·
ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐ-
τοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα
τὸν ἄνθρωπον.

16 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶ-
κον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, περὶ
τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕτω
καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ
νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπο-
ρευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐ
δύναται αὐτὸν κοινῶσαι;

* 19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται
αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς
τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ‡ ἀ-
φεδρῶνα ‡ ἐκπορεύεται, καθα-
ρίζον πάντα τὰ βρώματα.

20 Ἔλεγε δὲ, ὅτι τὸ ἐκ τοῦ
ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρ-
δίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογι-
σμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται,
μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,

* 22 ‡ Κλοπαὶ, ‡ πλεονεξίαι,
‡ πονηρίαι, ‡ δόλος, ‡ ἀσέλ-
γεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, ‡ βλα-
σφημία, ‡ ὑπερηφανία, ‡ ἀ-
φροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ
ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ
τὸν ἄνθρωπον.

* 24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀ-
πῆλθεν εἰς τὰ † μεθόρια Τύρου
καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν, οὐδένα ἤθελε γνῶ-
ναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη ‡ λαθεῖν.

25 Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ
αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐ-
τῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦ-
σα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας
αὐτοῦ,

26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνὶς,
Συροφοίνισσα τῷ γένει) καὶ ἠ-
ρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκ-
βάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς·

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ·
Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ
τέκνα· Οὐ γὰρ καλόν ἐστι λαβεῖν
τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βα-
λεῖν τοῖς κυναρίοις.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει
αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ
κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παι-
δίων.

29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ τοῦ-
τον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐξελή-
λυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγα-
τρός σου.

30 Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον
ἐξεληλυθὸς, καὶ τὴν θυγατέρα
βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν
ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε
πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
λαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων
Δεκαπόλεως.

* 32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ ‡ κωφὸν † μογιλάλον· καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθὰ, ὅ ἐστι, διανοίχθητι.

35 Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον.

* 37 Καὶ † ὑπερπερισσῶς ‡ ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν. 32. † 6.

Κεφ. η΄. 8.

* 1 ΕΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, † παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι.

* 3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς ‡ νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἥκουσι.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τούτους δυνήσεταί τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας;

5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.

6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ.

* 7 Καὶ εἶχον ‡ ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ ‡ εὐλογήσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά.

8 Ἔφαγον δὲ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας.

9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

10 Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.

* 12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ‡ λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ‡ ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

13 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν·

14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν.

17 Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε;

19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς οὐ συνίετε,

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅψηται.

* 23 Καὶ ‡ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ‡ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ ‡ πτύσας εἰς τὰ † ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ‡ ἐπηρώτα αὐτὸν εἴτι βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα περιπατοῦντας.

* 25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ‡ ἀποκατεστάθη καὶ ‡ ἐνέβλεψε ‡ τηλαυγῶς ‡ ἅπαντας.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ, ἕνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

32 Καὶ παῤῥησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾷν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων· Ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν.

36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;

37 Ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. 16. † 4.

Κεφ. θ'. 9.

1 ΚΑὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν.

* 3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο † στίλβοντα, ‡ λευκὰ λίαν ὡς ‡ χιὼν, ‡ οἷα † γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται ‡ λευκᾶναι.

4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωσεῖ· καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ῥαββὶ, καλόν

ἐστιν

ἐςιν ὑμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιή-
σωμεν σκηνὰς τρεῖς, σοὶ μίαν,
καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ Ἠλίᾳ
μίαν.

6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ·
ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι.

7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπι-
σκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγου-
σα· Οὗτός ἐςιν ὁ υἱός μου ὁ ἀ-
γαπητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε.

* 8 Καὶ † ἐξάπινα ‡ περι-
βλεψάμενοι, οὐκέτι οὐδένα
εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον
μεθ' ἑαυτῶν.

9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεςείλατο αὐ-
τοῖς, ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται
ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναςῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν
πρὸς ἑαυτοὺς, συζητοῦντες τί
ἐςι τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναςῆναι.

11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν,
λέγοντες· Ὅτι λέγουσιν οἱ
γραμματεῖς, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλ-
θεῖν πρῶτον;

* 12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶ-
τον, ἀποκαθιςᾷ πάντα· καὶ
πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ
† ἐξουδενωθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ
Ἠλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν
αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέ-
γραπται ἐπ' αὐτόν.

14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μα-
θητὰς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ
αὐτοὺς, καὶ γραμματεῖς συζη-
τοῦντας αὐτοῖς.

* 15 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος
ἰδὼν αὐτὸν ‡ ἐξεθαμβήθη, καὶ
‡ προστρέχοντες ‡ ἠσπάζοντο
αὐτόν.

16 Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς
γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε πρὸς
αὐτούς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ
ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἤ-
νεγκα τὸν υἱόν μου πρός σε, ἔ-
χοντα πνεῦμα ἄλαλον·

* 18 Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν κα-
ταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ
ἀφρίζει, καὶ ‡ τρίζει τοὺς ὀδόν-
τας αὐτοῦ, καὶ ‡ ξηραίνεται·
καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα
αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυ-
σαν.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ,
λέγει· Ὦ γενεὰ ἄπιςος, ἕως
πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως
πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε
αὐτὸν πρός με.

* 20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν,
εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν
αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς,
† ἐκυλίετο ‡ ἀφρίζων.

* 21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πα-
τέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐςὶν,
ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ
εἶπε· † Παιδιόθεν.

22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ
εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα,
ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι
δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγ-
χνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Τὸ, εἰ δύνασαι πιςεῦσαι, πάντα
δυνατὰ τῷ πιςεύοντι.

24 Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πα-
τὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρύων
ἔλεγε· Πιςεύω Κύριε· βοήθει
μου τῇ ἀπιςίᾳ.

* 25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι
† ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετί-
μησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρ-
τῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ
‡ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγώ σοι
ἐπιτάσσω· Ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ,
καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ κράξαν, καὶ πολλὰ
σπαράξαν αὐτὸν, ἐξῆλθε· καὶ
ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥςτε πολ-
λοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας
αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐ-
τόν· καὶ ἀνέςη.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς
οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώ-
των αὐτὸν κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡ-
μεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν
αὐτό;

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦ-
το τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται

ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ
νηστείᾳ.
30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες
παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλι-
λαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τὶς
γνῷ.
31 Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων,
καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ
ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστήσεται.
32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ
ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.
33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναούμ·
καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπη-
ρώτα αὐτούς· Τί ἐν τῇ ὁδῷ
πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;
34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλ-
λήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ
ὁδῷ, τίς μείζων.
35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς
δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἴ
τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσαι
πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων
διάκονος.
36 Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστη-
σεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ
ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν
αὐτοῖς·
37 Ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων
παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ
δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλ-
λὰ τὸν ἀποστείλαντά με.
38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάν-
νης, λέγων· Διδάσκαλε, εἴ-
δομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀ-
κολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν
αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.
39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ
κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐσιν
ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ
κακολογῆσαί με·
40 Ὃς γὰρ οὐκ ἔσι καθ' ἡ-
μῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐσιν·
41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς
ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί
μου, ὅτι Χρισοῦ ἐσε, ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπωλέσῃ τὸν μι-
σθὸν αὐτοῦ.
*42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα
τῶν ‡ μικρῶν τῶν πισευόντων εἰς
ἐμὲ, ‡ καλόν ἐσιν αὐτῷ μᾶλλον
‡ εἰ ‡ περίκειται λίθος ‡ μυλικὸς
περὶ τὸν ‡ τράχηλον αὐτοῦ, καὶ
βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.
*43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε
ἡ χείρ σου, ‡ ἀπόκοψον αὐτήν·
καλόν σοι ἐσὶ ‡ κυλλὸν εἰς τὴν
ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖ-
ρας ἔχοντα, ἀπελθεῖν εἰς τὴν
γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·
*44 Ὅπου ὁ ‡ σκώληξ αὐτῶν
οὐ ‡ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ
σβέννυται.
45 Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκαν-
δαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν·
καλόν ἐσί σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν
ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας
ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέεν-
ναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·
46 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ
τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέν-
νυται.
*47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου
σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν·
καλόν σοι ἐσὶ ‡ μονόφθαλμον
εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα
βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρός·
48 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ
τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέν-
νυται.
*49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσε-
ται· καὶ πᾶσα ‡ θυσία † ἁλὶ
‡ ἁλισθήσεται.
*50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ
τὸ ‡ ἅλας † ἄναλον γένηται, ἐν
τίνι αὐτὸ ‡ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν
ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ ‡ εἰρηνεύετε
ἐν ‡ ἀλλήλοις. 38. † 10.

Κεφ. ι. 10.

*1 ‡ Κἀκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται
εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας
διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου·
καὶ ‡ συμπορεύονται πάλιν ὄ-
χλοι πρὸς αὐτόν· καὶ, ὡς ‡ εἰ-
ώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.
2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρι-
σαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν, εἰ
ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι·
πειράζοντες αὐτόν.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0074-5

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐ-
τοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς;
* 4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέ-
τρεψε βιβλίον ‡ ἀποστασίου
‡ γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι.
5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληρο-
καρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν
ἐντολὴν ταύτην·
6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως,
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς
ὁ Θεός.
7 Ἕνεκεν τούτου καταλείψει
ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ
τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθή-
σεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
8 Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρ-
κα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο,
ἀλλὰ μία σάρξ.
* 9 Ὃ οὖν ὁ Θεὸς ‡ συνέζευ-
ξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.
10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ
ἐπηρώτησαν αὐτόν.
* 11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ὃς ἐὰν
ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
καὶ γαμήσῃ ἄλλην, ‡ μοιχᾶ-
ται ἐπ᾽ αὐτήν.
12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν
ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλ-
λῳ, μοιχᾶται.
13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παι-
δία, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ
μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέ-
ρουσιν.
14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανά-
κτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄ-
φετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός
με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν
γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.
15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν
μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ
εἰς αὐτήν.
* 16 Καὶ ‡ ἐναγκαλισάμε-
νος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας
ἐπ᾽ αὐτὰ, ηὐλόγει αὐτά.
17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
εἰς ὁδὸν, προσδραμὼν εἷς καὶ
γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπηρώτα
αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί
ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρο-
νομήσω;
18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀ-
γαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.
19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ
μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ
κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·
Μὴ ἀποστερήσῃς· Τίμα τὸν πα-
τέρα σου καὶ τὴν μητέρα.
20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα
ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.
21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας
αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἕν σοι ὑστερεῖ· ὕ-
παγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ
δὸς τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θη-
σαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀ-
κολούθει μοι, ἄρας τὸν σταυρόν.
* 22 Ὁ δὲ, ‡ στυγνάσας ἐπὶ
τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος·
ἦν γὰρ ἔχων ‡ κτήματα πολλά.
23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ
Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρή-
ματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται;
* 24 Οἱ δὲ ‡ μαθηταὶ ‡ ἐθαμ-
βοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ.
Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς,
λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς † δύ-
σκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ
τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;
25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον
διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος
διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.
26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσ-
σοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς·
Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;
27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις
ἀδύνατον, ἀλλ᾽ οὐ παρὰ τῷ
Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατά ἐστι
παρὰ τῷ Θεῷ.
28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέ-
γειν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀ-
φήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολου-
θήσαμέν σοι.
29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδείς
ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελ-
φοὺς ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα ἢ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0075-0

μητέρα, ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ τοῦ εὐαγγελίου,

30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς, καὶ μητέρας καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·

33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι·

34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

* 35 Καὶ † προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν.

36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν;

37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε·

40 Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ᾽ οἷς ἡτοίμασται.

41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

* 42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ‡ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ‡ ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, ‡ κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν, ‡ κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

43 Οὐχ᾽ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ᾽ ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται διάκονος ὑμῶν·

44 Καὶ ὃς ἂν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος.

* 45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ‡ λύτρον ‡ ἀντὶ πολλῶν.

* 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ‡ προσαιτῶν.

47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κράζειν, καὶ λέγειν· Ὁ υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγειραι· φωνεῖ σε.

50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββονὶ, ἵνα ἀναβλέψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·

Ὕπαγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ. 21. †2.

Κεφ. ιά. 11.

1 ΚΑὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν, εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστελεῖ ὧδε.

* 4 Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον τὸν ‡ πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ † ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν.

5 Καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;

6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.

7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ.

* 8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ‡ ἄλλοι δὲ † στοιβάδας ‡ ἔκοπτον ἐκ τῶν ‡ δένδρων, καὶ ‡ ἐστρώννυον εἰς τὴν ὁδόν.

9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασε.

13 Καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν, οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.

14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα οὐδεὶς καρπὸν φάγοι· καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψε.

16 Καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τὶς διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται· Ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ πρωῒ παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.

21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, ἴδε, ἡ συκῆ ἣν κατηράσω, ἐξήρανται.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Ἔχετε πίστιν Θεοῦ·

23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.

24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν. πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβά-

βάνετε· καὶ ἔσαι ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν σήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῇς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.

31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

32 Ἀλλ᾽ ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων· ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὄντως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἴδαμεν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. 7. †2.

Κεφ. ιβ΄. 12.

* 1 ΚΑὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· ‡ Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε ‡ φραγμὸν, καὶ ‡ ὤρυξεν † ὑπολήνιον, καὶ ‡ ᾠκοδόμησε ‡ πύργον, καὶ ‡ ἐξέδοτο αὐτὸν ‡ γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ ἀπέσειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.

3 Οἱ δὲ, λαβόντες αὐτὸν, ἔδειραν, καὶ ἀπέσειλαν κενόν.

* 4 Καὶ πάλιν ἀπέσειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· ‡ κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες † ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέσειλαν † ἠτιμωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέσειλε· κἀκεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες.

6 Ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέσειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων· Ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Ὅτι οὗτός ἐσιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσαι ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.

9 Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε; Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔσι θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

* 13 Καὶ ἀποσέλλουσι πρὸς αὐτόν τινας τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, ‡ ἵνα αὐτὸν † ἀγρεύσωσι ‡ λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· Ἔξεσι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;

15 Ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν

ὑπό-

ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με
πειράζετε; φέρετέ μοι δηνά-
ριον, ἵνα ἴδω.
16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει
αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ
ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
Καίσαρος.
17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τὰ Καί-
σαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ
Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν
ἐπ᾽ αὐτῷ.
18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι
πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέγουσιν
ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώ-
τησαν αὐτὸν, λέγοντες·
19 Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγρα-
ψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τινος ἀδελ-
φὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ
γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ,
ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
20 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν·
καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ
ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα.
21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐ-
τὴν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς
ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡ-
σαύτως.
22 Καὶ ἔλαβεν αὐτὴν οἱ ἑπτὰ,
καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· ἐσχά-
τη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
23 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν
ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται γυ-
νή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν
γυναῖκα.
24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ τοῦτο πλα-
νᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς,
μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;
* 25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀ-
ναστῶσιν, ‡ οὔτε ‡ γαμοῦσιν,
οὔτε † γαμίσκονται, ἀλλ᾽ εἰσὶν
ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι
ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ
βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς βάτου
ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, λέγων·
Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς
Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;
27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν,
ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· ὑμεῖς οὖν
πολὺ πλανᾶσθε.
28 Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν
γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν
συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς
αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν
αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν
ἐντολή;
29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ· Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐν-
τολῶν· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστι.
30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν
Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου,
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· αὕ-
τη πρώτη ἐντολή.
31 Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη,
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη
ἐντολὴ οὐκ ἔστι.
32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμ-
ματεύς· Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ᾽
ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστι Θεὸς,
καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ.
33 Καὶ τὸ ἀγαπᾷν αὐτὸν ἐξ
ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης
τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος,
καὶ τὸ ἀγαπᾷν τὸν πλησίον ὡς
ἑαυτὸν, πλεῖόν ἐστι πάντων τῶν
ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν.
* 34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐ-
τὸν ὅτι † νουνεχῶς ‡ ἀπεκρίθη,
εἶπεν αὐτῷ· Οὐ ‡ μακρὰν εἶ ἀπὸ
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ
οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν
ἐπερωτῆσαι.
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς
λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ
Χριστὸς υἱός ἐστι Δαβίδ;
36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν
τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ
Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ
δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχ-
θρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
σου.
37 Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει
αὐτὸν κύριον· καὶ πόθεν υἱὸς αὐ-
τοῦ ἐστι; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤ-
κουεν αὐτοῦ ἡδέως.
38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· Βλέπετε ἀπὸ τῶν
γραμ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0079-6

γραμματέων, τῶν θελόντων ἐν
στολαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπα-
σμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,
39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτο-
κλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·
40 Οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰ-
κίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει
μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι
λήψονται περισσότερον κρίμα.
* 41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς
‡ κατέναντι τοῦ ‡ γαζοφυλα-
κίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλ-
λει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλά-
κιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔ-
βαλλον πολλά.
* 42 Καὶ ἐλθοῦσα μία ‡ χήρα
πτωχὴ ἔβαλε ‡ λεπτὰ δύο, ὅ
ἐστι ‡ κοδράντης.
43 Καὶ προσκαλεσάμενος
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐ-
τοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ
χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον
πάντων βέβληκε τῶν βαλόν-
των εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.
44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισ-
σεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη
δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάν-
τα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν
βίον αὐτῆς. 25. † 6.

Κεφ. ιγʹ. 13.

1 ΚΑὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ
τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἷς
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκα-
λε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ πο-
ταπαὶ οἰκοδομαί.
2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας
τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ
ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ μὴ
καταλυθῇ.
3 Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι
τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν
κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος
καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·
4 Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται,
καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ
πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι.
5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέπετε
μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ·
6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅ-
τι ἐγώ εἰμι· καὶ πολλοὺς πλα-
νήσουσιν.
7 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέ-
μους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ
θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι. ἀλλ'
οὔπω τὸ τέλος·
8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ
ἔθνος. καὶ βασιλεία ἐπὶ βασι-
λείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ κα-
τὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ
καὶ ταραχαί.
9 Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. Βλέ-
πετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς· πα-
ραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέ-
δρια καὶ εἰς συναγωγάς· δαρή-
σεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ
βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐ-
μοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ
πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέ-
λιον.
* 11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑ-
μᾶς παραδιδόντες, μὴ † προμε-
ριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ
‡ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο
λαλεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ
λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον.
* 12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς
ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ
τέκνον· καὶ ‡ ἐπαναστήσονται
τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ ‡ θανα-
τώσουσιν αὐτούς.
13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑ-
πὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ
δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος
σωθήσεται.
14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυ-
γμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν ὑ-
πὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὼς
ὅπου οὐ δεῖ, (ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·
15 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος,
μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν,
μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς
οἰκίας αὐτοῦ.
16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν,
μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω,
ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.
17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχού-

ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
* 18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ
γένηται ἡ ‡ φυγὴ ὑμῶν ‡ χει-
μῶνος.
19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι
ἐκεῖναι θλῖψις, οἵα οὐ γέγονε
τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς
ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τοῦ νῦν,
καὶ οὐ μὴ γένηται.
20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβω-
σε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη
πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκ-
λεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο, ἐκολό-
βωσε τὰς ἡμέρας.
21 Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ·
Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστὸς· ἤ· Ἰδοὺ
ἐκεῖ· μὴ πιστεύσητε.
* 22 Ἐγερθήσονται γὰρ ‡ ψευ-
δόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται·
καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ ‡ τέρα-
τα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾷν, εἰ
δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.
23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· Ἰδοὺ,
προείρηκα ὑμῖν πάντα.
24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις, μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκεί-
νην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ
ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος
αὐτῆς·
25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ
ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ
δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σα-
λευθήσονται.
26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νε-
φέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς
καὶ δόξης.
27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνά-
ξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν
τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου
γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.
* 28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μά-
θετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐ-
τῆς ἤδη ὁ κλάδος ‡ ἁπαλὸς γέ-
νηται, καὶ ‡ ἐκφύῃ τὰ ‡ φύλλα,
γινώσκετε ὅτι ‡ ἐγγὺς τὸ ‡ θέ-
ρος ἐστίν·
29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ταῦτα ἴδητε γινόμενα, γινώ-
σκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.
30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ
μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέ-
χρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.
31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρ-
ελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσι.
32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν,
οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ,
οὐδὲ ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ.
33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ
προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ
πότε ὁ καιρός ἐστιν.
* 34 Ὡς ἄνθρωπος † ἀπόδη-
μος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ,
καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν
ἐξουσίαν, καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον
αὐτοῦ, καὶ τῷ ‡ θυρωρῷ ἐνε-
τείλατο ἵνα ‡ γρηγορῇ.
* 35 Γρηγορεῖτε οὖν, (οὐκ οἴ-
δατε γὰρ ‡ πότε ὁ κύριος τῆς
οἰκίας ἔρχεται, ‡ ὀψὲ, ἢ ‡ με-
σονυκτίου, ἢ ‡ ἀλεκτοροφωνίας,
ἢ πρωΐ.)
36 Μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης, εὕρῃ
ὑμᾶς καθεύδοντας.
37 Ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι
λέγω· Γρηγορεῖτε. 21. † 3.

Κεφ. ιδ'. 14.

1 Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ
ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας·
καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ
κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν.
2 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ,
μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ.
* 3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βη-
θανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ
‡ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ,
ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον
μύρου, ‡ νάρδου ‡ πιστικῆς ‡ πο-
λυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ
ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ
κατὰ τῆς κεφαλῆς.
4 Ἦσαν δέ τινες ἀγανακ-
τοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ λέ-
γοντες; Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη
τοῦ μύρου γέγονεν;
5 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πρα-
θῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηνα-
ρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς.
Καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε
αὐτήν. Τί αὐτῇ κόπους παρέ-
χετε;

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0081-4

χετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο
εἰς ἐμέ.
7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς
ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέ-
λητε, δύνασθε αὐτοὺς, εὖ ποιῆ-
σαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
* 8 Ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε·
‡ προέλαβε † μυρίσαι μου τὸ
σῶμα εἰς τὸν ‡ ἐνταφιασμόν.
9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν
κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο
εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίη-
σεν αὕτη, λαληθήσεται εἰς μνη-
μόσυνον αὐτῆς.
10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώ-
της, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε
πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παρα-
δῷ αὐτὸν αὐτοῖς.
11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρη-
σαν· καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ
ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζήτει πῶς
εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ.
12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν
ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον,
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑ-
τοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πά-
σχα;
13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν·
καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος
κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀ-
κολουθήσατε αὐτῷ.
14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴ-
πατε τῷ οἰκοδεσπότῃ· Ὅτι ὁ
διδάσκαλος λέγει· Ποῦ ἐστι τὸ
κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα με-
τὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;
15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀ-
νώγεον μέγα ἐστρωμένον, ἕτοι-
μον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν.
16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν,
καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς·
καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
17 Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρ-
χεται μετὰ τῶν δώδεκα.
18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν,
καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ
ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων
μετ' ἐμοῦ.
19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι,
καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς·
Μήτι ἐγώ; καὶ ἄλλος· Μήτι
ἐγώ;
* 20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ
‡ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς
τὸ ‡ τρυβλίον.
21 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ
αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐ-
κείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ,
εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐ-
κεῖνος.
22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λα-
βὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογή-
σας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φά-
γετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου·
23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον,
εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς·
καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.
24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό
ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς
διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκ-
χυνόμενον·
25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ-
κέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γεννήμα-
τος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω
καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλι-
σθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ
ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πα-
τάξω τὸν ποιμένα, καὶ δια-
σκορπισθήσεται τὰ πρόβατα.
28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί
με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν.
29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ·
Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσον-
ται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σήμερον
ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὶς
ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρ-
νήσῃ με.
31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε
μᾶλλον· Ἐάν με δέῃ συναπο-
θανεῖν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0082-9

θανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσο-
μαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες
ἔλεγον.
32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον
οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ λέ-
γει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Κα-
θίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι.
33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν
Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ
Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἤρξα-
το ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.
34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περί-
λυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θα-
νάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρη-
γορεῖτε.
35 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔ-
πεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσηύ-
χετο ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, πα-
ρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα·
* 36 Καὶ ἔλεγεν· ‡ Ἀββᾶ ὁ
πατὴρ, πάντα δυνατά σοι·
‡ παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ'
ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέ-
λω, ἀλλὰ τί σύ.
37 Καὶ ἔρχεται, καὶ εὑρίσκει
αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει
τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις;
οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγο-
ρῆσαι;
38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύ-
χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρό-
θυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσ-
ηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.
40 Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐ-
τοὺς πάλιν καθεύδοντας, (ἦ-
σαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βε-
βαρημένοι) καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί
αὐτῷ ἀποκριθῶσι.
* 41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον,
καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ
‡ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· † ἀ-
πέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, πα-
ραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς
τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.
42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ,
ὁ παραδιδούς με ἤγγικε.
43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ λα-
λοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας,
εἷς ὢν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐ-
τοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαι-
ρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρ-
χιερέων καὶ τῶν γραμματέων
καὶ τῶν πρεσβυτέρων.
* 44 ‡ Δεδώκει δὲ ὁ παραδι-
δοὺς αὐτὸν † σύσσημον αὐτοῖς,
λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός
ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν, καὶ ἀ-
παγάγετε ἀσφαλῶς.
45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελ-
θὼν αὐτῷ, λέγει· Ῥαββὶ, ῥαβ-
βί. καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν
τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκρά-
τησαν αὐτόν.
47 Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκό-
των σπασάμενος τὴν μάχαιραν,
ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέ-
ως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.
48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν
ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων συλλαβεῖν με;
49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑ-
μᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ
οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα
πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.
50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάν-
τες ἔφυγον.
51 Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκο-
λούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος
σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρα-
τοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.
52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σιν-
δόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.
53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰη-
σοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα. καὶ
συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
καὶ οἱ γραμματεῖς.
54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρό-
θεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω
εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως·
καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν
ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος
πρὸς τὸ φῶς.
55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον
τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανα-
τῶσαι αὐτὸν, καὶ οὐχ εὕρι-
σκον.
56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρ-
τύρουν κατ' αὐτοῦ· καὶ ἴσαι αἱ
μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.
57 Καί τινες ἀναστάντες,
ἐψευ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0083-5

ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες·

* 58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος· Ὅτι ἐγὼ ‡ καταλύσω τὸν ‡ ναὸν τοῦτον τὸν ‡ χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω.

59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ἀναςὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριςὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ εἰμι. καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, διαῤῥήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων;

64 Ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου.

* 65 Καὶ ἤρξαντό τινες ‡ ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ‡ κολαφίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον. καὶ οἱ ὑπηρέται ‡ ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον.

66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως·

67 Καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα.

* 68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίςαμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ‡ ἔξω εἰς τὸ † προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεςηκόσιν· Ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐςιν.

* 70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεςῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· ‡ Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ ‡ λαλιά σου † ὁμοιάζει.

71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε· καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος οὗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε. 27. † 5.

Κεφ. ιέ. 15.

1 ΚΑὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωῒ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ.

2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα σου καταμαρτυροῦσιν.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον.

6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, ὅνπερ ἠτοῦντο.

* 7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς ‡ μετὰ τῶν † συςασιαςῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ ςάσει φόνον πεποιήκεισαν.

8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Θέλετε, ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 (Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθό-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0084-0

φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς·)

11 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

* 15 Ὁ δὲ Πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν ‡ φραγελλώσας, ἵνα σαυρωθῇ.

16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν.

17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σαυρώσωσιν αὐτόν.

21 Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, (ἐρχόμενον ἀπ᾽ ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου) ἵνα ἄρῃ τὸν σαυρὸν αὐτοῦ.

22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, κρανίου τόπος.

* 23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν † ἐσμυρνισμένον ‡ οἶνον. ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε.

24 Καὶ σαυρώσαντες αὐτὸν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ᾽ αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσαύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥ͂Σ ΤΩ͂Ν ἸΟΥΔΑΙ´ΩΝ.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ σαυροῦσι δύο λῃστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.

* 29 Καὶ οἱ ‡ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· † Οὐὰ, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν·

30 Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σαυροῦ.

31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σαυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεσαυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ᾽ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐννάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωῒ Ἐλωῒ, λαμμᾶ σαβαχθανί; ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες;

35 Καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὺ, Ἠλίαν φωνεῖ.

36 Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτὸν, λέγων. Ἄφετε· ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.

* 39 Ἰδὼν δὲ ὁ ‡ κεντυρίων ὁ

πα-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0085-6

παρεστηκὼς ἐξ ‡ ἐναντίας αὐτοῦ,
ὅτι οὕτω κράξας ‡ ἐξέπνευσεν,
εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗ-
τος υἱὸς ἦν Θεοῦ.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀ-
πὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς
ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή,
καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ
μικροῦ, καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ
Σαλώμη·

41 Αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γα-
λιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ
διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι
πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ
εἰς Ἱεροσόλυμα.

* 42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομέ-
νης, (‡ ἐπεὶ ἦν ‡ παρασκευή, ὅ
ἐστι † προσάββατον·)

* 43 Ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ
Ἀριμαθαίας, ‡ εὐσχήμων ‡ βου-
λευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσ-
δεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς
Πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶ-
μα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ
ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσά-
μενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώ-
τησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε.

45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυ-
ρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ
Ἰωσήφ.

* 46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα,
καὶ καθελὼν αὐτὸν † ἐνείλησε
τῇ ‡ σινδόνι· καὶ ‡ κατέθηκεν
αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν ‡ λελα-
τομημένον ἐκ ‡ πέτρας· καὶ
‡ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν
‡ θύραν τοῦ μνημείου.

47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαλη-
νὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ
τίθεται. 22. † 5.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

1 ΚΑὶ διαγενομένου τοῦ σαβ-
βάτου, Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου
καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώμα-
τα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν
αὐτόν.

2 Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς σαβ-
βάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς·
Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον
ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦ-
σιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος·
ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνη-
μεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμε-
νον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλη-
μένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξε-
θαμβήθησαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ
ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε
τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον·
ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τό-
πος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.

7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ
Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄ-
ψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυ-
γον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ
αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ
οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο
γάρ.

9 Ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ
σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μα-
ρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκ-
βεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγ-
γειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομέ-
νοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι·

11 Κἀκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι
ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπί-
στησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ
αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη
ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς
ἀγρόν.

13 Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀ-
πήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ
ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

14 Ὕστερον, ἀνακειμένοις αὐ-
τοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ
ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ
σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θεασα-
μένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ
ἐπίστευσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευ-
θέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα,
κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ
τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτι-
σθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστή-
σας, κατακριθήσεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιϛεύσασι
ταῦτα παρακολουθήσει· Ἐν τῷ
ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦ-
σι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·
* 18 ‡ Ὄφεις ἀροῦσι· ‡ κἂν
† θανάσιμόν ‡ τι ‡ πίωσιν, οὐ μὴ
αὐτοὺς ‡ βλάψει· ἐπὶ ‡ ἀῤῥώϛους
χεῖρας ‡ ἐπιθήσουσι, καὶ ‡ κα-
λῶς ἕξουσιν.
19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ
λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς
τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δε-
ξιῶν τοῦ Θεοῦ.
20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐ-
κήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου
συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον
βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολου-
θούντων σημείων. 9. † 1.

ΤῸ ΚΑΤᾺ ΛΟΥΚΑ͂Ν

ΕΥ᾿ΑΓΓΕ΄ΛΙΟΝ.

Κεφ. ά. 1.

* 1 † ἘΠΕΙΔΉΠΕΡ πολ-
λοὶ ‡ ἐπεχείρησαν † ἀ-
νατάξασθαι † διήγησιν περὶ τῶν
‡ πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν
πραγμάτων,
* 2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ
ἀπ' ἀρχῆς † αὐτόπται καὶ ‡ ὑ-
πηρέται ‡ γενόμενοι τοῦ λόγου·
3 Ἔδοξε κἀμοὶ, παρηκολου-
θηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς,
καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιϛε
Θεόφιλε·
4 Ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατη-
χήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.
5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἡρώδου τοῦ βασιλέως
τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνό-
ματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας
Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ
τῶν θυγατέρων Ἀαρὼν, καὶ τὸ
ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.
6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι
ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δι-
καιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι.
7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον,
καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν ϛεῖρα,
καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.
* 8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ † ἱερα-
τεύειν αὐτὸν ἐν τῇ ‡ τάξει τῆς
‡ ἐφημερίας αὐτοῦ † ἔναντι τοῦ
‡ Θεοῦ.
* 9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ‡ ἱερα-
τείας, ‡ ἔλαχε τοῦ ‡ θυμιάσαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.
10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ
λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ
ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.
11 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
Κυρίου, ἑϛὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυ-
σιαϛηρίου τοῦ θυμιάματος.
12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας
ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ'
αὐτόν.
13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγ-
γελος· Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία·
διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου·
καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεν-
νήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.
* 14 Καὶ ἔϛαι χαρά σοι καὶ
ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ
‡ γεννήσει αὐτοῦ ‡ χαρήσονται.
* 15 Ἔϛαι γὰρ μέγας ἐνώπιον
τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ † σί-
κερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ πνεύματος
ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοι-
λίας μητρὸς αὐτοῦ·
16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπιϛρέψει ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτῶν.
17 Καὶ αὐτὸς προελεύσεται
ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ
δυνάμει Ἠλίου, ἐπιϛρέψαι καρ-
δίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ
ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων,
ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατε-
σκευασμένον.
18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς
τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσο-
μαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσ-
βύ-

βύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβε-
βηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.
19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος,
εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ
ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ·
καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε,
καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα.
20 Καὶ ἰδοὺ, ἔσῃ σιωπῶν, καὶ
μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς
ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ'
ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις
μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς
τὸν καιρὸν αὐτῶν.
21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν
τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον
ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.
* 22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο
λαλῆσαι αὐτοῖς: καὶ ‡ ἐπέγνω-
σαν ὅτι ‡ ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν
τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν † διανεύων
αὐτοῖς· καὶ ‡ διέμενε κωφός.
23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθη-
σαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας
αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ.
* 24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡ-
μέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ· καὶ † περιέκρυβεν
ἑαυτὴν ‡ μῆνας ‡ πέντε, λέγου-
σα·
* 25 Ὅτι οὕτω μοι πεποίη-
κεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ‡ ἐ-
πεῖδεν ‡ ἀφελεῖν τὸ † ὄνειδός μου
ἐν ἀνθρώποις.
26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ
ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γα-
λιλαίας ᾗ ὄνομα Ναζαρὲτ,
27 Πρὸς παρθένον μεμνηστευ-
μένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ,
ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα
τῆς παρθένου, Μαριάμ.
28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος
πρὸς αὐτὴν, εἶπε· Χαῖρε κεχα-
ριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.
* 29 Ἡ δὲ ἰδοῦσα † διετα-
ράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ
‡ διελογίζετο ‡ ποταπὸς εἴη ὁ
‡ ἀσπασμὸς οὗτος.
30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐ-
τῇ· Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες
γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.
31 Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γα-
στρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέ-
σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.
32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς
ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει
αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον
Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·
33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν
οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας,
καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ
ἔσται τέλος.
34 Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν
ἄγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ
ἄνδρα οὐ γινώσκω;
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος
εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπε-
λεύσεται ἐπί σε, καὶ δύναμις
ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ
τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον,
κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.
* 36 Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ
συγγενής σου, καὶ αὐτὴ ‡ συν-
ειληφυῖα υἱὸν ἐν † γήρᾳ αὐτῆς·
καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ
τῇ καλουμένῃ ‡ στείρᾳ.
37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ
τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.
38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ
δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ
τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ'
αὐτῆς ὁ ἄγγελος.
39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐν
ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη
εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς,
εἰς πόλιν Ἰούδα.
40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν
Ἐλισάβετ.
* 41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς
Μαρίας, ‡ ἐσκίρτησε τὸ ‡ βρέφος
ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·
* 42 Καὶ † ἀνεφώνησε φωνῇ
‡ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογη-
μένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογη-
μένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.
43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα
ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου
πρός με;
44 Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ
φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ
ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλ-
λιάσει

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0088-2

λιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ
μου.
* 45 Καὶ μακαρία ἡ ‡ πι-
στεύσασα· ὅτι ἔσαι ‡ τελείωσις
τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ
Κυρίου.
46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγα-
λύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον·
47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου·
48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·
Ἰδοὺ γὰρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακα-
ριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.
* 49 Ὅτι ‡ ἐποίησέ μοι ‡ με-
γαλεῖα ὁ ‡ δυνατὸς, καὶ ἅγιον
τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς
γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν·
51 Ἐποίησε κράτος ἐν βρα-
χίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑ-
περηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.
52 Καθεῖλε δυνάσας ἀπὸ θρό-
νων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.
* 53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ ‡ πλουτοῦντας
‡ ἐξαπέσειλε κενούς·
* 54 ‡ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ
παιδὸς αὐτοῦ, ‡ μνησθῆναι ἐλέους,
55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ,
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς
τὸν αἰῶνα.
56 Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν
αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ὑ-
πέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη
ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ
ἐγέννησεν υἱόν.
* 58 Καὶ ἤκουσαν οἱ † περίοι-
κοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι
ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ ‡ συνέχαι-
ρον αὐτῇ.
59 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ
ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παι-
δίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ, ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζα-
χαρίαν.
60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί· ἀλ-
λὰ κληθήσεται Ἰωάννης.
61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι
οὐδείς ἐσιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου,
ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ,
* 62 † Ἐνένευον δὲ τῷ ‡ πα-
τρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι κα-
λεῖσθαι αὐτόν·
* 63 Καὶ ‡ αἰτήσας † πινακί-
διον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης
ἐσὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύ-
μασαν πάντες.
64 Ἀνεῴχθη δὲ τὸ σόμα αὐ-
τοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα
αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν
Θεόν.
* 65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας
‡ φόβος τοὺς † περιοικοῦντας αὐ-
τούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ‡ ὀρεινῇ
τῆς ‡ Ἰουδαίας ‡ διελαλεῖτο
πάντα τὰ ‡ ῥήματα ταῦτα.
66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀ-
κούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν,
λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον
τοῦτο ἔσαι; Καὶ χεὶρ Κυρίου
ἦν μετ' αὐτοῦ.
67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁ-
γίου· καὶ προεφήτευσε, λέγων·
68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς
τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο
καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ
αὐτοῦ.
69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτη-
ρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ
τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·
70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ σό-
ματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος
προφητῶν αὐτοῦ,
71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν,
καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μι-
σούντων ἡμᾶς·
72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν
πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι
διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ·
73 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀ-
βραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ
δοῦναι ἡμῖν,
74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λα-
τρεύειν αὐτῷ,
75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-
σύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, προφή-
της ὑψίςου κληθήσῃ· προπορεύ-
σῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου,
ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ,
77 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτη-
ρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει
ἁμαρτιῶν αὐτῶν·
78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους
Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους·
*79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημέ-
νοις, τοῦ ‡ κατευθῦναι τοὺς πό-
δας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
*80 Τὸ δὲ ‡ παιδίον ηὔξανε
καὶ ‡ ἐκραταιοῦτο πνεύματι·
καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέ-
ρας † ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς
τὸν Ἰσραήλ. 65. † 19.

Κεφ. β'. 2.

1 ἘΓένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα
παρὰ Καίσαρος Αὐγούςου, ἀ-
πογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκου-
μένην.
2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώ-
τη, ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς
Συρίας Κυρηνίου.)
3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀ-
πογράφεσθαι, ἕκαςος εἰς τὴν
ἰδίαν πόλιν.
4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Να-
ζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς
πόλιν Δαβὶδ ἥτις καλεῖται Βηθ-
λεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ
οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ,)
*5 ‡ Ἀπογράψασθαι ‡ σὺν
Μαριὰμ τῇ ‡ μεμνηςευμένῃ
αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ † ἐγκύῳ.
6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐ-
τοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέ-
ραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.
*4 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν πρωτότοκον, καὶ ‡ ἐσπαρ-
γάνωσεν αὐτὸν, καὶ ‡ ἀνέκλινεν
αὐτὸν ἐν τῇ ‡ φάτνῃ· διότι οὐκ
ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ ‡ κατα-
λύματι.
‡8 Καὶ ‡ ποιμένες ἦσαν ἐν
τῇ † χώρᾳ τῇ αὐτῇ † ἀγραυ-
λοῦντες, καὶ ‡ φυλάσσοντες
‡ φυλακὰς τῆς ‡ νυκτὸς ἐπὶ
τὴν ‡ ποίμνην αὐτῶν.
9 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου
ἐπέςη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου
περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφο-
βήθησαν φόβον μέγαν.
10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγε-
λος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ,
εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν με-
γάλην, ἥτις ἔςαι παντὶ τῷ λαῷ·
11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμε-
ρον σωτὴρ, ὅς ἐςι Χριςὸς Κύριος,
ἐν πόλει Δαβίδ.
12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ ση-
μεῖον· Εὑρήσετε βρέφος ἐσπαρ-
γανωμένον, κείμενον ἐν τῇ
φάτνῃ.
13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν
τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος ςρατιᾶς οὐ-
ρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν,
καὶ λεγόντων·
*14 Δόξα ἐν ‡ ὑψίςοις Θεῷ,
καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώ-
ποις ‡ εὐδοκία.
15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον
ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγ-
γελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποι-
μένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους·
Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ
ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγο-
νὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.
16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες,
καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ
τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κεί-
μενον ἐν τῇ φάτνῃ.
*17 Ἰδόντες δὲ † διεγνώρι-
σαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λα-
ληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παι-
δίου τούτου.
18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες
ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων
ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.
19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συν-
ετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμ-
βάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
20 Καὶ ἐπέςρεψαν οἱ ποιμέ-
νες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες
τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν
καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς
αὐτούς.
21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέ-
ραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παι-
δίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ
ἀγ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0090-8

ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς, κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ,

23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται·)

* 24 Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ‡ ζεῦγος † τρυγόνων, ἢ δύο † νεοσσοὺς ‡ περιστερῶν.

25 Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

* 27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν. καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς ‡ κατὰ τὸ † εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ.

* 28 Καὶ αὐτὸς ‡ ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς † ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε·

29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ.

30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

31 Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

33 Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ·

34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.

35 (Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία·) ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

* 36 Καὶ ἦν Ἄννα ‡ προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ ‡ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη ‡ προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς † παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν·

* 38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα † ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ‡ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς ‡ προσδεχομένοις ‡ λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς.

43 Καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

* 44 ‡ Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ † συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν· καὶ ‡ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς ‡ συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς ‡ γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

* 47 ‡ Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0091-3

ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει
καὶ ταῖς ‡ ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.
48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλά-
γησαν· Καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ
αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίη-
σας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου
κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.
49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί
ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι
ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί
με;
50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ
ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.
51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν,
καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν
ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς.
52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σο-
φίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι πα-
ρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις. 41. † 10.

Κεφ. γ'. 3.

‡ 1 ΕΝ ἔτει δὲ † πεντεκαιδε-
κάτῳ τῆς † ἡγεμονίας Τι-
βερίου Καίσαρος, ‡ ἡγεμονεύοντος
Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας,
καὶ † τετραρχοῦντος τῆς Γαλι-
λαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος
τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτι-
δος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς
Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος,
2 Ἐπ' Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ
Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ
ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου
υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.
3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν
περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κη-
ρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ
λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,
λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρί-
βους αὐτοῦ.
*5 Πᾶσα † φάραγξ ‡ πλη-
ρωθήσεται, καὶ πᾶν ‡ ὄρος καὶ
‡ βουνὸς ‡ ταπεινωθήσεται· καὶ
ἔσται τὰ ‡ σκολιὰ εἰς ‡ εὐθεῖαν, καὶ
αἱ ‡ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς † λείας·
*6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ
τὸ ‡ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.
7 Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευο-
μένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ'
αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς
ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς
μελλούσης ὀργῆς;
8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀ-
ξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρ-
ξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέ-
ρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. λέγω
γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς
ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι
τέκνα τῷ Ἀβραάμ.
*9 ‡ Ἤδη δὲ καὶ ἡ ‡ ἀξίνη
πρὸς τὴν ‡ ῥίζαν τῶν δένδρων
‡ κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ
ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτε-
ται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ
ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιή-
σομεν;
11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐ-
τοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, με-
ταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔ-
χων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω.
12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι
βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐ-
τόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;
13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατε-
ταγμένον ὑμῖν πράσσετε.
*14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ
στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ
ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ‡ Μηδένα † δια-
σείσητε, ‡ μηδὲ ‡ συκοφαντή-
σητε· καὶ ‡ ἀρκεῖσθε τοῖς ‡ ὀψω-
νίοις ὑμῶν.
15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ,
καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν
ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ
Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ
Χριστὸς,
16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης,
ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι
βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ
ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ
ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑ-
μᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁ-
γίῳ, καὶ πυρί.
*17 Οὗ τὸ ‡ πτύον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ, καὶ ‡ διακαθαριεῖ τὴν
‡ ἅλω-

‡ ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν
σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ,
τὸ δὲ ‡ ἄχυρον ‡ κατακαύσει
πυρὶ ‡ ἀσβέστῳ.
18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα
παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν
λαόν.
19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ
περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε
πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,
20 Προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ
πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν
Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.
21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτι-
σθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν, καὶ
Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ προσ-
ευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐ-
ρανόν·
22 Καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει,
ὡσεὶ περιστερὰν, ἐπ' αὐτόν· καὶ
φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέ-
γουσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀ-
γαπητὸς, ἐν σοὶ ηὐδόκησα.
23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡ-
σεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος,
ὢν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς Ἰωσὴφ,
τοῦ Ἡλὶ,
24 Τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευῒ,
τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰαννὰ, τοῦ
Ἰωσὴφ,
25 Τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀ-
μὼς, τοῦ Ναοὺμ, τοῦ Ἐσλὶ,
τοῦ Ναγγαὶ,
26 Τοῦ Μαὰθ, τοῦ Ματτα-
θίου, τοῦ Σεμεῒ, τοῦ Ἰωσὴφ,
τοῦ Ἰούδα,
27 Τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ Ῥησᾶ,
τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιὴλ,
τοῦ Νηρὶ,
28 Τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ
Κωσὰμ, τοῦ Ἐλμωδὰμ, τοῦ Ἢρ,
29 Τοῦ Ἰωσὴ, τοῦ Ἐλιέζερ,
τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθὰτ, τοῦ
Λευῒ,
30 Τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα,
τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰωνὰν, τοῦ
Ἐλιακεὶμ,
31 Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνὰν,
τοῦ Ματταθὰ, τοῦ Ναθὰν, τοῦ
Δαβὶδ,
32 Τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ Ὠβὴδ,
τοῦ Βοὸζ, τοῦ Σαλμὼν, τοῦ
Ναασσὼν,
33 Τοῦ Ἀμιναδὰβ, τοῦ Ἀ-
ρὰμ, τοῦ Ἐσρὼμ, τοῦ Φαρὲς, τοῦ
Ἰούδα,
34 Τοῦ Ἰακὼβ, τοῦ Ἰσαὰκ,
τοῦ Ἀβραὰμ, τοῦ Θάρα, τοῦ
Ναχὼρ,
35 Τοῦ Ζαροὺχ, τοῦ Ῥαγαῦ,
τοῦ Φαλὲκ, τοῦ Ἐβὲρ, τοῦ Σαλὰ,
36 Τοῦ Καϊνὰν, τοῦ Ἀρφαξὰδ,
τοῦ Σὴμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ,
37 Τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐ-
νὼχ, τοῦ Ἰαρὲδ, τοῦ Μαλε-
λεὴλ, τοῦ Καϊνὰν,
38 Τοῦ Ἐνὼς, τοῦ Σὴθ, τοῦ
Ἀδὰμ, τοῦ Θεοῦ. 30. † 6.

Κεφ. δ'. 4.

1 Ἰησοῦς δὲ πνεύματος ἁγίου
πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ ἤγετο ἐν τῷ
πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,
2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου.
καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελε-
σθεισῶν αὐτῶν, ὕστερον ἐπείνασε.
3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος·
Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τῷ λί-
θῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.
4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς
αὐτὸν, λέγων· Γέγραπται, ὅτι
οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ
ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥή-
ματι Θεοῦ.
* 5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ
διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ‡ ἔ-
δειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασι-
λείας τῆς ‡ οἰκουμένης ἐν † στι-
γμῇ ‡ χρόνου.
6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος·
Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην
ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν·
ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ᾧ
ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτήν.
7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς
ἐνώπιόν μου, ἔσται σου πάντα.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω μου
σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Προσ-
κυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου,
καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0093-5

* 9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ
τὸ ‡ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω·
* 10 Γέγραπται γάρ· ‡ Ὅτι
τοῖς ‡ ἀγγέλοις αὐτοῦ ‡ ἐντε-
λεῖται περί σου, τοῦ † διαφυ-
λάξαι σε·
11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί
σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου.
12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἴρηται· Οὐκ
ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.
13 Καὶ συντελέσας πάντα
πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπέστη
ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.
14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς
ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος
εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη
ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου
περὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξα-
ζόμενος ὑπὸ πάντων.
16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζα-
ρὲτ, οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ
εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ,
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, εἰς
τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀ-
ναγνῶναι.
* 17 Καὶ ‡ ἐπεδόθη αὐτῷ ‡ βι-
βλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου·
καὶ † ἀναπτύξας τὸ βιβλίον,
εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμ-
μένον·
* 18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ,
οὗ ‡ ἕνεκεν ‡ ἔχρισέ με· ‡ εὐαγ-
γελίζεσθαι ‡ πτωχοῖς ἀπέσταλκέ
με, ‡ ἰάσασθαι τοὺς συντετριμ-
μένους τὴν καρδίαν, ‡ κηρύξαι
‡ αἰχμαλώτοις ‡ ἄφεσιν, καὶ
‡ τυφλοῖς † ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖ-
λαι † τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει·
19 Κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου
δεκτόν.
* 20 Καὶ † πτύξας τὸ βιβλίον,
ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε·
καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ
ὀφθαλμοὶ ἦσαν ‡ ἀτενίζοντες
αὐτῷ.
21 Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐ-
τούς· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται
ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.
22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν
αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς
λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκ-
πορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;
23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβο-
λὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θεράπευ-
σον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γε-
νόμενα ἐν τῇ Καπερναοὺμ, ποίη-
σον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.
24 Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός
ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.
25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑ-
μῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς
ἡμέραις Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη
τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο
λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν·
26 Καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν
ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰ μὴ εἰς Σά-
ρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυ-
ναῖκα χήραν.
27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν
ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν
τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν
ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ
Σύρος.
28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες
θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούσαν-
τες ταῦτα.
* 29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ
‡ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς † ὀφρύος
τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν
ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ † κατακρη-
μνίσαι αὐτόν.
30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέ-
σου αὐτῶν, ἐπορεύετο.
31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερ-
ναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας·
καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς
σάββασι.
32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ
ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.
33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν
ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμο-
νίου

νίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ,

* 34 Λέγων· ‡ Ἔα, τί ἡμῖν καί σοι Ἰησοῦ ‡ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ· ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν.

36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;

37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν. παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.

* 40 ‡ Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς, ἐθεράπευσεν αὐτούς.

41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας. 31. † 9.

Κεφ. έ. 5.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ·

* 2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ‡ ἁλιεῖς ‡ ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν † ἀπέπλυναν τὰ ‡ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

* 4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· ‡ Ἐπανάγαγε εἰς τὸ ‡ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ‡ ἄγραν.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

* 6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, ‡ συνέκλεισαν ‡ ἰχθύων ‡ πλῆθος πολύ· διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.

* 7 Καὶ † κατένευσαν τοῖς ‡ μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ‡ ὥστε ‡ βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε·

* 9 ‡ Θάμβος γὰρ ‡ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ᾗ συνέλαβον·

10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες

ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰπών· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

* 17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι ‡ Φαρισαῖοι καὶ ‡ Νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.

18 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος· καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.

* 19 Καὶ μὴ εὑρόντες διὰ ‡ ποίας ‡ εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ ‡ δῶμα, διὰ τῶν † κεράμων ‡ καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ ‡ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;

22 Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειραι καὶ περιπάτει;

24 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ·) Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.

* 26 Καὶ ‡ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ‡ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ‡ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες· Ὅτι εἴδομεν † παράδοξα ‡ σήμερον.

27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι Λευΐν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην ὁ Λευῒς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολὺς, καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.

30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες· Διατί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ δεήσεις

ποιοῦν-

ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι, ποιῆσαι νηστεύειν;

35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

36 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς· Ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μή γε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ.

37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται.

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον· καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.

39 Καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν. 29. †4.

Κεφ. ϛ΄. 6.

* 1 Ἐγένετο δὲ ἐν ‡ σαββάτῳ † δευτεροπρώτῳ ‡ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν ‡ σπορίμων· καὶ ‡ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, καὶ ἤσθιον, † ψώχοντες ταῖς χερσί.

2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι;

* 3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, † ὁπότε ‡ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες;

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς;

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.

7 Παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει· ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ.

8 Αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἔγειραι, καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.

9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τι· Ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι;

10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτω· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ.

* 12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν † διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτήν·

16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης.)

* 17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ ‡ τόπου † πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς ‡ παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν.

18 Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε.

22 Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν·

24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

* 25 ‡ Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ‡ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ‡ γελῶντες ‡ νῦν· ὅτι ‡ πενθήσετε καὶ ‡ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

* 29 Τῷ ‡ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν ‡ σιαγόνα, ‡ πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.

33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.

* 35 ‡ Πλὴν ‡ ἀγαπᾶτε τοὺς ‡ ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ‡ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ ‡ δανείζετε ‡ μηδὲν † ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς ‡ χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ‡ ἀχαρίστους καὶ ‡ πονηρούς.

36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε.

* 38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ‡ μέτρον καλὸν, † πεπιεσμένον καὶ ‡ σεσαλευμένον καὶ † ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν ‡ κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ ‡ μετρεῖτε, ‡ ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς;

42 Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφὲ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλ-

μῷ

μῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑ-
ποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν
δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ
τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ
κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ
ἀδελφοῦ σου.
43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν,
ποιοῦν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ δέν-
δρον σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν κα-
λόν.
44 Ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ
τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται·
οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι
σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι
σταφυλήν.
*45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ
τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρ-
δίας αὐτοῦ † προφέρει τὸ ‡ ἀγα-
θόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ
τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρ-
δίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν·
ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς
καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.
46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε,
Κύριε· καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;
47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με,
καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων, καὶ
ποιῶν αὐτοὺς, ὑποδείξω ὑμῖν
τίνι ἐστὶν ὅμοιος.
*48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰ-
κοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ‡ ἔσκαψε
καὶ † ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε ‡ θεμέ-
λιον ἐπὶ τὴν πέτραν· † πλημ-
μύρας δὲ γενομένης, ‡ προσέρ-
ρηξεν ὁ ‡ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐ-
κείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦ-
σαι αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ
ἐπὶ τὴν πέτραν.
*49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ
ποιήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ
οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν
γῆν χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσέρ-
ρηξεν ὁ ποταμός· καὶ εὐθέως
ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ † ῥῆγμα
τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. 47. † 13.

Κεφ. ζ'. 7.

1 Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα
τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς
ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς
Καπερναούμ.
2 Ἑκατοντάρχου δέ τινος
δοῦλος κακῶς ἔχων, ἤμελλε
τελευτᾷν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.
3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰη-
σοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσ-
βυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν
αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν
δοῦλον αὐτοῦ.
4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς
τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν
σπουδαίως, λέγοντες, ὅτι ἄξιός
ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο·
5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν,
καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκο-
δόμησεν ἡμῖν.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν
αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν
ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔ-
πεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόν-
ταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ·
Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰ-
μι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην
μου εἰσέλθῃς·
7 Διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα
πρός σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λό-
γῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.
8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι
ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων
ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέ-
γω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πο-
ρεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἔρχου,
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου·
Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.
9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰη-
σοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ
στραφεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι αὐ-
τῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν,
οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην
πίστιν εὗρον.
10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμ-
φθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν
ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς,
ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην
Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ
ὄχλος πολύς.
*12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ
τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, † ἐξεκο-
μίζετο ‡ τεθνηκὼς, ‡ υἱὸς ‡ μονο-
γενὴς τῇ ‡ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ
αὐτὴ χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πό-
λεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ.
13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος,
ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ
εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0099-2

* 14 Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς † σοροῦ, (οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν) καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι.

15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

16 Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.

19 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρός σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·

23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

*25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν ‡ μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ‡ ἐν δόξῳ καὶ ‡ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς † βασιλείοις εἰσίν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

27 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

*28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν ‡ γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστι.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν Θεὸν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου·

30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;

32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.

33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων, μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.

* 34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος ‡ φάγος καὶ ‡ οἰνοπότης, ‡ τελωνῶν φίλος καὶ ‡ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

36 Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη.

37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰ-

κίᾳ

κίᾳ τοῦ φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαςρον μύρου·

38 Καὶ ςᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ· ὅτι ἁμαρτωλός ἐςι.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοι τὶ εἰπεῖν. Ὁ δέ φησι· Διδάσκαλε, εἰπέ.

‡ 41 Δύο ‡ χρεωφειλέται ἦσαν † δανειςῇ τινι· ὁ εἷς ‡ ὤφειλε δηνάρια ‡ πεντακόσια, ὁ δὲ ‡ ἕτερος ‡ πεντήκοντα.

42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπὲ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὀρθῶς ἔκρινας.

44 Καὶ ςραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.

* 45 ‡ Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ † διέλιπε ‡ καταφιλοῦσά μου τοὺς ‡ πόδας.

46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας.

47 Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐςιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίςις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. 25. † 5.

Κεφ. ή. 8.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ‡ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς ‡ διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ.

2 Καὶ γυναῖκές τινες αἳ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει,

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαὶ, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

* 4 † Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν † ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπε διὰ παραβολῆς·

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό.

* 6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν † ἰκμάδα·

* 7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ † συμφυεῖσαι αἱ ‡ ἄκανθαι ‡ ἀπέπνιξαν αὐτό.

8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυςήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.

11 Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἳ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.

* 14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσὸν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ ‡ πλούτου καὶ ‡ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι ‡ συμπνίγονται, καὶ οὐ † τελεσφοροῦσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς·

17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

* 19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο † συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης· Καὶ ἀνήχθησαν.

* 23 ‡ Πλεόντων δὲ αὐτῶν † ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη † λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπληροῦντο, καὶ ‡ ἐκινδύνευον.

24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ.

* 26 Καὶ † κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν † ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου μή με βασανίσῃς.

* 29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις ‡ συνηρπάκει αὐτόν· καὶ † ἐδεσμεῖτο ‡ ἁλύσεσι καὶ ‡ πέδαις φυλασσόμενος· καὶ ‡ διαρρήσσων τὰ ‡ δεσμὰ, ‡ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ ‡ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων

ἱκανῶν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0102-1

ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει·
καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπι-
τρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελ-
θεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.
* 33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμό-
νια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν
εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ‡ ὥρμησεν
ἡ † ἀγέλη κατὰ τοῦ ‡ κρημνοῦ
εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἀπεπνίγη.
34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες
τὸ γεγενημένον, ἔφυγον· καὶ
ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν
πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.
* 35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγο-
νός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν
καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρω-
πον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλ-
λύθει, ‡ ἱματισμένον καὶ ‡ σω-
φρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ
Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.
36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ
οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμο-
νισθείς.
37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν
τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν
Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐ-
τῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνεί-
χοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ
πλοῖον, ὑπέστρεψεν.
38 Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ
ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια,
εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·
39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν
σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ
σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ'
ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα
ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.
40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέ-
ψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐ-
τὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες
προσδοκῶντες αὐτόν.
41 Καὶ ἰδού, ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ
ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων
τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ
πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰη-
σοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
42 Ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν
αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη
ἀπέθνησκεν. (Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν
αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν.
* 43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ‡ ῥύσει
αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις
εἰς ‡ ἰατροὺς † προσαναλώσασα
ὅλον τὸν ‡ βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ'
οὐδενὸς θεραπευθῆναι·
44 Προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥ-
ψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔστη
ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.
* 45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς
ὁ ἁψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ
πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ
μετ' αὐτοῦ· ‡ Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι
συνέχουσί σε καὶ † ἀποθλίβουσι,
καὶ λέγεις· Τίς ὁ ἁψάμενός μου;
46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἥψα-
τό μου τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύ-
ναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ.
47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ
ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσ-
πεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἥ-
ψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ
ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ
ὡς ἰάθη παραχρῆμα.
48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει
θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε·
πορεύου εἰς εἰρήνην.)
49 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρ-
χεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυνα-
γώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέ-
θνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ
σκύλλε τὸν διδάσκαλον.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπε-
κρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ·
μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.
51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν,
οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ
μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ
Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς
παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.
52 Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ
ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε·
Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν,
ἀλλὰ καθεύδει.
53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ,
εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.
54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω
πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χει-
ρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων·
Ἡ παῖς, ἐγείρου.
55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα
αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα·
καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φα-
γεῖν.

56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός. 38. † 12.

Κεφ. θ΄. 9.

1 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν·

4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ᾽ αὐτούς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

7 Ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ᾽ αὐτοῦ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων, ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν.

8 Ὑπό τινων δὲ, ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.

* 10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ‡ ὑπεχώρησε κατ᾽ ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο.

* 12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο ‡ κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς ‡ κύκλῳ ‡ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς, καταλύσωσι, καὶ εὕρωσιν † ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ὑμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μή τι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.

* 14 Ἦσαν γὰρ ‡ ὡσεὶ ‡ ἄνδρες † πεντακισχίλιοι· εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ‡ Κατακλίνατε αὐτοὺς † κλισίας ‡ ἀνὰ πεντήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω· καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας.

* 16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ‡ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ‡ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφινοι δώδεκα.

* 18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον ‡ καταμόνας, ‡ συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν. ἄλλοι δὲ Ἠλίαν. ἄλλοι δὲ, ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο·

22 Εἰπών· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

23 Ἐλε-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0104-2

23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθείς;

26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὼ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

* 29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ ‡ εἶδος τοῦ ‡ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ‡ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς † ἐξαστράπτων.

30 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας·

31 Οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ.

* 32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν ‡ βεβαρημένοι ὕπνῳ· † διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν ‡ δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.

* 33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ † διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοὶ, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.

* 38 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ‡ ἀνεβόησε, λέγων· ‡ Διδάσκαλε, ‡ δέομαί σου, ‡ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής ἐστί μοι.

* 39 Καὶ ἰδοὺ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν, καὶ ‡ ἐξαίφνης κράζει, καὶ ‡ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ † ἀφροῦ, καὶ † μόγις ‡ ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρῖβον αὐτόν.

40 Καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτὸ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; Προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου.

* 42 Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ‡ ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ ‡ δαιμόνιον, καὶ ‡ συνεσπάραξεν· ‡ ἐπετίμησε δὲ ὁ ‡ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ‡ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα· καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·

44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

*45 Οἱ δὲ ‡ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν † παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ † αἴσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ·

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

*51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ‡ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς † ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ.

53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτοὺς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε;

55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς·

56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε.

*58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ‡ ἀλώπεκες ‡ φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ ‡ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ‡ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

*62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ‡ ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' † ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 49. † 12.

Κεφ. ί. 10.

1 ΜΕτὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.

2 Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

*3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς † ἄρνας ἐν ‡ μέσῳ ‡ λύκων.

4 Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ ὁ υἱὸς

εἰρή-

εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ'
αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μή-
γε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.
7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε,
ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ'
αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ
μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι. Μὴ μεταβαί-
νετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.
8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρ-
χησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίε-
τε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν.
9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐ-
τῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐ-
τοῖς· Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ.
10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρ-
χησθε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς,
ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐ-
τῆς, εἴπατε·
* 11 Καὶ τὸν ‡ κονιορτὸν τὸν
‡ κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πό-
λεως ὑμῶν, † ἀπομασσόμεθα
ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε,
ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ.
12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδό-
μοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτό-
τερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
13 Οὐαί σοι Χοραζίν, οὐαί σοι
Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ
Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ
γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν
σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι
μετενόησαν.
14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκ-
τότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.
* 15 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ ἡ
ἕως τοῦ οὐρανοῦ ‡ ὑψωθεῖσα, ἕως
‡ ᾅδου ‡ καταβιβασθήσῃ.
16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀ-
κούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ
ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ
τὸν ἀποστείλαντά με.
17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομή-
κοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες·
Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσ-
σεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.
18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν
τὸν σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν, ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.
19 Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν
ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄ-
φεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ·
καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει.
20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαί-
ρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν
ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλ-
λον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγρά-
φη ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλ-
λιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι,
πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα
ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ
ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ
ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο
εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.
22 Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ
τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γι-
νώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ
πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατὴρ,
εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούλη-
ται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.
23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς
μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μα-
κάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες
ἃ βλέπετε.
24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολ-
λοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέ-
λησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε,
καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ
ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.
25 Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀ-
νέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ
λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;
26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν·
Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται;
πῶς ἀναγινώσκεις;
27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
* 28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀ-
πεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ·
29 Ὁ δὲ, θέλων δικαιοῦν
ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν·
Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;
* 30 ‡ Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαι-
νεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ,
καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0107-9

καὶ ‡ λῃσταῖς ‡ περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες † ἡμιθανῆ ‡ τυγχάνοντα.

*31 Κατὰ † συγκυρίαν δὲ ‡ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ‡ ἀντιπαρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθεν.

*33 Σαμαρείτης δέ τις † ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ‡ ἐσπλαγχνίσθη.

*34 Καὶ προσελθὼν † κατέδησε τὰ ‡ τραύματα αὐτοῦ, † ἐπιχέων ‡ ἔλαιον καὶ οἶνον· ‡ ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ‡ ἴδιον ‡ κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς † πανδοχεῖον, καὶ ‡ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

*35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ † πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ, τι ἂν † προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ‡ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι.

36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;

37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

*39 Καὶ ‡ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ † παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ·

*40 Ἡ δὲ Μάρθα † περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν ‡ διακονίαν· ‡ ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ ‡ μέλει σοι ὅτι ἡ ‡ ἀδελφή μου ‡ μόνην με ‡ κατέλιπε ‡ διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι ‡ συναντιλάβηται.

*41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, ‡ μεριμνᾷς καὶ † τυρβάζῃ περὶ πολλά.

42 Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία, Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. 45. † 14.

Κεφ. ιά. 11.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

*3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ‡ ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν·

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

*5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε, † χρῆσόν μοι ‡ τρεῖς ‡ ἄρτους·

6 Ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·

7 Κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· Μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.

*8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον· διά ‡ γε τὴν † ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει.

9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

11 Τίνα

11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθὺν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

*12 Ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ † ὠὸν μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ, δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ.

*17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ † διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν ‡ διαμερισθεῖσα ‡ ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

*21 Ὅταν ὁ ‡ ἰσχυρὸς ‡ καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ ‡ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

*22 ‡ Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ‡ ἐπελθὼν ‡ νικήσῃ αὐτὸν, τὴν ‡ πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ‡ ἐπεποίθει, καὶ τὰ † σκῦλα αὐτοῦ ‡ διαδίδωσιν.

23 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον.

25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

*29 Τῶν δὲ ὄχλων † ἐπαθροιζομένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευΐταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.

32 Ἄνδρες Νινευῒ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

*33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, εἰς ‡ κρυπτὴν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν ‡ μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ‡ λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ ‡ φέγγος βλέπωσιν.

*34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός

ἐστιν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0109-3

ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφ-
θαλμός σου ‡ ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅ-
λον τὸ σῶμά σου ‡ φωτεινόν ἐστιν·
ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶ-
μά σου ‡ σκοτεινόν.
35 Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ
ἐν σοὶ, σκότος ἐστίν.
36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φω-
τεινὸν, μὴ ἔχον τὶ μέρος σκοτει-
νὸν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν
ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.
37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώ-
τα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως
ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ. εἰσελθὼν δὲ
ἀνέπεσεν.
38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύ-
μασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη
πρὸ τοῦ ἀρίστου.
39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐ-
τόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ
ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πί-
νακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν
ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονη-
ρίας.
40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ
ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;
*41 Πλὴν τὰ † ἐνόντα δότε
‡ ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδοὺ, πάντα
καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν.
*42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φα-
ρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ
ἡδύοσμον καὶ τὸ † πήγανον καὶ
πᾶν ‡ λάχανον, καὶ παρέρχε-
σθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην
τοῦ Θεοῦ. ταῦτα ἔδει ποιῆσαι,
κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις,
ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθε-
δρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ
τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.
44 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι ἐστὲ
ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ
οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες
ἐπάνω οὐκ οἴδασιν.
45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νο-
μικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε,
ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρί-
ζεις.
*46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς
‡ νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι ‡ φορτίζετε
τοὺς ἀνθρώπους ‡ φορτία ‡ δυσ-
βάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν
δακτύλων ὑμῶν οὐ † προσψαύε-
τε τοῖς φορτίοις.
47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖ-
τε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν,
οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν
αὐτούς.
48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συν-
ευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέ-
ρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέ-
κτειναν αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰκο-
δομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα.
49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ
Θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς αὐ-
τοὺς προφήτας, καὶ ἀποστόλους,
καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ
ἐκδιώξουσιν·
50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάν-
των τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυνό-
μενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,
51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ,
ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου, τοῦ
ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσια-
στηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω
ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης.
52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς,
ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώ-
σεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ
τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.
*53 Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦ-
τα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
‡ δεινῶς ‡ ἐνέχειν, καὶ † ἀποστο-
ματίζειν αὐτὸν ‡ περὶ ‡ πλειόνων·
*54 ‡ Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν,
καὶ ‡ ζητοῦντες † θηρεῦσαί τι ἐκ
τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατη-
γορήσωσιν αὐτοῦ. 45. † 12.

Κεφ. ιβ'. 12.

1 ἘΝ οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν
μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε
καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο
λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ· Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς
ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων,
ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.
*2 Οὐδὲν δὲ † συγκεκαλυμμέ-
νον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται·
καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.
3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ
εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσε-
ται. καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλή-
σατε

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0110-5

σατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχ-
θήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.
4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις
μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀ-
ποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ με-
τὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσό-
τερόν τι ποιῆσαι.
* 5 ‡ Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα
‡ φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ
τὸ ‡ ἀποκτεῖναι, ‡ ἐξουσίαν ἔχον-
τα † ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν·
ναὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε.
6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖ-
ται ἀσσαρίων δύο, καὶ ἓν ἐξ
αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;
* 7 Ἀλλὰ καὶ αἱ ‡ τρίχες τῆς
κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ‡ ἠρίθμην-
ται. μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν
στρουθίων ‡ διαφέρετε.
8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἂν ὁ-
μολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπρο-
σθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.
9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώ-
πιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθή-
σεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ
Θεοῦ.
10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθή-
σεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον
πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ
ἀφεθήσεται.
11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑ-
μᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ με-
ριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησ-
θε, ἢ τί εἴπητε·
12 Τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα δι-
δάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ
δεῖ εἰπεῖν.
13 Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ
ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀ-
δελφῷ μου μερίσασθαι μετ᾽ ἐ-
μοῦ τὴν κληρονομίαν.
* 14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄν-
θρωπε, τίς με ‡ κατέστησε ‡ δι-
καστὴν ἢ † μεριστὴν ἐφ᾽ ὑμᾶς;
15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁρᾶ-
τε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς
πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισ-
σεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ
τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.
‡ 16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς
αὐτούς, λέγων· Ἀνθρώπου τι-
νὸς πλουσίου † εὐφόρησεν ἡ χώρα·
17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ,
λέγων· Τί ποιήσω; ὅτι οὐκ ἔχω
ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου.
18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω·
καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ
μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνά-
ξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά
μου, καὶ τὰ ἀγαθά μου·
19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου·
Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κεί-
μενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου,
φάγε, πίε, εὐφραίνου.
* 20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός·
‡ Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν
ψυχήν σου ‡ ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ
σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;
21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυ-
τῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέ-
γω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ
ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ
σώματι, τί ἐνδύσησθε.
23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς
τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα, τοῦ ἐν-
δύματος.
* 24 ‡ Κατανοήσατε τοὺς
† κόρακας, ὅτι οὐ ‡ σπείρουσιν,
οὐδὲ ‡ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι
‡ ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ
Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλ-
λον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετει-
νῶν;
25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡ-
λικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;
26 Εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύ-
νασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν με-
ριμνᾶτε;
27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα,
πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ
νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σο-
λομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.
28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ
ἀγρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον
εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ
Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ
μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0111-1

*29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίητε. καὶ μὴ † μετεωρίζεσθε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα, τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζετε τούτων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

*33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς ‡ βαλάντια μὴ ‡ παλαιούμενα, θησαυρὸν † ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει.

34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι·

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.

37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

*42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ ‡ πιστὸς ‡ οἰκονόμος καὶ ‡ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς ‡ θεραπείας αὐτοῦ διδόναι ἐν ‡ καιρῷ τὸ † σιτομέτριον;

43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

*45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ‡ Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας, καὶ τὰς ‡ παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ ‡ μεθύσκεσθαι·

*46 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ ‡ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.

47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς·

48 Ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας· παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη;

50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ;

*51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ † διαμερισμόν·

52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσί, καὶ δύο ἐπὶ τρισί.

53 Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς.

*54

*54 Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε· †Ὄμβρος ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτω.

55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε· Ὅτι καύσων ἔσται· καὶ γίνεται.

56 Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε;

57 Τί δὲ καὶ ἀφ᾽ ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον;

*58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ᾽ ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ᾽ αὐτοῦ· ‡ μήποτε † κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ † πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλλῃ εἰς φυλακήν.

59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς. 39. † 12.

Κεφ. ιγ΄. 13.

1 ΠΑρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν;

3 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ᾽ ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.

4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐφ᾽ οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ;

5 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ᾽ ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.

6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· Συκῆν εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν.

*7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν † ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω· ‡ ἔκκοψον αὐτήν· ‡ ἱνατί καὶ τὴν γῆν ‡ καταργεῖ;

*8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω ‡ κοπρίαν·

9 Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι.

*11 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ‡ ὀκτώ· καὶ ἦν † συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ‡ ἀνακύψαι εἰς τὸ ‡ παντελές.

12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτὰ, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει;

16 Ταύτην δὲ, θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ᾽ αὐτοῦ.

18 Ἔλεγε δέ· Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;

19 Ὁμοία ἐςὶ κόκκῳ σινάπεως,
ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς
κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησε, καὶ
ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκή-
νωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁ-
μοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;
* 21 Ὁμοία ἐςὶ ‡ ζύμῃ, ἣν
λαβοῦσα γυνὴ ‡ ἐνέκρυψεν εἰς
‡ ἀλεύρου ‡ σάτα τρία, ἕως οὗ
‡ ἐζυμώθη ὅλον.
22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πό-
λεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πο-
ρείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.
23 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύριε,
εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶ-
πε πρὸς αὐτούς·
24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ
τῆς ςενῆς πύλης· ὅτι πολλοὶ,
λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελ-
θεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν.
* 25 Ἀφ᾽ οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ ‡ οἰκο-
δεσπότης, καὶ † ἀποκλείσῃ τὴν
θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑςάναι,
καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες·
Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ
ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, οὐκ οἶδα
ὑμᾶς, ‡ πόθεν ἐςέ.
26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐ-
φάγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίο-
μεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡ-
μῶν ἐδίδαξας.
27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ
οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐςέ· ἀπόςητε
ἀπ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς
ἀδικίας.
28 Ἐκεῖ ἔςαι ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν
ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακὼβ, καὶ πάντας τοὺς προ-
φήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ,
ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.
29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατο-
λῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βοῤῥᾶ
καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι
οἳ ἔσονται πρῶτοι, καί εἰσι πρῶ-
τοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι.
31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν
τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ·
Ἔξελθε, καὶ πορεύου ἐντεῦθεν·
ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευ-
θέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύ-
τῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια,
καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ
αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.
* 33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ
αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύε-
σθαι· ὅτι οὐκ † ἐνδέχεται ‡ προ-
φήτην ‡ ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερου-
σαλήμ.
* 34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσα-
λὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προ-
φήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
ἀπεςαλμένους πρὸς αὐτὴν, πο-
σάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ
τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν
ἑαυτῆς † νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέ-
ρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε;
35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶ-
κος ὑμῶν ἔρημος. ἀμὴν δὲ λέγω
ὑμῖν, ὅτι οὐ μή με ἴδητε ἕως ἂν
ἥξῃ ὅτε εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
21. † 5.

Κεφ. ιδʹ. 14.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν
αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν
ἀρχόντων τῶν φαρισαίων σαβ-
βάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ
ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.
* 2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν
† ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ φα-
ρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεςι τῷ
σαββάτῳ θεραπεύειν;
* 4 Οἱ δὲ ‡ ἡσύχασαν. Καὶ
ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, καὶ
ἀπέλυσε.
* 5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐ-
τοὺς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ
βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ
οὐκ εὐθέως ‡ ἀνασπάσει αὐτὸν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;
6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταπο-
κριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.
7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλη-
μένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς
τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο,
λέγων πρὸς αὐτούς·
8 Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς
γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν
πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότε-
ρός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ᾽ αὐτοῦ·

9 Καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0114-7

9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

* 10 Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, ‡ προσανάβηθι ‡ ἀνώτερον. τότε ἔσται σου δόξα ἐνώπιον τῶν ‡ συναναπειμένων σοί.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

* 12 Ἔλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ ‡ φώνει τοὺς ‡ φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ ‡ γείτονας ‡ πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοί σε † ἀντικαλέσωσι, καὶ γένηταί σοι ‡ ἀνταπόδομα.

* 13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς ‡ δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ‡ ἀναπήρους. χωλοὺς, τυφλούς·

14 Καὶ μακάριος ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς.

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν, καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

19 Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.

21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου.

25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τὰς ἀδελφὰς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ δύναταί μου μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

* 28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ‡ ψηφίζει τὴν † δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ‡ ἀπαρτισμόν;

29 Ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ,

* 30 Λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ‡ ἴσχυσεν ‡ ἐκτελέσαι.

31 Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρ-

ϐω'όντος, πρεσβείαν ἀποςείλας,
ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.
33 Οὕτως οὖν, πᾶς ἐξ ὑμῶν
ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς
ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί
μου εἶναι μαθητής.
34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ
ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθή-
σεται;
35 Οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς
κοπρίαν εὔθετόν ἐςιν· ἔξω βάλ-
λουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὦτα ἀ-
κούειν, ἀκουέτω. 19. † 5.

Κεφ. ιέ. 15.

1 ῏ΗΣαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ
πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτοῦ.
2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρι-
σαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέ-
γοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς
προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐ-
τοῖς.
3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν ταύτην, λέγων·
4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων
ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέ-
σας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει
τὰ ἐννενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπο-
λωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό;
* 5 Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ
τοὺς ‡ ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων;
6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον,
συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς
γείτονας; λέγων αὐτοῖς· Συγ-
χάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρό-
βατόν μου τὸ ἀπολωλός.
7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω χα-
ρὰ ἔςαι ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁ-
μαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐν-
νενηκονταεννέα δικαίοις, οἵτι-
νες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας.
* 8 Ἢ τίς γυνὴ, δραχμὰς
ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ
‡ δραχμὴν μίαν, ‡ οὐχὶ ‡ ἅπτει
‡ λύχνον, καὶ ‡ σαροῖ τὴν οἰ-
κίαν, καὶ ζητεῖ † ἐπιμελῶς, ἕως
‡ ὅτου εὕρῃ;
9 Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται
τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας,
λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι
εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.
10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ
γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων
τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ με-
τανοοῦντι.
11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶ-
χε δύο υἱούς.
12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐ-
τῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι
τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας.
Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.
* 13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέ-
ρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώ-
τερος υἱὸς, ‡ ἀπεδήμησεν εἰς χώ-
ραν ‡ μακράν· καὶ ἐκεῖ ‡ διε-
σκόρπισε τὴν ‡ οὐσίαν αὐτοῦ,
‡ ζῶν † ἀσώτως.
14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ
πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς
κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ
αὐτὸς ἤρξατο ὑςερεῖσθαι.
15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ
τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης·
καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀ-
γροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.
* 16 Καὶ ἐπεθύμει ‡ γεμίσαι
τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν † κε-
ρατίων ὧν ἤσθιον οἱ ‡ χοῖροι· καὶ
οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.
17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶ-
πε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός
μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ
δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι;
18 Ἀναςὰς πορεύσομαι πρὸς
τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ·
Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν,
καὶ ἐνώπιόν σου.
* 19 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ‡ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με
ὡς ἕνα τῶν ‡ μισθίων σου.
20 Καὶ ἀναςὰς ἦλθε πρὸς τὸν
πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ
μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν
ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγ-
χνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν
ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ
κατεφίλησεν αὐτόν.
21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πά-
τερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ
ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.
* 22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς
δούλους αὐτοῦ· ‡ Ἐξενέγκατε
τὴν ‡ ςολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐν-
δύσατε αὐτὸν, καὶ δότε † δακ-
τύλιον

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0116-9

τύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας·
* 23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν ‡ μό-
σχον τὸν ‡ σιτευτὸν θύσατε· καὶ
φαγόντες εὐφρανθῶμεν·
24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νε-
κρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀ-
πολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ
ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.
* 25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσ-
βύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχό-
μενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε
‡ συμφωνίας καὶ † χορῶν·
26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα
τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἴη
ταῦτα.
27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ
ἀδελφός σου ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ
πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σι-
τευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν
ἀπέλαβεν.
28 Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθε-
λεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατὴρ αὐ-
τοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.
* 29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ
πατρί· Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτη δου-
λεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν
σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέπο-
τε ἔδωκας ‡ ἔριφον, ἵνα μετὰ
τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ·
30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ
καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ
πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ
τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.
31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον,
σὺ πάντοτε μετ᾽ ἐμοῦ εἶ, καὶ
πάντα τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν.
32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χα-
ρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗ-
τος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ
ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. 27. † 6.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

* 1 Ἔλεγε δέ καὶ πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ· Ἄνθρω-
πός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν
οἰκονόμον· καὶ οὗτος † διεβλήθη
αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρ-
χοντα αὐτοῦ.
* 2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν
αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ;
‡ ἀπόδος τὸν λόγον τῆς ‡ οἰκονο-
μίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι
† οἰκονομεῖν.
* 3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκο-
νόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός
μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν
ἀπ᾽ ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω,
† ἐπαιτεῖν ‡ αἰσχύνομαι.
4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν
μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας δέ-
ξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.
5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα
ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ
κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ·
Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;
* 6 Ὁ δὲ εἶπεν· ‡ Ἑκατὸν †
βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθί-
σας ταχέως γράψον πεντήκοντα.
* 7 Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ
πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑ-
κατὸν † κόρους σίτου. Καὶ λέγει
αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα,
καὶ γράψον ‡ ὀγδοήκοντα.
* 8 Καὶ ‡ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος
τὸν οἰκονόμον τῆς ‡ ἀδικίας, ὅτι
† φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι
ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν
γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιήσα-
τε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμω-
νᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκλί-
πητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς
αἰωνίους σκηνάς.
10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ
ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν
ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ
ἄδικός ἐστιν.
11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμω-
νᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀλη-
θινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;
12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ
πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον
τίς ὑμῖν δώσει;
* 13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται
δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν
ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀ-
γαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ
τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύ-
νασθε Θεῷ ‡ δουλεύειν καὶ ‡ μα-
μωνᾷ.
14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα
καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι
ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον
αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐϛε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐϛιν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκοπώτερον δέ ἐϛι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει.

* 19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ‡ ἐνεδιδύσκετο ‡ πορφύραν καὶ ‡ βύσσον, ‡ εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν † λαμπρῶς.

* 20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ † ἡλκωμένος.

* 21 Καὶ ‡ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ‡ ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ ‡ κύνες ἐρχόμενοι † ἀπέλειχον τὰ ‡ ἕλκη αὐτοῦ.

* 22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ‡ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ‡ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.

* 24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραὰμ ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα ‡ βάψῃ τὸ ‡ ἄκρον τοῦ ‡ δακτύλου αὐτοῦ ‡ ὕδατος, καὶ † καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου. ὅτι ‡ ὀδυνῶμαι ἐν τῇ ‡ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.

* 26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν † χάσμα μέγα ‡ ἐϛήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες ‡ διαβῆναι ‡ ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·

28 Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφοὺς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἔχουσι Μωσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχὶ, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσουσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναϛῇ, πεισθήσονται. 39. † 11.

Κεφ. ιζ'. 17.

* 1 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· † Ἀνένδεκτόν ἐϛι μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται.

* 2 † Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ ‡ μύλος ‡ ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔῤῥιπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων.

3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

4 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιϛρέψῃ ἐπί σε, λέγων· Μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ.

5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόϛολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν πίϛιν.

* 6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴχετε ‡ πίϛιν ὡς ‡ κόκκον ‡ σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ † συκαμίνῳ ταύτῃ· Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς

εἰσελ-

εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως· Παρελθὼν ἀνάπεσαι;

8 Ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;

9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.

* 10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δοῦλοι ‡ ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόῤῥωθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης.

* 17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ † ἐννέα ποῦ;

* 18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ † ἀλλογενὴς οὗτος.

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

* 20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ † παρατηρήσεως·

* 21 Οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὧδε, ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ‡ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ ὧδε, ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε.

24 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει· οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.

25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.

28 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν·

29 Ἧ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας·

30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ἧ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.

33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτὴν, ζωογονήσει αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι
ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραληφθή-
σεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.
36 Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ·
ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ
ἕτερος ἀφεθήσεται.
37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν
αὐτῷ· Ποῦ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ
συναχθήσονται οἱ ἀετοί. 13.† 6.

Κεφ. ιή. 18.

1 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐ-
τοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε
προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν·
2 Λέγων· Κριτής τις ἦν ἔν
τινι πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβού-
μενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρε-
πόμενος·
3 Χήρα δέ τις ἦν ἐν τῇ πόλει
ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν,
λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ
ἀντιδίκου μου.
4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρό-
νον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν
ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φο-
βοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐν-
τρέπομαι·
5 Διά γε τὸ παρέχειν μοι
κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδι-
κήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος
ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.
6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσα-
τε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει·
7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσει
τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐ-
τοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡ-
μέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μακρο-
θυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;
8 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν
ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα
εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;
9 Εἶπε δὲ καὶ πρός τινας τοὺς
πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ
δίκαιοι, καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς
λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύ-
την·
10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν
εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς
Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώ-
νης·
11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς
ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ
Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ
εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώ-
πων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοι-
χοὶ, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης.
12 Νηστεύω δὶς τοῦ σαββά-
του, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα
κτῶμαι.
13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν
ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι·
ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐ-
τοῦ, λέγων· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί
μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.
14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗ-
τος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ
ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται·
ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθή-
σεται.
15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ
τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται·
ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμη-
σαν αὐτοῖς.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλε-
σάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἄφετε
τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ
μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοι-
ούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν
μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ
εἰς αὐτήν.
18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν
ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε ἀ-
γαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω;
19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀ-
γαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.
20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ
μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ
κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·
Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν
μητέρα σου.
21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα
ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.
22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἕν σοι
λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώ-
λησον, καὶ διάδος πτωχοῖς,
καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ·
καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.
23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα,
περί-

περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.

* 24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ‡ περίλυπον γενόμενον, εἶπε· Πῶς ‡ δυσκόλως οἱ τὰ ‡ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

* 25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ ‡ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

* 27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ‡ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

* 30 Ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ † πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται·

33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο.

37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν,

41 Λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ. 6. † 1.

Κεφ. ιθʹ. 19.

1 ΚΑὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχώ.

* 2 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν † ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.

* 4 Καὶ ‡ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ † συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι.

6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.

* 7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες ‡ διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι.

* 8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ † ἡμίση τῶν ‡ ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα,

ἀποδίδωμι † τετραπλοῦν.
9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ
οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ
αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν·
10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ
ἀπολωλός.
11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦ-
τα, προσθεὶς εἶπε παραβολὴν,
διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι
παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.
12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός τις
εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μα-
κρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν,
καὶ ὑποστρέψαι.
* 13 Καλέσας δὲ δέκα δού-
λους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέ-
κα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· † Πραγματεύσασθε ἕως
ἔρχομαι.
* 14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ
‡ ἐμίσουν αὐτὸν, καὶ ἀπέστει-
λαν ‡ πρεσβείαν ‡ ὀπίσω αὐτοῦ,
λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον
βασιλεῦσαι ἐφ᾽ ἡμᾶς.
* 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπα-
νελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βα-
σιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι
αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἷς
ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ τίς
τί † διεπραγματεύσατο.
* 16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος,
λέγων· Κύριε, ἡ ‡ μνᾶ σου
† προσειργάσατο δέκα μνᾶς.
17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγα-
θὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς
ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐ-
πάνω δέκα πόλεων.
18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέ-
γων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε
πέντε μνᾶς.
19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ
σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων.
20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων·
Κύριε, ἰδοὺ, ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶ-
χον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ.
21 Ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι
ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ
οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ
ἔσπειρας.
* 22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τοῦ
στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ
δοῦλε· ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ‡ ἄνθρωπος
‡ αὐστηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθη-
κα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα.
23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ
ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν,
καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔ-
πραξα αὐτό;
24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν·
Ἄρατε ἀπ᾽ αὐτοῦ τὴν μνᾶν,
καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔ-
χοντι.
25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε,
ἔχει δέκα μνᾶς·
26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παν-
τὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ
τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει,
ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.
* 27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου
ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς
με βασιλεῦσαι ἐπ᾽ αὐτοὺς, ἀ-
γάγετε ὧδε, καὶ † κατασφά-
ξατε ἔμπροσθέν μου.
28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπο-
ρεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων
εἰς Ἱεροσόλυμα.
29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν
εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς
τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν,
ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ,
30 Εἰπών· Ὑπάγετε εἰς τὴν
κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπο-
ρευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδε-
μένον, ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς πώποτε
ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες
αὐτὸν ἀγάγετε.
31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ·
Διατί λύετε, Οὕτως ἐρεῖτε αὐ-
τῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν
ἔχει.
32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπε-
σταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν
αὐτοῖς.
33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶ-
λον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς
αὐτούς· Τί λύετε τὸν πῶλον;
34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐ-
τοῦ χρείαν ἔχει.
35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς
τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ἐπιρρίψαντες
ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶ-
λον,

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0122-2

λον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

*36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, † ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

*37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ † καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,

38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,

42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου·

*43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπί σε, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου † χάρακά σοι, καὶ † περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε ‡ πάντοθεν·

*44 Καὶ † ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,

46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ·

*48 Καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας † ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων. 24. † 13.

Κεφ. κ'. 20.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις.

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ εἴπατέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

*5 Οἱ δὲ † συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ, Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

*6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς † καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

9 Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

*13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ‡ ἴσως τοῦτον ἰδόντες ‡ ἐντραπήσονται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωρ-

γεὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε· Τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

* 18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ᾽ ἐκεῖνον τὸν λίθον, ‡ συνθλασθήσεται· ἐφ᾽ ὃν δ᾽ ἂν πέσῃ, ‡ λικμήσει αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.

*20 Καὶ ‡ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν † ἐγκαθέτους, † ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος.

21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὔ;

23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί με πειράζετε;

24 Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.

27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων, (οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι) ἐπηρώτησαν αὐτὸν,

*28 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ‡ ἄτεκνος ‡ ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ‡ ἐξαναστήσῃ ‡ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

29 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος, λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτά· καὶ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον.

32 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται.

*35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ‡ ἐκγαμίσκονται·

*36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· † ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ‡ ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Κύριον τὸν Θεὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

39 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0124-3

40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπε-
ρωτᾷν αὐτὸν οὐδέν·
41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Πῶς λέγουσι τὸν Χρισὸν υἱὸν
Δαβὶδ εἶναι;
42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν
βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος
τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν
μου,
43 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;
44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν
καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐςιν;
45 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ
λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ·
46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμ-
ματέων τῶν θελόντων περιπα-
τεῖν ἐν σολαῖς, καὶ φιλούντων
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,
καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς
συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας
ἐν τοῖς δείπνοις.
47 Οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰ-
κίας τῶν χηρῶν, καὶ προφά-
σει μακρὰ προσεύχονται· οὗ-
τοι λήψονται περισσότερον κρί-
μα. 16. † 6.

Κεφ. κά. 21.

1 ἈΝαβλέψας δὲ εἶδε τοὺς
βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν
εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους.
* 2 Εἶδε δὲ καί τινα χήραν
† πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο
λεπτά.
3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ
αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν·
4 Ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ
περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς
τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ
τοῦ ὑςερήματος αὐτῆς ἅπαντα
τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.
* 5 Καί τινων λεγόντων περὶ
τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς
καὶ † ἀναθήμασι κεκόσμηται,
εἶπε·
6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύ-
σονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφε-
θήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ
καταλυθήσεται.
7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέ-
γοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν
ταῦτα ἔςαι; καὶ τί τὸ σημεῖον
ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;
8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ
πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύ-
σονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ ὁ
καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πορευ-
θῆτε ὀπίσω αὐτῶν.
9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέ-
μους καὶ ἀκαταςασίας, μὴ
πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γε-
νέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐ-
θέως τὸ τέλος.
10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐ-
γερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ
βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·
* 11 ‡ Σεισμοί τε μεγάλοι
κατὰ τόπους, καὶ λιμοὶ, καὶ
‡ λοιμοὶ ἔσονται, † φόβητρά τε
καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγά-
λα ἔςαι.
12 Πρὸ δὲ τούτων ἁπάντων
ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, πα-
ραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ
φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασι-
λεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός μου.
13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς
μαρτύριον.
* 14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, μὴ † προμελετᾷν
‡ ἀπολογηθῆναι.
15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν ςό-
μα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσον-
ται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιςῆναι
πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.
16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ
γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγ-
γενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανα-
τώσουσιν ἐξ ὑμῶν·
17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑ-
πὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.
18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς
ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.
19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτή-
σασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
‡ 20 Ὅταν δὲ ἴδητε ‡ κυκλου-
μένην ὑπὸ † ςρατοπέδων τὴν
Ἱερουσαλὴμ, τότε γνῶτε ὅτι
‡ ἤγγικεν ἡ ‡ ἐρήμωσις αὐτῆς.
* 21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ,
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0125-8

ἐν μέσῳ αὐτῆς, † ἐκχωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσαι γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ.

24 Καὶ πεσοῦνται σόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσαι πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.

*25 Καὶ ἔσαι σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστροις· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ‡ συνοχὴ ἐθνῶν ἐν † ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης καὶ † σάλου·

*26 ‡ Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ ‡ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα·

*30 Ὅταν ‡ προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ᾽ ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐσίν·

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐσιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται.

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

*34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε † βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν † κραιπάλῃ, καὶ ‡ μέθῃ, καὶ ‡ μερίμναις ‡ βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ᾽ ὑμᾶς ἐπισῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σαθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

*37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ‡ ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν.

*38 Καὶ πᾶς ὁ ‡ λαὸς † ὤρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ. 27. † 11.

Κεφ. κβ΄. 22.

1 Ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη πάσχα·

2 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ, πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.

3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα·

4 Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς σρατηγοῖς, τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι·

*6 Καὶ ‡ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτει ‡ εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ‡ ἄτερ ὄχλου.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα·

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν;

*10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν

πόλιν,

πόλιν, ‡ συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος ‡ κεράμιον ὕδατος ‡ βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται,

11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Ποῦ ἐςι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

* 12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ‡ ἀνώγεον μέγα ἐςρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε·

13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόςολοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριςήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς·

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριςήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐςι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.

21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

* 24 Ἐγένετο δὲ καὶ † φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι ‡ μείζων.

* 25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ‡ κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ‡ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν, † εὐεργέται καλοῦνται.

26 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δέ ἐςε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.

29 Κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν·

30 Ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

* 31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ, ὁ ‡ σατανᾶς † ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ † σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον·

32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίςις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιςρέψας, ςήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.

33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέςειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ πήρας. καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑςερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός.

36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον

τιον

τιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω
μάχαιραν.
37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι
τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τε-
λεσθῆναι ἐν ἐμοὶ, τό· Καὶ με-
τὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ γὰρ
τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.
38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ
μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· Ἱκανόν ἐστι.
39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη
κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν
Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τό-
που, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχε-
σθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.
*41 Καὶ αὐτὸς ‡ ἀπεσπάσθη
ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου † βολὴν,
καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύ-
χετο,
42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βού-
λει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον
τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ
θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γε-
νέσθω.
43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν.
*44 Καὶ γενόμενος ἐν † ἀγω-
νίᾳ, † ἐκτενέστερον προσηύχε-
το. ἐγένετο δὲ ὁ † ἱδρὼς αὐτοῦ
ὡσεὶ † θρόμβοι αἵματος κατα-
βαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.
45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσ-
ευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ, εὗρεν αὐτοὺς κοι-
μωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί κα-
θεύδετε; ἀναστάντες προσεύ-
χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν.
47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος
Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προ-
ήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ
Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν.
48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδως;
49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν
τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύ-
ριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;
50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ
αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιε-
ρέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς
τὸ δεξιόν.
51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ἐᾶτε ἕως τούτου. Καὶ
ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰά-
σατο αὐτόν.
52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς
παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρ-
χιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱε-
ροῦ, καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ
λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μα-
χαιρῶν καὶ ξύλων;
53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου
μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξε-
τείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ.
ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ
ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.
54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤ-
γαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως.
Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρό-
θεν.
55 Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ
τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάν-
των αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος
ἐν μέσῳ αὐτῶν.
56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη
τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ
ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ
οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.
57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν,
λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐ-
τόν.
58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος
ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ
αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν·
Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί.
59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας
μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο,
λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗ-
τος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ
Γαλιλαῖός ἐστιν.
60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄν-
θρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ
παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐ-
τοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.
61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέ-
βλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπε-
μνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ
Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρ-
νήσῃ με τρίς.

*62 Καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0128-5

* 62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε † πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες.

64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Προφήτευσον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.

65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν,

67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·

68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.

69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. 22. † 9.

Κεφ. κγ΄. 23.

1 ΚΑὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

2 Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες· Τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

* 4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὑρίσκω ‡ αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.

* 5 Οἱ δὲ † ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ‡ ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.

6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.

9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.

11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ, τε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς.

13 Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν,

14 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.

15 Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ.

16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα.

*18

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0129-4

* 18 ‡ Ἀνέκραξαν δὲ † παμπληθεὶ, λέγοντες· Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν·

19 Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ φόνον, βεβλημένος εἰς φυλακήν.

20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν.

* 21 Οἱ δὲ ‡ ἐπεφώνουν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.

22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

* 23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ ‡ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων.

* 24 Ὁ δὲ Πιλάτος † ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ ‡ αἴτημα αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἠτοῦντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου τοῦ ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.

27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν· αἳ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.

28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν·

29 Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι· Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν.

30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.

* 31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ † ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

32 Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

* 33 Καὶ ὅτε ‡ ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον ‡ Κρανίον, ‡ ἐκεῖ ‡ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς ‡ κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ‡ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.

* 35 Καὶ ‡ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ‡ ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ‡ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ,

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν.

38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥ̓͂ΤΟ΄Σ ἘΣΤΙΝ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥ`Σ ΤΩ͂Ν ἸΟΥΔΑΙ´ΩΝ.

39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.

45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων· Ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.

*48 Καὶ πάντες οἱ ‡ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν † θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ ‡ στήθη ‡ ὑπέστρεφον.

*49 Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ ‡ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ, βουλευτὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

*51 (Οὗτος οὐκ ἦν † συγκατατεθειμένος τῇ ‡ βουλῇ καὶ τῇ ‡ πράξει αὐτῶν) ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων· ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

*53 Καὶ ‡ καθελὼν αὐτὸ ‡ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ‡ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν ‡ μνήματι † λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν ‡ οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος.

*54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευὴ, καὶ σάββατον ‡ ἐπέφωσκε.

55 Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.

56 Ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν. 34. † 7.

Κεφ. κδ'. 24.

1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καί τινες σὺν αὐταῖς.

*2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ‡ ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.

3 Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

*4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν † ἐσθήσεσιν ‡ ἀστραπτούσαις·

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.

9 Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.

*11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ † λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ‡ ἠπίστουν αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς.

14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς

ἀλλή-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0131-2

ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.

* 17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς † ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καί ἐστε ‡ σκυθρωποί;

* 18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος ‡ παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν·

21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.

* 22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι † ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον·

23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῇν.

24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ.

* 28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς † προσεποιεῖτο ‡ πορρωτέρω πορεύεσθαι.

29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.

30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς.

* 31 Αὐτῶν δὲ ‡ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς † ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς,

34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

* 37 ‡ Πτοηθέντες δὲ καὶ ‡ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα

οὐκ

οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε
ἔχοντα.
40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδει-
ξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας.
*41 Ἔτι δὲ ἀπιςούντων αὐ-
τῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυ-
μαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχε-
τέ τι † βρώσιμον ‡ ἐνθάδε;
* 42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ
ἰχθύος † ὀπτοῦ ‡ μέρος, καὶ ἀπὸ
† μελισσίου † κηρίου.
43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐ-
τῶν ἔφαγεν.
44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ
λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρω-
θῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν
τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφή-
ταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.
45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν
νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς·
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι
οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔ-
δει παθεῖν τὸν Χριςὸν, καὶ ἀνα-
ςῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ
ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσα-
λήμ.
48 Ὑμεῖς δέ ἐςε μάρτυρες
τούτων.
49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποςέλλω
τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου
ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν
τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ
ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους.
50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω
ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας
τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν
αὐτούς.
51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλο-
γεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέςη ἀπ'
αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν
οὐρανόν.
52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαν-
τες αὐτὸν, ὑπέςρεψαν εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν
τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλο-
γοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν. 21. † 10.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. ά. 1.

1 ἘΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ
λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν,
καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.
2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν
Θεόν.
3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο·
καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ
ἓν ὃ γέγονεν.
4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ
ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·
5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ
φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ
κατέλαβεν.
6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπε-
ςαλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐ-
τῷ Ἰωάννης.
7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν,
ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτὸς,
ἵνα πάντες πιςεύσωσι δι' αὐτοῦ·
8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς,
ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός.
9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ
φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχό-
μενον εἰς τὸν κόσμον.
10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ
κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ
κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.
11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ
ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.
12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν,
ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα
Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιςεύουσιν
εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

13 Οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ
ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ
θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ
Θεοῦ ἐγεννήθησαν.
* 14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένε-
το· καὶ ‡ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν,
(καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐ-
τοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ
πατρὸς,) πλήρης χάριτος καὶ
ἀληθείας.
15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ
αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λέγων·
Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω
μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου
γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.
16 Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος
αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν,
καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·
17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως
ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.
* 18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε ‡ πώ-
ποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁ ὢν
εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐ-
κεῖνος ‡ ἐξηγήσατο.
19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία
τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ
Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς
καὶ λευΐτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν
αὐτόν· Σὺ τίς εἶ;
20 Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ
ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν·
Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.
21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί
οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει·
Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ;
Καὶ ἀπεκρίθη· Οὔ.
22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ;
ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμ-
ψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ
σεαυτοῦ;
23 Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν
Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ
προφήτης.
24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν
ἐκ τῶν Φαρισαίων·
25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ
εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις,
εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠ-
λίας, οὔτε ὁ προφήτης;
26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάν-
νης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν
ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν
ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·
27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου
ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου
γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος
ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ
ὑποδήματος.
28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾶ ἐγέ-
νετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου
ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.
29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ
Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον
πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει· Ἴδε
ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.
30 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶ-
πον· Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ,
ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι
πρῶτός μου ἦν.
31 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν·
ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ,
διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδα-
τι βαπτίζων.
32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης,
λέγων· Ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦ-
μα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν
ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐ-
τόν.
33 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν·
ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν
ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ'
ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖ-
νον καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν, οὗτός
ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι
ἁγίῳ.
34 Κἀγὼ ἑώρακα, καὶ με-
μαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ.
35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱστήκει
ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ δύο.
36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ
περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ
ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.
37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο
μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκο-
λούθησαν τῷ Ἰησοῦ.
38 Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ
θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦν-
τας, λέγει αὐτοῖς·
* 39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶ-
πον αὐτῷ· ‡ Ῥαββὶ (ὃ λέγε-
ται † ἑρμηνευόμενον, διδά-
σκαλε)

σκαλε) ‡ ποῦ μένεις;
40 Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε
καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ
μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν
τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν
ὡς δεκάτη.
41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς
Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο
τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου,
καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.
42 Εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν
ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ
λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν
Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμε-
νον, ὁ Χριστός·
43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς
τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σί-
μων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ
Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.
44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ
Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον,
καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.
45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ
Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀν-
δρέου καὶ Πέτρου.
46 Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν
Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ·
Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ
καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰη-
σοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ, τὸν
ἀπὸ Ναζαρέτ.
47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθα-
ναήλ· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι
ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φί-
λιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε.
48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθα-
ναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ
λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς
Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.
49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ·
Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη
ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ
τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα
ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε.
50 Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ
λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ
υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι· Εἶ-
δόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πι-
στεύεις· μείζω τούτων ὄψει.
52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἄρτι ὄψε-
σθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ
τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαί-
νοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. 6. † ο.

Κεφ. β'. 2.

1 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γά-
μος ἐγένετο ἐν Κανᾶ τῆς
Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ
τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.
2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.
3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέ-
γει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐ-
τόν. Οἶνον οὐκ ἔχουσι.
4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί
ἐμοὶ καὶ σοὶ, γύναι; οὔπω ἥκει
ἡ ὥρα μου.
5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς
διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν,
ποιήσατε.
* 6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ‡ ὑδρίαι
‡ λίθιναι ‡ ἓξ, κείμεναι κατὰ
τὸν ‡ καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων.
‡ χωροῦσαι ἀνὰ † μετρητὰς δύο
ἢ τρεῖς.
7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος.
Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.
* 8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ‡ Ἀν-
τλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ
‡ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν.
9 Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρί-
κλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημέ-
νον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν·
οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντλη-
κότες τὸ ὕδωρ·) φωνεῖ τὸν νυμ-
φίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,
10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄν-
θρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον
τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι,
τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρη-
κας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.
11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρ-
χὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν
Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφα-
νέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐ-
πίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ.
12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς
Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0135-4

καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ
ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.
13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα
τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς
Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.
*14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς
πωλοῦντας ‡ βόας καὶ πρόβατα
καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς † κερ-
ματιστὰς καθημένους.
*15 Καὶ ποιήσας † φραγέλ-
λιον ἐκ ‡ σχοινίων, πάντας ἐξέ-
βαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρό-
βατα καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν
κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ † κέρμα,
καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε·
*16 Καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς
πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα
ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον
τοῦ πατρός μου οἶκον ‡ ἐμπο-
ρίου.
17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμμένον
ἐστίν· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κα-
τέφαγέ με.
18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί ση-
μεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα
ποιεῖς;
19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν
τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
ἐγερῶ αὐτόν.
20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι·
Τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠ-
κοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν
τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;
21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ
ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.
22 Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν,
ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς· καὶ
ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ
λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.
23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύμοις
ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολ-
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ ση-
μεῖα ἃ ἐποίει.
24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπί-
στευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐ-
τὸν γινώσκειν πάντας·
25 Καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν
ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀν-
θρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί
ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. 14. † 5.

Κεφ. γʹ. 3.

1 [3]ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φα-
ρισαίων, Νικόδημος ὄνομα
αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.
2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν
νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαβ-
βὶ, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυ-
θας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦ-
τα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν
ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς
μετ' αὐτοῦ.
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν,
οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.
*4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικό-
δημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος
γεννηθῆναι † γέρων ὤν; μὴ δύ-
ναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν
καὶ γεννηθῆναι;
5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεν-
νηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος,
οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς
σαρκὸς, σάρξ ἐστι· καὶ τὸ γε-
γεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος,
πνεῦμά ἐστι.
7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι·
Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.
8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ·
καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις,
ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται
καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς
ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύ-
ματος.
9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦ-
τα γενέσθαι;
10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκα-
λος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα
οὐ γινώσκεις;
11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν, καὶ
ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ
τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβά-
νετε.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0136-9

12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν,
καὶ οὐ πιϛεύετε· πῶς, ἐὰν εἴ-
πω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιϛεύ-
σετε;
13 Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς
τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.
14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε
τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑ-
ψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που·
15 Ἵνα πᾶς ὁ πιϛεύων εἰς αὐ-
τὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ
ζωὴν αἰώνιον.
16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ
Θεὸς τὸν κόσμον, ὥϛε τὸν υἱὸν
αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα
πᾶς ὁ πιϛεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀ-
πόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωὴν αἰώ-
νιον.
17 Οὐ γὰρ ἀπέϛειλεν ὁ Θεὸς
τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον,
ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ᾽ ἵνα
σωθῇ ὁ κόσμος δι᾽ αὐτοῦ.
18 Ὁ πιϛεύων εἰς αὐτὸν, οὐ
κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιϛεύων, ἤδη
κέκριται, ὅτι μὴ πεπίϛευκεν εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ.
19 Αὕτη δέ ἐϛιν ἡ κρίσις, ὅτι
τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον,
καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλ-
λον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ
πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.
20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσ-
σων, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ οὐκ ἔρ-
χεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐ-
λεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν,
ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φα-
νερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν
Θεῷ ἐϛιν εἰργασμένα.
22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς
τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ
διέτριβε μετ᾽ αὐτῶν καὶ ἐβά-
πτιζεν.
23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βα-
πτίζων ἐν Αἰνὼν, ἐγγὺς τοῦ
Σαλεὶμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν
ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβα-
πτίζοντο.
24 Οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος
εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.
25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ
τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰου-
δαίων περὶ καθαρισμοῦ·
26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάν-
νην καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, ὃς
ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδά-
νου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε,
οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρ-
χονται πρὸς αὐτόν.
27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ
εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος
λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾖ δε-
δομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖ-
τε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ
Χριϛὸς, ἀλλ᾽ ὅτι ἀπεϛαλμένος
εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.
29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην,
νυμφίος ἐϛίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ
νυμφίου ὁ ἑϛηκὼς καὶ ἀκούων
αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν
φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη οὖν ἡ
χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται.
30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ
δὲ ἐλαττοῦσθαι.
31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐ-
πάνω πάντων ἐϛίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς
γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐϛι, καὶ ἐκ τῆς
γῆς λαλεῖ. Ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐϛί.
32 Καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε,
τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυ-
ρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.
33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρ-
τυρίαν, ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς
ἀληθής ἐϛιν.
34 Ὃν γὰρ ἀπέϛειλεν ὁ Θεὸς,
τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ
γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ
πνεῦμα.
35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν,
καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ.
36 Ὁ πιϛεύων εἰς τὸν υἱὸν,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπει-
θῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν,
ἀλλ᾽ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ᾽
αὐτόν. 1. † 1.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΩΣ οὖν ἔγνω ὁ κύριος ὅτι
ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι

Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης,

2 (Καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.

*5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Σιχὰρ, † πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη.

7 Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν.

8 (Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.)

*9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ † συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πιεῖν· σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν.

*11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε † ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

*12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ † θρέμματα αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν·

14 Ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας· Ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω.

18 Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας.

19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ.

20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς, λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί.

22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν.

*23 Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ‡ ἀληθινοὶ † προσκυνηταὶ ‡ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἤ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐ-

τῆς ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν
πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώ-
ποις·
29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον ὃς
εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα·
μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;
30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλε-
ως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.
31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ, λέγοντες·
Ῥαββὶ, φάγε.
32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ
βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε.
33 Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ
πρὸς ἀλλήλους· Μήτις ἤνεγ-
κεν αὐτῷ φαγεῖν;
34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ
τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.
* 35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι
ἔτι † τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θε-
ρισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ, λέγω
ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς
ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώ-
ρας, ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερι-
σμὸν ἤδη.
36 Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμ-
βάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς
ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων
ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων.
37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν
ὁ ἀληθινὸς, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ
σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.
38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θε-
ρίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε·
ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς
εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύ-
θατε.
39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν
Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς
γυναικὸς, μαρτυρούσης· Ὅτι
εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.
40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν
οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν
μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν
ἐκεῖ δύο ἡμέρας.
41 Καὶ πολλῷ πλείους ἐπί-
στευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.
42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον·
Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν
πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόα-
μεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν
ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ
Χριστός.
43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας
ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρ-
τύρησεν, ὅτι προφήτης ἐν τῇ
ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.
45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ
Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἃ
ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ
ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς
τὴν ἑορτήν.
46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν
εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅ-
που ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ
ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἠ-
σθένει ἐν Καπερναούμ.
47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς
ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν,
καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα καταβῇ
καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν·
ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.
48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς
αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέ-
ρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.
49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασι-
λικός· Κύριε, κατάβηθι πρὶν
ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.
50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Πορεύου· ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ
ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ
ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς· καὶ ἐπο-
ρεύετο.
51 Ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαί-
νοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήν-
τησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν,
λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.
* 52 ‡ Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐ-
τῶν τὴν ‡ ὥραν ἐν ᾗ † κομψότε-
ρον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὅτι
‡ χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐ-
τὸν ὁ ‡ πυρετός.
53 Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν
ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ.
καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ οἰκία
αὐτοῦ ὅλη.
54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον ση-

μεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν
ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν. 13. † 7.

Κεφ. έ. 5.

1 ΜΕτὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν
Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ
Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.
* 2 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύ-
μοις ἐπὶ τῇ † προβατικῇ ‡ κο-
λυμβήθρα, ἡ ‡ ἐπιλεγομένη
‡ Ἑβραϊστὶ Βηθεσδὰ, πέντε † στο-
ὰς ἔχουσα.
* 3 Ἐν ταύταις κατέκειτο
πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων,
τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδε-
χομένων τὴν τοῦ ὕδατος † κί-
νησιν.
* 4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ και-
ρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβή-
θρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ
οὖν ‡ πρῶτος ‡ ἐμβὰς μετὰ τὴν
‡ ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ‡ ὑγιὴς
ἐγίνετο, ᾧ † δήποτε ‡ κατείχε-
το † νοσήματι.
5 Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ
τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ
ἀσθενείᾳ.
6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κα-
τακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πο-
λὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐ-
τῷ· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;
7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν·
Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα,
ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ
με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ
ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ
καταβαίνει.
8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔ-
γειραι, ἆρον τὸν κράββατόν
σου, καὶ περιπάτει.
9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς
ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦρε τὸν κράββα-
τον αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει. ἦν δὲ
σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
10 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν
ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν
κράββατον.
11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποι-
ήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶ-
πεν· Ἆρον τὸν κράββατόν σου,
καὶ περιπάτει.
12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς
ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι·
Ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ
περιπάτει;
13 * Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς
ἐστιν· ὁ γὰρ ‡ Ἰησοῦς † ἐξένευ-
σεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.
14 Μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐ-
τὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιὴς γέγο-
νας· μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ
χεῖρόν τι σοὶ γένηται.
15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ
ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι
Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν
ὑγιῆ.
16 Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν
Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζή-
τουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι
ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ.
17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο
αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι
ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι.
18 Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον
ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπο-
κτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ
σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα
ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεὸν, ἴσον ἑαυ-
τὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.
19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς
ποιεῖν ἀπ' ἑαυτοῦ οὐδὲν, ἐὰν μή
τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα·
ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα
καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.
20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν
υἱὸν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐ-
τῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα
τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα
ὑμεῖς θαυμάζητε.
21 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγεί-
ρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ,
οὕτω καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωο-
ποιεῖ.
22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει
οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶ-
σαν δέδωκε τῷ υἱῷ·
23 Ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν
υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέ-
ρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν, οὐ τι-
μᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα
αὐτόν.
24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0140-2

ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ
πιςεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει
ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ
ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν
ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.
25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐςιν,
ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς
φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ
ἀκούσαντες ζήσονται.
26 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει
ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ
τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ.
27 Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐ-
τῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς
ἀνθρώπου ἐςί.
28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι
ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν
τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς
φωνῆς αὐτοῦ·
29 Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ
ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάςα-
σιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πρά-
ξαντες, εἰς ἀνάςασιν κρίσεως.
30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ'
ἐμαυτοῦ οὐδέν. καθὼς ἀκούω,
κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία
ἐςίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ
ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με πατρός.
31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ
ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ
ἔςιν ἀληθής.
32 Ἄλλος ἐςὶν ὁ μαρτυρῶν
περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής
ἐςιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ
περὶ ἐμοῦ.
33 Ὑμεῖς ἀπεςάλκατε πρὸς
Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ
ἀληθείᾳ.
34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου
τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ
ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.
35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ
καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ
ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς
ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.
36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυ-
ρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ
ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα
τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ
ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέςαλκε.
37 Καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ,
αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ·
οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε
πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑω-
ράκατε.
38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ
ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν
ἀπέςειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς
οὐ πιςεύετε.
39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, ὅτι
ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν
αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰ-
σιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ.
40 Καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός
με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.
41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ
λαμβάνω·
42 Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι
τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε
ἐν ἑαυτοῖς.
43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ
λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλ-
θῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖ-
νον λήψεσθε.
44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιςεῦ-
σαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμ-
βάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν
παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε;
45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατη-
γορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα·
ἔςιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μω-
σῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.
46 Εἰ γὰρ ἐπιςεύετε Μωσῇ,
ἐπιςεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ
ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.
47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμ-
μασιν οὐ πιςεύετε, πῶς τοῖς ἐ-
μοῖς ῥήμασι πιςεύσετε; 15. † 5.

Κεφ. ϛ'. 6.

1 ΜΕτὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰη-
σοῦς πέραν τῆς θαλάσσης
τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος.
2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος
πολὺς, ὅτι ἑώρων αὐτοῦ τὰ ση-
μεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθε-
νούντων.
3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ
Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ
ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.
5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς

ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι
πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐ-
τὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον·
Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα
φάγωσιν οὗτοι;
6 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων
αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελ-
λε ποιεῖν.)
7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος·
Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ
ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος
αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ.
8 Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς Σίμωνος Πέτρου·
*9 Ἔστι ‡ παιδάριον ἓν ὧδε ὃ
ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ
δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν
εἰς τοσούτους;
10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιή-
σατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν.
Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τό-
πῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν
ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι.
11 Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ
Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέ-
δωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθη-
ταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως
καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον.
12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέ-
γει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συνα-
γάγετε τὰ περισσεύσαντα κλά-
σματα, ἵνα μή τι ἀπόληται.
* 13 Συνήγαγον οὖν, καὶ
ἐγέμισαν δώδεκα ‡ κοφίνους
‡ κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρ-
των τῶν ‡ κριθίνων, ἃ ‡ ἐπερίσ-
σευσε τοῖς † βεβρωκόσιν.
14 Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ
ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλε-
γον· Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ
προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν
κόσμον.
15 Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλ-
λουσιν ἔρχεσθαι, καὶ ἁρπάζειν
αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βα-
σιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ
ὄρος αὐτὸς μόνος.
16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κα-
τέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν θάλασσαν.
17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖ-
ον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσ-
σης εἰς Καπερναούμ. καὶ σκοτία
ἤδη ἐγεγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει
πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς.
18 Ἥ τε θάλασσα, ἀνέμου
μεγάλου πνέοντος, διηγείρετο.
19 Ἐληλακότες οὖν ὡς στα-
δίους εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα,
θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπα-
τοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ
ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον καὶ
ἐφοβήθησαν.
20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγώ
εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.
21 Ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν
εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ
πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς
ἣν ὑπῆγαν.
22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστη-
κὼς πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν
ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ,
εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ
συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον,
ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπῆλθον·
23 Ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιάρια
ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου
ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχα-
ριστήσαντος τοῦ Κυρίου.
24 Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι
Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν καὶ
αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον
εἰς Καπερναοὺμ, ζητοῦντες τὸν
Ἰησοῦν.
25 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν
τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ·
Ῥαββὶ, πότε ὧδε γέγονας;
26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴ-
δετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε
ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορτάσθητε.
27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν
τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν
βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν
αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ
ἐσφράγισεν, ὁ Θεός.
28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί
ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔρ-
γα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ ἔρ-
γον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς
ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.
30 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί οὖν
ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν
καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ;
31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάν-
να ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθώς
ἐστι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν·
32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ Μω-
σῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ᾽ ὁ πατήρ μου
δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.
33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστιν
ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.
34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Κύ-
ριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρ-
τον τοῦτον.
35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ
ἐρχόμενος πρός με, οὐ μὴ πει-
νάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ
μὴ διψήσῃ πώποτε.
36 Ἀλλ᾽ εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ
ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε.
37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατὴρ,
πρὸς ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν ἐρχόμε-
νον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω.
38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλη-
μα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με.
39 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με πατρὸς, ἵνα
πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω
ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
40 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεω-
ρῶν τὸν υἱὸν, καὶ πιστεύων εἰς
αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ
ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ.
41 Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν·
Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ.
42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός
ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσὴφ, οὗ
ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ
τὴν μητέρα; Πῶς οὖν λέγει
οὗτος· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κα-
ταβέβηκα;
43 Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύ-
ζετε μετ᾽ ἀλλήλων.
44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός
με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας
με ἑλκύσῃ αὐτὸν, καὶ ἐγὼ ἀνα-
στήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
45 Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς
προφήταις· Καὶ ἔσονται πάν-
τες διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ· Πᾶς οὖν
ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ
μαθὼν, ἔρχεται πρός με.
46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τὶς
ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ
Θεοῦ· οὗτος ἑώρακε τὸν πατέρα.
47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἔχει ζωὴν
αἰώνιον.
48 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.
49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον
τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀ-
πέθανον.
50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ
αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ.
51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις
φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρ-
τος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μου
ἐστὶν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ
κόσμου ζωῆς.
52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλ-
λήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες·
Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι
τὴν σάρκα φαγεῖν;
53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ
φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ
αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.
54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα,
καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει
ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω
αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
55 Ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς
ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου
ἀληθῶς ἐστι πόσις.

56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπέςειλέ με ὁ ζῶν πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ.

58 Οὗτός ἐςιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον. ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον· Σκληρός ἐςιν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον;

63 Τὸ πνεῦμά ἐςι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν. τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐςι καὶ ζωή ἐςιν.

64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἳ οὐ πιςεύουσιν. ᾔδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιςεύοντες, καὶ τίς ἐςιν ὁ παραδώσων αὐτόν.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου.

66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν.

67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις·

69 Καὶ ἡμεῖς πεπιςεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριςὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐςιν;

71 Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα. 6. † 1.

Κεφ. ζ'. 7.

1 ΚΑὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.

* 2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ † σκηνοπηγία.

3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς·

4 Οὐδεὶς γάρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι. εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίςευον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεςιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐςιν ἕτοιμος.

7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐςιν.

8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πεπλήρωται.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.

11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον· Ποῦ ἐςιν ἐκεῖνος;

12 Καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις. οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθός ἐςιν. ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὔ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0144-4

13 Οὐδεὶς μέντοι παῤῥησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

* 14 Ἤδη δὲ τῆς ‡ ἑορτῆς † μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ‡ ἐδίδασκε.

15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.

* 17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, † πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

18 Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν, οὗτος ἀληθής ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἓν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν, (οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων) καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.

* 23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ † χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25 Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;

26 Καὶ ἴδε, παῤῥησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

28 Ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων. Κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν.

30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὧν οὗτος ἐποίησεν;

32 Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

34 Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

* 35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν ‡ διασπορὰν τῶν ‡ Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας;

36 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε· Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με, καὶ πινέτω.

* 38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ † ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.

39 (Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.)

40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης·

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.

45 Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν.

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;

48 Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτοὺς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτὸν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν·

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ γνῷ τί ποιεῖ;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται.

53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 9. † 5.

Κεφ. η'. 8.

1 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

2 Ὄρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3 Ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημμένην· καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ,

*4 Λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ ‡ κατελήφθη † ἐπαυτοφώρῳ ‡ μοι χευομένη·

5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις;

6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτὸν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

*7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτὸν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· ‡ Ὁ † ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἑστῶσα.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; οὐδείς σε κατέκρινεν;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεὶς, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω. πορεύου, καὶ μηκέτι ἁμάρτανε.

12 Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ

περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω.

15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα.

16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν.

18 Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

19 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

22 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

24 Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν, ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστι· κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστιν. οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ·

* 32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ‡ ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ πατρί μου, λαλῶ, καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν.

40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀπο-

κτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλή-
θειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκου-
σα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀ-
βραὰμ οὐκ ἐποίησεν.
41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ
πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν αὐτῷ·
Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννή-
μεθα· ἕνα πατέρα ἔχομεν, τὸν
Θεόν.
42 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγα-
πᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ
Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ
ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐ-
κεῖνός με ἀπέστειλε.
43 Διατί τὴν λαλιὰν τὴν ἐ-
μὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνα-
σθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.
* 44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ
διαβόλου ἐστὲ, καὶ τὰς ἐπιθυ-
μίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε
ποιεῖν. ἐκεῖνος ‡ ἀνθρωποκτόνος
ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ οὐχ ἕστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ
ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι
ψεύστης ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν
λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι.
46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με
περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν
λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ
μοι;
47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥή-
ματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦ-
το ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ
τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ.
48 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ κα-
λῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμα-
ρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔ-
χεις;
* 49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ
δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ
τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ‡ ἀ-
τιμάζετέ με.
50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δό-
ξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρί-
νων.
51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τη-
ρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ
εἰς τὸν αἰῶνα.
52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰου-
δαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαι-
μόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανε
καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις·
Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ,
οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν
αἰῶνα.
53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅστις ἀπέθανε;
καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα
σεαυτὸν σὺ ποιεῖς;
54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν
ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μου
οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ
δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε
ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστι.
55 Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν·
ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω
ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν, ἔσομαι ὅ-
μοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα
αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
τηρῶ.
56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠ-
γαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν
τὴν ἐμήν· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.
57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς
αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη οὔπω
ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας;
58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν
Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγώ εἰμι.
59 Ἦραν οὖν λίθους ἵνα βά-
λωσιν ἐπ' αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ ἐ-
κρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱε-
ροῦ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν
καὶ παρῆγεν οὕτως. 8. † 2.

Κεφ. θ'. 9.

* 1 ΚΑὶ παράγων εἶδεν ἄν-
θρωπον τυφλὸν ἐκ ‡ γε-
νετῆς.
2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαβ-
βὶ, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ
γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεν-
νηθῇ;
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε
οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς
αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ
ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.
4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ
ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡ-
μέρα ἐστίν· ἔρχεται νὺξ, ὅτε
οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.

5 Ὅταν

5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς
εἰμι τοῦ κόσμου.
* 6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε
‡ χαμαὶ, καὶ ἐποίησε ‡ πηλὸν
ἐκ τοῦ † πτύσματος, καὶ ‡ ἐ-
πέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ.
7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε,
νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ
Σιλωὰμ, (ὃ ἑρμηνεύεται, ἀπε-
σταλμένος.) Ἀπῆλθεν οὖν καὶ
ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων.
8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεω-
ροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι
τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν;
9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν·
ἄλλοι δέ· Ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν.
Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγώ εἰμι.
10 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς
ἀνεῴχθησάν σοι οἱ ὀφθαλμοί;
11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶ-
πεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰη-
σοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέ-
χρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ
εἶπέ μοι· Ὕπαγε εἰς τὴν κο-
λυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ
νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψά-
μενος, ἀνέβλεψα.
12 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν
ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα.
13 Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς
Φαρισαίους, τόν ποτε τυφλόν.
14 Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν
πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.
15 Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν
καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν.
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέ-
θηκεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου,
καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.
16 Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρι-
σαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος
οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ
σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλε-
γον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁ-
μαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποι-
εῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.
17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πά-
λιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ,
ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς;
Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης ἐστίν.
18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν,
καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώ-
νησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀ-
ναβλέψαντος.
19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς, λέ-
γοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν,
ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐ-
γεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;
20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ
γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἴδα-
μεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν,
καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη·
21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴ-
δαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς
ὀφθαλμοὺς, ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν·
αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρω-
τήσατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λα-
λήσει.
* 22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς
αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰου-
δαίους· ἤδη γὰρ ‡ συνετέθειντο
οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν
ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ‡ ἀποσυνά-
γωγος γένηται.
23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ
εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐ-
τὸν ἐρωτήσατε.
24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέ-
ρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλὸς,
καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ
Θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν.
25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ
εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν, οὐκ
οἶδα· ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν,
ἄρτι βλέπω.
26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί
ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου
τοὺς ὀφθαλμούς;
27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον
ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί
πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ
ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ
γενέσθαι;
28 Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν,
καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητὴς ἐκεί-
νου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν
μαθηταί.
29 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωσῇ
λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ
οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν.
30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ

θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς.

* 31 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις † θεοσεβὴς ᾖ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει.

32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου.

33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὑρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑώρακας αὐτὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν.

38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.

40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε· Ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει. 8. † 3.

Κεφ. ί. 10.

*1 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ‡ ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής.

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων.

3 Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά.

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

5 Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς.

7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

*12 Ὁ ‡ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

15 Καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου

τίθημι

τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.
16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω
ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης·
κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς
φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενή-
σεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.
17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀ-
γαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυ-
χήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.
18 Οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐ-
μοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ'
ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι
αὐτὴν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πά-
λιν λαβεῖν αὐτήν. ταύτην τὴν
ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πα-
τρός μου.
19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο
ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λό-
γους τούτους.
20 Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐ-
τῶν· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαί-
νεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;
21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ
ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου·
μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν
ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;
*22 Ἐγένετο δὲ τὰ ‡ ἐγκαί-
νια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ
χειμὼν ἦν.
23 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς
ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολο-
μῶντος.
24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ
Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ·
Ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴ-
ρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπὲ ἡ-
μῖν παῤῥησίᾳ.
25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύε-
τε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ πατρός μου, ταῦτα
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.
26 Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε·
οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν
ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.
27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς
φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώ-
σκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι·
28 Κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδω-
μι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλων-
ται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρ-
πάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός
μου.
29 Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ
μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ
οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς
χειρὸς τοῦ πατρός μου.
30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσ-
μεν.
31 Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λί-
θους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν
αὐτόν.
32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα
ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ
ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με;
33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰου-
δαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλοῦ
ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ
περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ
ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν.
34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν
τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, θεοί
ἐστε;
35 Εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς, πρὸς
οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο,
καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή,
36 Ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀ-
πέστειλεν εἰς τὸν κόσμον; ὑμεῖς
λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι
εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;
37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ
πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι.
38 Εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ
πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσα-
τε· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε
ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἐν
αὐτῷ.
39 Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν
πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χει-
ρὸς αὐτῶν.
40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν
τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον
ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βα-
πτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.
41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐ-
τὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης
μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν·
πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης
περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν.
42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ
εἰς αὐτόν. 3. † 2.

Κεφ. ιά. 11.

1 ἮΝ δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος
ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώ-
μης

μης Μαρίας, καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει.)

3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν, λέγουσαι· Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.

4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας.

7 Ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν,

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ῥαββὶ, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει·

10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

‡ 11 Ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα † ἐξυπνίσω αὐτόν.

12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται.

* 13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς † κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παῤῥησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς (ἵνα πιστεύσητε) ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ. ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

* 16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς † συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε,)

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

* 20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ‡ ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ‡ ἐκαθέζετο.

21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει·

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώσει σοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται.

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;

27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντη-

σεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)
31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες
μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ πα-
ραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόντες
τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη
καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐ-
τῇ, λέγοντες· Ὅτι ὑπάγει εἰς
τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.
32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅ-
που ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν,
ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ,
λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς
ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀ-
δελφός.
33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐ-
τὴν κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελ-
θόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίον-
τας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύμα-
τι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν·
34 Καὶ εἶπε· Ποῦ τεθείκατε
αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε,
ἔρχου καὶ ἴδε.
* 35 † Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς·
36 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι·
Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.
37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον·
Οὐκ ἠδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας
τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ,
ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀπο-
θάνῃ;
38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβρι-
μώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς
τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον,
καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.
* 39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρα-
τε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀ-
δελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα·
Κύριε, ἤδη † ὄζει· † τεταρταῖος
γάρ ἐστι.
40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ
εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει
τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;
41 Ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν
ὁ τεθνηκὼς κείμενος· Ὁ δὲ Ἰη-
σοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω,
καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι,
ὅτι ἤκουσάς μου.
42 Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ
μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχ-
λον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα
πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστει-
λας.
43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ
μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λάζαρε,
δεῦρο ἔξω.
* 44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς,
δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς
χεῖρας † κειρίαις· καὶ ἡ ‡ ὄψις
αὐτοῦ σουδαρίῳ † περιεδέδετο.
Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε
αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν.
45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων
οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν,
καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ
Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον
πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον
αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς.
47 Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον,
καὶ ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν; ὅτι
οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα
ποιεῖ.
48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω,
πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν·
καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ
ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ
τὸ ἔθνος.
49 Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊά-
φας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑ-
μεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν·
50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι
συμφέρει ὑμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος
ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ
ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.
51 Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ
εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν
ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνή-
σκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους·
52 Καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα
τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα
συναγάγῃ εἰς ἕν.
53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέ-
ρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀπο-
κτείνωσιν αὐτόν.
54 Ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παῤῥη-
σίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαί-
οις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς
τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου,
εἰς Ἐφραῒμ λεγομένην πόλιν·
κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ.
55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα
τῶν

τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἀνέβησαν
πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς
χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἁ-
γνίσωσιν ἑαυτούς.
56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ
ἱερῷ ἑστηκότες· Τί δοκεῖ ὑμῖν,
ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;
57 Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντο-
λήν, ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστι,
μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.
11. † 8.

Κεφ. ιβ'. 12.

1 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἓξ ἡμερῶν
τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βη-
θανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθ-
νηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.
2 Ἐποίησεν οὖν αὐτῷ δεῖπνον
ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ
δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν συνανα-
κειμένων αὐτῷ.
* 3 Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα
‡ λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς
‡ πολυτίμου, ‡ ἤλειψε τοὺς πό-
δας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε
ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας
αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ
τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου.
4 Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος
Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν
παραδιδόναι·
* 5 Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ
‡ ἐπράθη ‡ τριακοσίων δηναρίων,
καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;
6 Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι
περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐ-
τῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ
τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ
βαλλόμενα ἐβάσταζεν.
7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες
αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐν-
ταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό.
8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε
ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ
πάντοτε ἔχετε.
9 Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ
τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ
ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον,
ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδω-
σιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.
10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀπο-
κτείνωσιν·
11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑ-
πῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπί-
στευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.
12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς
ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκού-
σαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς
Ἱεροσόλυμα,
* 13 Ἔλαβον τὰ † βαΐα τῶν
‡ φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς † ὑ-
πάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον·
Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχό-
μενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βα-
σιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
* 14 Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς † ὀνά-
ριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθώς
ἐστι γεγραμμένον·
15 Μὴ φοβοῦ θύγατερ Σιών·
ἰδού, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται,
καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.
16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ'
ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε
ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ'
αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα
ἐποίησαν αὐτῷ.
17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ
ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον
ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ
ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
18 Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν
αὐτῷ ὁ ὄχλος· ὅτι ἤκουσε τοῦ-
το αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ ση-
μεῖον.
19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον
πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ
ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε, ὁ κόσμος
ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.
20 Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες
ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσ-
κυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.
21 Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φι-
λίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς
Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτόν,
λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν
Ἰησοῦν ἰδεῖν.
22 Ἔρχεται Φίλιππος καὶ
λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν
Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγου-
σι τῷ Ἰησοῦ.
23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο
αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ
ὥρα

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0154-9

ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔςαι· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω.

29 Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑςὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγαν· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

31 Νῦν κρίσις ἐςὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω.

32 Κἀγὼ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν.

*33 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε, ‡ σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.)

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριςὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐςιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐςι· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει.

36 Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιςεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.

37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίςευον εἰς αὐτόν·

*38 Ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίςευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ ‡ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιςεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιςραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.

42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίςευσαν εἰς αὐτόν. ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους οὐχ' ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται.

*43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον † ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιςεύων εἰς ἐμὲ, οὐ πιςεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με.

45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.

46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιςεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ.

47 Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πιςεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0155-5

49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἴπω καὶ τί λαλήσω.

50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν· ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατὴρ, οὕτω λαλῶ. 12. † 4.

Κεφ. ιγ΄. 13.

1 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.

2 Καὶ δείπνου γενομένου, (τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῷ·)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει.

4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν.

*5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν † νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ‡ ἐκμάσσειν τῷ ‡ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.

6 Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες.

11 Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

12 Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;

13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· Ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.

14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν.

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

*18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ ‡ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ‡ ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν † πτέρναν αὐτοῦ.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι.

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων, ἐάν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.

23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει.

25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστιν;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὃ ποιεῖς, ποίησον τάχιον.

28 Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ·

*29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ ‡ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ.

*30 Λαβὼν οὖν τὸ ‡ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ.

31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.

34 Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

35 Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπέρ σου θήσω.

38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. 8. † 2.

Κεφ. ιδ'. 14.

1 ΜΗ' ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε.

4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή. οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἑωράκατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με; Φίλιππε, ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι, τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0157-6

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι.

13 Καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ,

14 Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε.

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

17 Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας (οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης·) Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;

* 23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ ‡ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων·

26 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν.

* 27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν, οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ‡ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ † δειλιάτω.

28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστί.

29 Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε.

30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν.

31 Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ, οὕτω ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. 3. † 1.

Κεφ. ιέ. 15.

1 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι.

* 2 Πᾶν ‡ κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, ‡ καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ·

3 Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.

5 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν

ἐμοὶ,

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0158-1

ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.

6 Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται.

7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

14 Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστὲ, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, (τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται) ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. 2.†ο.

Κεφ. ιϛ'. 16.

1 ΤΑῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα

ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνη-
μονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς
οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην.
5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν
πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ
ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις;
6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν
τὴν καρδίαν.
7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέ-
γω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ
ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ
παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς
ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω
αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.
8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει
τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ
περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρί-
σεως.
9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ
πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·
10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι
πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω,
καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με·
11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρ-
χων τοῦ κόσμου τούτου κέ-
κριται.
12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν
ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν
ἄρτι.
13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγή-
σει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλή-
θειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυ-
τοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λα-
λήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγ-
γελεῖ ὑμῖν.
14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι
ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀ-
ναγγελεῖ ὑμῖν.
15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ,
ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ
τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγ-
γελεῖ ὑμῖν.
16 Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ
με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄ-
ψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς
τὸν πατέρα.
17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστι
τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν
μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με· καί·
Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πα-
τέρα;
18 Ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί
ἐστιν ὃ λέγει, τὸ μικρόν; οὐκ
οἴδαμεν τί λαλεῖ.
19 Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤ-
θελον αὐτὸν ἐρωτᾷν, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε
μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μι-
κρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ
πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με;
* 20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι κλαύσετε καὶ ‡ θρηνήσετε
ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται·
ὑμεῖς δὲ ‡ λυπηθήσεσθε, ἀλλ'
ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενή-
σεται.
21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύ-
πην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐ-
τῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παι-
δίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς
θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι
ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσ-
μον.
22 Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν
νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι
ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ
καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν
οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν.
23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ
οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰ-
τήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου, δώσει ὑμῖν.
24 Ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐ-
δὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε,
καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν
ᾖ πεπληρωμένη.
25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λε-
λάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥ-
ρα ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις λα-
λήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ πε-
ρὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν.
26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ
ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν
πατέρα περὶ ὑμῶν·
27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ
ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκα-
τε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ
παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.
28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς,
καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0160-2

καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον·
πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ
πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.
29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παῤῥησίᾳ λα-
λεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν
λέγεις.
30 Νῦν οἴδαμεν, ὅτι οἶδας
πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις
ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. ἐν τούτῳ πι-
στεύομεν, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.
31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἄρτι πιστεύετε;
32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ
νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε
ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μό-
νον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος,
ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι.
33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν
τῷ κόσμῳ θλίψιν ἕξετε· ἀλλὰ
θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν
κόσμον. 2. † ο.

Κεφ. ιζ'. 17.

1 ΤΑῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶ-
πε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα,
δόξασόν σου τὸν υἱὸν, ἵνα καὶ ὁ
υἱός σου δοξάσῃ σε·
2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξου-
σίαν πάσης σαρκὸς, ἵνα πᾶν ὃ
δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς
ζωὴν αἰώνιον.
3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ,
ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀ-
ληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας
Ἰησοῦν Χριστόν.
4 Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς
γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέ-
δωκάς μοι ἵνα ποιήσω.
5 Καὶ νῦν δόξασόν με σὺ πά-
τερ παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶ-
χον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι,
παρὰ σοί.
6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα
τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι
ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν, καὶ
ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν
λόγον σου τετηρήκασι.
7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστιν·
8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς
μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ
ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς
ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπί-
στευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.
9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ
περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ
περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί
εἰσι.
10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά
ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδό-
ξασμαι ἐν αὐτοῖς.
11 Καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ
κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ
εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρός σε ἔρχομαι.
Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν
τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς
μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς.
12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν
τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς
ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς
μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐ-
τῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ.
13 Νῦν δὲ πρός σε ἔρχομαι,
καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ,
ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν
πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.
14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν
λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμί-
σησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ
τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
ἐκ τοῦ κόσμου.
15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς
ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρή-
σῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.
16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ,
καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ
εἰμί.
17 Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀ-
ληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλή-
θειά ἐστι.
18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς
τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα
αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.
19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγι-
άζω ἐμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦ-
σιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.
20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ
μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πι-
στευσόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν
εἰς ἐμέ.
21 Ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0161-8

σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

24 Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιή. 18.

* 1 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ‡ πέραν τοῦ † χειμάῤῥου τῶν † Κέδρων, ὅπου ἦν ‡ κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, τὸν τόπον· ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

* 3 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ † φανῶν καὶ ‡ λαμπάδων καὶ ὅπλων.

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί.

7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι. εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν.

9 Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· Ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

* 11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν † θήκην. τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν.

* 13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ † πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

* 15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ ‡ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω· ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον.

17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί.

18 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0162-4

τῶν ὁ Πέτρος ἑςὼς καὶ θερμαι-
νόμενος.
19 Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε
τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς
αὐτοῦ.
20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ παῤῥησίᾳ ἐλάλησα τῷ
κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα
ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ,
ὅπου πάντοθεν οἱ Ἰουδαῖοι συν-
έρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλά-
λησα οὐδέν·
21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώ-
τησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλά-
λησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἴδα-
σιν ἃ εἶπον ἐγώ.
22 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος,
εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεςηκὼς
ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰ-
πών· Οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρ-
χιερεῖ;
23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρη-
σον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ κα-
λῶς, τί με δέρεις;
24 Ἀπέςειλεν οὖν αὐτὸν ὁ
Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν
τὸν ἀρχιερέα.
25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑςὼς
καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν
αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐ-
κεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.
* 26 Λέγει εἷς ἐκ τῶν δού-
λων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς
ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ‡ ὠ-
τίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ
κήπῳ μετ' αὐτοῦ;
27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ
Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐ-
φώνησεν.
* 28 Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν
ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώ-
ριον. ἦν δὲ ‡ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ
οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ ‡ πραιτώριον,
ἵνα μὴ ‡ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα
φάγωσι τὸ πάσχα.
* 29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος
πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· ‡ Τίνα
‡ κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου;
30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακο-
ποιὸς, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν
αὐτόν.
31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ
κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε
αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰου-
δαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεςιν ἀπο-
κτεῖναι οὐδένα.
32 Ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ
πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων
ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνή-
σκειν.
33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραι-
τώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ
ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων;
34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις,
ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;
35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·
Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ
ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίη-
σας;
36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ
βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔςιν ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ
ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο
ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις·
νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔ-
ςιν ἐντεῦθεν.
* 37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλά-
τος· † Οὐκοῦν βασιλεύς εἶ σύ;
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις
ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς
τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦ-
το ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα
μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· Πᾶς ὁ
ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου
τῆς φωνῆς.
38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος·
Τί ἐςιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰ-
πὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς
Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω
ἐν αὐτῷ.
39 Ἔςι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα
ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα·
βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν
βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν
πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον,
ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ
Βαραββᾶς λῃστής. 16. † 6.

Κεφ. ιθ΄. 19.

1 ΤΟ'τε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλά-
τος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμά-
στίγωσε.
2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαν-
τες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέ-
θηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ
ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον
αὐτόν.
3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐδί-
δουν αὐτῷ ῥαπίσματα.
4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ
Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα
γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν
αἰτίαν εὑρίσκω.
* 5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
ἔξω, ‡ φορῶν τὸν ‡ ἀκάνθινον στέ-
φανον, καὶ τὸ ‡ πορφυροῦν ἱμά-
τιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ‡ Ἴδε
ὁ ἄνθρωπος.
6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύ-
γασαν, λέγοντες· Σταύρωσον,
σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς,
καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ
εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.
7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰου-
δαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν,
καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφεί-
λει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν
τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν.
8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος
τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφο-
βήθη.
9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραι-
τώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ
Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰη-
σοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.
10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλά-
τος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶ-
δας, ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί
σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦ-
σαί σε;
11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ
εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ'
ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄ-
νωθεν. διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς
με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.
12 Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλά-
τος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰου-
δαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν
τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος
τοῦ Καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα
αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ
Καίσαρι.
13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας
τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω
τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγό-
μενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ
Γαββαθᾶ.
14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ
πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ
λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βα-
σιλεὺς ὑμῶν.
15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον,
ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει
αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα
ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ
ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασι-
λέα εἰ μὴ Καίσαρα.
16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν
αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. παρέλαβον
δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.
17 Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον
Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑ-
βραϊστὶ Γολγοθᾶ.
18 Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν,
καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐν-
τεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ
τὸν Ἰησοῦν.
19 Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ
Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ. ἦν δὲ γεγραμμένον·
ἸΗΣΟΥ͂Σ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙ͂ΟΣ
Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥ͂Σ ΤΩ͂Ν ἸΟΥ-
ΔΑΙ͂ΩΝ.
* 20 Τοῦτον οὖν τὸν ‡ τίτλον
πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰου-
δαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως
ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς·
καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ,
‡ Ἑλληνιστὶ, ‡ Ῥωμαϊστί.
21 Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ
ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ
γράφε· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε·
Βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὃ
γέγραφα, γέγραφα.
* 23 Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε
ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (καὶ ἐποίησαν
τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώ-
τῃ μέρος) καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν
δὲ ὁ ‡ χιτὼν † ἄῤῥαφος, ἐκ τῶν
‡ ἄνωθεν † ὑφαντὸς δι' ὅλου.
24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους·
Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν ἀλλὰ λά-
χωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται.
ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγου-
σα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά
μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱμα-
τισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ
μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίη-
σαν.
25 Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ
σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐ-
τοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ
Μαρία ἡ Μαγδαληνή.
26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μη-
τέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρε-
στῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μη-
τρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός
σου.
27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ·
Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ'
ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν
ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.
28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰη-
σοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται,
ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει·
Διψῶ.
29 Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους
μεστόν. οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγ-
γον ὄξους, καὶ ὑσσώπῳ περι-
θέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ
στόματι.
30 Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ
Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ
κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε
τὸ πνεῦμα.
* 31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ
μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώμα-
τα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ πα-
ρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ
ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου) ἠ-
ρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κα-
τεαγῶσιν αὐτῶν τὰ ‡ σκέλη,
καὶ ἀρθῶσιν.
32 Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται
καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν
τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
συσταυρωθέντος αὐτῷ.
33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόν-
τες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνη-
κότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ
σκέλη·
* 34 Ἀλλ' εἷς τῶν ‡ στρατιω-
τῶν † λόγχῃ αὐτοῦ τὴν ‡ πλευ-
ρὰν † ἔνυξε, καὶ ‡ εὐθὺς ἐξῆλ-
θεν αἷμα καὶ ὕδωρ.
35 Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύ-
ρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν
ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι
ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύ-
σητε.
36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα
ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὀστοῦν οὐ
συντριβήσεται αὐτοῦ.
37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ
λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέν-
τησαν.
38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε
τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀ-
ριμαθαίας, (ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰη-
σοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φό-
βον τῶν Ἰουδαίων) ἵνα ἄρῃ τὸ
σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρε-
ψεν ὁ Πιλάτος· ἦλθεν οὖν καὶ
ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
* 39 Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος
(ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκ-
τὸς τὸ πρῶτον) φέρων † μί-
γμα ‡ σμύρνης καὶ † ἀλόης ὡσεὶ
λίτρας ἑκατόν.
* 40 Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ‡ ὀθο-
νίοις μετὰ τῶν ‡ ἀρωμάτων,
‡ καθὼς ‡ ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις
‡ ἐνταφιάζειν.
41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κή-
πῳ μνημεῖον καινὸν, ἐν ᾧ οὐδέ-
πω οὐδεὶς ἐτέθη.
42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρα-
σκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγ-
γὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν
Ἰησοῦν. 25. † 6.

Κεφ. κ'. 20.

1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρ-
χεται πρωῒ, σκοτίας ἔτι οὔσης,

εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν
λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου·
2 Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς
Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν
ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰη-
σοῦς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν
τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ
οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.
3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ
ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο
εἰς τὸ μνημεῖον.
*4 ‡ Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ‡ ὁ-
μοῦ, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προ-
έδραμε ‡ τάχιον τοῦ Πέτρου,
καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνη-
μεῖον.
5 Καὶ παρακύψας βλέπει
κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι
εἰσῆλθεν.
6 Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος
ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ
ὀθόνια κείμενα,
7 Καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ
τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ
χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα
τόπον.
8 Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλ-
λος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς
τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐ-
πίστευσεν·
9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν
γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νε-
κρῶν ἀναστῆναι.
10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς
ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.
11 Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τὸ
μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν
ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνη-
μεῖον·
12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους
ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα
πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς
τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶ-
μα τοῦ Ἰησοῦ.
13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖ-
ναι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει
αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν
μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν
αὐτόν.
14 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐ-
στράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ
τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα· καὶ οὐκ ᾔ-
δει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι.
*15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζη-
τεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ
† κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ·
Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν,
εἰπέ μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκας·
κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.
16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει
αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται,
διδάσκαλε.
17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή
μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέ-
βηκα πρὸς τὸν πατέρα μου·
πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναβαί-
νω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ
πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου
καὶ Θεὸν ὑμῶν.
18 Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς
μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύ-
ριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.
19 Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων,
καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγ-
μένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
δαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.
20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν
οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.
21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· κα-
θὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ, κἀ-
γὼ πέμπω ὑμᾶς.
*22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ‡ ἐ-
νεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.
23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁ-
μαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν
τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.
24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώ-
δεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
οὐκ ἦν μετ᾽ αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς.
*25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλ-
λοι μαθηταί· Ἑωράκαμεν τὸν

Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν
μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν
‡ τύπον τῶν † ἥλων, καὶ βάλω
τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύ-
πον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν
χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐ-
τοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.
26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πά-
λιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχε-
ται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισ-
μένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον,
καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν.
27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέ-
ρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ
ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν
χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν
πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄ-
πιστος, ἀλλὰ πιστός.
28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου
καὶ ὁ Θεός μου.
29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅτι ἑώρακάς με, Θωμᾶ, πε-
πίστευκας· μακάριοι, οἱ μὴ ἰ-
δόντες, καὶ πιστεύσαντες.
30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα
σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώ-
πιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ
ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ.
31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα
πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστιν ὁ
Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα
πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ. 7. † 3.

Κεφ. κά. 21.

1 Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν
ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε
δὲ οὕτως.
2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος,
καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυ-
μος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κα-
νᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ
Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ δύο.
* 3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέ-
τρος· Ὑπάγω † ἁλιεύειν. Λέ-
γουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ
ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ
ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς,
καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν
οὐδέν.
4 Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης
ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν·
οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ
ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.
* 5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Παιδία, μή τι † προσφάγιον
ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
Οὔ.
6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε
εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ
δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. Ἔβα-
λον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλ-
κύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλή-
θους τῶν ἰχθύων.
* 7 Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖ-
νος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέ-
τρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν
Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός
ἐστι, τὸν † ἐπενδύτην ‡ διεζώ-
σατο, (ἦν γὰρ γυμνὸς) καὶ ἔ-
βαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.
* 8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ
‡ πλοιαρίῳ ἦλθον, (οὐ γὰρ ἦ-
σαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ'
ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων) σύ-
ροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.
* 9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν
γῆν, βλέπουσιν ‡ ἀνθρακιὰν
κειμένην, καὶ ‡ ὀψάριον ‡ ἐπι-
κείμενον, καὶ ἄρτον.
10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν
ἐπιάσατε νῦν.
* 11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος,
καὶ ‡ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ
τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων
ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν· καὶ
τοσούτων ὄντων οὐκ ‡ ἐσχίσθη
τὸ δίκτυον.
* 12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Δεῦτε, ‡ ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ
‡ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ‡ ἐξετά-
σαι αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; εἰδότες
ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.
13 Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ
δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον
ὁμοίως.
14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανε-
ρώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0167-1

15 Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

* 17 Λέγει αὐτῷ τὸ ‡ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ‡ Βόσκε τὰ πρόβατά μου.

* 18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, † ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.

19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;

21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρός σε; σὺ ἀκολούθει μοι.

23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ'· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρός σε;

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

* 25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν † οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν. 17. † 5.

ΠΡΑ'ΞΕΙΣ ΤΩ͂Ν ἉΓΙ'ΩΝ

ἈΠΟΣΤΟ'ΛΩΝ.

Κεφ. ά. 1.

1 ΤΟ'Ν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,

2 Ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη.

* 3 Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς † τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα † ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

* 4 Καὶ † συναλιζόμενος ‡ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ † περιμένειν τὴν ‡ ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου·

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες, ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε,

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0168-7

ONTUS
Bithynia
Mysia
A
ASI
Ephesus
Miletus
Caria
Salmone
N E
Libyc
Herme
A.
P

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0170-8

Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ
ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν
τῷ Ἰσραήλ;
7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ
ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ και-
ροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ
ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.
8 Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐ-
πελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρ-
τυρες ἔν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν
πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμα-
ρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλε-
πόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νε-
φέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν
εἰς τὸν οὐρανὸν, πορευομένου αὐ-
τοῦ, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο πα-
ρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι
λευκῇ.
11 Οἳ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γα-
λιλαῖοι, τί ἑστήκατε ἐμβλέπον-
τες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰη-
σοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς
τὸν οὐρανὸν, οὕτως ἐλεύσεται
ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πο-
ρευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.
12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλου-
μένου † Ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγγὺς
Ἱερουσαλὴμ, σαββάτου ἔχον
ὁδόν.
* 13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέ-
βησαν εἰς τὸ ‡ ὑπερῷον, οὗ ἦ-
σαν † καταμένοντες, ὅ, τε Πέ-
τρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάν-
νης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος
καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ
Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου
καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής· καὶ Ἰού-
δας Ἰακώβου.
14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσ-
καρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ
προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν
γυναιξὶ, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ
τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελ-
φοῖς αὐτοῦ.
15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύ-
ταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ
τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε
ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ
ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν.)
16 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔδει
πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην
ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα
τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλ-
λαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν·
* 17 Ὅτι † κατηριθμημένος
ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν
κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.
* 18 Οὗτος μὲν οὖν ‡ ἐκτήσατο
‡ χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδι-
κίας· καὶ † πρηνὴς γενόμενος
† ἐλάκησε μέσος, καὶ ‡ ἐξεχύθη
πάντα τὰ ‡ σπλάγχνα αὐτοῦ.
19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι
τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ,
ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο
τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀ-
κελδαμὰ, τουτέστι, χωρίον αἵ-
ματος.
* 20 Γέγραπται γὰρ ἐν ‡ βί-
βλῳ ‡ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ
† ἔπαυλις αὐτοῦ ‡ ἔρημος, καὶ
μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ.
Καὶ· Τὴν ‡ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ
‡ λάβοι ἕτερος.
21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων
ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν
ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς
ὁ Κύριος Ἰησοῦς,
22 Ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βα-
πτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡ-
μέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν,
μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ
γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων.
23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ
τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς
ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Ματ-
θίαν.
* 24 Καὶ προσευξάμενοι εἶ-
πον· Σὺ Κύριε ‡ καρδιογνῶστα
πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων
τῶν δύο ἕνα ὃν ‡ ἐξελέξω,
25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς δια-
κονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς,
ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευ-
θῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.
* 26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐ-
τῶν, καὶ ‡ ἔπεσεν ὁ ‡ κλῆρος
ἐπὶ Ματθίαν, καὶ † συγκατε-
ψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀ-
ποστόλων. 28. † 11.

Κεφ. β'. 2.

1 ΚΑὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

*2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ‡ ἦχος ‡ ὥσπερ φερομένης ‡ πνοῆς † βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι.

3 Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;

9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

*10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ‡ ἐπιδημοῦντες ‡ Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι;

*13 Ἕτεροι δὲ ‡ χλευάζοντες ἔλεγον· Ὅτι † γλεύκους † μεμεστωμένοι εἰσί.

*14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ‡ ἕνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ‡ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ † ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.

15 Οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ.

*17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, (λέγει ὁ Θεὸς) ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ ‡ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν † ἐνύπνια ‡ ἐνυπνιασθήσονται.

*18 Καί γε ἐπὶ τοὺς ‡ δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς ‡ δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ‡ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ ‡ πνεύματός μου, καὶ ‡ προφητεύσουσι.

19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.

*20 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, ‡ πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ † ἐπιφανῆ.

21 Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε,

*23 Τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ καὶ ‡ προγνώσει τοῦ Θεοῦ † ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ‡ ἀνό-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0174-0

‡ ἀνόμων ‡ προσπήξαντες ‡ ἀνείλετε.

24 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.

25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

*26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ‡ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ ‡ σάρξ μου ‡ κατασκηνώσει ἐπ' ‡ ἐλπίδι,

27 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παῤῥησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστὸν, καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,

31 Προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ᾅδου, οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.

32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεὸς, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες.

33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθεὶς, τήν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε.

34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς· λέγει δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

*37 Ἀκούσαντες δὲ † κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος·

39 Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

40 Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ παρεκάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης.

*41 Οἱ μὲν οὖν ‡ ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ, ‡ ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι.

*42 Ἦσαν δὲ ‡ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ ‡ κλάσει τοῦ ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς.

43 Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος· πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά.

*45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ‡ ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, ‡ καθότι ἄν τις ‡ χρείαν εἶχε.

*46 ‡ Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, ‡ κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ‡ ἀγαλλιάσει καὶ † ἀφελότητι καρδίας,

47 Αἰνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0175-6

ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ. 44. † 11.

Κεφ. γ'. 3.

1 ΕΠὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην.

2 Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.

4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

6 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει.

* 7 Καὶ ‡ πιάσας αὐτὸν τῆς ‡ δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· ‡ παραχρῆμα δὲ ‡ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ † βάσεις καὶ τὰ † σφυρά.

* 8 Καὶ † ἐξαλλόμενος ἔστη, καὶ περιεπάτει· καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ‡ ἁλλόμενος, καὶ ‡ αἰνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν·

10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν, ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὡραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

* 11 Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος ‡ χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, ‡ συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, † ἔκθαμβοι.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν·

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν·

* 16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν † ὁλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοὶ, οἶδα, ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

18 Ὁ δέ Θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστὸν, ἐπλήρωσεν οὕτω.

* 19 ‡ Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ † ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου,

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστὸν,

* 21 Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων † ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν· Ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς

ἐμέ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0176-1

ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ
πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑ-
μᾶς.
*23 Ἔςαι δὲ, πᾶσα ψυχὴ,
ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προ-
φήτου ἐκείνου, † ἐξολοθρευθή-
σεται ἐκ τοῦ λαοῦ.
24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆ-
ται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθε-
ξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ προ-
κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύ-
τας.
*25 Ὑμεῖς ἐςε υἱοὶ τῶν προ-
φητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς ‡ διέ-
θετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ·
Καὶ τῷ σπέρματί σου † ἐνευ-
λογηθήσονται πᾶσαι αἱ ‡ πα-
τριαὶ τῆς γῆς.
26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς ἀνα-
ςήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν,
ἀπέςειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα
ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποςρέφειν ἕκαςον
ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. 20. † 9.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΛΑλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς
τὸν λαὸν, ἐπέςησαν αὐ-
τοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ ςρατηγὸς τοῦ
ἱεροῦ καὶ οἱ σαδδουκαῖοι,
2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ δι-
δάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν, καὶ
καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν
ἀνάςασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.
3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς
χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν
εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα
ἤδη.
4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων
τὸν λόγον ἐπίςευσαν· καὶ ἐγε-
νήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ
χιλιάδες πέντε.
5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον
συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχον-
τας καὶ πρεσβυτέρους καὶ
γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ·
*6 Καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα
καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰωάννην καὶ
Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ
‡ γένους † ἀρχιερατικοῦ.
7 Καὶ ςήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ
μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ
δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐ-
ποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;
8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς
πνεύματος ἁγίου εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ
πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ,
*9 Εἰ ἡμεῖς σήμερον ‡ ἀνα-
κρινόμεθα ἐπὶ ‡ εὐεργεσίᾳ ἀν-
θρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος
σέσωςαι·
10 Γνωςὸν ἔςω πᾶσιν ὑμῖν
καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι
ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριςοῦ
τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐςαυ-
ρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ
νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέ-
ςηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.
11 Οὗτός ἐςιν ὁ λίθος ὁ ἐξου-
θενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδο-
μούντων, ὁ γενόμενος εἰς κε-
φαλὴν γωνίας·
12 Καὶ οὐκ ἔςιν ἐν ἄλλῳ οὐ-
δενὶ ἡ σωτηρία· οὔτε γὰρ ὄνο-
μά ἐςιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν
τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ
δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.
*13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ
Πέτρου παῤῥησίαν καὶ Ἰωάν-
νου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄν-
θρωποι † ἀγράμματοί εἰσι καὶ
‡ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγί-
νωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ
Ἰησοῦ ἦσαν·
*14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέ-
ποντες σὺν αὐτοῖς ἑςῶτα τὸν
τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον
‡ ἀντειπεῖν.
15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς
ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν,
συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους,
16 Λέγοντες· Τί ποιήσομεν
τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν
γὰρ γνωςὸν σημεῖον γέγονε δι'
αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν
Ἱερουσαλὴμ φανερὸν, καὶ οὐ
δυνάμεθα ἀρνήσασθαι·
*17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον
† διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, ‡ ἀ-
πειλῇ ‡ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς
μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.
*18 Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς,
παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ † καθό-
λου μὴ ‡ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσ-
κειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0177-7

19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε·

20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.

*21 Οἱ δὲ † προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς, μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς ‡ κολάσωνται αὐτοὺς, διὰ τὸν λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι·

*22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ ‡ σημεῖον τοῦτο τῆς ‡ ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

*25 Ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ παιδός σου εἰπών· Ἵνα τί † ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,

28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι.

29 Καὶ τὰ νῦν Κύριε ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου.

30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ.

31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παῤῥησίας.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.

33 Καὶ μεγάλῃ δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

*34 Οὐδὲ γὰρ † ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ † κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων,

35 Καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδοτο δὲ ἑκάστῳ καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν.

36 Ἰωσῆς δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων, (ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, υἱὸς παρακλήσεως) λευΐτης, Κύπριος τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων. 19. † 8.

Κεφ. έ. 5.

1 ΑΝὴρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησε κτῆμα·

*2 Καὶ ‡ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς ‡ τιμῆς, ‡ συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκας μέρος τι, παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμενε, καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρ-

δίᾳ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0178-2

δίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.

5 Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.

* 7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τριῶν † διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς εἰσῆλθεν·

8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ, τοσούτου.

9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου, ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσί σε.

10 Ἔπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκρὰν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ᾽ ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· (καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος.

13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ᾽ ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός.

14 Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.)

* 15 Ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ † σκιὰ ‡ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν.

* 16 ‡ Συνήρχετο ‡ δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν † πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ‡ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, (ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων) ἐπλήσθησαν ζήλου·

* 18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν ‡ τηρήσει † δημοσίᾳ.

19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγών τε αὐτοὺς, εἶπε·

20 Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

* 21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ‡ ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ‡ συνεκάλεσαν τὸ ‡ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν † γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἀχθῆναι αὐτούς.

22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν,

* 23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν ‡ δεσμωτήριον εὕρομεν ‡ κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ‡ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς ‡ φύλακας ἔξω ἑστῶτας ‡ πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ, ἔσω οὐδένα εὕρομεν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὅ, τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.

25 Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων· Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἑστῶτες, καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγεν αὐτοὺς, οὐ μετὰ βίας. (ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν.)

27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς,

28 Λέγων· Οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἰδοὺ, πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

33 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες διεπρίοντο, καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς·

34 Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσκαλος, τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχύ τι τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι·

35 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, τί μέλλετε πράσσειν.

* 36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν, ᾧ ‡ προσεκολλήθη ‡ ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνῃρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, † διελύθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.

* 37 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ ‡ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ‡ ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, διεσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται·

* 39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστιν, οὐ δύνασθε καταλῦσαι αὐτὸ, μήποτε καὶ † θεομάχοι εὑρεθῆτε.

40 Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους, δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.

41 Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι·

42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν. 27. † 6.

Κεφ. ϛ'. 6.

*.1 ἘΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο ‡ γογγυσμὸς τῶν ‡ Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς ‡ Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ † καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν.

* 2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ‡ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις.

3 Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης.

4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου,

καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0180-3

καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον,
καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ
Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προ-
σήλυτον Ἀντιοχέα.

6 Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν
ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι
ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξα-
νε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς
τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ
σφόδρα· πολύς τε ὄχλος τῶν
ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης πί-
στεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρα-
τα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ
λαῷ.

9 Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ
τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης
Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων,
καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ
Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζη-
τοῦντες τῷ Στεφάνῳ.

10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆ-
ναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι
ᾧ ἐλάλει.

*11 Τότε † ὑπέβαλον ἄνδρας
λέγοντας, ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ
λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα
εἰς Μωσῆν καὶ τὸν Θεόν.

* 12 † Συνεκίνησάν τε τὸν
λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ
τοὺς γραμματεῖς· καὶ ἐπιστάν-
τες συνήρπασαν αὐτὸν, καὶ ἤ-
γαγον εἰς τὸ συνέδριον.

13 Ἔστησάν τε μάρτυρας ψευ-
δεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος
οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσ-
φημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου
τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ νόμου.

14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ
λέγοντος, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζω-
ραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τό-
πον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη
ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς.

15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐ-
τὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν
τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

8. † 4.

Κεφ. ζ'. 7.

1 Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς· Εἰ ἄρα
ταῦτα οὕτως ἔχει;

2 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελ-
φοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ
Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ
ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ Με-
σοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι
αὐτὸν ἐν Χαῤῥάν·

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἔξ-
ελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς
συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς
γῆν ἣν ἄν σοι δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλ-
δαίων, κατῴκησεν ἐν Χαῤῥάν.
Κἀκεῖθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετῴκισεν
αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς
ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε.

5 Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κλη-
ρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα
ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ
δοῦναι εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν,
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ'
αὐτὸν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου.

6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός·
Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πά-
ροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δου-
λώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν
ἔτη τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δου-
λεύσωσι, κρινῶ ἐγὼ, εἶπεν ὁ
Θεός. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύ-
σονται, καὶ λατρεύσουσί μοι ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ.

8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην
περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε
τὸν Ἰσαὰκ, καὶ περιέτεμεν αὐ-
τὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ
Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὁ Ἰα-
κὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώ-
σαντες, τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο
εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς
μετ' αὐτοῦ·

10 Καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν
ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰ-
γύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν
ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ
ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

* 11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅ-
λην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ
Χαναὰν, καὶ θλίψις μεγάλη·
καὶ οὐχ εὕρισκον † χορτάσμα-
τα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ἀκου-

12 Ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

* 13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ † ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

* 14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ ‡ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακὼβ, καὶ πᾶσαν τὴν ‡ συγγένειαν αὐτοῦ, ἐν ψυχαῖς ‡ ἑβδομήκοντα πέντε.

15 Κατέβη δὲ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

* 16 Καὶ μετετέθησαν εἰς Συχὲμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ † ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ.

17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ,

18 Ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ·

* 19 Οὗτος † κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ‡ ἐκάκωσε τοὺς πατέρας ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν † ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ‡ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ Θεῷ, ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

21 Ἐκτεθέντα δὲ αὐτὸν, ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

* 24 Καὶ ἰδών τινα ἀδικούμενον, † ἠμύνατο, καὶ ἐποίησεν ‡ ἐκδίκησιν τῷ ‡ καταπονουμένῳ, ‡ πατάξας τὸν ‡ Αἰγύπτιον.

25 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν.

* 26 Τῇ δὲ ‡ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ † συνήλασεν αὐτοὺς εἰς ‡ εἰρήνην, εἰπών· Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπώσατο αὐτὸν, εἰπών· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Ἔφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἐθαύμαζε τὸ ὅραμα· προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν·

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

* 34 Ἰδὼν εἶδον τὴν † κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ‡ ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν ‡ δεῦρο, ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον.

* 35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ † λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ

αὐτῷ ἐν τῇ ‡ βάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς,
ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν
γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ
θαλάσσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη
τεσσαράκοντα.

37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰ-
πὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· Προφή-
την ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς
ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε.

38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ
τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐ-
τῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν
πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λό-
για ζῶντα, δοῦναι ἡμῖν.

* 39 Ὧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπή-
κοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν,
ἀλλ' ‡ ἀπώσαντο, καὶ ‡ ἐστρά-
φησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς
Αἴγυπτον,

* 40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρών·
Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ ‡ προπο-
ρεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωσῆς
οὗτος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέ-
γονεν αὐτῷ.

* 41 Καὶ † ἐμοσχοποίησαν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀ-
νήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ
εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν.

* 42 Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς, καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς ‡ λατρεύειν
τῇ ‡ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς
γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προ-
φητῶν· Μὴ † σφάγια καὶ θυ-
σίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη
τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶ-
κος Ἰσραήλ;

* 43 Καὶ ‡ ἀνελάβετε τὴν
σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ
‡ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφὰν,
τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσ-
κυνεῖν αὐτοῖς· καὶ ‡ μετοικιῶ
ὑμᾶς † ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου
ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λα-
λῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐτὴν
κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑωράκει.

* 45 Ἣν καὶ ‡ εἰσήγαγον
† διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν
μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ ‡ κατασχέ-
σει τῶν ἐθνῶν, ὧν ‡ ἔξωσεν ὁ
Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δα-
βίδ·

46 Ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾐτήσατο εὑρεῖν
σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ·

47 Σολομῶν δὲ ᾠκοδόμησεν
αὐτῷ οἶκον.

48 Ἀλλ' οὐχ ὁ Ὕψιστος ἐν
χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,
καθὼς ὁ προφήτης λέγει.

* 49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ
δὲ γῆ ‡ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ
μοι, λέγει Κύριος· ἢ τίς τόπος
τῆς ‡ καταπαύσεώς μου;

50 Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε
ταῦτα πάντα;

* 51 † Σκληροτράχηλοι, καὶ
† ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ
τοῖς ὠσὶν, ὑμεῖς ‡ ἀεὶ τῷ Πνεύ-
ματι τῷ ἁγίῳ † ἀντιπίπτετε,
ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς.

* 52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ
ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ
ἀπέκτειναν τοὺς ‡ προκαταγ-
γείλαντας περὶ τῆς † ἐλεύσεως
τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προ-
δόται καὶ φονεῖς γεγένησθε.

53 Οἵτινες ἐλάβετε τὸν νό-
μον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ
οὐκ ἐφυλάξατε.

* 54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα,
‡ διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν, καὶ † ἔβρυχον τοὺς ὀδόν-
τας ἐπ' αὐτόν.

55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύ-
ματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν
οὐρανὸν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ
Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ
Θεοῦ·

56 Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, θεωρῶ
τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, καὶ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν
ἑστῶτα τοῦ Θεοῦ.

57 Κράξαντες δὲ φωνῇ με-
γάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐ-
τῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν
ἐπ' αὐτόν.

58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς

πό-

πόλεως, ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου,

59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη. 48. † 18.

Κεφ. ή. 8.

*1 ΣΑῦλος δὲ ἦν ‡ συνευδοκῶν τῇ ‡ ἀναιρέσει αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες τε ‡ διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.

*2 † Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες ‡ εὐλαβεῖς, καὶ ἐποιήσαντο † κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

*3 Σαῦλος δὲ † ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρεδίδου εἰς φυλακήν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.

6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ, ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

*9 Ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων, ‡ προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει † μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν.

10 Ὧ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.

*11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς † μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς.

12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ· θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας, ἐξίστατο.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην.

15 Οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον.

16 (Οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκὸς, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον.

18 Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα,

19 Λέγων· Δότε κἀμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον.

20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι.

21 Οὐκ ἔστι σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

*22 Με-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0184-6

* 22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ † ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.

23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα.

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν οὖν, διαμαρτυράμενοι, καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος.

* 27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ † Αἰθίοψ ‡ εὐνοῦχος, ‡ δυνάστης Κανδάκης τῆς ‡ βασιλίσσης Αἰθιόπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς † γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ·

* 28 Ἦν τε ὑποστρέφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ‡ ἅρματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

29 Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε, καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ.

30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἆρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, ἐὰν μήτις ὁδηγήσῃ με; Παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ.

* 32 Ἡ δὲ † περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ ὡς ‡ ἀμνὸς ‡ ἐναντίον τοῦ ‡ κείροντος αὐτὸν ‡ ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ, εἶπε· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός;

35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπί τι ὕδωρ· καί φησιν ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι;

37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

38 Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ ἅρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅ, τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.

39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα Κυρίου ἥρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.

40 Φίλιππος δὲ εὑρέθη εἰς Ἄζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν. 22. † 9.

Κεφ. θ'. 9.

* 1 Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι † ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ,

2 Ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως ἐάν τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.

3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0185-1

νετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιέστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ·

4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ. Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις;

5 Εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

* 7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ † συνοδεύοντες αὐτῷ, εἱστήκεισαν † ἐννεοὶ, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες.

8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεῳγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.

9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν, οὐδὲ ἔπιεν.

10 Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε.

11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεῖαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται.

12 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ·

14 Καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραήλ·

16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἤρχου) ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ πλησθῇς πνεύματος ἁγίου.

* 18 Καὶ εὐθέως † ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ † λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη.

* 19 Καὶ λαβὼν ‡ τροφὴν ‡ ἐνίσχυσεν· Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς.

20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο· καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς;

22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναὶ, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.

* 24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ‡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σπυρίδι.

26 Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ

πάν-

πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ
πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής.
27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμε-
νος αὐτὸν, ἤγαγε πρὸς τοὺς
ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐ-
τοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ,
καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαῤῥη-
σιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰη-
σοῦ.
28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσ-
πορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παῤῥη-
σιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ.
29 Ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει
πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ
ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν.
30 Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελ-
φοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Και-
σάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐ-
τὸν εἰς Ταρσόν.
31 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ'
ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλι-
λαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον
εἰρήνην, οἰκοδομούμεναι καὶ
πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυ-
ρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ
ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο.
32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερ-
χόμενον διὰ πάντων, κατελ-
θεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς
κατοικοῦντας Λύδδαν.
33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τι-
να Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν
ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραβ-
βάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος.
34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος·
Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς ὁ Χρι-
στός· ἀνάστηθι, καὶ στρῶσον σε-
αυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη.
35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες
οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν
Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ
τὸν Κύριον.
* 36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν
† μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθὰ, ἣ
‡ διερμηνευομένη λέγεται Δορ-
κάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν
ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐ-
ποίει.
37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐ-
τὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ
αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῴῳ.
* 38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης
τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκού-
σαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐ-
τῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς
αὐτὸν, παρακαλοῦντες μὴ † ὀκ-
νῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν.
39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλ-
θεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον
ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον· καὶ
παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆ-
ραι κλαίουσαι, καὶ ἐπιδεικνύ-
μεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα
ἐποίει μεθ' αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς.
* 40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάν-
τας ὁ Πέτρος, θεὶς τὰ γόνατα
προσηύξατο· καὶ ἐπιστρέψας πρὸς
τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιθὰ, ἀ-
νάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτῆς· καὶ ἰδοῦσα τὸν
Πέτρον, ‡ ἀνεκάθισε.
41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέ-
στησεν αὐτήν. Φωνήσας δὲ τοὺς
ἁγίους καὶ τὰς χήρας, παρέ-
στησεν αὐτὴν ζῶσαν.
42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ'
ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ πολλοὶ
ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.
* 43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκα-
νὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ πα-
ρά τινι Σίμωνι ‡ βυρσεῖ. 13.† 7.

Κεφ. ι. 10.

1 ΑΝὴρ δέ τις ἦν ἐν Καισα-
ρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος,
ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς
καλουμένης Ἰταλικῆς.
* 2 ‡ Εὐσεβὴς καὶ φοβούμε-
νος τὸν Θεὸν, σὺν παντὶ τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημο-
σύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεό-
μενος τοῦ Θεοῦ ‡ διαπαντός.
3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς,
ὡσεὶ ὥραν ἐννάτην τῆς ἡμέρας,
ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα
πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντα αὐ-
τῷ· Κορνήλιε.
4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ
ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε· Τί
ἐστι Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ
προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημο-
σύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημό-
συνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0187-2

5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος.

6 Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστιν οἰκία παρὰ θάλασσαν· οὗτος λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ,

8 Καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.

* 9 Τῇ δὲ ‡ ἐπαύριον † ὁδοιπορούντων ἐκείνων, καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι, περὶ ὥραν ἕκτην.

* 10 Ἐγένετο δὲ † πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις·

11 Καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς·

* 12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ ‡ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε.

* 14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· ‡ Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.

16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς; καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

* 17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ ‡ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ‡ ὅραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου, † διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα.

18 Καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται·

19 Τοῦ δὲ Πέτρου ἐνθυμουμένου περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα· Ἰδοὺ, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσί σε·

20 Ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς.

21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου πρὸς αὐτὸν, εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγώ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

22 Οἱ δὲ εἶπον, Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ.

* 23 † Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ‡ ἐξένισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς, καί τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ·

24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν· ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς, συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, προσεκύνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε, λέγων· Ἀνάστηθι· κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.

* 27 Καὶ † συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε, καὶ εὑρίσκει συνεληλυθότας πολλούς.

* 28 Ἔφη τε πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς † ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι † ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.

* 29 Διὸ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0188-8

*29 Διὸ καὶ † ἀναντιῤῥήτως
ἦλθον ‡ μεταπεμφθείς. Πυνθά-
νομαι οὖν, τίνι λόγῳ μετεπέμ-
ψασθέ με;
30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀ-
πὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύ-
της τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων,
καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν προσευ-
χόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ
ἰδοὺ, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν
ἐσθῆτι λαμπρᾷ·
31 Καί φησι· Κορνήλιε, εἰσ-
ηκούσθη σου ἡ προσευχὴ, καὶ
αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθη-
σαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην,
καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα, ὃς
ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξε-
νίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρ-
σέως παρὰ θάλασσαν· ὃς παρα-
γενόμενος λαλήσει σοι.
33 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα
πρός σε· σύ τε καλῶς ἐποίησας
παραγενόμενος· νῦν οὖν πάντες
ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσ-
μεν, ἀκοῦσαι πάντα τὰ προ-
στεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.
* 34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ
στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας
καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι
† προσωπολήπτης ὁ Θεός·
35 Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ
φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργα-
ζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐ-
τῷ ἐστι.
36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμε-
νος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
οὗτός ἐστι πάντων Κύριος.
37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμε-
νον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰου-
δαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γα-
λιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ
ἐκήρυξεν Ἰωάννης·
*38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζα-
ρὲτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς
Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει,
ὃς διῆλθεν † εὐεργετῶν καὶ ἰώ-
μενος πάντας τοὺς ‡ καταδυνα-
στευομένους ὑπὸ τοῦ ‡ διαβόλου,
ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ.
39 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυ-
ρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε
τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν
Ἱερουσαλήμ· ὃν ἀνεῖλον κρεμά-
σαντες ἐπὶ ξύλου.
40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐ-
τὸν ἐμφανῆ γενέσθαι·
*41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλ-
λὰ ‡ μάρτυσι τοῖς † προκεχει-
ροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡ-
μῖν, οἵτινες ‡ συνεφάγομεν καὶ
† συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀ-
ναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν
κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρ-
τύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὡρισ-
μένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζών-
των καὶ νεκρῶν.
43 Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται
μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.
44 Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέ-
τρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέ-
πεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ
πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λό-
γον.
45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περι-
τομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ
Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ
δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκ-
κέχυται·
46 Ἤκουον γὰρ αὐτῶν λα-
λούντων γλώσσαις, καὶ μεγα-
λυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπε-
κρίθη ὁ Πέτρος·
47 Μήτι τὸ ὕδωρ κωλῦσαι
δύναταί τις τοῦ μὴ βαπτισθῆ-
ναι τούτους, οἵτινες τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ
ἡμεῖς;
48 Προσέταξέ τε αὐτοὺς βα-
πτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐ-
πιμεῖναι ἡμέρας τινάς. 25. † 12.

Κεφ. ια'. 11.

1 Ἤκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ
οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ
τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθ-
νη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ.
2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς
Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς
αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,

3 Λέγοντες· Ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκροβυςίαν ἔχοντας εἰσῆλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.

4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος, ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς, λέγων·

* 5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος· καὶ εἶδον ἐν ἐκςάσει ὅραμα, καταβαῖνον σκεῦός τι ὡς ‡ ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ·

6 Εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν· καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

7 Ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· Ἀναςὰς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε.

8 Εἶπον δέ· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ ςόμα μου.

9 Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.

11 Καὶ ἰδοὺ, ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέςησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμην, ἀπεςαλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρός με.

12 Εἶπε δέ μοι τὸ πνεῦμα συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενον. ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἓξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός.

13 Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ςαθέντα καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Ἀπόςειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον,

14 Ὃς λαλήσει ῥήματα πρός σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος Κυρίου, ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

17 Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιςεύσασιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριςὸν, ἐγὼ δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλῦσαι τὸν Θεόν;

18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωήν.

19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις.

20 Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιςὰς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολύς τε ἀριθμὸς πιςεύσας ἐπέςρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον.

22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέςειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας.

23 Ὃς παραγενόμενος, καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ·

24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίςεως. καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὑρὼν αὐτὸν, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.

26 Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον

ἱκα-

ἱκανὸν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσήμανε διὰ τοῦ πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος.

*29 Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς † ηὐπορεῖτό τις, ‡ ὥρισαν ‡ ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς·

30 Ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου. 4. † 1.

Κεφ. ιβ'. 12.

1 ΚΑτ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

2 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρᾳ.

3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων·)

*4 Ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι † τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν· βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ.

*5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· ‡ προσευχὴ δὲ ἦν ‡ ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.

6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἁλύσεσι δυσὶ, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν.

*7 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ ‡ φῶς ‡ ἔλαμψεν ἐν τῷ † οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν ‡ τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.

8 Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περίζωσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν.

*10 Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν ‡ σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες ‡ προῆλθον ‡ ῥύμην μίαν· καὶ εὐθέως ‡ ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Συνιδών τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

13 Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ῥόδη.

*14 Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, † εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος.

*15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνῃ. Ἡ δὲ ‡ διϊσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δ' ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν.

16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐξέστησαν.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0191-9

17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ
χειρὶ σιγᾷν, διηγήσατο αὐ-
τοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγα-
γεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δέ·
Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς
ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν
ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.
* 18 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν
‡ τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς
στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος
ἐγένετο.
19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐ-
τὸν, καὶ μὴ εὑρὼν, ἀνακρίνας
τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀ-
παχθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ
τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισά-
ρειαν, διέτριβεν.
* 20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης † θυμο-
μαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις·
ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς
αὐτὸν, καὶ πείσαντες Βλάστον
τὸν ἐπὶ τοῦ † κοιτῶνος τοῦ βα-
σιλέως, ᾐτοῦντο εἰρήνην· διὰ
τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν
ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.
* 21 † Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡ-
ρώδης ἐνδυσάμενος ‡ ἐσθῆτα
‡ βασιλικὴν, καὶ καθίσας ἐπὶ
τοῦ βήματος, † ἐδημηγόρει πρὸς
αὐτούς.
22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει· Θεοῦ
φωνὴ, καὶ οὐκ ἀνθρώπου.
* 23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάτα-
ξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἀνθ'
ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ.
καὶ γενόμενος † σκωληκόβρωτος
‡ ἐξέψυξεν.
24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ
ηὔξανε καὶ ἐπληθύνετο.
25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος
ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ,
πληρώσαντες τὴν διακονίαν,
συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάν-
νην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.
22. † 8.

Κεφ. ιγ'. 13.

* 1 Ἦσαν δέ τινες ἐν Ἀντιο-
χείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκ-
κλησίαν προφῆται καὶ διδά-
σκαλοι, ὅ, τε Βαρνάβας καὶ
Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ,
καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μα-
ναήν τε Ἡρώδου τοῦ ‡ τετράρ-
χου † σύντροφος, καὶ Σαῦλος.
* 2 ‡ Λειτουργούντων δὲ αὐ-
τῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστευόντων,
εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀ-
φορίσατε ‡ δή μοι τόν τε Βαρ-
νάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ
ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς.
3 Τότε νηστεύσαντες καὶ
προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες
τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.
4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέν-
τες ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁ-
γίου, κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύ-
κειαν, ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευσαν
εἰς τὴν Κύπρον.
5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖ-
νι, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν
Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάν-
νην ὑπηρέτην.
6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον
ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα μάγον
ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ᾧ
ὄνομα Βαρϊησοῦς,
7 Ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ
Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ·
οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνά-
βαν καὶ Σαῦλον, ἐπεζήτησεν
ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύ-
μας ὁ μάγος, (οὕτω γὰρ μεθερ-
μηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ)
ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπα-
τον ἀπὸ τῆς πίστεως.
9 Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦλος)
πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου, καὶ
ἀτενίσας εἰς αὐτὸν,
* 10 Εἶπεν· ‡ Ὦ ‡ πλήρης
παντὸς δόλου καὶ πάσης † ῥα-
διουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ
πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ
διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς
εὐθείας;
* 11 Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεὶρ τοῦ
Κυρίου ἐπὶ σε· καὶ ἔσῃ τυφλὸς,
μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι
καιροῦ· Παραχρῆμα δὲ ‡ ἐπέ-
πεσεν ἐπ' αὐτὸν † ἀχλὺς καὶ
σκότος· καὶ περιάγων ἐζήτει
† χειραγωγούς.
12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ
γεγονὸς, ἐπίστευσεν, ἐκπλησσό-
μενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.
13 Ἀ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0192-4

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ᾽ αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαὸν, λέγετε.

16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς·

* 18 Καὶ ὡς ‡ τεσσαρακονταετῆ χρόνον ‡ ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

* 19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν, † κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κὶς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν, ἔτη τεσσαράκοντα.

22 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Εὗρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου.

23 Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ᾽ ἐπαγγελίαν ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν,

* 24 ‡ Προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς ‡ εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

25 Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ᾽ ἰδοὺ, ἔρχεται μετ᾽ ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη.

27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν·

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

* 31 Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς ‡ συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.

* 32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς † ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

33 Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθορὰν, οὕτως

εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά.

35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

*36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ‡ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ, ‡ ἐκοιμήθη, καὶ ‡ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε ‡ διαφθοράν·

37 Ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν.

38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται·

39 Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται.

40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις·

*41 Ἴδετε οἱ † καταφρονηταὶ, καὶ ‡ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.

42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.

43 Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς; ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ.

44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους, ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες.

*46 ‡ Παῤῥησιασάμενοι δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας, εἶπον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ‡ ἐπειδὴ δὲ † ἀπωθεῖσθε αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς; ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος· Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.

*50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι † παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας, καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ‡ ἐπήγειραν ‡ διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου. 29. † 10.

Κεφ. ιδ'. 14.

1 ἘΓένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.

3 Ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παῤῥησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρ-

ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς,

6 Συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον·

7 Κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι.

8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιεπεπατήκει.

9 Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι,

10 Εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἥλλετο, καὶ περιεπάτει.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς.

12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

* 13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ ‡ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ † στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

* 14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν ‡ εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες,

15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

* 16 Ὃς ἐν ταῖς † παρῳχημέναις γενεαῖς ‡ εἴασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

* 17 Καί ‡ τοι γε οὐκ † ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθοποιῶν, ‡ οὐρανόθεν ἡμῖν ‡ ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς † καρποφόρους, † ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ ‡ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.

18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι.

20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.

21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανούς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν·

* 22 ‡ Ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ‡ ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.

24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν·

25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν.

26 Κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν· ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν.

27 Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.

28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

14. † 5.

Κεφ. ιε. 15.

1 ΚΑί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς· Ὅτι ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μοϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι.

2 Γενομένης οὖν ςάσεως καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καί τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποςόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ, περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

* 3 Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ‡ ἐκδιηγούμενοι τὴν † ἐπιςροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.

4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποςόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ᾽ αὐτῶν.

5 Ἐξανέςησαν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιςευκότες, λέγοντες· Ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόςολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.

7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναςὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐπίςασθε ὅτι ἀφ᾽ ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ ςόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιςεῦσαι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώςης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν·

9 Καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίςει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

10 Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεὸν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαςάσαι;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος Κυρίου Ἰησοῦ Χριςοῦ πιςεύομεν σωθῆναι, καθ᾽ ὃν τρόπον κἀκεῖνοι.

12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι᾽ αὐτῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἀκούσατέ μου.

14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·

15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν· καθὼς γέγραπται·

* 16 Μετὰ ταῦτα ἀναςρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ ‡ κατεσκαμμένα αὐτῆς † ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν·

* 17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ † κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ᾽ οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτούς· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωςὰ ἀπ᾽ αἰῶνός ἐςι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

* 19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ † παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιςρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν.

* 20 Ἀλλὰ ‡ ἐπιςεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ‡ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν † ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς ‡ πορνείας καὶ τοῦ ‡ πνικτοῦ καὶ τοῦ ‡ αἵματος.

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποςόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0196-7

τιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·

23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν.

*24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, † ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι, καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστειλάμεθα·

25 Ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ,

26 Ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

*28 Ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν ‡ βάρος πλὴν τῶν † ἐπάναγκες τούτων·

*29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας· ἐξ ὧν ‡ διατηροῦντες ἑαυτοὺς, ‡ εὖ πράξετε. ‡ Ἔρρωσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

32 Ἰούδας δὲ καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐπεστήριξαν.

33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἔδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ.

35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι.

37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον.

38 Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον.

39 Ἐγένετο οὖν παροξυσμὸς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων· τόν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.

40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας. 18. † 7.

Κεφ. ις'. 16.

1 Κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν· καὶ ἰδοὺ, μαθητής τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικός τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἕλληνος·

2 Ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν· καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ᾔδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν.

4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0197-3

τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει, καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν, ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα.

8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

9 Καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· Ἀνήρ τις ἦν Μακεδὼν ἑστὼς, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὅραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν·

*12 Ἐκεῖθέν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, † κολώνια. ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ‡ διατρίβοντες ἡμέρας τινάς.

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν, οὗ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι· καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναιξί.

*14 Καί τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, † πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρον, σεβομένη τὸν Θεὸν, ἤκουεν· ἧς ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου.

*15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε, λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μείνατε. Καὶ ‡ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

*16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος, ‡ ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, † μαντευομένη.

*17 Αὕτη ‡ κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε, λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

*18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. ‡ διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας.

*20 Καὶ ‡ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς ‡ στρατηγοῖς, εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι † ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες·

21 Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσι.

*22 Καὶ † συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ † περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ‡ ῥαβδίζειν.

23 Πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς.

24 Ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

*25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ‡ ὕμνουν τὸν Θεόν· ‡ ἐ-

πηκροῶντο

πηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ ‡ δέσμιοι.

26 Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· ἀνεῴχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.

* 27 † Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ ‡ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ‡ σπασάμενος ‡ μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους.

28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος, λέγων· Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε.

29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ.

30 Καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

33 Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα.

* 34 Ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο † πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους, λέγοντες. Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπεστάλκασιν οἱ στρατηγοὶ, ἵνα ἀπολυθῆτε. νῦν οὖν ἐξελθόντες, πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρᾳ ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; Οὐ γάρ· ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.

* 38 ‡ Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ‡ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι.

39 Καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἐξελθεῖν τῆς πόλεως.

40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφοὺς, παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξῆλθον. 24. † 9.

Κεφ. ιζ΄. 17.

1 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,

3 Διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

* 4 Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ † προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι.

* 5 ‡ Ζηλώσαντες δὲ οἱ ‡ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι, καὶ ‡ προσλαβόμενοι τῶν ‡ ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροὺς, καὶ † ὀχλοποιήσαντες, ‡ ἐθορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν ‡ δῆμον·

* 6 Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτοὺς, ‡ ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καί τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς ‡ πολιτάρχας, ‡ βοῶντες· Ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν,

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0199-7

*7 Οὓς ‡ ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν ‡ δογμάτων ‡ Καίσαρος πράττουσι, βασιλέα λέγοντες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα·

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

*10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ‡ ἐξέπεμψαν τόν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν· οἵτινες παραγενόμενοι, εἰς τὴν ‡ συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων † ἀπῄεσαν.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως.

*12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν ‡ Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ, σαλεύοντες τοὺς ὄχλους.

14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὅ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.

*15 Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς † τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν, ἐξῄεσαν.

*16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ‡ ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, ‡ παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι † κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν.

*17 ‡ Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ‡ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς † παρατυγχάνοντας.

*18 Τινὲς δὲ τῶν † Ἐπικουρείων καὶ τῶν † Στωϊκῶν † φιλοσόφων ‡ συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ † σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δέ· Ξένων δαιμονίων δοκεῖ † καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο.

19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή;

20 Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον.)

*22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς † δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.

*23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ‡ ἀναθεωρῶν τὰ ‡ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ † βωμὸν, ἐν ᾧ ‡ ἐπεγέγραπτο· † Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες ‡ εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ ‡ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ·

*25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, † προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.

*26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας ‡ προτεταγμένους καιροὺς, καὶ τὰς † ὁροθεσίας τῆς † κατοικίας αὐτῶν·

27 Ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν· καίτοι γε οὐ μακρὰν ἀπὸ

ἑνὸς.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0200-5

ἑνὸς ἑκάςου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ ἐσμεν· ὡς καί τινες τῶν καθ᾽ ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον.

* 30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ‡ ἀγνοίας † ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, ‡ τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν.

31 Διότι ἔςησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίςιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναςήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάςασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίςευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς. 46. † 19.

Κεφ. ιη΄. 18.

1 ΜΕτὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

* 2 Καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, † Ποντικὸν τῷ γένει, † προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, (διὰ τὸ ‡ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης) προσῆλθεν αὐτοῖς·

* 3 Καὶ διὰ τὸ † ὁμότεχνον εἶναι, ἔμενε παρ᾽ αὐτοῖς, καὶ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ † σκηνοποιοὶ τὴν ‡ τέχνην.

4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθέ τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.

5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριςὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

* 7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούςου, σεβομένου τὸν Θεὸν, οὗ ἡ οἰκία ἦν † συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίςευσε τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίςευον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι᾽ ὁράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεταί σοι τοῦ κακῶσαί σε· διότι λαός ἐςί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἓξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

* 12 Γαλλίωνος δὲ † ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, † κατεπέςησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

* 13 Λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος † ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν.

* 14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ ςόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ μὲν οὖν ἦν ‡ ἀδίκημά τι ἢ † ῥᾳδιούργημα πονηρὸν, ὦ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ‡ ἠνεσχόμην ὑμῶν·

15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐςι περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ᾽ ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί· κρι-

στῆς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι.

* 16 Καὶ † ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ‡ βήματος.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίωνι ἔμελεν.

* 18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι ‡ προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς, τοῖς ἀδελφοῖς ‡ ἀποταξάμενος, ‡ ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν· καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς· εἶχε γὰρ ‡ εὐχήν.

19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἔφεσον, κἀκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

* 20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ † ἐπένευσεν·

21 Ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς, εἰπών· Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος. Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου.

22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς, καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ, ἐξῆλθε, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

* 24 Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, ‡ Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ † λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ ζέων τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου

26 Οὗτός τε ἤρξατο παῤῥησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδόν.

* 27 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, † προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν. ὃς παραγενόμενος, συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος.

* 28 ‡ Εὐτόνως γὰρ τοῖς ‡ Ἰουδαίοις † διακατηλέγχετο ‡ δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. 27. † 14.

Κεφ. ιθ'. 19.

* 1 ΕΓένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ † ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὑρών τινας μαθητὰς,

2 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν.

3 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα·

4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο.

8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

*9 Ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπείθουν, ‡ κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν, ‡ ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ † σχολῇ Τυράννου τινός.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο· ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας.

11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου·

*12 Ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ‡ ἀσθενοῦντας ‡ ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ † χρωτὸς αὐτοῦ ‡ σουδάρια ἢ † σιμικίνθια, καὶ ‡ ἀπαλλάττεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τά τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

*13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ τῶν † περιερχομένων Ἰουδαίων † ἐξορκιστῶν ‡ ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· ‡ Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει.

14 Ἦσαν δέ τινες υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἑπτὰ, οἱ τοῦτο ποιοῦντες.

15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;

*16 Καὶ † ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν, ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ ‡ τετραυματισμένους ‡ ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.

17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἔφεσον· καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ·

18 Πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο, ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.

*19 Ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων, συνενέγκαντες τὰς βίβλους, κατέκαιον ‡ ἐνώπιον πάντων· καὶ † συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ηὔξανε καὶ ἴσχυεν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπών· Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ.

*24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, † ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ‡ ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην.

*25 Οὓς ‡ συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ‡ ἐργασίας ἡ † εὐπορία ἡμῶν ἐστι·

26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

*27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς † ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

28 Ἀκούσαντες δὲ, καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον, λέ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0203-2

λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

*29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη † συγχύσεως· ὥρμησάν τε ‡ ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ ‡ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους τοῦ Παύλου.

30 Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθηταί.

*31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν † Ἀσιαρχῶν, ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιγνόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

*35 Καταστείλας δὲ ὁ Γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησίν· Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν † νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ † Διοπετοῦς;

*36 † Ἀναντιῤῥήτων οὖν ὄντων τούτων, ‡ δέον ἐστὶν ὑμᾶς ‡ κατεσταλμένους ‡ ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν ‡ προπετὲς ‡ πράττειν·

*37 Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε † ἱεροσύλους, οὔτε † βλασφημοῦντας τὴν ‡ θεὰν ὑμῶν.

*38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρός τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἄγονται, καὶ ‡ ἀνθύπατοί εἰσιν, ‡ ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις·

*39 Εἰ δέ τι περὶ ἑτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ‡ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ‡ ἐπιλυθήσεται,

40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν. 44. † 16.

Κεφ. κʹ. 20.

1 ΜΕτὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν.

*2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν † Ἑλλάδα.

3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας.

*4 † Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος· Θεσσαλονικέων δὲ, Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος· † Ἀσιανοί δὲ, Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος.

5 Οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά.

*7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον· † παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι.

‡9 Καθήμενος δέ τις ‡ νεα-

νίας

νίας ‡ ὀνόματι Εὔτυχος ἐπὶ
τῆς ‡ θυρίδος, ‡ καταφερόμενος
‡ ὕπνῳ ‡ βαθεῖ, διαλεγομένου
τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατε-
νεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἔπεσεν
ἀπὸ τοῦ † τριςέγου ‡ κάτω· καὶ
ἤρθη νεκρός.
* 10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος
ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ † συμπε-
ριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε·
ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
ἐςιν.
* 11 Ἀναβὰς δὲ, καὶ κλά-
σας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ'
ἱκανόν τε ‡ ὁμιλήσας ἄχρις
† αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν.
* 12 Ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα
ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ
† μετρίως.
* 13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες
ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς
τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες
ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕ-
τω γὰρ ἦν διατεταγμένος,
μέλλων αὐτὸς † πεζεύειν.
14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς
τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐ-
τὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην.
* 15 Κἀκεῖθεν ‡ ἀποπλεύ-
σαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσα-
μεν † ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἑτέ-
ρᾳ ‡ παρεβάλομεν εἰς Σάμον·
καὶ μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ,
τῇ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς Μί-
λητον.
* 16 ‡ Ἔκρινε γὰρ ὁ Παῦλος
† παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον,
‡ ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ † χρο-
νοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ‡ ἔ-
σπευδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐ-
τῷ, τὴν ἡμέραν τῆς ‡ Πεντη-
κοςῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.
17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου
πέμψας εἰς Ἔφεσον, μετεκα-
λέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς
ἐκκλησίας.
18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς
αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς
ἐπίςασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας
ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν,
πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρό-
νον ἐγενόμην·
19 Δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ
πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ
πολλῶν δακρύων καὶ πειρασ-
μῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν
ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων·
* 20 Ὡς οὐδὲν ‡ ὑπεςειλάμην
τῶν ‡ συμφερόντων, τοῦ μὴ
ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι
ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους·
21 Διαμαρτυρόμενος Ἰουδαί-
οις τε καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς τὸν
Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίςιν τὴν
εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριςόν.
22 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ δεδε-
μένος τῷ πνεύματι, πορεύομαι
εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐτῇ
συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς·
23 Πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύ-
ρεται, λέγον ὅτι δεσμά με καὶ
θλίψεις μένουσιν.
24 Ἀλλ' οὐδενὸς λόγον ποι-
οῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχήν
μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τε-
λειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ
χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν
ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον
τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ οἶδα
ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσω-
πόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς
διῆλθον κηρύσσων τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν
τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς
ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων.
27 Οὐ γὰρ ὑπεςειλάμην τοῦ
μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν
τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.
28 Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς,
καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ
ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθε-
το ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιε-
ποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.
* 29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο,
ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν
† ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς
ὑμᾶς, μὴ ‡ φειδόμενοι τοῦ
‡ ποιμνίου.
30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀνα-
ςήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διε-
ςραμ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0205-3

ϛραμμένα, τοῦ ἀποσπᾷν τοὺς
μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.

* 31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνη-
μονεύοντες ὅτι † τριετίαν νύκ-
τα καὶ ἡμέραν οὐκ ‡ ἐπαυσά-
μην μετὰ ‡ δακρύων νουθετῶν
ἕνα ἕκαϛον.

32 Καὶ τανῦν παρατίθεμαι
ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, τῷ Θεῷ καὶ
τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ,
τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ
δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς
ἡγιασμένοις πᾶσιν.

33 Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ
ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα.

34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι
ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσι
μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖ-
ρες αὗται.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι
οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμ-
βάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνη-
μονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε·
Μακάριόν ἐϛι διδόναι μᾶλλον ἢ
λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς
τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν
αὐτοῖς προσηύξατο.

37 Ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθ-
μὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες
ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου
κατεφίλουν αὐτόν·

38 Ὀδυνώμενοι μάλιϛα ἐπὶ
τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι
μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
θεωρεῖν. προέπεμπον δὲ αὐτὸν
εἰς τὸ πλοῖον. 34. † 14.

Κεφ. κά. 21.

* 1 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆ-
ναι ἡμᾶς ἀποσπασθέν-
τας ἀπ' αὐτῶν, ‡ εὐθυδρομή-
σαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν,
τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κἀ-
κεῖθεν εἰς Πάταρα·

2 Καὶ εὑρόντες πλοῖον δια-
περῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες
ἀνήχθημεν.

* 3 ‡ Ἀναφανέντες δὲ τὴν
Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐ-
τὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς
Συρίαν, καὶ ‡ κατήχθημεν εἰς
Τύρον· ‡ ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ ‡ πλοῖον
† ἀποφορτιζόμενον τὸν ‡ γόμον.

* 4 Καὶ ‡ ἀνευρόντες τοὺς μα-
θητὰς, ‡ ἐπεμείναμεν ‡ αὐτοῦ
ἡμέρας ἑπτά· οἵτινες τῷ Παύ-
λῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος,
μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ.

5 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρ-
τίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες
ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων
ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ
τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως·
καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν
αἰγιαλὸν, προσηυξάμεθα.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλή-
λους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον·
ἐκεῖνοι δὲ ὑπέϛρεψαν εἰς τὰ
ἴδια.

* 7 Ἡμεῖς δὲ τὸν ‡ πλοῦν
† διανύσαντες, ἀπὸ Τύρου κα-
τηντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα·
καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς
ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐ-
τοῖς.

8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες
οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἤλθομεν
εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες
εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγ-
γελιϛοῦ, (τοῦ ὄντος ἐκ τῶν
ἑπτὰ) ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.

9 Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες
παρθένοι τέσσαρες προφητεύ-
ουσαι.

10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡ-
μέρας πλείους, κατῆλθέ τις ἀ-
πὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνό-
ματι Ἄγαβος·

11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ
ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου,
δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ
τοὺς πόδας, εἶπε· Τάδε λέγει
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄν-
δρα, οὗ ἐϛιν ἡ ζώνη αὕτη, οὕ-
τω δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ
Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς
χεῖρας ἐθνῶν.

* 12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦ-
τα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ
οἱ † ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν
αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ.

* 13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος·
Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ † συν-
θρύπτοντές μου τὴν καρδίαν;
ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0206-8

καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ‡ ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω.

* 15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας † ἀποσκευασάμενοι † ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ᾽ ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῄει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον· πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς, ἐξηγεῖτο καθ᾽ ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.

20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον· εἰπόν τε αὐτῷ· Θεωρεῖς, ἀδελφὲ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων· καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι.

21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν.

22 Τί οὖν ἐστι; πάντως δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.

23 Τοῦτο οὖν ποίησον ὅ σοι λέγομεν· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ᾽ ἑαυτῶν.

24 Τούτους παραλαβὼν, ἁγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ᾽ αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλήν· καὶ γνῶσι πάντες ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.

25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό, τε εἰδωλόθυτον, καὶ τὸ αἷμα, καὶ πνικτὸν, καὶ πορνείαν.

* 26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ‡ ἁγνισθεὶς ‡ εἰσῄει εἰς τὸ ‡ ἱερὸν, ‡ διαγγέλλων τὴν † ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ † ἁγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά.

* 27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, † συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ᾽ αὐτόν·

28 Κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων· ἔτι τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον.

* 29 (Ἦσαν γὰρ ‡ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος.)

* 30 ‡ Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο † συνδρομὴ τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, ‡ εἷλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

* 31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη † φάσις τῷ ‡ χιλιάρχῳ τῆς ‡ σπείρης, ὅτι ὅλη ‡ συγκέχυται Ἱερουσαλήμ.

* 32 Ὃς ‡ ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, † κατέδραμεν ἐπ᾽ αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ χιλίαρχος

ἐπε-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0207-4

ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευ-
σε δεθῆναι ἁλύσεσι δυσί· καὶ
ἐπυνθάνετο τίς ἂν εἴη, καὶ τί
ἐςι πεποιηκώς.
34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων
ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ
γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θό-
ρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐ-
τὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.
35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς
ἀναβαθμοὺς, συνέβη βαςάζε-
σθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ςρατιωτῶν
διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου·
36 Ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆ-
θος τοῦ λαοῦ, κράζον· Αἶρε αὐ-
τόν.
*37 Μέλλων τε εἰσάγεσθαι
εἰς τὴν ‡ παρεμβολὴν ὁ Παῦλος,
λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξεςί
μοι εἰπεῖν τι πρός σε; Ὁ δὲ
ἔφη· Ἑλληνιςὶ γινώσκεις;
*38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰ-
γύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμε-
ρῶν ‡ ἀναςατώσας καὶ ἐξαγα-
γὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς ‡ τε-
τρακισχιλίους ἄνδρας τῶν † σι-
καρίων;
*39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ
ἄνθρωπος μέν εἰμι Ἰουδαῖος
Ταρσεὺς, τῆς Κιλικίας οὐκ † ἀ-
σήμου πόλεως ‡ πολίτης. δέο-
μαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι
λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν.
*40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ,
ὁ Παῦλος ἑςὼς ἐπὶ τῶν ‡ ἀνα-
βαθμῶν ‡ κατέσειε τῇ χειρὶ
τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γε-
νομένης, ‡ προσεφώνησε τῇ
‡ Ἑβραΐδι ‡ διαλέκτῳ, λέγων·
45. † 13.

Κεφ. κβ΄. 22.

1 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέ-
ρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς
ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας·
2 (Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ
Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει
αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡ-
συχίαν· καί φησιν·)
*3 Ἐγὼ μέν εἰμι ἀνὴρ Ἰου-
δαῖος γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ
τῆς Κιλικίας, ‡ ἀνατεθραμμέ-
νος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ
τοὺς πόδας Γαμαλιὴλ, ‡ πε-
παιδευμένος κατὰ † ἀκρίβειαν
τοῦ ‡ πατρῴου νόμου, ζηλωτὴς
ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάν-
τες ὑμεῖς ἐςε σήμερον·
*4 Ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐ-
δίωξα ἄχρι θανάτου, ‡ δεσ-
μεύων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυ-
λακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖ-
κας·
*5 Ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ‡ μαρ-
τυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ ‡ πρεσ-
βυτέριον· παρ᾽ ὧν καὶ ἐπιςολὰς
δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς,
εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄ-
ξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας, δε-
δεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα
τιμωρηθῶσιν.
*6 Ἐγένετο δέ μοι πορευο-
μένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δα-
μασκῷ περὶ ‡ μεσημβρίαν,
ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ‡ πε-
ριαςράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ.
*7 Ἔπεσόν τε εἰς τὸ † ἔδα-
φος, καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγού-
σης μοι· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με
διώκεις;
8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶ,
Κύριε; Εἶπέ τε πρός με· Ἐγώ
εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν
σὺ διώκεις.
9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ
μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ ἔμφο-
βοι ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ
ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι.
10 Εἶπον δέ· Τί ποιήσω, Κύ-
ριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρός με·
Ἀναςὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν·
κἀκεῖ σοι λαληθήσεται περὶ
πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆ-
σαι.
*11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον,
ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκεί-
νου, ‡ χειραγωγούμενος ὑπὸ
τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς
Δαμασκόν.
12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ
εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρ-
τυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κα-
τοικούντων Ἰουδαίων,
13 Ἐλθὼν πρός με, καὶ ἐπι-
ςὰς εἶπέ μοι· Σαοὺλ ἀδελφὲ,
ἀνάβλεψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0208-0

14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·

15 Ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι, καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει,

18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· Σπεῦσον, καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλὴμ· διότι οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

* 19 Κἀγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην † φυλακίζων καὶ ‡ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπί σε.

20 Καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς, καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρός με· Πορεύου· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

* 22 Ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ ‡ καθῆκον αὐτὸν ζῆν.

23 Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα,

24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χιλίαρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγνῷ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ.

* 25 Ὡς δὲ † προέτεινεν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἑστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ‡ ἀκατάκριτον ‡ ἔξεστιν ὑμῖν † μαστίζειν;

26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων· Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι.

27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος εἶπεν αὐτῷ. Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; Ὁ δὲ ἔφη· Ναί.

* 28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλίαρχος· Ἐγὼ πολλοῦ ‡ κεφαλαίου τὴν ‡ πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.

* 29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ‡ ἀνετάζειν. καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς, τὸ, τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτούς. 21. † 5.

Κεφ. κγ΄. 23.

1 Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα.

* 3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεὸς, † τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ † παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς;

5 Ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ᾔδειν, ἀδελφοὶ, ὅτι ἐστὶν ἀρχιε-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0209-9

χιερεύς· γέγραπται γάρ· Ἄρ-
χοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς
κακῶς.

6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ
ἓν μέρος ἐςὶ σαδδουκαίων, τὸ
δὲ ἕτερον φαρισαίων, ἔκραξεν
ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελ-
φοὶ, ἐγὼ φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς
φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ
ἀναςάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνο-
μαι.

7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαν-
τος, ἐγένετο ςάσις τῶν φαρι-
σαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων·
καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέ-
γουσι μὴ εἶναι ἀνάςασιν, μηδὲ
ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φα-
ρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμ-
φότερα.

* 9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ με-
γάλη. καὶ ἀναςάντες οἱ γραμ-
ματεῖς τοῦ μέρους τῶν φαρι-
σαίων † διεμάχοντο, λέγον-
τες· Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν
τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦ-
μα, ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγε-
λος, μὴ † θεομαχῶμεν.

* 10 Πολλῆς δὲ γενομένης
‡ ςάσεως, ‡ εὐλαβηθεὶς ὁ χιλί-
αρχος μὴ ‡ διασπαςθῇ ὁ Παῦ-
λος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ
ςράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι
αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν
τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

* 11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐ-
πιςὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε·
‡ Θάρσει, Παῦλε· ὡς γὰρ διε-
μαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἰε-
ρουσαλὴμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς
Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

* 12 Γενομένης δὲ ἡμέρας,
ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων
‡ συςροφὴν, ‡ ἀνεθεμάτισαν
ἑαυτοὺς, λέγοντες μήτε φαγεῖν
μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνω-
σι τὸν Παῦλον.

* 13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσ-
σαράκοντα οἱ ταύτην τὴν † συν-
ωμοσίαν πεποιηκότες.

14 Οἵτινες προσελθόντες τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέ-
ροις, εἶπον· Ἀναθέματι ἀνεθε-
ματίσαμεν ἑαυτοὺς, μηδενὸς
γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνω-
μεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσα-
τε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνε-
δρίῳ ὅπως αὔριον αὐτὸν κατα-
γάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας
διαγινώσκειν ἀκριβέςερον τὰ
περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ, πρὸ τοῦ
ἐγγίσαι αὐτὸν, ἕτοιμοί ἐσμεν
τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς
ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν,
παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὴν παρεμβολὴν, ἀπήγγειλε τῷ
Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦ-
λος ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων, ἔ-
φη· τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπά-
γαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει
γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν
αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρ-
χον, καί φησιν· Ὁ δέσμιος
Παῦλος προσκαλεσάμενός με
ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀ-
γαγεῖν πρός σε, ἔχοντά τι λα-
λῆσαί σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χει-
ρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος, καὶ ἀ-
ναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπυν-
θάνετο· Τί ἐςιν ὃ ἔχεις ἀπαγ-
γεῖλαί μοι;

20 Εἶπε δέ· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι
συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅ-
πως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον κα-
ταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλ-
λοντές τι ἀκριβέςερον πυνθά-
νεσθαι περὶ αὐτοῦ.

21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐ-
τοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ
αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσα-
ράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτι-
σαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μή-
τε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐ-
τόν· καὶ νῦν ἕτοιμοί εἰσι,
προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ
ἐπαγγελίαν.

* 22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος
ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγ-
γείλας μηδενὶ † ἐκλαλῆσαι ὅτι
ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με.

* 23 Καὶ προσκαλεσάμενος

δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν· Ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ‡ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ † δεξιολάβους ‡ διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός·

24 Κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα·

25 Γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον·

26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην αὐτὸν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

28 Βουλόμενος δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλου αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν.

29 Ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα.

30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρός σε· παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἔῤῥωσο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται, κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

* 33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ † ἀναδόντες τὴν ‡ ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας·

* 35 † Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται. Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι. 18. † 9.

Κεφ. κδʹ. 24.

* 1 ΜΕτὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ † ῥήτορος Τερτύλλου τινὸς, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος, λέγων·

* 3 Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ † κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς ‡ σῆς ‡ προνοίας, † πάντῃ τε καὶ ‡ πανταχοῦ ‡ ἀποδεχόμεθα, ‡ κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης ‡ εὐχαριστίας.

* 4 Ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ‡ ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν † συντόμως τῇ σῇ ‡ ἐπιεικείᾳ.

* 5 Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν, καὶ κινοῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, † πρωτοστάτην τε τῆς τῶν ‡ Ναζωραίων αἱρέσεως·

* 6 Ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ‡ ἐπείρασε ‡ βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίνειν.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε·

8 Κελεύσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπί σε· παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.

9 Συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.

* 10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, ‡ νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμε-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0211-6

ςάμενος, † εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι·

* 11 Δυναμένου σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσί μοι ἡμέραι ἢ ‡ δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν Ἱερουσαλήμ.

12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με πρός τινα διαλεγόμενον, ἢ ἐπισύςασιν ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν·

13 Οὔτε παραςῆσαι δύνανταί περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου.

14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρῴῳ Θεῷ, πιςεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις·

15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεὸν, ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάςασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

* 16 Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς † ἀσκῶ, ‡ ἀπρόσκοπον ‡ συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός·

17 Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς.

18 Ἐν οἷς εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου, οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι.

19 Οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι, καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρός με.

20 Ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν εἴ τι εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, ςάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου·

21 Ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἧς ἔκραξα ἑςὼς ἐν αὐτοῖς· Ὅτι περὶ ἀναςάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

* 22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ † ἀνεβάλετο αὐτοὺς, ‡ ἀκριβέςερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπών· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλίαρχος καταβῇ, ‡ διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαταξάμενός τε τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν, ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ οὔσῃ Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως.

25 Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαί σε·

26 Ἅμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος, ὡμίλει αὐτῷ.

* 27 ‡ Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε † διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆςον· θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον. 27. † 9.

Κεφ. κέ. 25.

* 1 Φῆςος οὖν ἐπιβὰς τῇ ‡ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν,

* 3 Αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ· ‡ ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν.

4 Ὁ μὲν οὖν Φῆςος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

* 5 Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησὶ, † συγκαταβάντες, εἴ τι ἐςὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ,

κατηγορείτωσαν αὐτοῦ.

6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

* 7 ‡ Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, ‡ περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ ‡ βαρέα † αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι·

8 Ἀπολογουμένου αὐτοῦ· Ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον.

9 Ὁ Φῆστος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς, ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἑστώς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.

12 Τότε ὁ Φῆστος, συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι; ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερ ίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων· Ἀνήρ τις ἐστὶ καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος,

15 Περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην.

* 16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ‡ ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ‡ ἐγκλήματος.

* 17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, † ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.

* 18 Περὶ οὗ σταθέντες οἱ ‡ κατήγοροι οὐδεμίαν ‡ αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ‡ ὑπενόουν ἐγώ.

* 19 ‡ Ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας † δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ περί τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ‡ ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων.

* 21 Τοῦ δὲ Παύλου ‡ ἐπικαλεσαμένου ‡ τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ ‡ Σεβαστοῦ † διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη· Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δέ· Αὔριον, φησὶν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.

* 23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς † φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ † ἀκροατήριον σύν τε τοῖς χιλιάρχοις, καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' † ἐξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου, ἤχθη ὁ Παῦλος.

* 24 Καί φησιν ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ † συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον, περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων † ἐνέ-

τυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, † ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι.

25 Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν.

* 26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ Κυρίῳ οὐκ ἔχω. διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς † ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι.

27 Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι. 27. † 11.

Κεφ. κϛ'. 26.

1 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα.

2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἥγημαι ἐμαυτὸν μακάριον μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον·

* 3 ‡ Μάλιστα † γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων. διὸ δέομαί σου, † μακροθύμως ἀκοῦσαί μου.

* 4 Τὴν μὲν οὖν † βίωσίν μου τὴν ἐκ ‡ νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ‡ ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

* 5 Προγινώσκοντές με ἄνωθεν, (ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν,) ὅτι κατὰ τὴν † ἀκριβεστάτην ‡ αἵρεσιν τῆς ‡ ἡμετέρας ‡ θρησκείας ἔζησα φαρισαῖος·

6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἕστηκα κρινόμενος·

* 7 Εἰς ἣν τὸ † δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν † ἐκτενείᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ, Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Τί; ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;

9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι.

* 10 Ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις· καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς ‡ κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών· ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ‡ ψῆφον·

* 11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις ‡ τιμωρῶν αὐτοὺς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, ‡ περισσῶς τε † ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

* 12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ † ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων,

* 13 Ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν † λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, ‡ περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους.

* 14 Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με, καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; ‡ σκληρόν σοι πρὸς ‡ κέντρα ‡ λακτίζειν.

15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

* 16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, ‡ προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ ‡ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι·

17 Ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω,

18 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους

τους

τους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξου-
σίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεὸν,
τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁ-
μαρτιῶν, καὶ κλῆρον ἐν τοῖς
ἡγιασμένοις, πίςει τῇ εἰς ἐμέ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίπ-
πα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ
οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ·

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ
πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς
πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰου-
δαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπήγ-
γελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιςρέ-
φειν ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἄξια τῆς
μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

* 21 ‡ Ἕνεκα τούτων με οἱ
Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ
ἱερῷ, ‡ ἐπειρῶντο ‡ διαχειρίσα-
σθαι.

* 22 † Ἐπικουρίας οὖν τυχὼν
τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄχρι τῆς
ἡμέρας ταύτης ἕςηκα, μαρτυ-
ρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγά-
λῳ, οὐδὲν ‡ ἐκτὸς λέγων ὧν τε
οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόν-
των γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς·

* 23 Εἰ † παθητὸς ὁ Χριςὸς,
εἰ πρῶτος ἐξ ἀναςάσεως νεκρῶν
φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ
λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι.

* 24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολο-
γουμένου, ὁ Φῆςος μεγάλῃ τῇ
φωνῇ ἔφη· ‡ Μαίνῃ, Παῦλε·
τὰ πολλά σε ‡ γράμματα εἰς
† μανίαν † περιτρέπει.

25 Ὁ δέ· Οὐ μαίνομαί, φησι,
κράτιςε Φῆςε, ἀλλ' ἀληθείας
καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀπο-
φθέγγομαι.

26 Ἐπίςαται γὰρ περὶ τού-
των ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ
παῤῥησιαζόμενος λαλῶ. λανθά-
νειν γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ
πείθομαι οὐδέν. οὐ γάρ ἐςιν ἐν
γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο.

27 Πιςεύεις βασιλεῦ Ἀγρίπ-
πα τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι
πιςεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν
Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με
πείθεις Χριςιανὸν γενέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐ-
ξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν
ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον
σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς
ἀκούοντάς μου σήμερον, γενέ-
σθαι τοιούτους ὁποῖος κἀγώ εἰ-
μι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τού-
των.

* 30 Καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐ-
τοῦ, ἀνέςη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ
ἡγεμὼν, ἥ τε Βερνίκη, καὶ οἱ
‡ συγκαθήμενοι αὐτοῖς.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλά-
λουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες·
Ὅτι οὐδὲν θανάτου ἄξιον ἢ δεσ-
μῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗ-
τος.

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήςῳ
ἔφη· Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ
ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέ-
κλητο Καίσαρα. 36. † 13.

Κεφ. κζʹ. 27.

* 1 ὩΣ δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀπο-
πλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰ-
ταλίαν, παρεδίδουν τόν τε
Παῦλον καί τινας ἑτέρους ‡ δεσ-
μώτας ‡ ἑκατοντάρχῃ, ὀνόμα-
τι Ἰουλίῳ, σπείρης † Σεβα-
ςῆς.

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀ-
δραμυττηνῷ, μέλλοντες πλεῖν
τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους,
ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν
Ἀριςάρχου Μακεδόνος Θεσσα-
λονικέως.

* 3 Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν
εἰς Σιδῶνα. † Φιλανθρώπως τε ὁ
Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος,
ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πο-
ρευθέντα † ἐπιμελείας τυχεῖν.

4 Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπε-
πλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ
τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναν-
τίους.

* 5 Τό, τε πέλαγος τὸ κα-
τὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυ-
λίαν † διαπλεύσαντες, ‡ κα-
τήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυ-
κίας.

* 6 Κἀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόν-
ταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρῖνον
πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, † ἐνε-
βίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

* 7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις
† βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις

γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ † προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ‡ ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην·

8 Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία.

*9 ‡ Ἱκανοῦ δὲ χρόνου ‡ διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη † ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς, διὰ τὸ καὶ τὴν νηςείαν ἤδη παρεληλυθέναι, ‡ παρῄνει ὁ Παῦλος,

*10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ‡ ὕβρεως καὶ πολλῆς ‡ ζημίας οὐ μόνον τοῦ † φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.

*11 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ ‡ κυβερνήτῃ καὶ τῷ † ναυκλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλων ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις.

*12 † Ἀνευθέτου δὲ τοῦ ‡ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς † παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κἀκεῖθεν, εἴπως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ † Λίβα καὶ κατὰ † Χῶρον.

*13 † Ὑποπνεύσαντος δὲ Νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες † Ἆσσον ‡ παρελέγοντο τὴν Κρήτην.

*14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος † τυφωνικὸς, ὁ καλούμενος † Εὐροκλύδων.

*15 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου † ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.

*16 † Νησίον δέ τι † ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην, ‡ μόλις ἰσχύσαμεν † περικρατεῖς γενέσθαι τῆς ‡ σκάφης·

*17 Ἣν ἄραντες, ‡ βοηθείαις ‡ ἐχρῶντο, † ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν † Σύρτιν † ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.

*18 † Σφοδρῶς δὲ † χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ‡ ἑξῆς † ἐκβολὴν ἐποιοῦντο.

*19 Καὶ τῇ τρίτῃ † αὐτόχειρες τὴν † σκευὴν τοῦ πλοίου ‡ ἐῤῥίψαμεν.

20 Μήτε δὲ ἡλίου, μήτε ἄςρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιῃρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς.

*21 Πολλῆς δὲ † ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε ςαθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ‡ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν, ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔςαι ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου.

23 Παρέςη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω,

24 Λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραςῆναι· καὶ ἰδοὺ, κεχάρισαί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ.

25 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιςεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔςαι καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι.

26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν.

*28 Καὶ † βολίσαντες, εὗρον † ὀργυιὰς ‡ εἴκοσι· ‡ βραχὺ δὲ ‡ διαςήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς ‡ δεκαπέντε.

29 Φοβούμενοί τε μήπως εἰς
τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ
πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσ-
σαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γε-
νέσθαι.

30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούν-
των φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ
χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς
τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ
πρώρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκ-
τείνειν,

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκα-
τοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις·
Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ
πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύ-
νασθε.

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέ-
κοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης,
καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.

*33 Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡ-
μέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ
Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν
τροφῆς, λέγων· ‡ Τεσσαρεσ-
καιδεκάτην σήμερον ἡμέραν
προσδοκῶντες, † ἄσιτοι † δια-
τελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι·

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσ-
λαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς
τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρ-
χει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ
τῆς κεφαλῆς πεσεῖται.

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λα-
βὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ
Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλά-
σας ἤρξατο ἐσθίειν.

*36 † Εὔθυμοι δὲ γενόμενοι
πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελά-
βοντο τροφῆς.

37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ
πᾶσαι ψυχαὶ, διακόσιαι ἑβδο-
μηκονταέξ.

*38 ‡ Κορεσθέντες δὲ τρο-
φῆς, † ἐκούφιζον τὸ πλοῖον,
ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν
θάλασσαν.

39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο,
τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλ-
πον δέ τινα κατενόουν ἔχοντα
αἰγιαλὸν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαν-
το, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ
πλοῖον.

*40 Καὶ τὰς ‡ ἀγκύρας πε-
ριελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασ-
σαν, ‡ ἅμα † ἀνέντες τὰς
† ζευκτηρίας τῶν ‡ πηδαλίων·
καὶ ἐπάραντες τὸν † ἀρτέμονα
τῇ πνεούσῃ, κατεῖχον εἰς τὸν
αἰγιαλόν.

*41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τό-
πον † διθάλασσον † ἐπώκειλαν
τὴν † ναῦν καὶ ἡ μὲν † πρῶρα
† ἐρείσασα ‡ ἔμεινεν ‡ ἀσάλευ-
τος, ἡ δὲ ‡ πρύμνα ‡ ἐλύετο
ὑπὸ τῆς ‡ βίας τῶν † κυμάτων.

*42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βου-
λὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας
ἀποκτείνωσι, μήτις † ἐκκολυμ-
βήσας † διαφύγοι.

*43 Ὁ δὲ ‡ ἑκατόνταρχος,
‡ βουλόμενος ‡ διασῶσαι τὸν
Παῦλον, ‡ ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ
‡ βουλήματος, ‡ ἐκέλευσέ τε
τοὺς δυναμένους † κολυμβᾷν,
† ἀποῤῥίψαντας πρώτους ἐπὶ
τὴν γῆν ‡ ἐξιέναι·

*44 Καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς
μὲν ἐπὶ † σανίσιν, οὓς δὲ ἐπί
τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. καὶ
οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆ-
ναι ἐπὶ τὴν γῆν. 92. † 47.

Κεφ. κή. 28.

1 ΚΑὶ διασωθέντες τότε ἐ-
πέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ
νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον
οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν
ἡμῖν. ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν,
προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς,
διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, καὶ
διὰ τὸ ψῦχος.

*3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ
Παύλου † φρυγάνων πλῆθος,
καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν † πυρὰν,
ἔχιδνα ἐκ τῆς † θέρμης ἐξελ-
θοῦσα † καθῆψε τῆς χειρὸς αὐ-
τοῦ.

*4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ ‡ βάρβα-
ροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς
χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλ-
λήλους· ‡ Πάντως ‡ φονεύς ἐ-
στιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν δια-
σωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δί-
κη ζῆν οὐκ εἴασεν.

*5 Ὁ μὲν οὖν, ‡ ἀποτινά-
ξας τὸ ‡ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπα-
θεν οὐδὲν κακόν.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0217-9

*6 Οἱ δὲ ‡ προσεδόκων αὐτὸν ‡ μέλλειν † πίμπρασθαι, ἢ ‡ καταπίπτειν ‡ ἄφνω ‡ νεκρόν· Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκώντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ‡ ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, † μεταβαλλόμενοι ἔλεγον Θεὸν αὐτὸν εἶναι.

*7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ‡ ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας † φιλοφρόνως ἐξένισεν.

*8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ † δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο.

10 Οἳ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν.

*11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ ‡ παρακεχειμακότι ἐν τῇ ‡ νήσῳ, ‡ Ἀλεξανδρίνῳ, ‡ παρασήμῳ † Διοσκούροις.

12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

*13 Ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν † ἐπιγενομένου νότου, † δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους.

14 Οὗ εὑρόντες ἀδελφοὺς, παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν.

*15 Κἀκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ‡ ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις † Ἀππίου φόρου καὶ † Τριῶν ταβερνῶν· οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε † θάρσος.

*16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ † στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· Συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρῴοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·

18 Οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί·

19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα· οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορῆσαι.

*20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ † προσλαλῆσαι· ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν.

22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἱρέσεως ταύτης; γνωστόν ἐστιν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται.

*23 † Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ‡ ἧκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ‡ ξενίαν πλείονες· οἷς ‡ ἐξετίθετο ‡ διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπό τε τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ‡ ἑσπέρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν.

*25 † Ἀ-

* 25 † Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες
πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο,
εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἕν,
ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐλάλησε διὰ Ἠσαΐου τοῦ προ-
φήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡ-
μῶν,
26 Λέγον· Πορεύθητι πρὸς
τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπέ·
Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ
συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέ-
ψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.
* 27 ‡ Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ
καρδία τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ
τοῖς ‡ ὠσὶ ‡ βαρέως ‡ ἤκουσαν,
καὶ τοὺς ‡ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
‡ ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι
τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν
ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ
συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ
ἰάσωμαι αὐτούς.
28 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι
τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σω-
τήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀ-
κούσονται.
* 29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰ-
πόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι,
πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς
‡ συζήτησιν.
* 30 Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος
διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ † μισθώ-
ματι· καὶ ‡ ἀπεδέχετο πάν-
τας τοὺς ‡ εἰσπορευομένους
πρὸς αὐτόν·
* 31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ
περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
μετὰ πάσης παῤῥησίας, † ἀ-
κωλύτως. 52. † 18.

ΠΑΥ͂ΛΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΟ͂ΛΟΥ Ἡ

ΠΡΟ͂Σ ῬΩΜΑΙ͂ΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ͂.

Κεφ. ά. 1.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ δοῦλος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστο-
λος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέ-
λιον Θεοῦ,
* 2 (Ὃ † προεπηγγείλατο
διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν
γραφαῖς ἁγίαις,)
3 Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ
γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ
κατὰ σάρκα·
4 Τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ
ἐν δυνάμει, κατὰ πνεῦμα ἁ-
γιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νε-
κρῶν) Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν.
* 5 (Δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν
καὶ ‡ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν
πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
6 Ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς, κλη-
τοὶ Ἰησοῦ χριστοῦ·)
7 Πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ,
ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἁ-
γίοις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ
Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑ-
πὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις
ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ
τῷ κόσμῳ.
9 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ
Θεὸς, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύ-
ματί μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπ-
τως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι·
* 10 Πάντοτε ἐπὶ τῶν προσ-
ευχῶν μου δεόμενος, εἴ ‡ πως
ἤδη ποτὲ ‡ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ
‡ θελήματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς.
11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς,
ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν
πνευματικὸν, εἰς τὸ στηριχθῆ-
ναι ὑμᾶς·
* 12 Τοῦτο δέ ἐστι, † συμπαρα-
κληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλ-
λήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, (καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο,) ἵνα καρπόν τινα σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί·

* 15 Οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ ‡ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν· καθὼς γέγραπται. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων·

* 19 ‡ Διότι τὸ † γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, ‡ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε.

* 20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ‡ ποιήμασι ‡ νοούμενα † καθορᾶται, ἥτε ‡ ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ † θειότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς † ἀναπολογήτους·

* 21 Διότι γνόντες τὸν Θεὸν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν, ἢ εὐχαρίστησαν· ἀλλ' † ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς ‡ διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ‡ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.

22 Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν.

23 Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς·

* 25 Οἵτινες † μετήλλαξαν τὴν ‡ ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ‡ ψεύδει, καὶ † ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν ‡ εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

† 27 Ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν ‡ φυσικὴν ‡ χρῆσιν τῆς ‡ θηλείας, † ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ † ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, † ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ‡ ἀσχημοσύνην ‡ κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ‡ ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

28 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·

* 29 Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστοὺς ‡ φθόνου, ‡ φόνου, ἔριδος, δόλου, † κακοηθείας·

* 30 † Ψιθυριστὰς, † καταλάλους, † θεοστυγεῖς, ‡ ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, ‡ ἀλαζόνας, † ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,

* 31 Ἀσυνέτους, † ἀσυνθέτους, ‡ ἀστόργους, ‡ ἀσπόνδους, † ἀνελεήμονας.

32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν) οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι. 40. † 17.

Κεφ. β'. 2

1 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων. ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων.

2 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρῖμα τοῦ Θεοῦ ἐςὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.

3 Λογίζῃ δέ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρῖμα τοῦ Θεοῦ;

* 4 Ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηςότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς ‡ ἀνοχῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας ‡ καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ † χρηςὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει;

* 5 Κατὰ δὲ τὴν † σκληρότητά σου καὶ † ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις ‡ σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ‡ ὀργῆς καὶ ‡ ἀποκαλύψεως † δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ.

6 Ὃς ἀποδώσει ἑκάςῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

7 Τοῖς μὲν καθ᾽ ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον·

8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Θλίψις καὶ ςενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακὸν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος.

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθὸν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

* 11 Οὐ γάρ ἐςι ‡ προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.

* 12 Ὅσοι γὰρ † ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται,

13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ᾽ οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται.

14 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος·

* 15 Οἵτινες ‡ ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου † γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, ‡ συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ ‡ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν ‡ λογισμῶν ‡ κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων,)

16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριςοῦ.

* 17 Ἴδε, σὺ Ἰουδαῖος † ἐπονομάζῃ, καὶ ‡ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,

18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου·

19 Πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει,

20 Παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.

21 Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;

* 22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ ‡ βδελυσσόμενος τὰ ‡ εἴδωλα, † ἱεροσυλεῖς;

23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι᾽ ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.

25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον πράσσῃς· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυςία γέγονεν.

26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυςία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυςία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται;

27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυςία τὸν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου.

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖός ἐςιν· οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκὶ, περιτομή·

29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας, ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι· οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ. 22. † 8.

Κεφ. γ'. 3.

1 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου; ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

2 Πολὺ, κατὰ πάντα τρόπον· Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Τί γὰρ, εἰ ἠπίστησάν τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει;

4 Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθὴς, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης· καθὼς γέγραπται· Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; (κατὰ ἄνθρωπον λέγω.)

6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

*7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ † ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι;

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθώς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν,) ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά; ὧν τὸ κρῖμα ἔνδικόν ἐστι.

*9 Τί οὖν; † προεχόμεθα; Οὐ πάντως· † προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι·

10 Καθὼς γέγραπται· Ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς·

11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

*12 Πάντες ‡ ἐξέκλιναν, ἅμα † ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

‡ 13 Τάφος ‡ ἀνεῳγμένος ὁ † λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν † ἐδολιοῦσαν· ‡ ἰὸς † ἀσπίδων ὑπὸ τὰ ‡ χείλη αὐτῶν.

*14 Ὧν τὸ στόμα † ἀρᾶς καὶ † πικρίας γέμει·

15 Ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα.

*16 † Σύντριμμα καὶ ‡ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.

18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

*19 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ, καὶ † ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ.

20 Διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.

21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν.

22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ γάρ ἐστι διαστολή.

23 Πάντες γὰρ ἥμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ·

24 Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

*25 Ὃν ‡ προέθετο ὁ Θεὸς ‡ ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ‡ ἔνδειξιν τῆς ‡ δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν † πάρεσιν τῶν † προγεγονότων ‡ ἁμαρτημάτων.

26 Ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου νόμου; τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως.

28 Λογιζόμεθα οὖν, πίστει δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου.

29 Ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον;

νον; οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; Ναὶ
καὶ ἐθνῶν.
*30 †Ἐπείπερ εἷς ὁ Θεὸς,
ὃς ‡δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πί-
στεως, καὶ ‡ἀκροβυστίαν διὰ τῆς
πίστεως.
31 Νόμον οὖν καταργοῦμεν
διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ νόμον ἱστῶμεν. 26.†13.

Κεφ. δ΄. 4.

1 ΤΙ' οὖν ἐροῦμεν Ἀβραὰμ
τὸν πατέρα ἡμῶν εὑρηκέ-
ναι κατὰ σάρκα;
2 Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων
ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα,
ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν.
3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐ-
πίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ,
καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιο-
σύνην.
*4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ ‡μι-
σθὸς οὐ ‡λογίζεται κατὰ χά-
ριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ‡ὀφείλη-
μα.
5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πι-
στεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα
τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις
αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.
*6 ‡Καθάπερ καὶ Δαβὶδ
λέγει τὸν ‡μακαρισμὸν τοῦ
ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται
δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων·
*7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ
ἀνομίαι, καὶ ὧν †ἐπεκαλύφθη-
σαν αἱ ‡ἁμαρτίαι.
8 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ
λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν.
9 Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος,
ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ
τὴν ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γὰρ
ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πί-
στις εἰς δικαιοσύνην.
10 Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν πε-
ριτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ;
Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀ-
κροβυστίᾳ.
11 Καὶ σημεῖον ἔλαβε περι-
τομῆς, σφραγῖδα τῆς δικαιο-
σύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀ-
κροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων
δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆ-
ναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην·
12 Καὶ πατέρα περιτομῆς,
τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον,
ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς
ἴχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πί-
στεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀ-
βραάμ.
13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγ-
γελία τῷ Ἀβραὰμ, ἢ τῷ σπέρ-
ματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐ-
τὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ
διὰ δικαιοσύνης πίστεως.
14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κλη-
ρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ
κατήργηται ἡ ἐπαγγελία·
15 Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατερ-
γάζεται· οὗ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος,
οὐδὲ παράβασις.
16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα
κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βε-
βαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ
τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νό-
μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πί-
στεως Ἀβραὰμ, ὅς ἐστι πατὴρ
πάντων ἡμῶν,
17 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι
πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά
σε) κατέναντι οὗ ἐπίστευσε,
Θεοῦ, τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νε-
κροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ
ὄντα ὡς ὄντα·
18 Ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπί-
δι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι
αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν,
κατὰ τὸ εἰρημένον· Οὕτως ἔσται
τὸ σπέρμα σου.
*19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ
πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ
‡σῶμα ἤδη †νενεκρωμένον,
†ἑκατονταέτης ‡που ὑπάρ-
χων, καὶ τὴν ‡νέκρωσιν τῆς
‡μήτρας Σάῤῥας.
20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ,
ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει,
δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ.
21 Καὶ πληροφορηθεὶς, ὅτι ὃ
ἐπήγγελται, δυνατός ἐστι καὶ
ποιῆσαι.
22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
δικαιοσύνην.
23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν
μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ.
24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς

μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,

* 25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν ‡ δικαίωσιν ἡμῶν. 14. † 2.

Κεφ. ε΄. 5.

1 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

* 2 Δι' οὗ καὶ τὴν ‡ προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἑστήκαμεν, καὶ ‡ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 Ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν.

6 Ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε·

7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τὶς ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τὶς καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν.

8 Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

* 10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες ‡ κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

11 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον.

13 Ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου.

14 Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα. εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε.

* 16 Καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ ‡ κρίμα ἐξ ἑνὸς εἰς ‡ κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν ‡ παραπτωμάτων εἰς ‡ δικαίωμα.

17 Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνὸς, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

19 Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοὶ, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.

* 20 Νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα.

οὗ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0224-8

οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία,
‡ ὑπερεπερίσσευσεν ἡ ‡ χάρις·
21 Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ
ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δι-
καιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
9. † 0.

Κεφ. ϛʹ. 6.

1 ΤΙ' οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦ-
μεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ
χάρις πλεονάσῃ;
2 Μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπε-
θάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι
ζήσομεν ἐν αὐτῇ;
3 Ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβα-
πτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν,
εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτί-
σθημεν;
4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ
τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θά-
νατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χρι-
στὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ
πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν και-
νότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.
* 5 Εἰ γὰρ ‡ σύμφυτοι γεγό-
ναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανά-
του αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνα-
στάσεως ἐσόμεθα.
6 Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ
παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνε-
σταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶ-
μα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέ-
τι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ.
7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίω-
ται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.
8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χρι-
στῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσο-
μεν αὐτῷ·
9 Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς
ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνή-
σκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι
κυριεύει.
* 10 Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁ-
μαρτίᾳ ἀπέθανεν ‡ ἐφάπαξ· ὃ
δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.
11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζε-
σθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι
τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ
Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν.
12 Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁ-
μαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώ-
ματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ
ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ·
13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέ-
λη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁ-
μαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑ-
αυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν
ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν
ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.
14 Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ
κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νό-
μον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.
15 Τί οὖν; ἁμαρτήσομεν, ὅτι
οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑ-
πὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.
* 16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ ‡ πα-
ριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς
ὑπακοὴν δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακού-
ετε, † ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θά-
νατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιο-
σύνην;
17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε
δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκού-
σατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν πα-
ρεδόθητε τύπον διδαχῆς.
18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ
δικαιοσύνῃ.
* 19 Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ
τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑ-
μῶν. ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε
τὰ ‡ μέλη ὑμῶν † δοῦλα τῇ
‡ ἀκαθαρτίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς
τὴν ἀνομίαν· οὕτω νῦν παρα-
στήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα
τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.
20 Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς
ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ
δικαιοσύνῃ.
21 Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε
τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνε-
σθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θά-
νατος.
22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀ-
πὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες
δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν
ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέ-
λος, ζωὴν αἰώνιον.
23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁ-
μαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χά-
ρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡ-
μῶν. 7. † 3.

Κεφ. ζ'. 7.

1 Ἤ ἀγνοεῖτε ἀδελφοὶ (γι-
νώσκουσι γὰρ νόμον λα-
λῶ) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ
ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;
* 2 Ἡ γὰρ † ὕπανδρος γυνὴ
τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ·
ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήρ-
γηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀν-
δρός.
3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀν-
δρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει, ἐὰν
γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ
ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐςὶν
ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι
αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην
ἀνδρὶ ἑτέρῳ.
4 Ὥςε, ἀδελφοί μου, καὶ
ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ
τοῦ σώματος τοῦ Χριςοῦ· εἰς
τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ τῷ ἐκ
νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρπο-
φορήσωμεν τῷ Θεῷ.
5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρ-
κὶ, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρ-
τιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηρ-
γεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν,
εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θα-
νάτῳ·
* 6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν
ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντος ἐν
ᾧ κατειχόμεθα· ὥςε δουλεύειν
ἡμᾶς ἐν ‡ καινότητι πνεύμα-
τος, καὶ οὐ † παλαιότητι γράμ-
ματος.
7 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὁ νόμος
ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ
τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ
διὰ νόμου. τήν τε γὰρ ἐπιθυ-
μίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος
ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις.
8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ
ἁμαρτία; διὰ τῆς ἐντολῆς, κα-
τειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπι-
θυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁ-
μαρτία νεκρά.
9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου
ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντο-
λῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν.
10 Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ
εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν,
αὕτη εἰς θάνατον.
11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν
λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξ-
ηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀ-
πέκτεινεν.
12 Ὥςε ὁ μὲν νόμος ἅγιος,
καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία
καὶ ἀγαθή.
13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν, ἐμοὶ γέ-
γονε θάνατος; Μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία· ἵνα φανῇ ἁ-
μαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι
κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα
γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρ-
τωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐν-
τολῆς.
14 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος
πνευματικός ἐςιν· ἐγὼ δὲ σαρ-
κικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν
ἁμαρτίαν.
15 Ὃ γὰρ κατεργάζομαι,
οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω,
τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὃ μισῶ,
τοῦτο ποιῶ.
* 16 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο
ποιῶ, † σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι
καλός.
17 Νυνὶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ κα-
τεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰ-
κοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.
18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν
ἐμοὶ (τουτέςιν ἐν τῇ σαρκί
μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν
παράκειταί μοι, τὸ δὲ κατερ-
γάζεσθαι τὸ καλὸν, οὐχ εὑ-
ρίσκω.
19 Οὐ γὰρ ὃ θέλω, ποιῶ ἀ-
γαθόν· ἀλλ' ὃ οὐ θέλω κακὸν,
τοῦτο πράσσω.
20 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦ-
το ποιῶ, οὐκ ἔτι ἐγὼ κατερ-
γάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα
ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.
* 21 Εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον
τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ κα-
λὸν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν ‡ πα-
ράκειται.
* 22 † Συνήδομαι γὰρ τῷ νό-
μῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ‡ ἔσω
ἄνθρωπον.
‡ 23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον
ἐν τοῖς μέλεσί μου † ἀντιςρα-
τευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός
μου καὶ ‡ αἰχμαλωτίζοντά
με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ

ὄντι

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0226-9

ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ· τῇ δὲ σαρκὶ, νόμῳ ἁμαρτίας. 9. † 5.

Κεφ. η΄. 8.

1 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκὸς, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί·

4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ πνεύματος.

* 6 Τὸ γὰρ ‡ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ‡ θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται.

8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται.

9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.

10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.

11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ἡμῶν, διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.

13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ.

* 17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· ‡ κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, ‡ συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· ‡ εἴπερ ‡ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ † συνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται.

* 20 Τῇ γὰρ ‡ ματαιότητι ἡ ‡ κτίσις ‡ ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα·

21 Ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

* 22 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις † συστενάζει καὶ † συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

23 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν. ἐλπὶς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν

ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί
καὶ ἐλπίζει;
25 Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν, ἐλ-
πίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδε-
χόμεθα.
* 26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ
πνεῦμα συναντιλαμβάνεται
ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ
τί προσευξώμεθα ‡ καθὸ δεῖ, οὐκ
οἴδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα
† ὑπερεντυγχάνει ‡ ὑπὲρ ἡμῶν
‡ στεναγμοῖς † ἀλαλήτοις.
27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρ-
δίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ
πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐν-
τυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.
28 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγα-
πῶσι τὸν Θεὸν, πάντα συνεργεῖ
εἰς ἀγαθὸν, τοῖς κατὰ πρόθε-
σιν κλητοῖς οὖσιν·
29 Ὅτι οὓς προέγνω, καὶ
προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκό-
νος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶ-
ναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολ-
λοῖς ἀδελφοῖς.
30 Οὓς δὲ προώρισε, τούτους
καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε,
τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ
ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδό-
ξασε.
31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦ-
τα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς
καθ' ἡμῶν;
32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ
ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάν-
των παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ
καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν
χαρίσεται;
33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκ-
λεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν.
34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χρι-
στὸς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ καὶ
ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ
τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει
ὑπὲρ ἡμῶν.
* 35 Τίς ἡμᾶς ‡ χωρίσει ἀπὸ
τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλί-
ψις, ἢ ‡ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς,
ἢ λιμὸς, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυ-
νος, ἢ μάχαιρα;
36 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι
ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην
τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς
πρόβατα σφαγῆς.)
* 37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν
† ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγα-
πήσαντος ἡμᾶς.
38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε
θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγ-
γελοι, οὔτε ἀρχαὶ, οὔτε δυ-
νάμεις, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε
μέλλοντα,
* 39 Οὔτε ‡ ὕψωμα, οὔτε βά-
θος, οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυ-
νήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς
ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
21. † 6.

Κεφ. θ'. 9.

1 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ,
οὐ ψεύδομαι, (συμμαρ-
τυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς
μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ,)
2 Ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγά-
λη, καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ
καρδίᾳ μου.
3 Ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ
ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ
ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν
συγγενῶν μου κατὰ σάρκα·
* 4 Οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖ-
ται, ὧν ἡ † υἱοθεσία καὶ ἡ δό-
ξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ † νομο-
θεσία καὶ ἡ ‡ λατρεία καὶ αἱ
ἐπαγγελίαι.
5 Ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ
Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ
πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.
6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτω-
κεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οὐ γὰρ
πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι
Ἰσραήλ·
7 Οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀ-
βραὰμ, πάντες τέκνα· ἀλλ'
ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρ-
μα.
8 Τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς
σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ·
ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγε-
λίας, λογίζεται εἰς σπέρμα.
9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος
οὗτος· Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον
ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάῤῥᾳ
υἱός.
10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
Ῥεβέκκα, ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχου-
σα

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0228-0

σα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.

11 Μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων τὶ ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν τοῦ Θεοῦ πρόθεσις μένῃ, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος,

12 Ἐῤῥήθη αὐτῇ· Ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.

13 Καθὼς γέγραπται· Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα.

14 Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο.

* 15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει· Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν † οἰκτείρω.

16 Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ.

17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραώ· Ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

18 Ἄρα οὖν ὃν θέλει, ἐλεεῖ· ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει.

19 Ἐρεῖς οὖν μοι· Τί ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε;

20 ‡ Μενοῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ‡ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ † πλάσμα τῷ ‡ πλάσαντι· Τί με ἐποίησας οὕτως;

* 21 Ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ ‡ φυράματος ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν;

23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν;

24 Οὓς καὶ ἐκάλεσεν ὑμᾶς, οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν.

25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει· Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην, ἠγαπημένην.

26 Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐῤῥήθη αὐτοῖς· Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

* 27 Ἠσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ· Ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ † κατάλειμμα ‡ σωθήσεται.

* 28 Λόγον γὰρ ‡ συντελῶν καὶ † συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἠσαΐας· Εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμοῤῥα ἂν ὡμοιώθημεν.

30 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως·

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε.

32 Διατί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου. προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος·

33 Καθὼς γέγραπται· Ἰδοὺ, τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσκόμματος, καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται. 13. † 5.

Κεφ. ι. 10.

1 Ἀδελφοὶ, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν, ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ ἐστιν εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν·

3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στῆσαι

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0229-0

σαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.

4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει· Μὴ εἴπῃς ἐν καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν.

7 Ἤ· Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν·

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.

10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται.

12 Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται. Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ; Πρῶτος Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς.

* 20 Ἡσαΐας δὲ † ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ‡ ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.

* 21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν † ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ‡ ἀντιλέγοντα. 4. † 2.

Κεφ. ιά. 11.

1 ΛΕγω οὖν· Μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο. καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμὶ, ἐκ σπέρματος Ἀβραὰμ, φυλῆς Βενιαμίν.

2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. Ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, λέγων·

* 3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· ‡ κἀγὼ † ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου.

* 4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ † χρηματισμός; Κατέλιπον ‡ ἐμαυτῷ † ἑπτακισχιλίους ἄνδρας οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν ‡ γόνυ τῇ Βάαλ.

* 5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ † λεῖμμα κατ' ‡ ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν.

6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ ἔτι γίνεται χάρις. εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις. ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔτι ἐστὶν ἔργον.

* 7 Τί οὖν; Ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραήλ, τούτου οὐκ ἐπέτυχεν· ἡ δὲ

ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ
‡ λοιποὶ ‡ ἐπωρώθησαν.
* 8 (Καθὼς γέγραπται· Ἔ-
δωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα
† κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ
μὴ βλέπειν, καὶ ὦτα τοῦ μὴ
ἀκούειν,) ἕως τῆς σήμερον ἡμέ-
ρας.
* 9 Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γενη-
θήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς πα-
γίδα, καὶ εἰς † θήραν, καὶ εἰς
σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδο-
μα αὐτοῖς.
* 10 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφ-
θαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν·
καὶ τὸν † νῶτον αὐτῶν διαπαν-
τὸς † σύγκαμψον.
* 11 Λέγω οὖν, μὴ ‡ ἔπται-
σαν ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο.
ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι
ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ
‡ παραζηλῶσαι αὐτούς.
12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐ-
τῶν πλοῦτος κόσμου, καὶ τὸ
ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν,
πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐ-
τῶν;
13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθ-
νεσιν, ἐφ' ὅσον μέν εἰμι ἐγὼ
ἐθνῶν ἀπόστολος· τὴν διακονίαν
μου δοξάζω·
14 Εἴ πως παραζηλώσω μου
τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ
αὐτῶν.
* 15 Εἰ γὰρ ἡ ‡ ἀποβολὴ αὐ-
τῶν, ‡ καταλλαγὴ κόσμου· τίς
ἡ † πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ
νεκρῶν;
16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία,
καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα
ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.
* 17 Εἰ δέ τινες τῶν ‡ κλά-
δων ‡ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ‡ ἀ-
γριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν
αὐτοῖς, καὶ ‡ συγκοινωνὸς τῆς
ῥίζης καὶ τῆς † πιότητος τῆς
† ἐλαίας ἐγένου,
18 Μὴ κατακαυχῶ τῶν κλά-
δων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ
σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ
ῥίζα σέ.
19 Ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσθη-
σαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεν-
τρισθῶ.
20 Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξε-
κλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει
ἕστηκας· μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλ-
λὰ φοβοῦ.
21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ
φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μή-
πως οὐδὲ σοῦ φείσηται.
* 22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ
ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς
πεσόντας, † ἀποτομίαν· ἐπὶ
δὲ σε, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμεί-
νῃς τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ
ἐκκοπήσῃ.
23 Καὶ ἐκεῖνοι δὲ, ἐὰν μὴ
ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεν-
τρισθήσονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν
ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐ-
τούς.
* 24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ
φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ
παρὰ φύσιν ‡ ἐνεκεντρίσθης εἰς
† καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον
οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεν-
τρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;
25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀ-
γνοεῖν, ἀδελφοὶ, τὸ μυστήριον
τοῦτο, (ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυ-
τοῖς φρόνιμοι) ὅτι πώρωσις ἀπὸ
μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν,
ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθ-
νῶν εἰσέλθῃ.
26 Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σω-
θήσεται, καθὼς γέγραπται·
Ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος, καὶ
ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰα-
κώβ.
27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ'
ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον,
ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν
ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς
πατέρας.
29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ
χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ
Θεοῦ.
* 30 Ὥσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς
ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν
δὲ ‡ ἠλεήθητε τῇ τούτων ‡ ἀ-
πειθείᾳ·
31 Οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἠπεί-
θησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει, ἵνα
καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.

32 Συ-

32 Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ.

* 33 Ὢ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· ὡς † ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ‡ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

* 34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἢ τίς † σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;

* 35 Ἢ τίς ‡ προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ‡ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;

36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. 36. † 15.

Κεφ. ιβ'. 12.

1 ΠΑρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν.

2 Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

* 3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ † ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἑκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ‡ ἐμέρισε μέτρον πίστεως.

4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν·

* 5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ † καθ' εἷς, ἀλλήλων μέλη.

* 6 Ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ‡ διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν † ἀναλογίαν τῆς πίστεως.

7 Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ·

* 8 Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ ‡ μεταδιδοὺς, ἐν ἁπλότητι· ὁ ‡ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν † ἱλαρότητι.

* 9 Ἡ ἀγάπη, ‡ ἀνυπόκριτος. † Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ.

* 10 Τῇ ‡ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους † φιλόστοργοι. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους † προηγούμενοι.

* 11 Τῇ ‡ σπουδῇ μὴ ‡ ὀκνηροί. Τῷ πνεύματι ‡ ζέοντες. Τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες.

12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες.

13 Ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες. Τὴν φιλοξενίαν διώκοντες.

14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε.

15 Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων,

16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.

* 17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες· ‡ Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

18 Εἰ δυνατὸν τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες.

19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.

* 20 Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ‡ ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν ‡ διψᾷ, πότιζε αὐτόν. τοῦτο γὰρ ποιῶν, † ἄνθρακας πυρὸς ‡ σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. 21. † 8.

Κεφ.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0232-3

Κεφ. ιγ΄. 13.

1 ΠΑ͂σα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑ-
περεχούσαις ὑποτασσέ-
σθω. οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ
ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι ἐξου-
σίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέ-
ναι εἰσίν.
* 2 Ὥστε ὁ ‡ ἀντιτασσόμενος
τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ ‡ δια-
ταγῇ ‡ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθε-
στηκότες, ἑαυτοῖς κρῖμα λήψον-
ται.
3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ
φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλ-
λὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ
φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀ-
γαθὸν ποίει. καὶ ἕξεις ἔπαινον
ἐξ αὐτῆς.
4 Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστί σοι
εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κα-
κὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῆ
τὴν μάχαιραν φορεῖ. Θεοῦ γὰρ
διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν
τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι.
5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι,
οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ
καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.
6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους
τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ
εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρ-
τεροῦντες.
* 7 Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς
† ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν
‡ φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ ‡ τέ-
λος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον·
τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.
8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε,
εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾷν ἀλλήλους· ὁ
γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον
πεπλήρωκε.
* 9 Τὸ γάρ· Οὐ μοιχεύσεις·
Οὐ ‡ φονεύσεις· Οὐ κλέψεις·
Οὐ ‡ ψευδομαρτυρήσεις· Οὐκ ἐ-
πιθυμήσεις· καὶ ‡ εἴτις ἑτέρα
‡ ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ
‡ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ· Ἀ-
γαπήσεις τὸν ‡ πλησίον σου ὡς
ἑαυτόν.
10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον
κακὸν οὐκ ἐργάζεται. πλήρωμα
οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.
* 11 Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν
καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ
ὕπνου ἐγερθῆναι. νῦν γὰρ † ἐγ-
γύτερον ἡμῶν ἡ ‡ σωτηρία ἢ
† ὅτε ἐπιστεύσαμεν.
12 Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ
ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν
τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐν-
δυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φω-
τός.
* 13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ‡ εὐσχη-
μόνως ‡ περιπατήσωμεν· μὴ
‡ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ ‡ κοί-
ταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι
καὶ ζήλῳ·
14 Ἀλλ᾽ ἐνδύσασθε τὸν Κύ-
ριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς
σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς
ἐπιθυμίας. 19. † 2.

Κεφ. ιδ΄. 14.

1 ΤΟ`ν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πί-
στει, προσλαμβάνεσθε, μὴ
εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν.
2 Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν
πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα
ἐσθίει.
3 Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα
μὴ ἐξουθενείτω· καὶ ὁ μὴ ἐ-
σθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω.
ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελά-
βετο.
4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλό-
τριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ κυρίῳ
στήκει ἢ πίπτει. σταθήσεται δέ·
δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι
αὐτόν.
5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ᾽
ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡ-
μέραν. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ
πληροφορείσθω.
6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν,
Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν
τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ.
ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει. εὐχα-
ριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ. καὶ ὁ μὴ
ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ
εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ.
7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ
ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνή-
σκει.
8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ
Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνή-
σκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκο-
μεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε
ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν.

9 Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ.

11 Γέγραπται γάρ· Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος· ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ.

12 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ.

13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, ἢ σκάνδαλον.

14 Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν.

15 Εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκ ἔτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Μὴ βλασφημείσθω οὖν ἡμῶν τὸ ἀγαθόν.

17 Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

18 Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.

19 Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.

20 Μὴ ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. πάντα μὲν καθαρά· ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.

21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ πίστιν ἔχεις· κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει.

23 Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως. πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν.

Κεφ. ιε΄. 15.

*1 Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ † ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.

2 Ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλά, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

4 Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.

5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

8 Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων·

9 Τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεόν· καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0234-4

ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ
λαοί.
12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέ-
γει· Ἔσαι ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ,
καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθ-
νῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.
13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος
πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς
καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς
τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλ-
πίδι, ἐν δυνάμει πνεύματος
ἁγίου.
* 14 Πέπεισμαι δὲ, ἀδελφοί
μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν,
ὅτι καὶ αὐτοὶ ‡ μεστοί ἐστε ‡ ἀγα-
θωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης
γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλή-
λους νουθετεῖν.
* 15 † Τολμηρότερον δὲ ἔγρα-
ψα ὑμῖν, ἀδελφοὶ, ἀπὸ μέ-
ρους, ὡς † ἐπαναμιμνήσκων ὑ-
μᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖ-
σάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
* 16 Εἰς τὸ εἶναί με λει-
τουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ
ἔθνη, † ἱερουργοῦντα τὸ ‡ εὐαγ-
γέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται
ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσ-
δεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύμα-
τι ἁγίῳ.
17 Ἔχω οὖν καύχησιν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν.
18 Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν
τι ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς
δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λό-
γῳ καὶ ἔργῳ,
19 Ἐν δυνάμει σημείων καὶ
τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύμα-
τος Θεοῦ· ὥστε με ἀπὸ Ἰερου-
σαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ
Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ·
20 Οὕτω δὲ φιλοτιμούμενον
εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὠ-
νομάσθη Χριστὸς, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλ-
λότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ·
21 Ἀλλὰ, καθὼς γέγραπ-
ται· Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ
αὐτοῦ, ὄψονται· καὶ οἳ οὐκ ἀ-
κηκόασι, συνήσουσι.
22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ
πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.
* 23 Νυνὶ δὲ ‡ μηκέτι τόπον
ἔχων ἐν τοῖς ‡ κλίμασι τού-
τοις, † ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ
ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν
ἐτῶν·
24 Ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν
Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑ-
μᾶς. ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμε-
νος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ'
ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ· ἐὰν
ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμ-
πλησθῶ.
25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς
Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς ἁ-
γίοις.
26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδο-
νία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ
ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς
τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.
27 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀ-
φειλέται αὐτῶν εἰσιν. εἰ γὰρ
τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοι-
νώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι
καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουρ-
γῆσαι αὐτοῖς.
28 Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας,
καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν
καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι
δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.
29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος
πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐ-
λογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χρι-
στοῦ ἐλεύσομαι.
* 30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀ-
δελφοὶ, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀ-
γάπης τοῦ πνεύματος † συνα-
γωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευ-
χαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν·
31 Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπει-
θούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ
ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερου-
σαλὴμ εὐπρόσδεκτος γένηται
τοῖς ἁγίοις·
* 32 Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς
ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ
† συναναπαύσωμαι ὑμῖν.
33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης με-
τὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν. 12. † 7.

Κεφ. ιϛ'. 16.

1 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην
τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὖ-
σαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς
ἐν Κεγχρεαῖς·

* 2 Ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε
ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ
παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν
χρήζῃ πράγματι· καὶ γὰρ αὕ-
τη † προστάτις πολλῶν ἐγενήθη,
καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ·
3 Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν
καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
4 (Οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς
μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέ-
θηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐ-
χαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ
ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν.)
5 Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν
ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαί-
νετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς
ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς
Χριστόν.
6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥ-
τις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡ-
μᾶς.
* 7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον
καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς
μου, καὶ συναιχμαλώτους μου·
οἵτινές εἰσιν ‡ ἐπίσημοι ἐν τοῖς
‡ ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ
γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.
8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν
ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ.
9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν
συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ
Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου.
10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν,
τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ· Ἀσπά-
σασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβού-
λου.
11 Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα τὸν
συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς
ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας
ἐν Κυρίῳ.
12 Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν
καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν
Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν
ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκο-
πίασεν ἐν Κυρίῳ.
13 Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν
ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.
14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον,
Φλέγοντα, Ἑρμᾶν, Πατρόβαν,
Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς
ἀδελφούς.
15 Ἀσπάσασθε Φιλόλογον
καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμ-
πᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάν-
τας ἁγίους.
16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάζονται
ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χρι-
στοῦ.
17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀ-
δελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς δι-
χοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα πα-
ρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμά-
θετε, ποιοῦντας· καὶ ἐκκλίνατε
ἀπ' αὐτῶν.
* 18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δου-
λεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοι-
λίᾳ· καὶ διὰ τῆς † χρηστολο-
γίας καὶ εὐλογίας ‡ ἐξαπατῶσι
τὰς καρδίας τῶν ‡ ἀκάκων.
* 19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ‡ ὑπακοὴ
εἰς πάντας † ἀφίκετο. Χαίρω
οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς
σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν,
ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν.
20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης
συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ
τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.
21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμό-
θεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λού-
κιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπα-
τρος οἱ συγγενεῖς μου.
22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ
Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν
ἐν Κυρίῳ.
23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ
ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας
ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔραστος
ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ
Κούαρτος ὁ ἀδελφός.
24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑ-
μῶν. Ἀμήν.
25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στη-
ρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου
καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ,
κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρό-
νοις αἰωνίοις σεσιγημένου·
26 Φανερωθέντος δὲ νῦν διά
τε γραφῶν προφητικῶν, κατ'
ἐπι-

ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ,
εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα
τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·
27 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. 8. † 3.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ
Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς δια-
κόνου τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλη-
σίας.

ΠΑΎΛΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΌΛΟΥ Ἡ

ΠΡῸΣ ΚΟΡΙΝΘΊΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛῊ ΠΡΏΤΗ.

Κεφ. ά. 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπό-
στολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ
θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ
ἀδελφός·
2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ
οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁ-
γίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλου-
μένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τό-
πῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάν-
τοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάρι-
τι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ·
5 Ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθη-
τε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ
καὶ πάσῃ γνώσει·
6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ
Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν·
7 Ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι
ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδε-
χομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς
ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
9 Πιστὸς ὁ Θεὸς, δι' οὗ ἐκλήθη-
τε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀ-
δελφοὶ, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα
τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ
μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε
δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ
νοῒ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.
11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ
ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν
Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.
12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκα-
στος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μέν εἰμι
Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ
δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ.
13 Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ
Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν,
ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβα-
πτίσθητε;
14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐ-
δένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ
Κρίσπον καὶ Γάϊον·
15 Ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς
τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα.
16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν
Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶ-
δα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα.
17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χρι-
στὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγε-
λίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου,
ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ
Χριστοῦ.
18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυ-
ροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μω-
ρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡ-
μῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι.
19 Γέγραπται γάρ· Ἀπο-
λῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ
τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθε-
τήσω.
*20 Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμ-
ματεύς; Ποῦ † συζητητὴς τοῦ
‡ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ‡ ἐμώ-
ρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ
κόσμου τούτου;

21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας·

22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν·

23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν·

24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί.

*26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοὶ, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ ‡ εὐγενεῖς·

27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά·

*28 Καὶ τὰ † ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ‡ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ.

29 Ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ.

30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·

31 Ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. 6. † 2.

Κεφ. β΄. 2.

1 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.

*4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ ‡ κήρυγμά μου οὐκ ἐν † πειθοῖς ‡ ἀνθρωπίνης ‡ σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν † ἀποδείξει πνεύματος καὶ ‡ δυνάμεως·

5 Ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων·

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν·

8 Ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν.

9 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν·

10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

*13 Ἃ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν ‡ διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος ἁγίου· πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.

*14

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0238-6

* 14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος
οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος
τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι,
καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι
‡ πνευματικῶς ἀνακρίνεται.
15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνα-
κρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ
ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.
16 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου,
ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς
δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. 8. † 2.

Κεφ. γ'. 3.

1 ΚΑὶ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, οὐκ ἠ-
δυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς
πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρ-
κικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.
2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ
οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἠδύνασθε·
ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε.
3 Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅ-
που γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις
καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκι-
κοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον
περιπατεῖτε;
4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ
μέν εἰμι Παύλου· ἕτερος δέ·
Ἐγὼ Ἀπολλώ· οὐχὶ σαρκικοί
ἐστε;
5 Τίς οὖν ἐστι Παῦλος, τίς
δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἢ διάκονοι
δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἑκάστῳ
ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν;
6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολ-
λῶς ἐπότισεν· ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔ-
ξανεν.
7 Ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί
τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ
αὐξάνων Θεός.
8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ πο-
τίζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν
ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν
ἴδιον κόπον.
* 9 Θεοῦ γάρ ἐσμεν ‡ συνερ-
γοί· Θεοῦ † γεώργιον, Θεοῦ
‡ οἰκοδομή ἐστε.
* 10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σο-
φὸς † ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέ-
θεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ·
ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποι-
κοδομεῖ.
11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς
δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμε-
νον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.
* 12 Εἰ δέ τις † ἐποικοδομεῖ
ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυ-
σὸν, ‡ ἄργυρον, λίθους τιμίους,
ξύλα, χόρτον, καλάμην·
13 Ἑκάστου τὸ ἔργον φανε-
ρὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δη-
λώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύ-
πτεται· καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον
ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.
14 Εἴ τινος τὸ ἔργον μένει
ὃ ἐπῳκοδόμησε, μισθὸν λήψεται.
15 Εἴ τινος τὸ ἔργον κατα-
καήσεται, ζημιωθήσεται· αὐ-
τὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς
διὰ πυρός.
16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ
ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;
17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ
φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός·
ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν,
οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.
18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατά-
τω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι
ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ,
μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται
σοφός.
* 19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κό-
σμου τούτου, ‡ μωρία παρὰ τῷ
Θεῷ ἐστι· γέγραπται γάρ. Ὁ
† δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν
τῇ ‡ πανουργίᾳ αὐτῶν.
20 Καὶ πάλιν· Κύριος γι-
νώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν
σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
21 Ὥστε μηδεὶς καυχάσθω
ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν
ἐστιν·
22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀ-
πολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε
κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος,
εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα·
πάντα ὑμῶν ἐστιν·
23 Ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ· Χριστὸς
δὲ, Θεοῦ. 10. † 4.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΟΥ̓́τως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄν-
θρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χρι-
στοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων
Θεοῦ.
2 Ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν
τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις
εὑρεθῇ.

3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω.

4 Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύριός ἐστιν.

5 Ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

6 Ταῦτα δὲ, ἀδελφοὶ, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ, δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου.

7 Τίς γάρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;

8 Ἤδη κεκορεσμένοι ἐστὲ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε· ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

*9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ‡ ἐσχάτους ‡ ἀπέδειξεν ὡς † ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.

10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

*11 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ † γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ † ἀστατοῦμεν·

12 Καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα·

*13 Βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς † περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων † περίψημα ἕως ἄρτι.

14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ.

15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας. ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

17 Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.

18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν τινες.

19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει.

21 Τί θέλετε; Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ, πνεύματί τε πρᾳότητος; 7. †5.

Κεφ. ε. 5.

1 Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.

2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστὲ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν, τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον,

4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σα-

Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς,
ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑ-
μῶν. οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύ-
μη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;
7 Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν πα-
λαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύ-
ραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ
γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡ-
μῶν ἐθύθη, Χριστός.
* 8 Ὥστε † ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν
ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ
κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν
‡ ἀζύμοις ‡ εἰλικρινείας καὶ ἀ-
ληθείας.
9 Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστο-
λῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι πόρ-
νοις.
10 Καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρ-
νοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ τοῖς
πλεονέκταις, ἢ ἅρπαξιν, ἢ εἰ-
δωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε
ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν.
11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ
συναναμίγνυσθαι, ἐάν τις ἀ-
δελφὸς ὀνομαζόμενος, ἢ πόρ-
νος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλο-
λάτρης, ἢ λοίδορος, ἢ μέθυσος,
ἢ ἅρπαξ· τῷ τοιούτῳ μηδὲ συν-
εσθίειν.
12 Τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω
κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς
κρίνετε;
* 13 Τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρί-
νει. Καὶ ‡ ἐξαρεῖτε τὸν πονη-
ρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. 4. † 1.

Κεφ. ϛ'. 6.

1 ΤΟλμᾷ τις ὑμῶν, πρᾶγμα
ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρί-
νεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ
οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων;
* 2 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι
τὸν κόσμον κρινοῦσι; Καὶ εἰ ἐν
ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, † ἀνά-
ξιοί ἐστε ‡ κριτηρίων ἐλαχίστων;
3 Οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους
κρινοῦμεν; μήτι γε βιωτικά;
4 Βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια
ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημέ-
νους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους
καθίζετε.
5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.
οὕτως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς
οὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται διακρῖ-
ναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐ-
τοῦ;
6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀ-
δελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ
ἀπίστων;
* 7 Ἤδη μὲν οὖν ‡ ὅλως ‡ ἥτ-
τημα ἐν ὑμῖν ἐστιν, ὅτι κρίμα-
τα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. διατί
οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; ‡ δια-
τί οὐχὶ μᾶλλον ‡ ἀποστερεῖσθε;
8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ
ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀδελ-
φούς.
9 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι
βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομή-
σουσι; Μὴ πλανᾶσθε· Οὔτε
πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔ-
τε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ, οὔ-
τε ἀρσενοκοῖται,
* 10 Οὔτε κλέπται, οὔτε
‡ πλεονέκται, οὔτε ‡ μέθυσοι, οὐ
‡ λοίδοροι, ‡ οὐχ ‡ ἅρπαγες,
βασιλείαν Θεοῦ οὐ ‡ κληρονο-
μήσουσι.
* 11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε·
‡ ἀλλὰ ‡ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ
ἡγιάσθητε, ἀλλ' ἐδικαιώθητε
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.
12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ'
οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι
ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσια-
σθήσομαι ὑπό τινος.
13 Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ,
καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ
δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα
καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ
πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ
Κύριος τῷ σώματι.
* 14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύ-
ριον ἤγειρε, καὶ ὑμᾶς ‡ ἐξεγερεῖ
διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
15 Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώ-
ματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐστιν;
Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χρι-
στοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ
γένοιτο.
16 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολ-
λώμενος τῇ πόρνῃ, ἓν σῶμά
ἐστιν; Ἔσονται γὰρ, φησὶν

οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἓν πνεῦμά ἐστι.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.

19 Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν, ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν;

20 Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ. 15. † 1.

Κεφ. ζʹ. 7.

1 ΠΕρὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι.

2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω.

3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.

4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή.

* 5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μή τι ἂν ἐκ † συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα ‡ σχολάζητε τῇ ‡ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

* 6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ † συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν.

7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστιν ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ.

9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν. κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι.

11 Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· Εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν·

13 Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν.

14 Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί. ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι· νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν.

15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός.

16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; Ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

17 Εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεὸς, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.

* 18 Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ † ἐπισπάσθω. Ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ περιτεμνέσθω.

19 Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.

20 Ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.

21 Δοῦλος ἐκλήθης; Μή σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι.

*22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, †ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλός ἐστι Χριστοῦ.

23 Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.

24 Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοὶ, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.

26 Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.

*27 Δέδεσαι γυναικί; μὴ ζήτει †λύσιν. Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτε· θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι. ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.

*29 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοὶ, ὅτι ὁ καιρὸς ‡συνεσταλμένος τὸ λοιπόν ἐστιν· ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι·

30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·

31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

*32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ‡ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ‡ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ·

33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί.

34 Μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος· ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί.

*35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ ἵνα †βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ †εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ †ἀπερισπάστως.

*36 Εἰ δέ τις ‡ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν ‡παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ᾖ †ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι· ὃ θέλει ποιείτω, οὐχ ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν.

37 Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ.

*38 Ὥστε καὶ ὁ ‡ἐκγαμίζων, καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων, †κρεῖσσον ποιεῖ.

39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι· μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν. 18. †10.

Κεφ. η΄. 8.

1 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γνῶναι.

3 Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ᾽ αὐτοῦ.

4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι πολλοί·)

6 Ἀλλ᾽ ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, δι᾽ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι᾽ αὐτοῦ.

7 Ἀλλ᾽ οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις.

σις. τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι, ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται.

8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.

9 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν.

* 10 Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν † εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν;

11 Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν·

12 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε.

* 13 ‡ Διόπερ εἰ ‡ βρῶμα ‡ σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ ‡ φάγω ‡ κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. 6. † 1.

Κεφ. θ'. 9.

1 ΟΥ'κ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ;

2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστί·

4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;

5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς;

6 Ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι;

7 Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;

8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

* 10 Ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ‡ ἀροτριῶν ἀροτριᾷν· καὶ ὁ ‡ ἀλοῶν, τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν, ἐπ' ἐλπίδι.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

* 12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα ‡ στέγομεν, ἵνα μὴ † ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

* 13 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ‡ ἱερὰ ‡ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; Οἱ τῷ ‡ θυσιαστηρίῳ † προσεδρεύοντες, τῷ θυσιαστηρίῳ † συμμερίζονται;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται. οὐαὶ δέ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι.

* 17 Εἰ γὰρ ‡ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ † ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0244-9

* 18 Τίς οὖν μοί ἐϛιν ὁ μισθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμενος † ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριϛοῦ, εἰς τὸ μὴ ‡ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω·

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριϛῷ) ἵνα κερδήσω ἀνόμους.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

23 Τοῦτο δέ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.

24 Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν ϛαδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ‡ ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν ϛέφανον λάβωσιν· ἡμεῖς δέ, ἄφθαρτον.

* 26 Ἐγὼ ‡ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ † ἀδήλως· οὕτω † πυκτεύω, ὡς οὐκ ‡ ἀέρα δέρων.

* 27 Ἀλλ' ‡ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ † δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι. 20. † 8.

Κεφ. ί. 10.

1 ΟΥ' θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον·

2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ·

3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον·

4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριϛός.

* 5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός. † κατεϛρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ‡ ἐρήμῳ.

* 6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς † ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

* 7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθώς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ‡ ἀνέϛησαν † παίζειν.

8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

* 9 Μηδὲ ‡ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριϛόν, καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο.

* 10 Μηδὲ ‡ γογγύζετε, καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ † ὀλοθρευτοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν.

12 Ὥϛε ὁ δοκῶν ἑϛάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιϛὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας.

15 Ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὅ φημι.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριϛοῦ ἐϛι; Τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0245-5

κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χρι-
στοῦ ἐστιν;

17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα
οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάν-
τες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχο-
μεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κα-
τὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες
τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τοῦ θυσια-
στηρίου εἰσί;

19 Τί οὖν φημι; ὅτι εἴδω-
λον, τί ἐστιν; ἢ ὅτι εἰδωλόθυ-
τον, τί ἐστιν;

20 Ἀλλ' ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθ-
νη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ
Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινω-
νοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυ-
ρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμο-
νίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυ-
ρίου μετέχειν, καὶ τραπέζης
δαιμονίων.

22 Ἢ παραζηλοῦμεν τὸν Κύ-
ριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ
ἐσμεν;

23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ'
οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι
ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδο-
μεῖ.

24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεί-
τω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκα-
στος.

*25 Πᾶν τὸ ἐν † μακέλλῳ
πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀ-
νακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.

26 Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν
ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύε-
σθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον
ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνον-
τες διὰ τὴν συνείδησιν.

*28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ·
Τοῦτο ‡ εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ
ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν ‡ μηνύ-
σαντα, καὶ τὴν συνείδησιν·
τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ
‡ πλήρωμα αὐτῆς.

29 Συνείδησιν δὲ λέγω, οὐ-
χὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ
ἑτέρου. ἱνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία
μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνει-
δήσεως;

30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέ-
χω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ
ἐγὼ εὐχαριστῶ;

31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε
πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάν-
τα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.

32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ
Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ
ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ·

33 Καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶ-
σιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυ-
τοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν
πολλῶν, ἵνα σωθῶσι. 12. † 5.

Κεφ. ιά. 11.

1 ΜΙμηταί μου γίνεσθε, κα-
θὼς κἀγὼ Χριστοῦ.

2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελ-
φοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε,
καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς
παραδόσεις κατέχετε.

3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι
παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χρι-
στός ἐστι. κεφαλὴ δὲ γυναικός, ὁ
ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ
Θεός.

4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος
ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς
ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφα-
λὴν αὐτοῦ.

*5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευ-
χομένη ἢ προφητεύουσα ‡ ἀκα-
τακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, κα-
ταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυ-
τῆς· ἓν γάρ ἐστι καὶ τὸ αὐτὸ τῇ
ἐξυρημένῃ.

*6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτε-
ται γυνή, καὶ κειράσθω. εἰ δὲ
‡ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι
ἢ ‡ ξυρᾶσθαι, ‡ κατακαλυπτέ-
σθω.

7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει
κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφα-
λήν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑ-
πάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός
ἐστιν.

8 Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυ-
ναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός.

9 Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ
διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ
διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ
ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς, διὰ τοὺς ἀγγέλους.

11 Πλὴν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0246-0

11 Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς, ἐν Κυρίῳ,

12 Ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε, πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι;

14 Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι·

*15 Γυνὴ δὲ ἐὰν ‡ κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστιν, ὅτι ἡ † κόμη ἀντὶ ‡ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ;

*16 Εἰ δέ τις δοκεῖ ‡ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς ‡ τοιαύτην ‡ συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν· καὶ μέρος τι πιστεύω.

19 Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

20 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἔστι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν.

21 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; Ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἴπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς; Ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον·

24 Καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

26 Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

*27 Ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ‡ ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου.

28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω.

29 Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα.

32 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.

34 Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι. 11. † 2.

Κεφ. ιβ'. 12.

1 ΠΕρὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοὶ, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

2 Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν, καὶ οὐ-

δεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰη-
σοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
*4 ‡ Διαιρέσεις δὲ ‡ χαρι-
σμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦ-
μα·
5 Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν
εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς ὁ αὐτὸς Κύριος·
6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημά-
των εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτός ἐςι Θεὸς,
ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.
7 Ἑκάςῳ δὲ δίδοται ἡ φανέ-
ρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ
συμφέρον.
8 Ὧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύ-
ματος δίδοται λόγος σοφίας,
ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ
τὸ αὐτὸ πνεῦμα·
9 Ἑτέρῳ δὲ πίςις, ἐν τῷ αὐ-
τῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρί-
σματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ
πνεύματι·
*10 Ἄλλῳ δὲ ‡ ἐνεργήματα
δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία,
ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων,
ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ
δὲ ‡ ἑρμηνεία γλωσσῶν.
*11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνερ-
γεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα,
‡ διαιροῦν † ἰδίᾳ ἑκάςῳ καθὼς
βούλεται.
12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἕν
ἐςι, καὶ μέλη ἔχει πολλὰ,
πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώμα-
τος τοῦ ἑνὸς, πολλὰ ὄντα, ἕν
ἐςι σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριςός.
13 Καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ πνεύματι
ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβα-
πτίσθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴ-
τε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴ-
τε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἓν
πνεῦμα ἐποτίσθημεν.
14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ
ἔςιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά.
15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· Ὅτι
οὐκ εἰμὶ χεὶρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ
ἔςιν ἐκ τοῦ σώματος;
16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· Ὅτι
οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμὸς, οὐκ εἰμὶ ἐκ
τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο
οὐκ ἔςιν ἐκ τοῦ σώματος;
*17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλ-
μὸς, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ ὅλον ἀκοὴ,
ποῦ ἡ † ὄσφρησις;

18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ
μέλη, ἓν ἕκαςον αὐτῶν ἐν τῷ
σώματι, καθὼς ἠθέλησεν.
19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέ-
λος, ποῦ τὸ σῶμα;
20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη,
ἓν δὲ σῶμα.
21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμὸς
εἰπεῖν τῇ χειρί· Χρείαν σου οὐκ
ἔχω. ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς
ποσί· Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω.
22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον,
τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώμα-
τος ἀσθενέςερα ὑπάρχειν, ἀ-
ναγκαῖά ἐςι.
*23 Καὶ ἃ δοκοῦμεν ‡ ἀτιμό-
τερα εἶναι τοῦ σώματος, τού-
τοις τιμὴν περισσοτέραν περι-
τίθεμεν· καὶ τὰ † ἀσχήμονα
ἡμῶν † εὐσχημοσύνην ‡ περισ-
σοτέραν ἔχει.
24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν,
οὐ χρείαν ἔχει· ἀλλ' ὁ Θεὸς
συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑςε-
ροῦντι περισσοτέραν δοὺς τι-
μήν.
25 Ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ
σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ
ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη.
26 Καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέ-
λος, συμπάσχει πάντα τὰ μέ-
λη· εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος,
συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.
27 Ὑμεῖς δέ ἐςε σῶμα Χρι-
ςοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.
*28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποςό-
λους, ‡ δεύτερον προφήτας, τρί-
τον διδασκάλους, ἔπειτα δυνά-
μεις, εἶτα χαρίσματα ‡ ἰαμά-
των, † ἀντιλήψεις, † κυβερ-
νήσεις, γένη γλωσσῶν.
29 Μὴ πάντες, ἀπόςολοι;
μὴ πάντες, προφῆται; μὴ πάν-
τες, διδάσκαλοι; μὴ πάντες,
δυνάμεις;
30 Μὴ πάντες χαρίσματα
ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες
γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες
διερμηνεύουσι;
31 Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα
τὰ κρείττονα. καὶ ἔτι καθ' ὑπερ-
βολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. 15. † 6.

Κεφ.

Κεφ. ιγ'. 13.

* 1 ΕΑ'ν ταῖς γλώσσαις τῶν
ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν
ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
γέγονα ‡ χαλκὸς ἠχῶν, ἢ
† κύμβαλον ‡ ἀλαλάζον.
* 2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν,
καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ
πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω
πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη ‡ με-
θιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
οὐδέν εἰμι.
3 Καὶ ἐὰν ψωμίζω πάντα τὰ
ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν πά-
ραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθή-
σωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
οὐδὲν ὠφελοῦμαι.
* 4 Ἡ ἀγάπη ‡ μακροθυμεῖ,
† χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζη-
λοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ † περπερεύε-
ται, οὐ φυσιοῦται,
5 Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ
τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ
λογίζεται τὸ κακόν,
6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ,
συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·
7 Πάντα στέγει, πάντα πι-
στεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα
ὑπομένει.
8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπί-
πτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι κα-
ταργηθήσονται, εἴτε γλῶσσαι
παύσονται, εἴτε γνῶσις καταρ-
γηθήσεται.
9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκο-
μεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύο-
μεν·
10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον,
τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθή-
σεται.
11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νή-
πιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρό-
νουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην·
ὅτε δὲ γέγονα ἀνήρ, κατήργη-
κα τὰ τοῦ νηπίου.
* 12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι'
‡ ἐσόπτρον ἐν αἰνίγματι, τό-
τε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον·
ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε
δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπε-
γνώσθην.
13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλ-
πίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα·
μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.
9. † 4.

Κεφ. ιδ'. 14.

1 ΔΙώκετε τὴν ἀγάπην, ζη-
λοῦτε δὲ τὰ πνευματικά·
μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.
2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ, οὐκ
ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.
οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι
δὲ λαλεῖ μυστήρια.
* 3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀν-
θρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ
‡ παράκλησιν καὶ † παραμυ-
θίαν.
4 Ὁ λαλῶν γλώσσῃ, ἑαυτὸν
οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων,
ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.
5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λα-
λεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα
προφητεύητε. μείζων γὰρ ὁ προ-
φητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις,
ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ
ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.
6 Νυνὶ δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλ-
θω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν,
τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑ-
μῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει,
ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ,
ἢ ἐν διδαχῇ;
* 7 ‡ Ὅμως τὰ † ἄψυχα φω-
νὴν διδόντα, ‡ εἴτε † αὐλός,
εἴτε ‡ κιθάρα, ἐὰν ‡ διαστολὴν
τοῖς ‡ φθόγγοις μὴ δῷ, πῶς
‡ γνωσθήσεται τὸ ‡ αὐλούμενον
ἢ τὸ ‡ κιθαριζόμενον;
* 8 Καὶ γὰρ ἐὰν ‡ ἄδηλον φω-
νὴν ‡ σάλπιγξ δῷ, τίς ‡ πα-
ρασκευάσεται εἰς ‡ πόλεμον;
* 9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς
γλώσσης ἐὰν μὴ † εὔσημον λό-
γον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ
λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς
ἀέρα λαλοῦντες.
10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη
φωνῶν ἐστιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν
αὐτῶν ἄφωνον.
11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύ-
ναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ
λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ λα-
λῶν, ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.
12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζη-
λωταί ἐστε πνευμάτων, πρὸς
τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας

ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.

13 Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσσῃ, προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ.

14 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται· ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι.

15 Τί οὖν ἐστι; Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ.

16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε.

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν.

19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ.

*20 Ἀδελφοὶ, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ † νηπιάζετε, ταῖς δὲ † φρεσὶ ‡ τέλειοι γίνεσθε.

*21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· Ὅτι ἐν † ἑτερογλώσσοις, καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις, λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονταί μου, λέγει Κύριος.

22 Ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;

24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων·

25 Καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται· καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι.

26 Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω.

27 Εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος· καὶ εἷς διερμηνευέτω.

*28 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ † διερμηνευτὴς, ‡ σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ.

29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν.

30 Ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω.

31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται.

32 Καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται.

33 Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεὸς, ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.

36 Ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν;

37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικὸς, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί.

38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοείτω.

39 Ὥστε, ἀδελφοὶ, ζηλοῦτε

τὸ

τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε.

40 Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω. 23.† 8.

Κεφ. ιέ. 15.

1 ΓΝωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε·

2 Δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε.

3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα.

6 Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν.

*8 ‡ Ἔσχατον δὲ πάντων, ‡ ὡσπερεὶ τῷ † ἐκτρώματι, ‡ ὤφθη ‡ κἀμοί.

9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.

11 Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν· ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται·

17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν·

18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

20 Νυνὶ δὲ, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν·

*22 Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ÷ ζωοποιηθήσονται.

*23 Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ † τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι

ξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

* 31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, † νὴ τὴν ‡ ὑμετέραν ‡ καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

* 32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον † ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

* 33 Μὴ πλανᾶσθε· ‡ Φθείρουσιν † ἤθη χρῆσθ' † ὁμιλίαι κακαί.

* 34 † Ἐκνήψατε ‡ δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ‡ ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι. πρὸς ‡ ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

35 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται;

36 Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἤ τινος τῶν λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.

* 39 Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ † πτηνῶν.

40 Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.

* 42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ‡ ἀφθαρσίᾳ·

43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχικὸν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.

46 Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικὸν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.

* 48 Οἷος ὁ χοϊκὸς, ‡ τοιοῦτοι καὶ οἱ ‡ χοϊκοί. καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι:

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοὶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

51 Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν λέγω· Πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα·

* 52 Ἐν † ἀτόμῳ, ἐν † ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι, ‡ (σαλπίσει γάρ) καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.

53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.

54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατε-

πόθη

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0252-3

πόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος.
55 Ποῦ σου, θάνατε, τὸ
κέντρον; Ποῦ σου, ᾅδη, τὸ
νῖκος;
56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανά-
του, ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις
τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος.
57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ δι-
δόντι ἡμῖν τὸ νῖκος, διὰ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
* 58 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀ-
γαπητοὶ, ‡ ἑδραῖοι γίνεσθε,
† ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες
ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου ‡ πάν-
τοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑ-
μῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.
28. † 11.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

* 1 ΠΕρὶ δὲ τῆς ‡ λογίας τῆς
εἰς τοὺς ἁγίους ὥσπερ
διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιή-
σατε.
2 Κατὰ μίαν σαββάτων ἕ-
καστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέ-
τω, θησαυρίζων ὅ, τι ἂν εὐο-
δῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε
λογίαι γίνωνται.
3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι,
οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστο-
λῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγ-
κεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερου-
σαλήμ.
4 Ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον τοῦ κἀ-
μὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πο-
ρεύσονται.
5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς
ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· (Μα-
κεδονίαν γὰρ διέρχομαι.)
* 6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ † τυχὸν
‡ παραμενῶ, ἢ καὶ παραχει-
μάσω, ἵνα ὑμεῖς με ‡ προπέμ-
ψητε ‡ οὗ ἐὰν πορεύωμαι.
* 7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι
ἐν † παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ
χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑ-
μᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ.
8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως
τῆς πεντηκοστῆς.
9 Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε με-
γάλη καὶ ἐνεργὴς, καὶ ἀντι-
κείμενοι πολλοί.
10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος,
βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται
πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυ-
ρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ.
11 Μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθε-
νήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν
ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρός με·
ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν
ἀδελφῶν.
12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀ-
δελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα
αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς με-
τὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως
οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλ-
θῃ· ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαι-
ρήσῃ.
* 13 Γρηγορεῖτε, ‡ στήκετε ἐν
τῇ πίστει, † ἀνδρίζεσθε, κρα-
ταιοῦσθε·
14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ
γινέσθω.
15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀ-
δελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στε-
φανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς
Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν
τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·
16 Ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσ-
σησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παν-
τὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπι-
ῶντι.
17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρου-
σίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου
καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑ-
μῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρω-
σαν·
18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν
πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. ἐπιγι-
νώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.
19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκ-
κλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ
Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν
τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλη-
σίᾳ.
20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀ-
δελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χει-
ρὶ Παύλου.
* 22 Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύ-
ριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἤτω ‡ ἀ-
νάθεμα, † μαρὰν ἀθά.
23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0253-9

24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν. 10.†4.

Πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στεφανᾶ, καὶ Φουρτουνάτου, καὶ Ἀχαϊκοῦ, καὶ Τιμοθέου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ Ἡ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. ά. 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως·

4 Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν.

6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν·

7 Εἰδότες ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῇν.

* 9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ † ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς·

10 Ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐῤῥύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται·

* 11 † Συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε, ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε. ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε.

14 Καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε·

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

* 17 Τοῦτο οὖν ‡ βουλευόμενος,

νος, ‡ μήτι ‡ ἄρα τῇ † ἐλα-
φρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλεύο-
μαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι,
ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ, καὶ
τὸ οὒ οὔ.
18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ὁ
λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ
ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ.
19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰη-
σοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν
κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ, καὶ Σιλου-
ανοῦ καὶ Τιμοθέου οὐκ ἐγένετο
ναὶ καὶ οὒ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ
γέγονεν,
20 (Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι
Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ, καὶ ἐν
αὐτῷ τὸ ἀμὴν) τῷ Θεῷ πρὸς
δόξαν δι' ἡμῶν.
21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν
ὑμῖν εἰς Χριστὸν, καὶ χρίσας
ἡμᾶς, Θεός·
22 Ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡ-
μᾶς, καὶ δοὺς τὸν ἀῤῥαβῶνα
τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν.
23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν
ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυ-
χὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν, οὐ-
κέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον.
24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν
τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσ-
μεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν. τῇ γὰρ
πίστει ἑστήκατε. 6. † 3.

Κεφ. β'. 2.

1 Ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο,
τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύ-
πῃ πρὸς ὑμᾶς.
2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς,
καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ
μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;
3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐ-
τὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω
ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν· πεποι-
θὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ
ἐμὴ χαρὰ, πάντων ὑμῶν ἐστιν.
4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως
καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα
ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ
ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγά-
πην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσο-
τέρως εἰς ὑμᾶς.
5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ
ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέ-
ρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, πάντας
ὑμᾶς.
* 6 Ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ
† ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν
πλειόνων·
* 7 Ὥστε † τοὐναντίον μᾶλ-
λον ὑμᾶς ‡ χαρίσασθαι, καὶ πα-
ρακαλέσαι, μήπως τῇ περισ-
σοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοι-
οῦτος.
8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυ-
ρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.
9 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα,
ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ
εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε.
10 Ὧ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ
ἐγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχά-
ρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι, δι' ὑ-
μᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, ἵνα
μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ
Σατανᾶ·
11 Οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοή-
ματα ἀγνοοῦμεν.
12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωά-
δα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμέ-
νης ἐν Κυρίῳ, οὐκ ἔσχηκα ἄ-
νεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ
μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελ-
φόν μου·
13 Ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐ-
τοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.
14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάν-
τοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ
Χριστῷ, καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώ-
σεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν
ἐν παντὶ τόπῳ·
15 Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν
τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ
ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·
16 Οἷς μὲν, ὀσμὴ θανάτου
εἰς θάνατον· οἷς δὲ, ὀσμὴ ζωῆς
εἰς ζωήν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς
ἱκανός;
* 17 Οὐ γάρ ἐσμεν, ὡς οἱ
πολλοὶ, † καπηλεύοντες τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ
εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ,
κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ
λαλοῦμεν. 4. † 3.

Κεφ. γ'. 3.

* 1 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς
συνιστάνειν; εἰ μὴ ‡ χρή-
ζομεν,

ζομεν, ὥς τινες, † συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν;

2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ἡμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων·

* 3 Φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ‡ ἐγγεγραμμένη οὐ ‡ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν ‡ πλαξὶ λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας † σαρκίναις.

4 Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

* 5 Οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι, ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ † ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ·

* 6 Ὃς καὶ ‡ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

* 7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, † ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην·

8 Πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;

9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως, δόξα, πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

10 Καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον, ἐν τούτῳ τῷ μέρει, ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης.

11 Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης· πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ.

12 Ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παῤῥησίᾳ χρώμεθα·

13 Καὶ οὐ καθάπερ Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου.

14 Ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅ, τι ἐν Χριστῷ καταργεῖται.

15 Ἀλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.

* 16 ‡ Ἡνίκα δ' ἂν ‡ ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, ‡ περιαιρεῖται τὸ ‡ κάλυμμα.

17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία.

* 18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ‡ ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου † κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν ‡ εἰκόνα ‡ μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματος. 17. † 5.

Κεφ. δ'. 4.

1 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν·

* 2 Ἀλλ' † ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς ‡ αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ † δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ ‡ φανερώσει τῆς ἀληθείας ‡ συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον·

* 4 Ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ‡ ἐτύφλωσε τὰ ‡ νοήματα τῶν ‡ ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ † αὐγάσαι αὐτοῖς τὴν ‡ φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ, δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.

6 Ὅτι

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0256-6

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ
σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμ-
ψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.
7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν
τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν,
ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως
ᾖ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν·
* 8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι,
ἀλλ' οὐ ‡ στενοχωρούμενοι· ‡ ἀ-
πορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ‡ ἐξαπο-
ρούμενοι·
9 Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγ-
καταλειπόμενοι· καταβαλλό-
μενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·
10 Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι πε-
ριφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φα-
νερωθῇ.
11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶν-
τες, εἰς θάνατον παραδιδόμεθα
διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ
τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνη-
τῇ σαρκὶ ἡμῶν.
12 Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν
ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν
ὑμῖν.
13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦ-
μα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γε-
γραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐ-
λάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν,
διὸ καὶ λαλοῦμεν.
14 Εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν
Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ
Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει
σὺν ὑμῖν.
15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα
ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τῶν
πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισ-
σεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
16 Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλ'
εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος
διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν
ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ.
* 17 Τὸ γὰρ † παραυτίκα
‡ ἐλαφρὸν τῆς ‡ θλίψεως ἡμῶν,
καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν,
αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζε-
ται ἡμῖν.
18 Μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ
βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλε-
πόμενα. Τὰ γὰρ βλεπόμενα,
πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπό-
μενα, αἰώνια. 16. † 4.

Κεφ. ε'. 5.

1 Οἴδαμεν γὰρ, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπί-
γειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκή-
νους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ
Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειρο-
ποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς.
* 2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενά-
ζομεν, τὸ ‡ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ
ἐξ οὐρανοῦ ‡ ἐπενδύσασθαι ἐπι-
ποθοῦντες.
3 Εἴγε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ
γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα.
* 4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ
‡ σκήνει ‡ στενάζομεν βαρούμε-
νοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύ-
σασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι,
ἵνα καταποθῇ τὸ ‡ θνητὸν ὑπὸ
τῆς ζωῆς.
5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡ-
μᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, Θεὸς, ὁ
καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀῤῥαβῶνα
τοῦ πνεύματος.
6 Θαῤῥοῦντες οὖν πάντοτε,
καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν
τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ
τοῦ Κυρίου·
7 (Διὰ πίστεως γὰρ περιπα-
τοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους.)
8 Θαῤῥοῦμεν δὲ, καὶ εὐδο-
κοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ
τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι
πρὸς τὸν Κύριον.
* 9 ‡ Διὸ καὶ ‡ φιλοτιμούμε-
θα, εἴτε ‡ ἐνδημοῦντες, εἴτε
‡ ἐκδημοῦντες, ‡ εὐάρεστοι αὐ-
τῷ εἶναι.
10 Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς
φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κο-
μίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώ-
ματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε
ἀγαθὸν, εἴτε κακόν.
11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ
Κυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν,
Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω
δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑ-
μῶν πεφανερῶσθαι.
12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς
συνι-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0257-1

συνιςάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορ-
μὴν διδόντες ὑμῖν καυχήμα-
τος ὑπὲρ ἡμῶν. ἵνα ἔχητε πρὸς
τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους,
καὶ οὐ καρδίᾳ.
13 Εἴ τε γὰρ ἐξέςημεν, Θεῷ·
εἴ τε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν.
14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριςοῦ
συνέχει ἡμᾶς·
15 Κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ
εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄ-
ρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑ-
πὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ
ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν,
ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθα-
νόντι καὶ ἐγερθέντι.
16 Ὥςε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν
οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ
δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα
Χριςὸν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι γι-
νώσκομεν.
17 Ὥςε εἴ τις ἐν Χριςῷ,
καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα πα-
ρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ
πάντα.
18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ
τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυ-
τῷ διὰ Ἰησοῦ Χριςοῦ, καὶ δόν-
τος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς κα-
ταλλαγῆς·
19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριςῷ
κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ,
μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ πα-
ραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμε-
νος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς κα-
ταλλαγῆς.
20 Ὑπὲρ Χριςοῦ οὖν πρεσ-
βεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακα-
λοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ
Χριςοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ.
21 Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁ-
μαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν
ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώμε-
θα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.
10. † 9.

Κεφ. ς'. 6.

1 ΣΥνεργοῦντες δὲ καὶ πα-
ρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι
ὑμᾶς.
* 2 Λέγει γάρ· Καιρῷ ‡ δεκ-
τῷ ‡ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ
σωτηρίας ‡ ἐβοήθησά σοι. ἰδοὺ
νῦν καιρὸς ‡ εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ
νῦν ἡμέρα σωτηρίας.
* 3 † Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ
διδόντες † προσκοπὴν, ἵνα μὴ
μωμηθῇ ἡ διακονία.
4 Ἀλλ' ἐν παντὶ συνιςῶντες
ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι· ἐν
ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν,
ἐν ἀνάγκαις, ἐν ςενοχωρίαις.
5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλα-
καῖς, ἐν ἀκαταςασίαις, ἐν κό-
ποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νη-
ςείαις·
* 6 Ἐν ‡ ἁγνότητι, ἐν γνώ-
σει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρη-
ςότητι, ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἐν
ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ·
7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυ-
νάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων
τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ
ἀριςερῶν·
* 8 Διὰ δόξης καὶ ‡ ἀτιμίας,
διὰ † δυσφημίας καὶ † εὐφη-
μίας· ὡς πλάνοι, καὶ ‡ ἀλη-
θεῖς·
9 Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπι-
γινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκον-
τες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παι-
δευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμε-
νοι·
10 Ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ
χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολ-
λοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μη-
δὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέ-
χοντες.
11 Τὸ ςόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς
ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡ-
μῶν πεπλάτυνται.
12 Οὐ ςενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν·
ςενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγ-
χνοις ὑμῶν.
13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν
ὡς τέκνοις λέγω· Πλατύνθητε
καὶ ὑμεῖς.
* 14 Μὴ γίνεσθε † ἑτεροζυ-
γοῦντες ἀπίςοις. Τίς γὰρ † με-
τοχὴ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ;
τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;
* 15 Τίς δὲ † συμφώνησις Χρι-
ςῷ πρὸς Βελίαλ; Ἢ τίς ‡ μερὶς
πιςῷ μετὰ ἀπίςου;
* 16 Τίς δὲ † συγκατάθεσις
ναῷ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς
γὰρ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0258-7

γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐςὲ ζῶντος· κα-
θὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ‡ ἐνοι-
κήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ † ἐμπερι-
πατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν
Θεὸς, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι
λαός.
* 17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου
αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει
Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπ-
τεσθε· κἀγὼ † εἰσδέξομαι ὑ-
μᾶς·
18 Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πα-
τέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς
υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ. 19 † 11.

Κεφ. ζ'. 7.

* 1 ΤΑύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐ-
παγγελίας, ἀγαπητοὶ,
καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παν-
τὸς † μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ
πνεύματος, ‡ ἐπιτελοῦντες ‡ ἁ-
γιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.
2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα
ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείρα-
μεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.
* 3 Οὐ πρὸς ‡ κατάκρισιν λέ-
γω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν ἐςε εἰς τὸ ‡ συν-
αποθανεῖν καὶ ‡ συζῆν.
4 Πολλή μοι παῤῥησία πρὸς
ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑ-
πὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ πα-
ρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ
χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡ-
μῶν.
5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν
εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔ-
σχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν,
ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔ-
ξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.
6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς
ταπεινοὺς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς
ὁ Θεὸς, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τί-
του.
7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρου-
σίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ
παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ'
ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν
ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν
ὀδυρμὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ
ἐμοῦ· ὥςε με μᾶλλον χαρῆ-
ναι.
8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς
ἐν τῇ ἐπιςολῇ, οὐ μεταμέλο-
μαι, εἰ καὶ μετεμελόμην. βλέ-
πω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιςολὴ ἐκείνη,
εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑ-
μᾶς·
9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυ-
πήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε
εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ
κατὰ Θεὸν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζη-
μιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.
* 10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη
μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ‡ ἀμε-
ταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ
τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κα-
τεργάζεται.
* 11 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ
κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πό-
σην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν;
ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ † ἀγα-
νάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ
‡ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ'
ἐκδίκησιν; Ἐν παντὶ συνεςή-
σατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι ἐν
τῷ πράγματι.
12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν,
οὐχ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος,
οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος·
ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι
τὴν σπουδὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ
ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ.
13 Διὰ τοῦτο παρακεκλήμε-
θα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν·
περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχά-
ρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι
ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
ἀπὸ πάντων ὑμῶν·
14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑ-
μῶν κεκαύχημαι, οὐ κατῃ-
σχύνθην· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀ-
ληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕ-
τω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ
Τίτου, ἀλήθεια ἐγενήθη·
15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐ-
τοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐςιν,
ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων
ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς μετὰ φό-
βου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐ-
τόν.
16 Χαίρω οὖν ὅτι ἐν παντὶ
θαῤῥῶ ἐν ὑμῖν. 9. † 2.

Κεφ.

Κεφ. η΄. 8.

1 ΓΝωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας·

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν·

3 Ὅτι κατὰ δύναμιν (μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι·

4 Μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, δέξασθαι ἡμᾶς.

5 Καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν, διὰ θελήματος Θεοῦ·

6 Εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.

8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων.

* 9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς † ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου ‡ πτωχείᾳ πλουτήσητε.

* 10 Καὶ ‡ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν ‡ προενήρξασθε ἀπὸ ‡ πέρυσι.

11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.

12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχῃ τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.

* 13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ‡ ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ' ἐξ ‡ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν ‡ περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα·

14 Ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης·

* 15 Καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ‡ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ † ἠλαττόνησε.

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου,

* 17 Ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· ‡ σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, ‡ αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.

18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

* 19 (Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ‡ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ‡ συνέκδημος ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ ‡ προθυμίαν ὑμῶν·)

‡ 20 ‡ Στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς ‡ μωμήσηται ἐν τῇ † ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν·

21 Προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

* 22 ‡ Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ‡ ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, ‡ πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς·

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ.

24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυ-

χήσεως

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0260-8

χήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς
ἐνδείξασθε, καὶ εἰς πρόσωπον
τῶν ἐκκλησιῶν. 21. † 3.

Κεφ. θ'. 9.

1 ΠΕρὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας
τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισ-
σόν μοι ἐςὶ τὸ γράφειν ὑμῖν.
2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν
ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι
Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα πα-
ρεσκεύαςαι ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ
ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς
πλείονας.
3 Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελ-
φοὺς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέ-
ρει τούτῳ· ἵνα (καθὼς ἔλεγον)
παρεσκευασμένοι ἦτε·
* 4 ‡ Μή πως ἐὰν ἔλθωσι σὺν
ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὕρωσιν
ὑμᾶς † ἀπαρασκευάςους, κα-
ταισχυνθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ
λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ ὑποςά-
σει ταύτῃ τῆς καυχήσεως.
* 5 ‡ Ἀναγκαῖον οὖν ‡ ἡγη-
σάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελ-
φοὺς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς,
καὶ † προκαταρτίσωσι τὴν προ-
κατηγγελμένην εὐλογίαν ὑ-
μῶν, ταύτην ἑτοίμην εἶναι οὕ-
τως ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ ὥσ-
περ πλεονεξίαν.
* 6 Τοῦτο δὲ, ὁ σπείρων † φει-
δομένως, φειδομένως καὶ θερί-
σει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις,
ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει·
* 7 Ἕκαςος καθὼς † προαι-
ρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύ-
πης, ἢ ἐξ ἀνάγκης. † ἱλαρὸν
γὰρ † δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.
8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν
χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς·
ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν
αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισ-
σεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγα-
θόν·
* 9 (Καθὼς γέγραπται· ‡ Ἐ-
σκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς † πένη-
σιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα.
10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρ-
μα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς
βρῶσιν χορηγήσαι, καὶ πληθύ-
ναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐ-
ξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δι-
καιοσύνης ὑμῶν·)
* 11 Ἐν παντὶ ‡ πλουτιζόμε-
νοι εἰς πᾶσαν ‡ ἁπλότητα ἥ-
τις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐ-
χαριςίαν τῷ Θεῷ·
12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς λει-
τουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐςὶ
προσαναπληροῦσα τὰ ὑςερήμα-
τα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ πε-
ρισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαρι-
ςιῶν τῷ Θεῷ·
13 (Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς
διακονίας ταύτης δοξάζοντες
τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς
ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦ Χριςοῦ, καὶ ἁπλό-
τητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς
καὶ εἰς πάντας,)
14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ
ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ
τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ
Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.
* 15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ
τῇ † ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ ‡ δω-
ρεᾷ. 15. † 8.

Κεφ. ί. 10.

1 ΑΥ'τὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος πα-
ρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς
πρᾳότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ
Χριςοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν
ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαῤ-
ῥῶ εἰς ὑμᾶς.
2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν
θαῤῥῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λο-
γίζομαι τολμῆσαι ἐπί τινας
τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κα-
τὰ σάρκα περιπατοῦντας.
3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦν-
τες, οὐ κατὰ σάρκα ςρατευό-
μεθα·
* 4 (Τὰ γὰρ ‡ ὅπλα τῆς ‡
ςρατείας ἡμῶν οὐ ‡ σαρκικὰ, ἀλ-
λὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς ‡ κα-
θαίρεσιν † ὀχυρωμάτων)
5 Λογισμοὺς καθαιροῦντες,
καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον
κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ,
καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόη-
μα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χρι-
ςοῦ·
6 Καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0261-3

δικῆσαι πᾶσαν παρακοὴν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.

8 Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσότερόν τι καυχήσωμαί περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι·

* 9 Ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν † ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.

19 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ, φησὶ, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.

11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.

* 12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν † ἐγκρῖναι ἢ ‡ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς ‡ συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ ‡ συνιοῦσιν.

* 13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ‡ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ‡ ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.

* 14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, † ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ‡ ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ·

15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν·

* 16 Εἰς τὰ † ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ‡ ἀλλοτρίῳ ‡ κανόνι εἰς τὰ ἕτοιμα καυχήσασθαι.

17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν. 17. † 5.

Κεφ. ια'. 11.

1 Ὄφελον ἠνείχεσθέ μου μικρόν τι τῆς ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου.

* 2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ. † ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ‡ ἁγνὴν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ·

3 Φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.

4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε.

5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων.

0 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

7 Ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα, ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;

* 8 Ἄλλας ἐκκλησίας † ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον, πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ ‡ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ‡ ὑστερηθεὶς, οὐ ‡ κατενάρκησα οὐδενός.

* 9 Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου ‡ προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ † ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα, καὶ τηρήσω.

10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.

11 Διατί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν.

12 Ὃ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόν-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0262-9

θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὑρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς.

* 13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι † ψευδαπόστολοι, ἐργάται † δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.

14 Καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τις με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα μικρόν τι κἀγὼ καυχήσωμαι.

17 Ὃ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ᾽ ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι.

19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.

20 Ἀνέχεσθε γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν· ἐν ᾧ δ᾽ ἄν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω) τολμῶ κἀγώ.

22 Ἑβραῖοί εἰσι; κἀγώ. Ἰσραηλῖταί εἰσι; κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; κἀγώ.

* 23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; († παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν ‡ πληγαῖς † ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις.

* 24 Ὑπὸ Ἰουδαίων † πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον.

* 25 Τρὶς ἐρραβδίσθην, ‡ ἅπαξ ‡ ἐλιθάσθην, ‡ τρὶς ‡ ἐναυάγησα, † νυχθήμερον ἐν τῷ † βυθῷ πεποίηκα.

* 26 ‡ Ὁδοιπορίαις ‡ πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, ‡ κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ‡ ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις.

* 27 Ἐν ‡ κόπῳ καὶ ‡ μόχθῳ, ἐν ‡ ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν ‡ λιμῷ καὶ † δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ‡ ψύχει καὶ ‡ γυμνότητι·

* 28 Χωρὶς τῶν ‡ παρεκτὸς, ἡ ‡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ᾽ ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

* 32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ † ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ‡ ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων.

* 33 Καὶ διὰ θυρίδος ἐν † σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. 36. † 13.

Κεφ. ιβʹ. 12.

1 ΚΑυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι. ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν·) ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.

3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν.)

* 4 Ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν ‡ παράδεισον, καὶ ἤκουσεν † ἄρρητα ῥήματα. ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.

5 Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ. φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.

* 7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ‡ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι † σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος † Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

8 Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ᾽ ἐμοῦ.

* 9 Καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα † ἐπισκηνώσῃ ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ. ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ᾽ ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι.

13 Τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

14 Ἰδοὺ, τρίτον ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν. οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ᾽ ὑμᾶς. οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ᾽ οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις.

* 15 Ἐγὼ δὲ ‡ ἥδιστα ‡ δαπανήσω καὶ † ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ‡ ἧττον ἀγαπῶμαι.

* 16 Ἔστω δὲ, ἐγὼ οὐ † κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ὑπάρχων † πανοῦργος, δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον.

17 Μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι᾽ αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς;

* 18 Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ † συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μή τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι;

19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοὶ, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

* 20 Φοβοῦμαι γὰρ, μή πως ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω ὑμᾶς, κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μή πως ἔρεις, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, ‡ καταλαλιαὶ, † ψιθυρισμοὶ, † φυσιώσεις, ‡ ἀκαταστασίαι·

21 Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ ᾗ ἔπραξαν. 17. † 10.

Κεφ. ιγ΄. 13.

1 ΤΡίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.

* 2 ‡ Προείρηκα καὶ ‡ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ‡ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς ‡ προημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι·

* 3 Ἐπεὶ ‡ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ † δυνατεῖ ἐν ὑμῖν.

4 Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0264-0
DFG

ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνά-
μεως Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς
ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ
ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνά-
μεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.
5 Ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ
ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμά-
ζετε. ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυ-
τοὺς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑ-
μῖν ἐστιν; εἰ μή τι ἀδόκιμοί
ἐστε.
6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.
7 Εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν
μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν·
οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶ-
μεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν
ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι
ὦμεν.
8 Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ
τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς
ἀληθείας.
* 9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς
ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ
ἦτε. τοῦτο δὲ καὶ ‡ εὐχόμε-
θα, τὴν ὑμῶν † κατάρτισιν.
10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν
γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτό-
μως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξ-
ουσίαν ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος
εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς κα-
θαίρεσιν.
11 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαί-
ρετε, καταρτίζεσθε, παρακα-
λεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰ-
ρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγά-
πης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑ-
μῶν.
12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
ἁγίῳ φιλήματι· ἀσπάζονται
ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.
13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου
πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν.
Ἀμήν. 8. † 2.

Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας, διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

ΠΑΥ͂ΛΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΟ΄ΛΟΥ Ἡ

ΠΡΟ`Σ ΓΑΛΑ΄ΤΑΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ΄.

Κεφ. α΄. 1.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ ἀπόστολος (οὐκ
ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀν-
θρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγεί-
ραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν)
2 Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες
ἀδελφοὶ, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ,
4 Τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξ-
έληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶ-
τος αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς
ἡμῶν·
5 Ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. ἀμήν.
6 Θαυμάζω ὅτι οὕτω τα-
χέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ κα-
λέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χρι-
στοῦ, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον·
7 Ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μή
τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑ-
μᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέψαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγ-
γελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζη-
ται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισά-
μεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.
9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρ-
τι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς
εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελά-
βετε, ἀνάθεμα ἔστω.
10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πεί-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0265-6

θῶ ἢ τὸν Θεόν; Ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην.

11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον.

12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ, οὔτε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* 13 Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ‡ ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ‡ ἐπόρθουν αὐτήν.

* 14 Καὶ ‡ προέκοπτον ἐν τῷ ‡ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς † συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, ‡ περισσοτέρως ‡ ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν † πατρικῶν μου παραδόσεων.

15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,

16 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι·

17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.

* 18 ‡ Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ‡ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα † ἱστορῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.

19 Ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

21 Ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

22 Ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ.

23 Μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν· Ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἥν ποτε ἐπόρθει.

24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν. 11. † 3.

Κεφ. β'. 2.

1 Ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον.

* 2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν. καὶ ‡ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μή πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον.

3 Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοὶ, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι.

* 4 Διὰ δὲ τοὺς † παρεισάκτους ‡ ψευδαδέλφους, οἵτινες ‡ παρεισῆλθον † κατασκοπῆσαι τὴν ‡ ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς ‡ καταδουλώσωνται·

* 5 Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν † εἴξαμεν τῇ ‡ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς.

* 6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι, ‡ ὁποῖοί ποτε ἦσαν, οὐδέν μοι διαφέρει· πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, οὐδὲν ‡ προσανέθεντο.

7 Ἀλλὰ τοὐναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς·

8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη·)

9 Καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν·

10 Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

* 11

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0266-1

* 11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι ‡ κατεγνωσμένος ἦν.

12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.

* 13 Καὶ † συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

* 14 Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ † ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων, † ἐθνικῶς ζῇς, καὶ οὐκ † Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ‡ ἀναγκάζεις † ἰουδαΐζειν;

15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί·

16 Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ.

* 17 Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ, εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ‡ ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.

18 Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι.

19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.

20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι. ζῶ δὲ, οὐκ ἔτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός. ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν. 19. † 8.

Κεφ. γ'. 3.

* 1 Ὦ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ‡ ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς ‡ Χριστὸς ‡ προεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος.

2 Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;

4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἴ γε καὶ εἰκῇ.

5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·

7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

* 8 ‡ Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς, † προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.

9 Ὥστε οἱ ἐκ πίστεως, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσί. γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

* 13 Χριστὸς ἡμᾶς ‡ ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς ‡ κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· ‡ Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ ‡ κρεμάμενος ἐπὶ ‡ ξύλου.

14 Ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλο-

γία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίςεως.

* 15 Ἀδελφοὶ, κατὰ ἄνθρωπον λέγω. ὅμως ἀνθρώπου ‡ κεκυρωμένην ‡ διαθήκην οὐδεὶς ‡ ἀθετεῖ ἢ † ἐπιδιατάσσεται.

16 Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐῤῥήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. οὐ λέγει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· Καὶ τῷ σπέρματί σου, ὅς ἐςι Χριςός.

* 17 Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην † προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριςὸν, ὁ μετὰ ἔτη ‡ τετρακόσια καὶ ‡ τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ ‡ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.

18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία. οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάριςαι ὁ Θεός.

19 Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται, διαταγεὶς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μεσίτου.

20 Ὁ δὲ μεσίτης, ἑνὸς οὐκ ἔςιν· ὁ δὲ Θεὸς, εἷς ἐςιν.

21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.

22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίςεως Ἰησοῦ Χριςοῦ δοθῇ τοῖς πιςεύουσι.

23 Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίςιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίςιν ἀποκαλυφθῆναι.

* 24 Ὥςε ὁ νόμος ‡ παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριςὸν, ἵνα ἐκ πίςεως δικαιωθῶμεν.

25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίςεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.

26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐςε διὰ τῆς πίςεως ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ.

27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριςὸν ἐβαπτίσθητε, Χριςὸν ἐνεδύσασθε.

28 Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐςε ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριςοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐςὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

19. † 4.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΛΕ'γω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐςιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν·

* 2 Ἀλλὰ ὑπὸ ‡ ἐπιτρόπους ἐςὶ καὶ οἰκονόμους ‡ ἄχρι τῆς † προθεσμίας τοῦ πατρός.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ ςοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι·

4 Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέςειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον·

5 Ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

6 Ὅτι δέ ἐςε υἱοὶ, ἐξαπέςειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

7 Ὥςε οὐκ ἔτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱὸς, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριςοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὖσι θεοῖς·

9 Νῦν δὲ, γνόντες Θεὸν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιςρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ ςοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;

10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἐνιαυτούς.

11 Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μή πως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς. ἀδελφοὶ, δέομαι ὑμῶν· οὐδέν με ἠδικήσατε.

13 Οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον·

* 14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε, οὐδὲ † ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι.

16 Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;

* 17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ‡ ἐκκλεῖσαι ἡμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς.

* 19 ‡ Τεκνία μου, οὓς πάλιν ‡ ὠδίνω, ‡ ἄχρις οὗ † μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.

20 Ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

22 Γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν. ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας.

* 24 Ἅτινά ἐστιν † ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς ‡ δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ.

* 25 Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, † συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν † τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντον ἡμῶν.

27 Γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα. ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.

29 Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς, ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα. οὕτω καὶ νῦν.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς. οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.

31 Ἄρα, ἀδελφοὶ, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας. 13. † 5.

Κεφ. ε'. 5.

1 Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

2 Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει.

3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι·

4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.

* 7 Ἐτρέχετε καλῶς. τίς ὑμᾶς † ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;

* 8 Ἡ † πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς.

9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0269-1

Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρῖμα, ὅς τις ἂν ᾖ.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοὶ, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί. μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

* 15 Εἰ δὲ ἀλλήλους † δάκνετε καὶ ‡ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ‡ ἀναλωθῆτε.

16 Λέγω δέ· Πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός. ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε.

18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

* 19 Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ‡ ἔργα τῆς σαρκός· ἅ τινά ἐστι, ‡ μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

* 20 ‡ Εἰδωλολατρεία, ‡ φαρμακεία, ‡ ἔχθραι, ‡ ἔρεις, ‡ ζῆλοι, ‡ θυμοὶ, ‡ ἐριθεῖαι, ‡ διχοστασίαι, αἱρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

* 22 Ὁ δὲ ‡ καρπὸς τοῦ πνεύματος, ἐστὶν ἀγάπη, ‡ χαρὰ, εἰρήνη, ‡ μακροθυμία, ‡ χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, ‡ πραότης, ‡ ἐγκράτεια·

23 Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.

24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

* 25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ † στοιχῶμεν.

* 26 Μὴ γινώμεθα † κενόδοξοι, ἀλλήλους † προκαλούμενοι, ἀλλήλοις ‡ φθονοῦντες.

25. † 5.

Κεφ. ϛʹ. 6.

1 Ἀδελφοὶ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

* 3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὤν, ἑαυτὸν † φρεναπατᾷ.

4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.

5 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.

* 6 ‡ Κοινωνείτω δὲ ὁ ‡ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

* 7 Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ † μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει·

8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

10 Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.

* 12 Ὅσοι θέλουσιν † εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, οὗτοι ἀναγ-

κάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι,
μόνον ἵνα μὴ τῷ ςαυρῷ τοῦ Χρι-
ςοῦ διώκωνται.
13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνό-
μενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσου-
σιν· ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς πε-
ριτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέ-
ρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται.
14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυ-
χᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ ςαυρῷ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ· δι᾽
οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐςαύρωται, κἀ-
γὼ τῷ κόσμῳ.
15 Ἐν γὰρ Χριςῷ Ἰησοῦ οὔτε
περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκρο-
βυςία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις·
16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τού-
τῳ ςοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ᾽ αὐ-
τοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν
Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.
* 17 † Τοῦ λοιποῦ, κόπους
μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ
τὰ † ςίγματα τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαςάζω.
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριςοῦ μετὰ τοῦ πνεύ-
ματος ὑμῶν, ἀδελφοί· Ἀμήν·
7. † 5.

Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ
Ῥώμης.

ΠΑΥ͂ΛΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΟ΄ΛΟΥ Ἡ

ΠΡΟ῍Σ ἘΦΕΣΙΟ΄ΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ΄.

Κεφ. ά. 1.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ ἀπόςολος Ἰη-
σοῦ Χριςοῦ διὰ θελήματος
Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν
ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πιςοῖς ἐν Χρι-
ςῷ Ἰησοῦ·
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριςοῦ.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πα-
τὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριςοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν
πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριςῷ·
4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν
αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου,
εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους
κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ·
5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθε-
σίαν διὰ Ἰησοῦ Χριςοῦ εἰς αὐ-
τὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ,
* 6 Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χά-
ριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ‡ ἐχαρίτωσεν
ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ·
7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύ-
τρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ,
τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμά-
των, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς
χάριτος αὐτοῦ·
* 8 Ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡ-
μᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ ‡ φρο-
νήσει·
9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυςήριον
τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν
εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν
αὐτῷ·
10 Εἰς οἰκονομίαν τοῦ πλη-
ρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακε-
φαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ
Χριςῷ, τά τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς·
* 11 Ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ
† ἐκληρώθημεν, ‡ προορισθέντες
κατὰ ‡ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα
‡ ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν
τοῦ θελήματος αὐτοῦ·
* 12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς
† προηλπικότας ἐν τῷ Χριςῷ.
13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκού-
σαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας,
τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας
ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιςεύσαντες
ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς
ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ·
* 14 Ὅς ἐςιν ‡ ἀῤῥαβὼν τῆς
κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ‡ ἀπο-
λύτρωσιν τῆς ‡ περιποιήσεως,

εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.
15 Διὰ τοῦτο κἀγὼ, ἀκού-
σας τὴν καθ' ὑμᾶς πίςιν ἐν τῷ
Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγά-
πην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁ-
γίους,
16 Οὐ παύομαι εὐχαριςῶν
ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποι-
ούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου·
17 Ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ, ὁ πατὴρ
τῆς δόξης, δῴη ὑμῖν πνεῦμα
σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν
ἐπιγνώσει αὐτοῦ·
18 Πεφωτισμένους τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν εἰς
τὸ εἰδέναι ὑμᾶς, τίς ἐςιν ἡ ἐλ-
πὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς
ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κλη-
ρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις·
* 19 Καὶ τί τὸ ‡ ὑπερβάλλον
† μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
εἰς ἡμᾶς τοὺς πιςεύοντας κα-
τὰ τὴν ‡ ἐνέργειαν τοῦ ‡ κρά-
τους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·
20 Ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χρι-
ςῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·
καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις,
21 Ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς
καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, καὶ
κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνό-
ματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον
ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ
ἐν τῷ μέλλοντι.
22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ
τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν
ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ
ἐκκλησίᾳ,
23 Ἥτις ἐςὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ,
τὸ πλήρωμα τοῦ πάντα ἐν πᾶ-
σι πληρουμένου. 14. † 3.

Κεφ. β'. 2.

1 ΚΑὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς
παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁ-
μαρτίαις.
2 Ἐν αἷς ποτε περιεπατή-
σατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κό-
σμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχον-
τα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ
πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος
ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·
3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες
ἀνεςράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπι-
θυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποι-
οῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρ-
κὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ ἦ-
μεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ
οἱ λοιποί.
4 Ὁ δὲ Θεὸς, πλούσιος ὢν
ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀ-
γάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡ-
μᾶς,
5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασι, συνεζωο-
ποίησε τῷ Χριςῷ· χάριτί ἐςε
σεσωσμένοι·
* 6 Καὶ συνήγειρε, καὶ ‡ συν-
εκάθισεν ἐν τοις ‡ ἐπουρανίοις
ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ·
7 Ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰ-
ῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερ-
βάλλοντα πλοῦτον τῆς χάρι-
τος αὐτοῦ, ἐν χρηςότητι ἐφ'
ἡμᾶς ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ.
8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐςε σεσω-
σμένοι διὰ τῆς πίςεως. καὶ τοῦ-
το οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶ-
ρον·
9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις
καυχήσηται.
* 10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίη-
μα, κτισθέντες ἐν Χριςῷ Ἰη-
σοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς
‡ προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν
αὐτοῖς περιπατήσωμεν.
11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑ-
μεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ
λεγόμενοι ἀκροβυςία ὑπὸ τῆς
λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ
χειροποιήτου·
* 12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ χωρὶς Χριςοῦ, ‡ ἀπηλ-
λοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθη-
κῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα
μὴ ἔχοντες, καὶ † ἄθεοι ἐν τῷ
κόσμῳ·
13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ,
ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν,
ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι
τοῦ Χριςοῦ.
* 14 Αὐτὸς γάρ ἐςιν ἡ εἰρήνη
ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότε-
ρα ἓν, καὶ τὸ † μεσότοιχον
τοῦ φραγμοῦ λύσας·

15 Τὴν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0272-4

15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρ-
κὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐν-
τολῶν ἐν δόγμασι καταργή-
σας· ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν
ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον,
ποιῶν εἰρήνην·
16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς
ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ
Θεῷ διὰ τοῦ ςαυροῦ, ἀποκτεί-
νας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ.
17 Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο
εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ
τοῖς ἐγγύς.
18 Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν
τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι
ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πα-
τέρα.
* 19 Ἄρα οὖν ‡ οὐκέτι ἐςὲ
ξένοι καὶ ‡ πάροικοι, ἀλλὰ
† συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ
‡ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ·
20 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ
θεμελίῳ τῶν ἀποςόλων καὶ
προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου
αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριςοῦ·
21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ
συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν
ἅγιον ἐν Κυρίῳ·
* 22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ‡ συν-
οικοδομεῖσθε εἰς ‡ κατοικητή-
ριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.
13. †4.

Κεφ. γ'. 3.

1 ΤΟύτου χάριν ἐγὼ Παῦλος
ὁ δέσμιος τοῦ Χριςοῦ Ἰη-
σοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν·
2 Εἴγε ἠκούσατε τὴν οἰκο-
νομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ
τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς·
3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν
ἐγνώριςέ μοι τὸ μυςήριον, (κα-
θὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ·
4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώ-
σκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου
ἐν τῷ μυςηρίῳ τοῦ Χριςοῦ·)
5 Ὃ ἐν ἑτέραις γενεαῖς οὐκ
ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
θρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη
τοῖς ἁγίοις ἀποςόλοις αὐτοῦ καὶ
προφήταις ἐν πνεύματι·
* 6 Εἶναι τὰ ἔθνη συγκλη-
ρονόμα καὶ † σύσσωμα, καὶ
‡ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας
αὐτοῦ ἐν τῷ Χριςῷ, διὰ τοῦ
εὐαγγελίου.
7 Οὗ ἐγενόμην διάκονος κα-
τὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ
Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ
τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.
8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιςοτέρῳ πάν-
των τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις
αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγ-
γελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαςον
πλοῦτον τοῦ Χριςοῦ,
9 Καὶ φωτίσαι πάντας, τίς
ἡ κοινωνία τοῦ μυςηρίου τοῦ
ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώ-
νων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα
κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριςοῦ·
* 10 Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς
ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκ-
κλησίας, ἡ † πολυποίκιλος σο-
φία τοῦ Θεοῦ.
11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώ-
νων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριςῷ Ἰη-
σοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παῤῥη-
σίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν
πεποιθήσει, διὰ τῆς πίςεως
αὐτοῦ.
13 Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκα-
κεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ
ὑμῶν, ἥτις ἐςὶ δόξα ὑμῶν.
14 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ
γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
ςοῦ,
15 Ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν
οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζε-
ται·
16 Ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τὸν
πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυ-
νάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ
πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω
ἄνθρωπον.
17 Κατοικῆσαι τὸν Χριςὸν
διὰ τῆς πίςεως ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν·
* 18 Ἐν ἀγάπῃ ‡ ἐῤῥιζωμένοι
καὶ τεθεμελιωμένοι· ἵνα † ἐξι-
σχύσητε καταλαβέσθαι σὺν
πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλά-
τος καὶ μῆκος, καὶ βάθος καὶ
ὕψος·

19 Γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλ-
λουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην
τοῦ Χριςοῦ· ἵνα πληρωθῆτε εἰς
πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ
πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περισ-
σοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν,
κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργου-
μένην ἐν ἡμῖν,

21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ, εἰς
πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος
τῶν αἰώνων. Ἀμήν. 5. † 3.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΠΑρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ
δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως
περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς
ἐκλήθητε,

2 Μετὰ πάσης ταπεινοφρο-
σύνης καὶ πρᾳότητος, μετὰ
μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλ-
λήλων ἐν ἀγάπῃ·

* 3 Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν
‡ ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ
‡ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

4 Ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα,
καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλ-
πίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·

5 Εἷς Κύριος, μία πίςις, ἓν
βάπτισμα·

6 Εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάν-
των, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ
πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

7 Ἑνὶ δὲ ἑκάςῳ ἡμῶν ἐδόθη
ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς
δωρεᾶς τοῦ Χριςοῦ.

8 Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς
ὕψος, ᾐχμαλώτευσεν αἰχμα-
λωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς
ἀνθρώποις.

* 9 Τὸ δὲ, ἀνέβη, τί ἐςιν
εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον
εἰς τὰ † κατώτερα μέρη τῆς
γῆς;

10 Ὁ καταβὰς, αὐτός ἐςι
καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων
τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ
πάντα.

* 11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τοὺς
μὲν, ἀποςόλους, τοὺς δὲ, προ-
φήτας, τοὺς δὲ, ‡ εὐαγγελι-
ςὰς, τοὺς δὲ, ποιμένας καὶ δι-
δασκάλους.

* 12 Πρὸς τὸν † καταρτισμὸν
τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακο-
νίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώμα-
τος τοῦ Χριςοῦ·

* 13 Μέχρι καταντήσωμεν
οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς
πίςεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως
τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα
τέλειον, εἰς μέτρον ‡ ἡλικίας
τοῦ πληρώματος τοῦ Χριςοῦ·

* 14 Ἵνα μηκέτι ὦμεν νή-
πιοι, † κλυδωνιζόμενοι καὶ πε-
ριφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς
διδασκαλίας, ἐν τῇ † κυβείᾳ
τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ
πρὸς τὴν ‡ μεθοδείαν τῆς πλάνης·

* 15 ‡ Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀ-
γάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ
πάντα, ὅς ἐςιν ἡ κεφαλὴ, ὁ
Χριςός·

* 16 Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα
‡ συναρμολογούμενον καὶ ‡ συμ-
βιβαζόμενον διὰ πάσης ‡ ἁφῆς
τῆς ‡ ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέρ-
γειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάςου μέ-
ρους τὴν ‡ αὔξησιν τοῦ σώματος
ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ
ἐν ἀγάπῃ.

* 17 Τοῦτο οὖν λέγω, καὶ
‡ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι
ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ
τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν
ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν,

18 Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ,
ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς
τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν
οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώ-
ρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·

* 19 Οἵτινες † ἀπηλγηκότες
ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελ-
γείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας
πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμά-
θετε τὸν Χριςόν.

21 Εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε,
καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, κα-
θὼς ἐςιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰη-
σοῦ·

* 22 Ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ
τὴν † προτέραν ‡ ἀναςροφὴν,
τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθει-
ρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
τῆς ἀπάτης·

* 23

*23 † Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,

*24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ‡ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.

*26 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ † ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ † παροργισμῷ ὑμῶν·

27 Μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.

29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσι.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία, ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν. 23. † 9.

Κεφ. ε΄. 5.

1 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις.

*4 Καὶ † αἰσχρότης, καὶ ‡ μωρολογία, ἢ † εὐτραπελία, τὰ οὐκ ‡ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

5 Τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις. διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δέ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·

9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·)

10 Δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε.

*12 Τὰ γὰρ † κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν.

13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται. πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστί.

*14 Διὸ λέγει· Ἔγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ † ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.

*15 Βλέπετε οὖν πῶς ‡ ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς † ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι.

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι·

19 Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδοντες καὶ ψάλλον-

λοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ·

20 Εὐχαριςοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρί.

21 Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ·

23 Ὅτι ὁ ἀνήρ ἐςι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριςὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτός ἐςι σωτὴρ τοῦ σώματος.

24 Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριςῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί.

25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριςὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·

26 Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι·

*27 Ἵνα παραςήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον, τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν ‡ σπῖλον, ἢ † ῥυτίδα, ἤ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος.

28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾷν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.

29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀςέων αὐτοῦ.

31 Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυςήριον τοῦτο μέγα ἐςίν. ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριςὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαςος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. 10. † 7.

Κεφ. ϛ'. 6.

1 ΤΑ' τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐςι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. (ἥτις ἐςὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ.)

*3 Ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ † μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

*4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ ‡ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ‡ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν ‡ παιδείᾳ καὶ ‡ νουθεσίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριςῷ·

6 Μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριςοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,

*7 Μετ' ‡ εὐνοίας δουλεύοντες τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

8 Εἰδότες ὅτι ὃ ἐάν τι ἕκαςος ποιήσῃ ἀγαθὸν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.

9 Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν. εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐςιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἔςι παρ' αὐτῷ.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς ςῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου.

*12 Ὅτι οὐκ ἔςιν ἡμῖν ἡ † πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς ‡ κοσμο-

κρά-

κράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος
τούτου, πρὸς τὰ ‡ πνευματικὰ
τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.
13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν
πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυ-
νηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κα-
τεργασάμενοι στῆναι.
14 Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι
τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ,
καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς
δικαιοσύνης,
* 15 Καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς
πόδας ἐν † ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγ-
γελίου τῆς εἰρήνης·
* 16 Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόν-
τες τὸν † θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν
ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ † βέλη
τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα
σβέσαι·
17 Καὶ τὴν περικεφαλαίαν
τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν
μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ
ἐστι ῥῆμα Θεοῦ·
* 18 Διὰ πάσης προσευχῆς
καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν
παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ
εἰς αὐτὸ τοῦτο ‡ ἀγρυπνοῦντες
ἐν πάσῃ † προσκαρτερήσει καὶ
‡ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁ-
γίων,
* 19 Καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοὶ
δοθείη λόγος ἐν † ἀνοίξει τοῦ
στόματός μου ἐν παῤῥησίᾳ, γνω-
ρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγε-
λίου,
* 20 Ὑπὲρ οὗ ‡ πρεσβεύω ἐν
ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παῤῥη-
σιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς
τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάν-
τα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ
ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς
διάκονος ἐν Κυρίῳ·
22 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς
εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ
περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ
τὰς καρδίας ὑμῶν.
23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ
ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.
24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων
τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡ-
μῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ.
Ἀμήν. 17. † 8.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ Ἡ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. ά 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος
δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶ-
σι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν
ἐπισκόποις καὶ διακόνοις·
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ
πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν,
4 (Πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει
μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ
χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος,)
5 Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς
τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης
ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν·
* 6 Πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι
ὁ ‡ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον
ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡ-
μέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ·
7 Καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦ-
το φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν,
διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ
ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου,
καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βε-
βαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγ-
κοινωνούς μου τῆς χάριτος πάν-
τας ὑμᾶς ὄντας.
8 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ
Θεὸς, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0277-2

ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριςοῦ.

* 9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ † αἰσθήσει·

10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριςοῦ·

11 Πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριςοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοὶ, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν·

13 Ὥςε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριςῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι·

14 Καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾷν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν· τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριςὸν κηρύσσουσιν.

* 16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριςὸν καταγγέλλουσιν οὐχ † ἁγνῶς, ‡ οἰόμενοι θλῖψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου·

17 Οἱ δὲ, ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι.

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριςὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριςοῦ·

* 20 Κατὰ τὴν ‡ ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παῤῥησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριςὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριςός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω.

* 23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο, τὴν ‡ ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ‡ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριςῷ εἶναι· πολλῷ γὰρ μᾶλλον † κρεῖσσον·

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ, ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.

* 25 Καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ † συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν ὑμῶν ‡ προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίςεως,

26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

* 27 ‡ Μόνον ‡ ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριςοῦ ‡ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι ςήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ † συναθλοῦντες τῇ πίςει τοῦ εὐαγγελίου·

* 28 Καὶ μὴ † πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ‡ ἀντικειμένων· ἥτις αὐτοῖς μέν ἐςιν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας· καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·

29 Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριςοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιςεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν·

30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον ἴδετε ἐν ἐμοὶ, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί. 16. † 4.

Κεφ. β'. 2.

* 1 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριςῷ, εἴ τι † παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις † κοινωνία πνεύματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ ‡ οἰκτιρμοὶ,

* 2 Πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, † σύμψυχοι, τὸ ἓν ‡ φρονοῦντες·

* 3 Μηδὲν κατὰ ἐριθείαν, ἢ † κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφρο-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0278-8

νοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ‡ ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.

4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστος.

5 Τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

* 6 Ὃς ἐν ‡ μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ † ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ‡ ἴσα Θεῷ·

* 7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ‡ ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ‡ ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος,

* 8 Καὶ ‡ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ‡ ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ ‡ σταυροῦ.

* 9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν † ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα·

* 10 Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ‡ ἐπιγείων καὶ † καταχθονίων·

11 Καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

* 12 Ὥστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ † ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ ‡ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε.

13 Ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.

14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν·

* 15 Ἵνα γένησθε ‡ ἄμεμπτοι καὶ ‡ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ ‡ διεστραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

* 16 Λόγον ‡ ζωῆς ‡ ἐπέχοντες· εἰς ‡ καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα·

17 Ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν·

18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε, καὶ συγχαίρετέ μοι.

* 19 ‡ Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ‡ ταχέως ‡ πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ † εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν.

* 20 Οὐδένα γὰρ ἔχω † ἰσόψυχον, ὅστις † γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει.

21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ, ἐξαυτῆς.

24 Πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.

25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου πέμψαι πρὸς ὑμᾶς·

26 Ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε.

* 27 Καὶ γὰρ ἠσθένησε † παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ.

* 28 ‡ Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, κἀγὼ † ἀλυπότερος ὦ.

29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε·

* 30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισε, † παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ‡ ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ‡ ὑστέρημα τῆς πρός με ‡ λειτουργίας. 40. † 13.

Κεφ. γʹ. 3.

1 ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. τὰ αὐ-

τὰ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0279-7

τὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

* 2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν † κατατομήν.

3 Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομὴ, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ, ἐγὼ μᾶλλον·

* 5 Περιτομὴ † ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὶν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,

6 Κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος·

7 Ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

* 8 Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ † ὑπερέχον τῆς ‡ γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ‡ ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι † σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν ‡ κερδήσω,

9 Καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·

* 10 Τοῦ γνῶναι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, † συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ·

* 11 ‡ Εἴ πως ‡ καταντήσω εἰς τὴν † ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοὶ, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι·

* 14 Ἓν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν † ἐπεκτεινόμενος, κατὰ † σκοπὸν ‡ διώκω ἐπὶ τὸ ‡ βραβεῖον τῆς ‡ ἄνω ‡ κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

* 15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι † ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει.

16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν.

* 17 † Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοὶ, καὶ ‡ σκοπεῖτε τοὺς ‡ οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·

19 Ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.

* 20 Ἡμῶν γὰρ τὸ † πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ ‡ σωτῆρα ‡ ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·

* 21 Ὃς ‡ μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ‡ ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ ‡ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα. 27. † 11.

Κεφ. δ'. 4.

* 1 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ † ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Εὐοδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ·

* 3 Καὶ ‡ ἐρωτῶ καί σε † σύζυγε ‡ γνήσιε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4 Χαί-

4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντο-
τε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.
5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθή-
τω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος
ἐγγύς.
6 Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ᾽ ἐν
παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ
δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰ-
τήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς
τὸν Θεόν·
7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ
ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρου-
ρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ
τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ.
* 8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ὅσα
ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα
δίκαια, ὅσα ἁγνὰ, ὅσα † προσ-
φιλῆ, ὅσα † εὔφημα, εἴ τις
‡ ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος,
ταῦτα λογίζεσθε.
9 Ἃ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρ-
ελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ
εἴδετε ἐν ἐμοὶ, ταῦτα πράσσε-
τε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται
μεθ᾽ ὑμῶν.
* 10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ
† μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ † ἀ-
νεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν·
ἐφ᾽ ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, † ἠκαι-
ρεῖσθε δέ.
* 11 Οὐχ ὅτι καθ᾽ ‡ ὑστέρη-
σιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν
οἷς εἰμι, † αὐτάρκης εἶναι.
* 12 Οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι,
οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ
καὶ ἐν πᾶσι † μεμύημαι, καὶ
χορτάζεσθαι, καὶ πεινᾶν, καὶ
περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι·
* 13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ‡ ἐν-
δυναμοῦντί με Χριστῷ.
14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε,
συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλί-
ψει.
* 15 Οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς,
† Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ
εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ
Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκ-
κλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον
‡ δόσεως καὶ † λήψεως, εἰ μὴ
ὑμεῖς μόνοι·
16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ
καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν
μοι ἐπέμψατε.
17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δό-
μα, ἀλλ᾽ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν
τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑ-
μῶν.
* 18 ‡ Ἀπέχω δὲ πάντα,
καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι,
δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου
τὰ παρ᾽ ὑμῶν, ‡ ὀσμὴν ‡ εὐω-
δίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον
τῷ Θεῷ.
19 Ὁ δὲ Θεός μου πληρώσει
πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν
πλοῦτον αὐτοῦ, ἐν δόξῃ, ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.
20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡ-
μῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπάζονται
ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.
22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάν-
τες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ
τῆς Καίσαρος οἰκίας.
23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑ-
μῶν. Ἀμήν. 20. † 11.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη
ἀπὸ Ῥώμης δι᾽ Ἐπαφροδίτου.

ΠΑΥ͂ΛΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΟ͂ΛΟΥ Ἡ

ΠΡΟ͂Σ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙ͂Σ ἘΠΙΣΤΟΛΗ͂.

Κεφ. ά. 1.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ διὰ θελήματος
Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς,
2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις
καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0281-4

πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι·

4 Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,

* 5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ‡ ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν † προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,

6 Τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι καρποφορούμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ·

7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ·

8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ·

* 10 Περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν † ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ,

* 11 Ἐν πάσῃ δυνάμει ‡ δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί·

13 Ὃς ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ·

14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·

13 Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως·

* 16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ‡ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ‡ ὁρατὰ καὶ τὰ ‡ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·

17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε·

* 18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς † πρωτεύων·

19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι·

* 20 Καὶ δι' αὐτοῦ ‡ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν· † εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν,

22 Ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου, παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ·

* 23 ‡ Εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει ‡ τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι, καὶ μὴ † μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος,

* 24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ † ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία·

25 Ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·

27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·

28 Ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νουθετοῦντες πάντα | ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. 14. † 8.

Κεφ. β'. 2.

1 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί·

*2 Ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς ‡ πληροφορίας τῆς ‡ συνέσεως εἰς ‡ ἐπίγνωσιν τοῦ ‡ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3 Ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι.

*4 Τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μή τις ὑμᾶς ‡ παραλογίζηται ἐν † πιθανολογίᾳ.

*5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ † στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε·

7 Ἐῤῥιζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

*8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ † συλαγωγῶν διὰ τῆς † φιλοσοφίας καὶ ‡ κενῆς ‡ ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν·

*9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς † θεότητος † σωματικῶς·

10 Καί ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

*11 Ἐν ᾧ καὶ ‡ περιετμήθητε ‡ περιτομῇ ‡ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ † ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ·

*12 † Συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

*13 Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, ‡ συνεζωοποίησε σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ὑμῖν πάντα τὰ παραπτώματα,

*14 † Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν † χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν † ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, † προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ·

*15 ‡ Ἀπεκδυσάμενος τὰς ‡ ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας † ἐδειγμάτισεν ἐν ‡ παῤῥησίᾳ, ‡ θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.

*16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν ‡ πόσει, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ † νουμηνίας, ἢ σαββάτων·

17 Ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

*18 Μηδεὶς ὑμᾶς † καταβραβευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν † ἐμβατεύων,

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0283-5

τεύων, εἰκῇ ‡ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ.

19 Καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον, αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ.

* 20 Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριςῷ ἀπὸ τῶν ςοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ † δογματίζεσθε;

21 Μὴ ἅψῃ, μηδὲ γεύσῃ, μηδὲ θίγῃς·

* 22 Ἅ ἐςι πάντα εἰς ‡ φθορὰν τῇ † ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ‡ ἐντάλματα καὶ ‡ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων·

* 23 Ἅ τινά ἐςι λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν † ἐθελοθρησκείᾳ καὶ ‡ ταπεινοφροσύνῃ καὶ † ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς † πλησμονὴν τῆς σαρκός. 42. † 18.

Κεφ. γ'. 3.

1 ΕἸ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριςῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριςός ἐςιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος.

2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Ἀπεθάνετε γὰρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριςῷ ἐν τῷ Θεῷ.

4 Ὅταν ὁ Χριςὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.

* 5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, ‡ πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐςὶν εἰδωλολατρεία·

6 Δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς.

* 8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, † αἰσχρολογίαν, ἐκ τοῦ ςόματος ὑμῶν.

9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ·

* 10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ‡ ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν·

11 Ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος· περιτομὴ καὶ ἀκροβυςία. βάρβαρος, Σκύθης. δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριςός.

12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηςότητα, ταπεινοφροσύνην, πρᾳότητα, μακροθυμίαν·

* 13 Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ † μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριςὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς.

14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐςὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος.

* 15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ † βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι, καὶ † εὐχάριςοι γίνεσθε·

* 16 Ὁ λόγος τοῦ Χριςοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν ‡ πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς καὶ ‡ ὕμνοις καὶ ‡ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ‡ ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ·

17 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἂν ποιῆτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριςοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0284-1

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε
τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα. τοῦ-
το γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυ-
ρίῳ.
*21 Οἱ πατέρες, μὴ ‡ ἐρε-
θίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ
† ἀθυμῶσιν.
*22 Οἱ δοῦλοι, ‡ ὑπακούετε
κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα
κυρίοις, μὴ ἐν ‡ ὀφθαλμοδου-
λείαις ὡς ‡ ἀνθρωπάρεσκοι,
ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας, φο-
βούμενοι τὸν Θεόν.
23 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἐὰν ποιῆ-
τε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς
τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις.
*24 Εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου
‡ ἀπολήψεσθε τὴν † ἀνταπόδο-
σιν τῆς κληρονομίας. τῷ γὰρ
Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε.
25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ
ἠδίκησε. καὶ οὐκ ἔστι προσωπο-
ληψία. 17. † 6.

Κεφ. δʹ. 4.

1 ΟΙ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ
τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις
παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑ-
μεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.
2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτε-
ρεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν
εὐχαριστίᾳ.
3 Προσευχόμενοι ἅμα καὶ πε-
ρὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡ-
μῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι
τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ
καὶ δέδεμαι.
4 Ἵνα φανερώσω αὐτὸ, ὡς
δεῖ με λαλῆσαι.
5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε
πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξα-
γοραζόμενοι.
6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν
χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰ-
δέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ
ἀποκρίνεσθαι.
7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνω-
ρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς
ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος,
καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ.
8 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς
αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ
ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς
καρδίας ὑμῶν.
9 Σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ
ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ
ὑμῶν. πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι
τὰ ὧδε.
*10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρί-
σταρχος ὁ ‡ συναιχμάλωτός μου,
καὶ Μάρκος ὁ † ἀνεψιὸς Βαρνά-
βα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς.
ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε
αὐτόν.
*11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος
Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς.
οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες
ἐγενήθησάν μοι † παρηγορία.
12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπα-
φρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ.
πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑ-
μῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα
στῆτε τέλειοι καὶ πεπληρωμέ-
νοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ
Θεοῦ.
13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι
ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν,
καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν
ἐν Ἱεραπόλει.
14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς
ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δη-
μᾶς.
15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαο-
δικείᾳ ἀδελφοὺς, καὶ Νυμφᾶν
καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκ-
κλησίαν.
16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ'
ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε ἵνα
καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ
ἀναγνωσθῇ. καὶ τὴν ἐκ Λαο-
δικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀνα-
γνῶτε.
17 Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ.
Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέ-
λαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν
πληροῖς.
18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ
Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν
δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.
Ἀμήν. 3. † 2.

Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐγράφη ἀπὸ
Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνη-
σίμου.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0285-6

ΠΑΥ'ΛΟΥ ΤΟΥ͂ 'ΑΠΟΣΤΟ'ΛΟΥ Ἡ

ΠΡΟ'Σ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙ͂Σ 'ΕΠΙΣΤΟΛΗ' ΠΡΩ'ΤΗ.

Κεφ. ά. 1.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς
καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ
Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ,
καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριςῷ, χάρις
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριςοῦ.
2 Εὐχαριςοῦμεν τῷ Θεῷ πάν-
τοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνεί-
αν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν
προσευχῶν ἡμῶν·
3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύον-
τες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίςε-
ως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγά-
πης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλ-
πίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριςοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ
πατρὸς ἡμῶν·
4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπη-
μένοι, ὑπὸ Θεοῦ τὴν ἐκλογὴν
ὑμῶν·
5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν
οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει,
καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν
πληροφορίᾳ πολλῇ. καθὼς οἴδα-
τε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι'
ὑμᾶς.
6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν
ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, δε-
ξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει
πολλῇ, μετὰ χαρᾶς πνεύμα-
τος ἁγίου.
7 Ὥςε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους
πᾶσι τοῖς πιςεύουσιν ἐν τῇ
Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.
* 8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ † ἐξήχη-
ται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ μό-
νον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀ-
χαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τό-
πῳ ἡ πίςις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν
Θεὸν, ἐξελήλυθεν, ὥςε μὴ
χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι·
9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀ-
παγγέλλουσιν ὁποίαν εἴσοδον
ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς
ἐπεςρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ
τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ
ζῶντι καὶ ἀληθινῷ·
* 10 Καὶ † ἀναμένειν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤ-
γειρεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν
ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τῆς ἐρχομένης. 2. † 2.

Κεφ. β'. 2.

1 ΑΥ'τοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελ-
φοὶ, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν
πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέ-
γονεν.
* 2 Ἀλλὰ καὶ † προπαθόντες
καὶ ‡ ὑβριςθέντες, καθὼς οἴδα-
τε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαῤῥησια-
σάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λα-
λῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀ-
γῶνι.
3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν
οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκα-
θαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ·
4 Ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμά-
σμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιςευθῆναι
τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦ-
μεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέ-
σκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δο-
κιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.
* 5 Οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ
† κολακείας ἐγενήθημεν, κα-
θὼς οἴδατε, οὔτε ἐν ‡ προφάσει
πλεονεξίας· Θεὸς μάρτυς·
6 Οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώ-
πων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν,
οὔτε ἀπ' ἄλλων· δυνάμενοι ἐν
βάρει εἶναι, ὡς Χριςοῦ ἀπόςο-
λοι·
* 7 Ἀλλ' ἐγενήθημεν ἤπιοι
ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν † τρο-
φὸς ‡ θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα.
* 8 Οὕτως, † ἱμειρόμενοι ὑ-
μῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι
ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ

τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγένησθε.

9 Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελφοὶ, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον. νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

* 10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, ὡς † ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ‡ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν.

11 Καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι,

12 Καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.

* 13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ‡ εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ‡ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν, τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ (καθώς ἐστιν ἀληθῶς) λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν.

* 14 Ὑμεῖς γὰρ ‡ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοὶ, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταυτὰ ‡ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων † συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

* 15 Τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς ‡ ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων·

16 Κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας πάντοτε. ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

* 17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, † ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ, οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.

18 Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος) καὶ ἅπαξ καὶ δὶς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.

19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς, ἢ χαρὰ, ἢ στέφανος καυχήσεως; ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ;

20 Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά, 16. † 7.

Κεφ. γ'. 3.

1 Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι,

2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν·

* 3 Τῷ μηδένα † σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα.

4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο, καὶ οἴδατε.

5 Διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι στέγων, ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν. μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.

6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς.

7 Διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοὶ, ἐφ' ὑμῖν, ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως.

8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ.

9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ᾗ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν;

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς.

12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς.

13 Εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁγιωσύνῃ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ. 1. † 1.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΤΟ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοὶ, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον.

2 Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας·

4 Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ·

5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν·

* 6 Τὸ μὴ † ὑπερβαίνειν καὶ ‡ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ ‡ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. διότι ‡ ἔκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ ‡ προείπαμεν ὑμῖν, καὶ διεμαρτυράμεθα

7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ.

8 Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν, οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

* 9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν. αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς † θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾷν ἀλλήλους.

10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, περισσεύειν μᾶλλον·

11 Καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν·

12 Ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτῷ.

15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας·

* 16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν † κελεύσματι, ἐν φωνῇ ‡ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ, ἀναστήσονται πρῶτον·

* 17 Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ ‡ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα. καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

18 Ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις. 9. † 3.

Κεφ.

Κεφ. έ. 5.

1 ΠΕρὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ
τῶν καιρῶν, ἀδελφοὶ,
οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφε-
σθαι·
2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε
ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης
ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται.
* 3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν· Εἰ-
ρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε ‡ αἰ-
φνίδιος αὐτοῖς ἐφίσαται ὄλε-
θρος, ὥσπερ ἡ ‡ ὠδὶν τῇ ἐν γα-
σρὶ ἐχούσῃ· καὶ οὐ μὴ ἐκφύ-
γωσιν.
4 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, οὐκ
ἐσὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα
ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ.
5 Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός
ἐσε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν
νυκτὸς, οὐδὲ σκότους.
6 Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγο-
ρῶμεν καὶ νήφωμεν.
7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκ-
τὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυ-
σκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν.
* 8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες,
νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα
πίσεως καὶ ἀγάπης, καὶ ‡ πε-
ρικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτη-
ρίας.
9 Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς
εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν
σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χρισοῦ·
10 Τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡ-
μῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν, εἴ-
τε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ
ζήσωμεν.
11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλή-
λους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν
ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.
12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελ-
φοὶ, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν
ὑμῖν, καὶ προϊσαμένους ὑμῶν ἐν
Κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς.
13 Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑ-
πὲρ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ, διὰ
τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν
ἑαυτοῖς.
* 14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, ‡ νουθετεῖτε τοὺς † ἀ-
τάκτους, ‡ παραμυθεῖσθε τοὺς
† ὀλιγοψύχους, ‡ ἀντέχεσθε
τῶν ‡ ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε
πρὸς πάντας.
15 Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀν-
τὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ· ἀλλὰ
πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ
εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.
16 Πάντοτε χαίρετε.
17 Ἀδιαλείπτως προσεύχε-
σθε.
18 Ἐν παντὶ εὐχαρισεῖτε·
τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χρι-
σῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.
19 Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε.
20 Προφητείας μὴ ἐξουθε-
νεῖτε.
21 Πάντα δοκιμάζετε· τὸ
καλὸν κατέχετε.
22 Ἀπὸ παντὸς εἴδους πονη-
ροῦ ἀπέχεσθε.
23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰ-
ρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς † ὁλοτελεῖς.
καὶ ‡ ὁλόκληρον ὑμῶν, τὸ πνεῦ-
μα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶ-
μα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρισοῦ
τηρηθείη.
24 Πισὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς
καὶ ποιήσει.
25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεσθε
περὶ ἡμῶν.
26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελ-
φοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁ-
γίῳ.
27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον,
ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπισολὴν
πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς.
28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χρισοῦ μεθ' ὑμῶν.
Ἀμήν. 11. † 3.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη
ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

ΠΑΥ'ΛΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΟ'ΛΟΥ Ἡ

ΠΡΟ'Σ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙ͂Σ ἘΠΙΣΤΟΛΗ` ΔΕΥΤΕ'ΡΑ.

Κεφ. α΄. 1.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριςοῦ.

* 3 Εὐχαριςεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ, καθὼς ‡ ἄξιόν ἐςιν, ὅτι † ὑπεραυξάνει ἡ πίςις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάςου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους·

4 Ὥςε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν, καὶ πίςεως ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε·

* 5 † Ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ ‡ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε·

6 Εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν·

7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ,

8 Ἐν πυρὶ φλογὸς, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεὸν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ·

* 9 Οἵτινες ‡ δίκην † τίσουσιν, ‡ ὄλεθρον ‡ αἰώνιον, ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

10 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιςεύουσιν, (ὅτι ἐπιςεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

11 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίςεως ἐν δυνάμει·

* 12 Ὅπως ‡ ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριςοῦ. 9. † 3.

Κεφ. β΄. 2.

1 ἘΡωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτὸν,

2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιςολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέςηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριςοῦ·

* 3 Μήτις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ‡ ἀποςασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας;

4 Ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥςε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐςὶ Θεός.

5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν;

6 Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι

αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ·

7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται·

8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ·

9 Οὗ ἐστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρασι ψεύδους,

10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς.

11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει·

12 Ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἵλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, καὶ πίστει ἀληθείας·

14 Εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι,

17 Παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

1. † ο.

Κεφ. γ'. 3.

1 ΤΟ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοὶ, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ, καὶ δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς·

2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις.

3 Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

4 Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.

5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβε παρ' ἡμῶν.

* 7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ † ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν.

* 8 Οὐδὲ ‡ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ‡ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν.

9 Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς.

10 Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω.

* 11 Ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ‡ ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ † περιεργαζομένους.

12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν.

* 13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, μὴ
‡ ἐκκακήσητε † καλοποιοῦντες.
* 14 Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει
τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπισο-
λῆς, τοῦτον † σημειοῦσθε· καὶ
μὴ ‡ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα
ἐντραπῇ.
15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖ-
σθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελ-
φόν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰ-
ρήνης δῴη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ
παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ· ὁ Κύ-
ριος μετὰ πάντων ὑμῶν.
17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χει-
ρὶ Παύλου, ὅ ἐςι σημεῖον ἐν
πάσῃ ἐπιςολῇ· οὕτω γράφω.
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριςοῦ μετὰ πάντων ὑ-
μῶν. Ἀμήν. 9. † 4.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα
ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

ΠΑΥ´ΛΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΟ´ΛΟΥ Ἡ

ΠΡΟ`Σ ΤΙΜΟ´ΘΕΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ` ΠΡΩ´ΤΗ.

Κεφ. ά. 1.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ ἀπόςολος Ἰησοῦ
Χριςοῦ κατ' ἐπιταγὴν
Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριςοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,
2 Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν
πίςει, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χριςοῦ
Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
3 Καθὼς παρεκάλεσά σε,
προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευό-
μενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα πα-
ραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδα-
σκαλεῖν·
* 4 Μηδὲ προσέχειν μύθοις
καὶ ‡ γενεαλογίαις † ἀπεράν-
τοις, αἵτινες ζητήσεις παρέ-
χουσι μᾶλλον ἢ † οἰκοδομίαν
Θεοῦ τὴν ἐν πίςει.
5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγε-
λίας ἐςὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς
καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγα-
θῆς, καὶ πίςεως ἀνυποκρίτου·
* 6 Ὧν τινες ‡ ἀςοχήσαντες,
‡ ἐξετράπησαν εἰς † ματαιολο-
γίαν·
7 Θέλοντες εἶναι νομοδιδά-
σκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ
λέγουσι, μήτε περὶ τίνων δια-
βεβαιοῦνται.
8 Οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος,
ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται·
* 9 Εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ
νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ
ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁ-
μαρτωλοῖς, † ἀνοσίοις καὶ ‡ βε-
βήλοις, † πατραλῴαις καὶ † μη-
τραλῴαις, † ἀνδροφόνοις,
* 10 Πόρνοις, ‡ ἀρσενοκοίταις,
† ἀνδραποδιςαῖς, ψεύςαις, † ἐ-
πιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ
ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντί-
κειται·
11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς
δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐ-
πιςεύθην ἐγώ.
12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυ-
ναμώσαντί με Χριςῷ Ἰησοῦ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιςόν με ἡγή-
σατο, θέμενος εἰς διακονίαν·
* 13 Τὸν ‡ πρότερον ὄντα
βλάσφημον καὶ † διώκτην καὶ
ὑβριςήν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι
ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ‡ ἀπιςίᾳ·
* 14 † Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ
πίςεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χρι-
ςῷ Ἰησοῦ.
15 Πιςὸς ὁ λόγος, καὶ πά-
σης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χρι-
ςὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσ-
μον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν
πρῶτός εἰμι ἐγώ·

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0292-0

* 16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ‡ ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* 18 Ταύτην τὴν ‡ παραγγελίαν ‡ παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς ‡ προαγούσας ἐπί σε ‡ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν,

19 Ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἥν τινες ἀπωσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν·

20 Ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος· οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν. 23. † 10.

Κεφ. β΄. 2.

1 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων·

* 2 Ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ‡ ὑπεροχῇ ὄντων· ἵνα † ἤρεμον καὶ ‡ ἡσύχιον βίον ‡ διάγωμεν ἐν πάσῃ ‡ εὐσεβείᾳ καὶ † σεμνότητι·

3 Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

5 Εἷς γὰρ Θεὸς, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς·

* 6 Ὁ δοὺς ἑαυτὸν † ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις.

7 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι) διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

8 Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.

* 9 Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν † καταστολῇ ‡ κοσμίῳ, μετὰ ‡ αἰδοῦς καὶ ‡ σωφροσύνης ‡ κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν † πλέγμασιν, ἢ ‡ χρυσῷ, ἢ ‡ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ·

* 10 Ἀλλ' (ὃ ‡ πρέπει γυναιξὶν ‡ ἐπαγγελλομέναις † θεοσέβειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

* 12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ † αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν † ἡσυχίᾳ.

13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα.

14 Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέγονε.

† 15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς † τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ‡ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης. 22. † 7.

Κεφ. γ΄. 3.

1 Πιστὸς ὁ λόγος· Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.

* 2 Δεῖ οὖν τὸν ‡ ἐπίσκοπον ‡ ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, ‡ νηφάλεον, σώφρονα, κόσμιον, ‡ φιλόξενον, διδακτικόν·

3 Μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον·

4 Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος·

5 (Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;)

* 6 Μὴ † νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς, εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν·

θεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

* 8 ‡ Διακόνους ‡ ὡσαύτως ‡ σεμνοὺς, μὴ † διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς·

9 Ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει·

10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες.

11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνὰς, μὴ διαβόλους, νηφαλέους, πιστὰς ἐν πᾶσι.

12 Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων·

* 13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, † βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν ‡ περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον·

* 15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, ‡ στύλος καὶ † ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

* 16 Καὶ † ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. 14. † 5.

Κεφ. δ'. 4.

* 1 ΤΟ' δὲ πνεῦμα † ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν † ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

* 2 Ἐν ‡ ὑποκρίσει † ψευδολόγων, † κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν,

* 3 Κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς † μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.

* 4 Ὅτι πᾶν ‡ κτίσμα Θεοῦ καλὸν, καὶ οὐδὲν † ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον.

* 5 ‡ Ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ‡ ἐντεύξεως.

* 6 Ταῦτα ‡ ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, † ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ᾗ παρηκολούθηκας.

* 7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ † γραώδεις μύθους ‡ παραιτοῦ· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.

* 8 Ἡ γὰρ ‡ σωματικὴ † γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ‡ ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

* 9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ‡ ἀποδοχῆς ἄξιος.

10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

12 Μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ.

* 13 Ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ‡ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι· ἵνα σοῦ ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

16 Ἔπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς. τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου. 19. † 9.

Κεφ. ε΄. 5.

* 1 ΠΡεσβυτέρῳ μὴ † ἐπιπλή-
ξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς
πατέρα. νεωτέρους, ὡς ἀδελ-
φούς.
* 2 ‡ Πρεσβυτέρας, ὡς μητέ-
ρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφὰς,
ἐν πάσῃ ‡ ἁγνείᾳ.
3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χή-
ρας.
* 4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ
† ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν
πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν,
καὶ † ἀμοιβὰς ‡ ἀποδιδόναι τοῖς
‡ προγόνοις· τοῦτο γάρ ἐστι κα-
λὸν καὶ ‡ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ.
* 5 Ἡ δὲ ‡ ὄντως χήρα καὶ
† μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ τὸν
Θεὸν, καὶ προσμένει ταῖς δεή-
σεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκ-
τὸς καὶ ἡμέρας.
6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα
τέθνηκε.
7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε,
ἵνα ἀνεπίληπτοι ὦσιν.
8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ
μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ,
τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ ἔστιν
ἀπίστου χείρων.
* 9 Χήρα † καταλεγέσθω μὴ
‡ ἔλαττον ἐτῶν ‡ ἑξήκοντα,
γεγονυῖα ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή.
* 10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρ-
τυρουμένη, εἰ † ἐτεκνοτρόφη-
σεν, εἰ † ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁ-
γίων πόδας ἔνιψεν, εἰ ‡ θλιβο-
μένοις ‡ ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ
ἔργῳ ἀγαθῷ ‡ ἐπηκολούθησε.
* 11 Νεωτέρας δὲ χήρας πα-
ραιτοῦ· ὅταν γὰρ † καταστρη-
νιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέ-
λουσιν·
12 Ἔχουσαι κρῖμα, ὅτι τὴν
πρώτην πίστιν ἠθέτησαν.
* 13 Ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μαν-
θάνουσι περιερχόμεναι τὰς οἰ-
κίας. οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ, ἀλλὰ
καὶ † φλύαροι καὶ ‡ περίεργοι,
λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα.
* 14 Βούλομαι οὖν ‡ νεωτέ-
ρας γαμεῖν, † τεκνογονεῖν, † οἰ-
κοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ‡ ἀφορ-
μὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ
‡ λοιδορίας χάριν.
15 Ἤδη γάρ τινες ἐξετράπη-
σαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.
16 Εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει
χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ
μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα
ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.
17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσ-
βύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσ-
θωσαν. μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν
λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.
18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή. Βοῦν
ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις. Καί· Ἄ-
ξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐ-
τοῦ.
19 Κατὰ πρεσβυτέρου κα-
τηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς
εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύ-
ρων.
20 Τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐνώ-
πιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ
οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.
* 21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέ-
λων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς
† προκρίματος, μηδὲν ποιῶν
κατὰ † πρόσκλισιν.
22 Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐ-
πιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρ-
τίαις ἀλλοτρίαις. σεαυτὸν ἁγ-
νὸν τήρει.
* 23 Μηκέτι † ὑδροπότει,
ἀλλ' οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν †
στόμαχόν σου, καὶ τὰς † πυκνάς
σου ‡ ἀσθενείας.
24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρ-
τίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγου-
σαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐ-
πακολουθοῦσιν.
* 25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ
ἔργα ‡ πρόδηλά ἐστι· καὶ τὰ
† ἄλλως ἔχοντα, κρυβῆναι οὐ
δύναται. 34. † 16.

Κεφ. ϛ΄. 6.

1 ὍΣοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦ-
λοι, τοὺς ἰδίους δεσπό-
τας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγεί-
σθωσαν· ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασ-
φημῆται.
2 Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δε-

σπότας, μὴ καταφρονείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ, οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε, καὶ παρακάλει.

* 3 Εἴτις ‡ ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

* 4 Τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ † νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ † λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, † ὑπόνοιαι πονηραὶ,

* 5 † Παραδιατριβαὶ ‡ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν ‡ νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

* 6 Ἔστι δὲ ‡ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ ‡ αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.

* 8 Ἔχοντες δὲ † διατροφὰς καὶ † σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα.

* 9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ‡ ἐμπίπτουσιν εἰς ‡ πειρασμὸν καὶ ‡ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ‡ ἀνοήτους καὶ † βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

* 10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν ‡ κακῶν ἐστιν ἡ † φιλαργυρία· ἧς τινες ‡ ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς † περιέπειραν ‡ ὀδύναις πολλαῖς.

11 Σὺ δὲ ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν·

* 14 Τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ‡ ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

15 Ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριευόντων,

* 16 Ὁ μόνος ἔχων ‡ ἀθανασίαν, φῶς ‡ οἰκῶν † ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. ἀμήν.

* 17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, παράγγελλε μὴ ‡ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου † ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν·

* 18 † Ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, † εὐμεταδότους εἶναι, † κοινωνικοὺς·

* 19 † Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς.

* 20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν ‡ παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους ‡ κενοφωνίας, καὶ † ἀντιθέσεις τῆς † ψευδωνύμου γνώσεως·

21 Ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν. 35. † 17.

Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἥτις ἐστὶ μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς.

ΠΑΥ'ΛΟΥ ΤΟΥ͂ 'ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ 'Η

ΠΡΟ'Σ ΤΙΜΟ'ΘΕΟΝ 'ΕΠΙΣΤΟΛΗ' ΔΕΥΤΕ'ΡΑ.

Κεφ. ά. 1.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ ἀπόςολος Ἰη-
σοῦ Χριςοῦ διὰ θελήματος
Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς
τῆς ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ.
2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ,
χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς, καὶ Χριςοῦ Ἰησοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν.
* 3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ
λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν κα-
θαρᾷ συνειδήσει, ὡς ‡ ἀδιά-
λειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ
‡ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου
νυκτὸς καὶ ἡμέρας·
4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμ-
νημένος σοῦ τῶν δακρύων, ἵνα
χαρᾶς πληρωθῶ·
* 5 Ὑπόμνησιν λαμβάνων
τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίςεως,
ἥτις ἐνῴκησε πρῶτον ἐν τῇ
† μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μη-
τρί σου Εὐνίκῃ· πέπεισμαι δὲ
ὅτι καὶ ἐν σοί.
* 6 Δι' ἣν αἰτίαν ‡ ἀναμιμ-
νήσκω σε † ἀναζωπυρεῖν τὸ χά-
ρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐςιν ἐν σοὶ
διὰ τῆς ‡ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν
μου.
* 7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ
Θεὸς πνεῦμα † δειλίας, ἀλλὰ
δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ † σω-
φρονισμοῦ.
* 8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ
μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ·
ἀλλὰ † συγκακοπάθησον τῷ εὐ-
αγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ·
9 Τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ
καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ· οὐ
κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ
κατ' ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν
τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριςῷ Ἰη-
σοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων·
10 Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ
τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ, καταργή-
σαντος μὲν τὸν θάνατον, φω-
τίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρ-
σίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου·
11 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ
καὶ ἀπόςολος καὶ διδάσκαλος
ἐθνῶν.
* 12 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα
πάσχω· ἀλλ' οὐκ ‡ ἐπαισχύ-
νομαι. οἶδα γὰρ ᾧ πεπίςευκα,
καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐςι
τὴν † παραθήκην μου φυλάξαι
εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.
13 Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαι-
νόντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤ-
κουσας ἐν πίςει καὶ ἀγάπῃ τῇ
ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ.
14 Τὴν καλὴν παρακαταθή-
κην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁ-
γίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.
15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπε-
ςράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ
Ἀσίᾳ, ὧν ἐςι Φύγελλος καὶ
Ἑρμογένης·
* 16 Δῴη ἔλεος ὁ Κύριος τῷ
Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις
με † ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἅλυσίν
μου οὐκ ἐπῃσχύνθη·
* 17 Ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώ-
μῃ, † σπουδαιότερον ἐζήτησέ
με, καὶ εὗρε·
* 18 Δῴη αὐτῷ ὁ Κύριος εὑ-
ρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ
διηκόνησε, † βέλτιον σὺ γι-
νώσκεις. 14. † 9.

Κεφ. β'. 2.

1 ΣΥ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυ-
ναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν
Χριςῷ Ἰησοῦ·
2 Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ
διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα
παράθου πιςοῖς ἀνθρώποις, οἵ-
τινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους
διδάξαι.

3 Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς ςρατιώτης Ἰησοῦ Χριςοῦ.

* 4 Οὐδεὶς ‡ ςρατευόμενος ‡ ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου † πραγματείαις, ἵνα τῷ † ςρατολογήσαντι ‡ ἀρέσῃ.

* 5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ † ςεφανοῦται ἐὰν μὴ ‡ νομίμως † ἀθλήσῃ.

6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.

7 Νόει ἃ λέγω. δῴη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.

8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριςὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγελιόν μου·

9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ᾽ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται.

10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

11 Πιςὸς ὁ λόγος εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν·

* 12 Εἰ ὑπομένομεν, καὶ ‡ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς·

13 Εἰ ἀπιςοῦμεν, ἐκεῖνος πιςὸς μένει. ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται.

* 14 Ταῦτα ‡ ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ † λογομαχεῖν, εἰς οὐδὲν † χρήσιμον, ἐπὶ ‡ καταςροφῇ τῶν ἀκουόντων.

* 15 ‡ Σπούδασον σεαυτὸν ‡ δόκιμον παραςῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην † ἀνεπαίσχυντον, † ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιΐςασο. ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας.

* 17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς † γάγγραινα ‡ νομὴν ἕξει. ὧν ἐςὶν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός.

18 Οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠςόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάςασιν ἤδη γεγονέναι. καὶ ἀνατρέπουσι τήν τινων πίςιν.

19 Ὁ μέν τοι ςερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἕςηκεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην. Ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καί· Ἀποςήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριςοῦ.

* 20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔςι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ‡ ὀςράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

* 21 Ἐὰν οὖν τις ‡ ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔςαι σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον καὶ εὔχρηςον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

* 22 Τὰς δὲ † νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίςιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.

* 23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ † ἀπαιδεύτους ‡ ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ‡ γεννῶσι ‡ μάχας.

* 24 Δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ ‡ μάχεσθαι, ἀλλ᾽ ‡ ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας, ‡ διδακτικὸν, † ἀνεξίκακον.

* 25 Ἐν πρᾳότητι παιδεύοντα τοὺς † ἀντιδιατιθεμένους, μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ Θεος μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας.

* 26 Καὶ † ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ‡ ἐζωγρημένοι ὑπ᾽ αὐτοῦ εἰς το ἐκείνου θέλημα. 33. † 13.

Κεφ. γ᾽. 3.

* 1 ΤΟῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ‡ ἐνςήσονται καιροὶ ‡ χαλεποί.

* 2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι † φίλαυτοι, ‡ φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ‡ ὑπερήφανοι, ‡ βλάσφημοι, ‡ γονεῦσιν ‡ ἀπειθεῖς, ἀχάριςοι, ἀνόσιοι,

* 3 Ἄςοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, † ἀκρατεῖς, † ἀνήμεροι, † ἀφιλάγαθοι,

* 4 ‡ Προδόται, προπετεῖς, ‡ τετυφωμένοι, * φιλήδονοι μᾶλλον ἢ † φιλόθεοι·

* 5 Ἔχοντες ‡ μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι. καὶ τούτους † ἀποτρέπου.

* 6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ † ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ ‡ αἰχμαλωτεύοντες τὰ † γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις·

* 7 Πάντοτε μανθάνοντα, καὶ † μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.

8 Ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.

* 9 Ἀλλ᾽ οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ‡ ἄνοια αὐτῶν † ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

* 10 Σὺ δὲ ‡ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ † ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων τε ἐῤῥύσατο ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

* 13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ † γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, ‡ πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

* 14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ † ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

* 16 Πᾶσα ‡ γραφὴ, † θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ‡ ἔλεγχον, πρὸς † ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

* 17 Ἵνα † ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ‡ ἐξηρτισμένος. 34. † 17.

Κεφ. δ΄. 4.

1 Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·

* 2 Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι ‡ εὐκαίρως, † ἀκαίρως· ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.

* 3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς † ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, † κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν·

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.

5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

* 6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη ‡ σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς † ἀναλύσεως ἐφέστηκε.

* 7 Τὸν ‡ ἀγῶνα τὸν καλὸν ‡ ἠγώνισμαι, τὸν ‡ δρόμον ‡ τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα.

8 Λοιπὸν, ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως·

10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν·

11 Λου-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0299-3

11 Λουκᾶς ἐςι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἐςι γάρ μοι εὔχρηςος εἰς διακονίαν.

12 Τυχικὸν δὲ ἀπέςειλα εἰς Ἔφεσον.

* 13 Τὸν † φελόνην ὃν ‡ ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία μάλιςα τὰς † μεμβράνας.

* 14 Ἀλέξανδρος ὁ † χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδῴη αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

15 Ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέςηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· (μὴ αὐτοῖς λογισθείη.)

17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέςη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐῤῥύσθην ἐκ ςόματος λέοντος.

18 Καὶ ῥύσεταί με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

19 Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον.

20 Ἔραςος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ. Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.

21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριςὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. 14. † 7.

Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέςη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι.

ΠΑΥ͂ΛΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΟ'ΛΟΥ Ἡ

ΠΡΟ'Σ ΤΙ'ΤΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ'.

Κεφ. α' 1.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ δοῦλος Θεοῦ, ἀπόςολος δὲ Ἰησοῦ Χριςοῦ κατὰ πίςιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν·

* 2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ † ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων,

3 Ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιςεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίςιν, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριςοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

* 5 Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ ‡ λείποντα † ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταςήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην·

6 Εἴ τις ἐςὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιςὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

* 7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ‡ ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ ‡ αὐθάδη, μὴ † ὀργίλον, μὴ ‡ πάροινον, μὴ ‡ πλήκτην, μὴ ‡ αἰσχροκερδῆ·

* 8 Ἀλλὰ φιλόξενον, † φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ‡ ὅσιον, † ἐγκρατῆ·

9 Ἀν-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0300-0

9 Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ
τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα
δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν
τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ,
καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγ-
χειν.
* 10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ
‡ ἀνυπότακτοι, † ματαιολόγοι
καὶ † φρεναπάται, μάλιστα οἱ
ἐκ περιτομῆς·
* 11 Οὓς δεῖ † ἐπιστομίζειν·
οἵτινες ὅλους ‡ οἴκους † ἀνατρέ-
πουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ,
† αἰσχροῦ ‡ κέρδους ‡ χάριν.
* 12 Εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος
αὐτῶν προφήτης· Κρῆτες ἀεὶ
‡ ψεῦσται, κακὰ θηρία, ‡ γα-
στέρες ‡ ἀργαί.
* 13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν
ἀληθής· δι᾽ ἣν αἰτίαν ἔλεγχε
αὐτοὺς ‡ ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαί-
νωσιν ἐν τῇ πίστει·
* 14 Μὴ ‡ προσέχοντες † Ἰου-
δαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς
ἀνθρώπων ‡ ἀποστρεφομένων τὴν
ἀλήθειαν.
15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς
καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμέ-
νοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν,
ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ
νοῦς καὶ ἡ συνείδησις.
* 16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέ-
ναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται,
† βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπει-
θεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγα-
θὸν ‡ ἀδόκιμοι. 30. † 11.

Κεφ. β΄. 2.

1 ΣΥ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ
ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ.
* 2 † Πρεσβύτας † νηφαλίους
εἶναι, σεμνοὺς, ‡ σώφρονας,
‡ ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀ-
γάπῃ, τῇ ‡ ὑπομονῇ.
* 3 † Πρεσβύτιδας ὡσαύτως
ἐν † καταστήματι † ἱεροπρεπεῖς,
μὴ διαβόλους, μὴ οἴνῳ πολλῷ
‡ δεδουλωμένας, † καλοδιδα-
σκάλους,
* 4 Ἵνα † σωφρονίζωσι τὰς
νέας, † φιλάνδρους εἶναι, † φι-
λοτέκνους,
* 5 Σώφρονας, ἁγνὰς, † οἰ-
κουροὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσο-
μένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα
μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφη-
μῆται.
6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως
παρακάλει σωφρονεῖν,
* 7 Περὶ πάντα σεαυτὸν πα-
ρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων,
ἐν τῇ διδασκαλίᾳ † ἀδιαφθο-
ρίαν, σεμνότητα,
* 8 Λόγον ὑγιῆ, † ἀκατάγνω-
στον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντρα-
πῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέ-
γειν ‡ φαῦλον.
9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις
ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐα-
ρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγον-
τας·
10 Μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ
πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀ-
γαθήν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶ-
σιν ἐν πᾶσιν.
* 11 ‡ Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χά-
ρις τοῦ Θεοῦ ἡ † σωτήριος πᾶ-
σιν ἀνθρώποις·
* 12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα
‡ ἀρνησάμενοι τὴν ‡ ἀσέβειαν
καὶ τὰς ‡ κοσμικὰς ἐπιθυμίας,
† σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ
‡ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν
αἰῶνι·
13 Προσδεχόμενοι τὴν μα-
καρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν
τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ·
* 14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ κα-
θαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν † περιούσιον,
ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.
* 15 Ταῦτα λάλει, καὶ πα-
ρακάλει, καὶ ‡ ἔλεγχε μετὰ
πάσης ‡ ἐπιταγῆς. μηδείς σου
† περιφρονείτω. 28. † 15.

Κεπ. γ΄. 3.

1 ὙΠομίμνησκε αὐτοὺς ἀρ-
χαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑπο-
τάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς
πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶ-
ναι·
* 2 Μηδένα βλασφημεῖν,
‡ ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς,
πᾶ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0301-6

πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

* 3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, † συγητοὶ, μισοῦντες ἀλλήλους.

* 4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ ‡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

* 5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ ‡ λουτροῦ ‡ παλιγγενεσίας, καὶ ‡ ἀνακαινώσεως πνεύματος ‡ ἁγίου·

6 Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν·

7 Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

* 8 Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε ‡ διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα † φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ γενεαλογίας, καὶ ἔρεις, καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς, καὶ μάταιοι.

* 10 † Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ·

* 11 Εἰδὼς ὅτι † ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει, ὢν † αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε ἢ Τυχικὸν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.

13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν. 12. † 5.

Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ΠΑΥ'ΛΟΥ ΤΟΥ͂ 'ΑΠΟΣΤΟ'ΛΟΥ 'Η

ΠΡΟ'Σ ΦΙΛΗ'ΜΟΝΑ 'ΕΠΙΣΤΟΛΗ'.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν,

* 2 Καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ ‡ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ.

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

5 Ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·

6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργὴς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ.

8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρ-

ῥησίαν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0302-2

ῥησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ
ἀνῆκον.
9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον
παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν, ὡς
Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ
δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ
ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν
τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον·
* 11 Τόν ‡ ποτέ ‡ σοι † ἄχρη-
στον, ‡ νυνὶ δέ σοι καὶ ἐμοὶ
‡ εὔχρηστον, ὃν ‡ ἀνέπεμψα·
12 Σὺ δὲ αὐτὸν, τουτέστι, τὰ
ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ·
13 Ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς
ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ
σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς
τοῦ εὐαγγελίου·
* 14 Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώ-
μης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι·
ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ
ἀγαθόν σου ᾖ, ἀλλὰ κατὰ † ἑ-
κούσιον.
* 15 ‡ Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο
ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώ-
νιον αὐτὸν ἀπέχῃς·
16 Οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ'
ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπη-
τὸν, μάλιστα ἐμοὶ, πόσῳ δὲ
μᾶλλόν σοι καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν
Κυρίῳ;
17 Εἰ οὖν ἐμὲ ἔχεις κοινω-
νὸν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ.
* 18 Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ
ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ‡ ἐλλόγει.
* 19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ
ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ † ἀποτίσω· ἵνα
μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν
μοι † προσοφείλεις.
* 20 Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγώ σου
† ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυ-
σόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυ-
ρίῳ.
21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου
ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑ-
πὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.
22 Ἅμα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ μοι
ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν
προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι
ὑμῖν.
23 Ἀσπάζονταί σε, Ἐπα-
φρᾶς, (ὁ συναιχμάλωτός μου
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,) Μάρκος,
24 Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λου-
κᾶς, οἱ συνεργοί μου.
25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύ-
ματος ὑμῶν. Ἀμήν. 13. † 5.

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου.

Ἡ ΠΡΟΣ ἙΒΡΑΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. ά. 1.

* 1 † ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ
† πολυτρόπως ‡ πά-
λαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατρά-
σιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐ-
σχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων
ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ,
2 Ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάν-
των, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐ-
ποίησεν.
* 3 Ὃς ὢν † ἀπαύγασμα τῆς
δόξης, καὶ † χαρακτὴρ τῆς ‡ ὑ-
ποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ
πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνά-
μεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισ-
μὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν, ‡ ἐκάθισεν ἐν ‡ δεξιᾷ τῆς
‡ μεγαλωσύνης ἐν ‡ ὑψηλοῖς·
4 Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος
τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτε-
ρον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν
ὄνομα.
5 Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν
ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ
σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πά-
λιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέ-
ρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν;
6 Ὅταν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0303-7

6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

* 8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ‡ ῥάβδος † εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

10 Καί· Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί·

11 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται·

* 12 Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον † ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ † ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ‡ ἐκλείψουσι.

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

* 14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ † λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; 16. † 7.

Κεφ. β'. 2.

* 1 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε † παραῤῥυῶμεν.

* 2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα ‡ παράβασις καὶ ‡ παρακοὴ ἔλαβεν ‡ ἔνδικον ‡ μισθαποδοσίαν·

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη·

* 4 † Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ † θέλησιν.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν.

6 Διεμαρτύρατο δέ πού τις, λέγων· Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

* 7 ‡ Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

8 Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· Νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.

9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον. ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου.

10 Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

11 Ὅ, τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν,

12 Λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

* 14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοι-

κεκοι-

κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵμα-
τος, καὶ αὐτὸς † παραπλησίως
‡ μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ
τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ
κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου,
τουτέςι τὸν διάβολον.
15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους
ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς
τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.
* 16 Οὐ γὰρ † δήπου ἀγγέ-
λων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ
σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμ-
βάνεται.
* 17 ‡ Ὅθεν ὤφειλε κατὰ
πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ‡ ὁμοιω-
θῆναι, ἵνα ‡ ἐλεήμων γένηται
καὶ πιςὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν
Θεὸν, εἰς τὸ ‡ ἱλάσκεσθαι τὰς
ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.
18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐ-
τὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς
πειραζομένοις βοηθῆσαι. 15. † 6.

Κεφ. γ΄. 3.

1 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλή-
σεως ἐπουρανίου μέτοχοι,
κατανοήσατε τὸν ἀπόςολον καὶ
ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν
Χριςὸν Ἰησοῦν.
2 Πιςὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι
αὐτὸν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
3 Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος
παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, καθ᾽ ὅ-
σον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴ-
κου ὁ κατασκευάσας αὐτόν.
4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευά-
ζεται ὑπό τινος. ὁ δὲ τὰ πάν-
τα κατασκευάσας, Θεός.
* 5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιςὸς ἐν
ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς † θερά-
πων, εἰς μαρτύριον τῶν λαλη-
θησομένων.
6 Χριςὸς δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν
οἶκον αὐτοῦ. οὗ οἶκός ἐσμεν ἡ-
μεῖς, ἐάνπερ τὴν παῤῥησίαν
καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος
μέχρι τέλους βεβαίαν κατά-
σχωμεν.
7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον. Σήμερον ἐὰν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπι-
κρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ
πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.
9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέ-
ρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ
εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκον-
τα ἔτη.
10 Διὸ προσώχθισα τῇ γε-
νεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον. Ἀεὶ
πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. αὐτοὶ δὲ
οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.
11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ
μου. Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατάπαυσίν μου.
12 Βλέπετε, ἀδελφοὶ, μή-
ποτε ἔςαι ἔν τινι ὑμῶν καρδία
πονηρὰ ἀπιςίας, ἐν τῷ ἀποςῆ-
ναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος.
13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυ-
τοὺς καθ᾽ ἑκάςην ἡμέραν, ἄ-
χρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται.
ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν
ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας.
14 Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν
τοῦ Χριςοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν
τῆς ὑποςάσεως μέχρι τέλους
βεβαίαν κατάσχωμεν.
* 15 Ἐν τῷ λέγεσθαι. Σή-
μερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀ-
κούσητε, μὴ ‡ σκληρύνητε τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ ‡ πα-
ραπικρασμῷ.
* 16 Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες
† παρεπίκραναν, ἀλλ᾽ οὐ πάν-
τες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου
διὰ Μοσέως.
* 17 Τίσι δὲ ‡ προσώχθισε
τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς
ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ † κῶλα
ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;
18 Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰσε-
λεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν
αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασι;
19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ
ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι᾽ ἀπι-
ςίαν. 6. † 3.

Κεφ. δ΄. 4.

1 Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε κα-
ταλειπομένης ἐπαγγελίας
εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν
αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑςε-
ρηκέναι.
* 2 Καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγε-
λισμένοι, καθάπερ κἀκεῖνοι·
ἀλλ᾽

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0305-8
DFG

ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ ‡ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων.

* 4 Εἴρηκε γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτω· Καὶ ‡ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν. Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεταί τινας εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν.

7 Πάλιν τινὰ ὁρίζει ἡμέραν, σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον· (καθὼς εἴρηται) Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.

* 9 Ἄρα ἀπολείπεται ‡ σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ.

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν· ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας.

* 12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ‡ ἐνεργὴς, καὶ † τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν ‡ δίστομον, καί † διϊκνούμενος ἄχρι ‡ μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, † ἁρμῶν τε καὶ † μυελῶν, καὶ † κριτικὸς ‡ ἐνθυμήσεων καὶ ‡ ἐννοιῶν καρδίας.

* 13 Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις † ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ. πάντα δὲ ‡ γυμνὰ καὶ † τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας.

* 16 Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παῤῥησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς ‡ εὔκαιρον βοήθειαν. 17. † 8.

Κεφ. ε. 5.

1 ΠΑ͂Σ γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν·

* 2 † Μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν.

3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.

4 Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών.

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν. Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

* 7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ † ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς ‡ εὐλαβείας,

8 Καί-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0306-4

8 Καίπερ ὢν υἱὸς, ἔμαθεν
ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν·
† 9 Καὶ ‡ τελειωθεὶς ἐγένετο
τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν
† αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου·
* 10 † Προσαγορευθεὶς ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν
τάξιν Μελχισεδέκ·
* 11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ
λόγος καὶ † δυσερμήνευτος λέ-
γειν. ἐπεὶ ‡ νωθροὶ γεγόνατε
ταῖς ἀκοαῖς.
12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι
διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πά-
λιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσ-
κειν ὑμᾶς τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς
ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ.
καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες
γάλακτος καὶ οὐ στερεᾶς τρο-
φῆς.
* 13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γά-
λακτος, † ἄπειρος λόγου δι-
καιοσύνης. (νήπιος γάρ ἐστι.)
* 14 Τελείων δέ ἐστιν ἡ ‡ στε-
ρεὰ τροφὴ, τῶν διὰ τὴν † ἕξιν
τὰ † αἰσθητήρια ‡ γεγυμνασμέ-
να ἐχόντων πρὸς ‡ διάκρισιν κα-
λοῦ τε καὶ κακοῦ. 14. † 8.

Κεφ. ς'. 6.

* 1 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρ-
χῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον,
ἐπὶ τὴν ‡ τελειότητα φερώμε-
θα· μὴ πάλιν θεμέλιον ‡ κατα-
βαλλόμενοι ‡ μετανοίας ἀπὸ
νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ
Θεόν.
2 Βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπι-
θέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς
τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰω-
νίου.
* 3 Καὶ τοῦτο ποιήσομεν,
‡ ἐάν περ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός.
4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ
φωτισθέντας, γευσαμένους τε
τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ
μετόχους γεννηθέντας πνεύμα-
τος ἁγίου,
5 Καὶ καλὸν γευσαμένους
Θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλ-
λοντος αἰῶνος,
* 6 Καὶ † παραπεσόντας,
πάλιν † ἀνακαινίζειν εἰς μετά-
νοιαν † ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς
τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παρα-
δειγματίζοντας.
* 7 Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ'
αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑε-
τὸν, καὶ ‡ τίκτουσα † βοτάνην
‡ εὔθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ
† γεωργεῖται, μεταλαμβάνει
εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·
* 8 Ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας
καὶ ‡ τριβόλους, ἀδόκιμος καὶ
κατάρας ἐγγὺς, ἧς τὸ τέλος εἰς
† καῦσιν.
9 Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν,
ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα καὶ
ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω
λαλοῦμεν.
10 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς,
ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν,
καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης ἧς
ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ
διακονοῦντες.
11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον
ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι
σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν
τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους·
12 Ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε,
μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ
μακροθυμίας κληρονομούντων
τὰς ἐπαγγελίας.
13 Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγ-
γειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ'
οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι,
ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ,
* 14 Λέγων. † Ἦ μὴν εὐλο-
γῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύ-
νων πληθυνῶ σε.
15 Καὶ οὕτω μακροθυμήσας
ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας.
* 16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ
τοῦ μείζονος ὀμνύουσι, καὶ πά-
σης αὐτοῖς ‡ ἀντιλογίας ‡ πέρας
εἰς ‡ βεβαίωσιν ὁ ‡ ὅρκος.
* 17 Ἐν ᾧ περισσότερον βου-
λόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς
κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας
τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐ-
τοῦ, † ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ·
* 18 Ἵνα διὰ δύο πραγμά-
των ‡ ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀ-
δύνατον ‡ ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσ-
χυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ
‡ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς
προ-

προκειμένης ἐλπίδος.
* 19 Ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν
τῆς ψυχῆς ‡ ἀσφαλῆ τε καὶ
‡ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομέ-
νην εἰς τὸ ‡ ἐσώτερον τοῦ ‡ κα-
ταπετάσματος.
* 20 Ὅπου † πρόδρομος ὑπὲρ
ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιε-
ρεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.
27. † 9.

Κεφ. ζ'. 7.

* 1 ΟΥ̃τος γὰρ ὁ Μελχισεδὲκ,
βασιλεὺς Σαλὴμ, ἱερεὺς
τοῦ Θεοῦ ὑψίστου, ὁ συναντή-
σας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ
τῆς † κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ
εὐλογήσας αὐτόν.
2 Ὧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάν-
των ἐμέρισεν Ἀβραάμ. πρῶτον
μὲν ἑρμηνευόμενος βασιλεὺς δι-
καιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βα-
σιλεὺς Σαλήμ. ὅ ἐστι βασιλεὺς
εἰρήνης.
* 3 † Ἀπάτωρ, † ἀμήτωρ,
† ἀγενεαλόγητος. μήτε ἀρχὴν
ἡμερῶν, ‡ μήτε ζωῆς τέλος ἔ-
χων. † ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ
υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς
τὸ ‡ διηνεκές.
* 4 ‡ Θεωρεῖτε δὲ ‡ πηλίκος
οὗτος, ᾧ καὶ ‡ δεκάτην Ἀβρα-
ὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν † ἀκροθινίων
ὁ ‡ πατριάρχης.
5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν
Λευῒ τὴν ἱερατείαν λαμβάνον-
τες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδε-
κατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν
νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας
ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ.
* 6 Ὁ δὲ μὴ † γενεαλογού-
μενος ἐξ αὐτῶν, ‡ δεδεκάτωκε
τὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ἔχοντα
τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε.
7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλο-
γίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ
κρείττονος εὐλογεῖται.
8 Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀ-
ποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβά-
νουσιν. ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος
ὅτι ζῇ.
* 9 Καὶ (ὡς † ἔπος εἰπεῖν) διὰ
Ἀβραὰμ καὶ Λευῒ ὁ δεκάτας
λαμβάνων δεδεκάτωται.
10 Ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ
πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐ-
τῷ ὁ Μελχισεδέκ.
11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ
τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν.
(ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομο-
θέτητο) τίς ἔτι χρεία, κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον
ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ
τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι;
* 12 ‡ Μετατιθεμένης γὰρ
τῆς ‡ ἱερωσύνης, ἐξ ‡ ἀνάγκης
καὶ νόμου ‡ μετάθεσις γίνεται.
13 Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦ-
τα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχη-
κεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε
τῷ θυσιαστηρίῳ.
14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰού-
δα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡ-
μῶν. εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ
ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.
* 15 Καὶ ‡ περισσότερον ἔτι
† κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ
τὴν ‡ ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ
ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος,
* 16 Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐν-
τολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ
κατὰ δύναμιν ζωῆς † ἀκατα-
λύτου.
17 Μαρτυρεῖ γάρ. Ὅτι σὺ
ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
τάξιν Μελχισεδέκ.
* 18 ‡ Ἀθέτησις μὲν γὰρ
γίνεται προαγούσης ἐντολῆς,
διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ‡ ἀ-
νωφελές.
* 19 Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ
νόμος, † ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείτ-
τονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζο-
μεν τῷ Θεῷ.
20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς
ὁρκωμοσίας.
* 21 (Οἱ μὲν γὰρ, χωρὶς
ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγο-
νότες. ὁ δὲ, μετὰ ‡ ὁρκωμο-
σίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς
αὐτόν. ‡ Ὤμοσε Κύριος, καὶ
οὐ ‡ μεταμεληθήσεται. Σὺ ἱε-
ρεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
τάξιν Μελχισεδέκ.)
* 22 Κατὰ τοσοῦτον κρείτ-

τονος

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0308-5

τονος διαθήκης γέγονεν † ἔγ-
γυος Ἰησοῦς.
23 Καὶ οἱ μὲν, πλείονες εἰ-
σὶ γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θα-
νάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν·
* 24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν
αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, † ἀπα-
ράβατον ἔχει ἱερωσύνην·
25 Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ
παντελὲς δύναται τοὺς προσ-
ερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ,
πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχά-
νειν ὑπὲρ αὐτῶν.
26 Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρε-
πεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος,
ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ
τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλό-
τερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος·
27 Ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν
ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς,
πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρ-
τιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα
τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίη-
σεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας.
28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους
καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας
ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρ-
κωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον,
υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμέ-
νον. 31. † 13.

Κεφ. η'. 8.

1 ΚΕφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λε-
γομένοις, τοιοῦτον ἔχο-
μεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν
δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλω-
σύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
* 2 Τῶν ‡ ἁγίων ‡ λειτουρ-
γὸς, καὶ τῆς ‡ σκηνῆς τῆς ἀλη-
θινῆς, ἣν † ἔπηξεν ὁ Κύριος,
καὶ οὐκ ἄνθρωπος·
3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ
προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας
καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν
τὶ καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ.
4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς,
οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν
ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ
τὸν νόμον τὰ δῶρα·
5 Οἵτινες ὑποδείγματι καὶ
σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρα-
νίων, καθὼς κεχρημάτισται Μω-
σῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν
σκηνήν· Ὅρα γὰρ, φησὶ, ποιή-
σῃς πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν
δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει.
* 6 Νυνὶ δὲ ‡ διαφορωτέρας
τέτευχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ
κρείττονός ἐστι διαθήκης ‡ μεσί-
της, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγ-
γελίαις ‡ νενομοθέτηται.
7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν
ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας
ἐζητεῖτο τόπος·
8 Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέ-
γει· Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λέ-
γει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ
τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν
οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινήν.
9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν
ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς
χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐ-
τοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐ-
τοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ
μου, κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν,
λέγει Κύριος.
10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν
διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ με-
τὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει
Κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν
διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρ-
δίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς.
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ
αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.
11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕ-
καστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ
ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέ-
γων· Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι
πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μι-
κροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν·
* 12 Ὅτι ‡ ἵλεως ἔσομαι ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
* 13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν,
πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ
παλαιούμενον καὶ ‡ γηράσκον,
ἐγγὺς † ἀφανισμοῦ. 10. † 2.

Κεφ. θ'. 9.

1 ΕΙ᾽χε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη
σκηνὴ δικαιώματα λατρεί-
ας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν.
2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη
ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥτε λυχνία καὶ
ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν
ἄρτων, ἥτις λέγεται ἅγια.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0309-4

3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων·

*4 Χρυσοῦν ἔχουσα † θυμιατήριον, καὶ τὴν ‡ κιβωτὸν τῆς διαθήκης ‡ περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ᾗ † ςάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ ‡ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαςήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.

*5 ‡ Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς ‡ Χερουβὶμ δόξης, † κατασκιάζοντα τὸ ἱλαςήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔςι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.

6 Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες·

*7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ † ἀγνοημάτων.

*8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, ‡ μήπω ‡ πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης ςάσιν.

9 Ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεςηκότα, καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα,

*10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ ‡ πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς, μέχρι καιροῦ † διορθώσεως ἐπικείμενα·

11 Χριςὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέςιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως,

12 Οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος.

*13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ ‡ τράγων, καὶ ‡ σποδὸς † δαμάλεως ‡ ῥαντίζουσα τοὺς ‡ κεκοινωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς † καθαρότητα·

14 Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριςοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐςὶν, ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου.

17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μή ποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος.

18 Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνιςαι·

*19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ‡ ἐρίου ‡ κοκκίνου καὶ ‡ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε,

20 Λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐῤῥάντισε.

*22 Καὶ ‡ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς † αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις.

23 Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.

24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριςός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν·

25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις προσ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0310-6

φέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ·

26 (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.

27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις·

28 Οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν. 24. † 8.

Κεφ. ί. 10.

1 Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς, οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι.

2 Ἐπεὶ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους·

* 3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ‡ ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ‡ ἐνιαυτόν.

4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας·

5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.

6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.

* 7 Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἥκω (ἐν † κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου.

* 8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ ‡ προσφορὰν καὶ ‡ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ ‡ εὐδόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται·)

9 Τότε εἴρηκεν· Ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.

10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας.

12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ·

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ·

14 Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι·

16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς·

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

18 Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκ ἔτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοὶ, παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

* 20 Ἣν ‡ ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν † πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·

21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·

22 Προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·

* 23 Καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ‡ ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος † ἀκλινῆ, (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος.)

*24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλή-
λους εἰς ‡ παροξυσμὸν ἀγάπης
καὶ καλῶν ἔργων·
*25 Μὴ ‡ ἐγκαταλείποντες
τὴν ‡ ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν,
καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρα-
καλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλ-
λον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν
τὴν ἡμέραν.
26 Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτα-
νόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν
τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας,
οὐκ ἔτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολεί-
πεται θυσία·
*27 Φοβερὰ δέ τις † ἐκδοχὴ
κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν
μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.
28 Ἀθετήσας τὶς νόμον Μω-
σέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν
ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει·
*29 Πόσῳ (δοκεῖτε) χείρο-
νος ‡ ἀξιωθήσεται † τιμωρίας ὁ
τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ‡ καταπατή-
σας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθή-
κης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ ἡ-
γιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς
χάριτος † ἐνυβρίσας;
30 Οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα·
Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταπο-
δώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν·
Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ.
31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς
χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.
*32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς
πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς ‡ φω-
τισθέντες, πολλὴν † ἄθλησιν
‡ ὑπεμείνατε ‡ παθημάτων·
*33 Τοῦτο μὲν, ‡ ὀνειδισμοῖς
τε καὶ θλίψεσι † θεατριζόμε-
νοι· τοῦτο δὲ, κοινωνοὶ τῶν οὕ-
τως ἀναστρεφομένων γενηθέντες·
*34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς
μου ‡ συνεπαθήσατε, καὶ τὴν
ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν
μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γι-
νώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς
κρείττονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς,
καὶ μένουσαν.
*35 Μὴ ‡ ἀποβάλητε οὖν τὴν
παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει
μισθαποδοσίαν μεγάλην.
36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε
χρείαν· ἵνα τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν
ἐπαγγελίαν·
37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ
ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονιεῖ.
38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζή-
σεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται,
οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ.
*39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν
† ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ
πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.
27. † 9.

Κεφ. ιά. 11.

1 Ἔστι δὲ πίστις, ἐλπιζομέ-
νων ὑπόστασις, πραγμάτων
ἔλεγχος οὐ βλεπομένων.
2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρή-
θησαν οἱ πρεσβύτεροι.
3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι
τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς
τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλε-
πόμενα γεγονέναι.
4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄ-
βελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ
Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι
δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς
δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι'
αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται.
5 Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη τοῦ
μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ οὐχ εὑ-
ρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐ-
τὸν ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς με-
ταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται
εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ.
*6 ‡ Χωρὶς δὲ πίστεως ‡ ἀδύνα-
τον ‡ εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ
δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ,
ὅτι ἐστὶ, καὶ τοῖς ‡ ἐκζητοῦσιν
αὐτὸν † μισθαποδότης γίνεται.
*7 Πίστει ‡ χρηματισθεὶς Νῶε
περὶ τῶν † μηδέπω βλεπομέ-
νων, εὐλαβηθεὶς ‡ κατεσκεύα-
σε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴ-
κου αὐτοῦ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν
κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δι-
καιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.
8 Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ
ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τό-
πον ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς
κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ
ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται.
9 Πίστει παρῴκησεν εἰς τὴν
γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλο-
τρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας
μετὰ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0312-7

μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν
συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγε-
λίας τῆς αὐτῆς·
* 10 Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν
τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν,
ἧς ‡ τεχνίτης καὶ † δημιουργὸς
ὁ Θεός.
11 Πίστει καὶ αὐτὴ Σάῤῥα
δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρ-
ματος ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν
ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡγή-
σατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.
* 12 Διὸ καὶ ἀφ᾽ ἑνὸς ἐγεν-
νήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμέ-
νου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρα-
νοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ‡ ἄμ-
μος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θα-
λάσσης ἡ † ἀναρίθμητος.
* 13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον
οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς
ἐπαγγελίας, ἀλλὰ ‡ πόῤῥωθεν
αὐτὰς ἰδόντες, καὶ πεισθέντες,
καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ‡ ὁμο-
λογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ ‡ πα-
ρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.
14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγον-
τες, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα
ἐπιζητοῦσι.
* 15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμ-
νημόνευον ἀφ᾽ ἧς ἐξῆλθον, εἶ-
χον ἂν καιρὸν ‡ ἀνακάμψαι·
16 Νυνὶ δὲ κρείττονος ὀρέ-
γονται, τουτέστιν ἐπουρανίου·
διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ
Θεὸς, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐ-
τῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.
17 Πίστει προσενήνοχεν Ἀ-
βραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμε-
νος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέ-
φερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀνα-
δεξάμενος·
18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη· Ὅτι ἐν
Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα·
19 Λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ
νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός·
ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ
ἐκομίσατο.
20 Πίστει, περὶ μελλόντων
εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ
καὶ τὸν Ἡσαῦ.
21 Πίστει, Ἰακὼβ ἀποθνή-
σκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ
εὐλόγησε· καὶ προσεκύνησεν
ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.
22 Πίστει, Ἰωσὴφ τελευτῶν
περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν
ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο.
* 23 Πίστει, Μωσῆς γεννηθεὶς
ἐκρύβη † τρίμηνον ὑπὸ τῶν πα-
τέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ‡ ἀ-
στεῖον τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἐφο-
βήθησαν τὸ † διάταγμα τοῦ
βασιλέως.
24 Πίστει, Μωσῆς μέγας γε-
νόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς
θυγατρὸς Φαραώ·
* 25 Μᾶλλον ‡ ἑλόμενος ‡ συγ-
κακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ
Θεοῦ, ἢ ‡ πρόσκαιρον ἔχειν
ἁμαρτίας ‡ ἀπόλαυσιν·
* 26 Μείζονα πλοῦτον ἡγη-
σάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θη-
σαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χρι-
στοῦ· † ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν
μισθαποδοσίαν.
* 27 Πίστει κατέλιπεν Αἴ-
γυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυ-
μὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀό-
ρατον ὡς ὁρῶν † ἐκαρτέρησε.
* 28 Πίστει πεποίηκε τὸ ‡ πά-
σχα καὶ τὴν † πρόσχυσιν τοῦ
αἵματος, ἵνα μὴ ὁ † ὀλοθρεύων
τὰ ‡ πρωτότοκα, ‡ θίγῃ αὐτῶν.
29 Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυ-
θρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς·
ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπ-
τιοι κατεπόθησαν.
30 Πίστει τὰ τείχη Ἱεριχὼ
ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ
ἡμέρας.
* 31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ ‡ πόρνη
οὐ † συναπώλετο τοῖς ἀπειθή-
σασι, δεξαμένη τοὺς † κατα-
σκόπους μετ᾽ εἰρήνης.
* 32 Καὶ τί ἔτι λέγω; † Ἐπι-
λείψει γάρ με ‡ διηγούμενον ὁ
χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε
καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰεφθάε, Δα-
βίδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν
προφητῶν·
* 33 Οἳ διὰ πίστεως † κατη-
γωνίσαντο βασιλείας, εἰργά-
σαντο δικαιοσύνην, ‡ ἐπέτυχον
ἐπαγγελιῶν, ‡ ἔφραξαν στόματα
‡ λεόντων,

34 Ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον ςόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων·

* 35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναςάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ † ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναςάσεως τύχωσιν·

* 36 Ἕτεροι δὲ † ἐμπαιγμῶν καὶ ‡ μαςίγων ‡ πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς·

* 37 Ἐλιθάσθησαν, † ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν † μηλωταῖς, ἐν † αἰγείοις ‡ δέρμασιν· ὑςερούμενοι, θλιβόμενοι, ‡ κακουχούμενοι·

38 (Ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίςεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·

* 40 Τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι † προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. 49. † 22.

Κεφ. ιβʹ. 12.

* 1 ‡ Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες ‡ περικείμενον ἡμῖν † νέφος μαρτύρων, † ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν † εὐπερίςατον ἁμαρτίαν, δι᾽ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα·

* 2 ‡ Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίςεως ‡ ἀρχηγὸν καὶ † τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε ςαυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐνὶ δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν.

* 3 † Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ ‡ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ‡ ἐκλυόμενοι.

* 4 ‡ Οὔπω μέχρις αἵματος † ἀντικατέςητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν † ἀνταγωνιζόμενοι.

* 5 Καὶ † ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται. Υἱέ μου, μὴ † ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

* 6 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει. ‡ μαςιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν ‡ παραδέχεται.

7 Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός. τίς γάρ ἐςιν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

* 8 Εἰ δὲ χωρίς ἐςε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα † νόθοι ἐςὲ καὶ οὐχ υἱοί.

* 9 Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν ‡ παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν;

* 10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ ‡ μεταλαβεῖν τῆς † ἁγιότητος αὐτοῦ.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕςερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι᾽ αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

* 12 Διὸ τὰς † παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ ‡ παραλελυμένα γόνατα ‡ ἀνορθώσατε·

* 13 Καὶ † τροχιὰς ‡ ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμὸν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον·

* 15 Ἐπισκοποῦντες μή τις ὑςερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω ‡ φύουσα † ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί.

* 16 Μή τις πόρνος, ἢ βέβηλος, ὡς Ἠσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ † πρωτοτόκια αὐτοῦ.

* 17

* 17 Ἴϛε γὰρ ὅτι καὶ † με-
τέπειτα θέλων κληρονομῆσαι
τὴν ‡ εὐλογίαν, ‡ ἀπεδοκιμά-
σθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ
εὗρε, ‡ καίπερ μετὰ δακρύων
ἐκζητήσας αὐτήν.
* 18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε
‡ ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ κε-
καυμένῳ πυρὶ, καὶ † γνόφῳ,
καὶ ‡ σκότῳ, καὶ † θυέλλῃ,
19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ
φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαν-
τες παρῃτήσαντο μὴ προστεθῆ-
ναι αὐτοῖς λόγον.
* 20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ
‡ διαϛελλόμενον· Κἂν θηρίον θί-
γῃ τοῦ ὄρους, ‡ λιθοβοληθήσε-
ται, ἢ † βολίδι † κατατοξευθή-
σεται.
* 21 Καὶ, οὕτω ‡ φοβερὸν ἦν τὸ
† φανταζόμενον, Μωσῆς εἶπεν·
‡ Ἔκφοβός εἰμι καὶ ‡ ἔντρομος.)
22 Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σι-
ὼν ὄρει, καὶ πόλει Θεοῦ ζῶν-
τος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ
μυριάσιν ἀγγέλων,
* 23 † Πανηγύρει καὶ ἐκ-
κλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς
ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ
Θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δι-
καίων τετελειωμένων,
24 Καὶ διαθήκης νέας μεσί-
τῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισ-
μοῦ, κρείττονα λαλοῦντι παρὰ
τὸν Ἄβελ.
25 Βλέπετε μὴ παραιτήση-
σθε τὸν λαλοῦντα. εἰ γὰρ ἐ-
κεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ τῆς
γῆς παραιτησάμενοι χρηματί-
ζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ
τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι,
26 Οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσά-
λευσε τότε· νῦν δὲ ἐπήγγελ-
ται, λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ
σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ
καὶ τὸν οὐρανόν.
27 Τὸ δὲ, Ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ
τῶν σαλευομένων τὴν μετάθε-
σιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μεί-
νῃ τὰ μὴ σαλευόμενα.
* 28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευ-
τον παραλαμβάνοντες, ἔχω-
μεν χάριν δι' ἧς λατρεύωμεν
† εὐαρέϛως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰ-
δοῦς καὶ εὐλαβείας.
* 29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν
πῦρ † καταναλίσκον. 49. † 24.

Κεφ. ιγ΄. 13.

1 Ἡ Φιλαδελφία μενέτω.
* 2 Τῆς ‡ φιλοξενίας μὴ
‡ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης
γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες
ἀγγέλους.
* 3 ‡ Μιμνήσκεσθε τῶν δεσ-
μίων, ὡς † συνδεδεμένοι· τῶν
κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ
ὄντες ἐν σώματι.
4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι,
καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους
δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός.
* 5 ‡ Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος·
ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐ-
τὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μή σε ἀ-
νῶ, οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω·
* 6 Ὥϛε ‡ θαῤῥοῦντας ἡμᾶς
λέγειν· Κύριος ἐμοὶ † βοηθὸς,
καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει
μοι ἄνθρωπος.
* 7 ‡ Μνημονεύετε τῶν ἡγου-
μένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑ-
μῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀνα-
θεωροῦντες τὴν ‡ ἔκβασιν τῆς ἀ-
ναϛροφῆς, ‡ μιμεῖσθε τὴν πίϛιν.
8 Ἰησοῦς Χριϛὸς χθὲς καὶ σή-
μερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.
* 9 ‡ Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ
‡ ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν
γὰρ χάριτι ‡ βεβαιοῦσθαι τὴν
καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ
ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.
10 Ἔχομεν θυσιαϛήριον, ἐξ
οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν
οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.
11 Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώων
τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ
ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τού-
των τὰ σώματα κατακαίεται
ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ
διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαὸν,
ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε.
13 Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς
αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς,
τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες.
14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μέ-
νουσαν

νουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλ-
λουσαν ἐπιζητοῦμεν.
* 15 Δι' αὐτοῦ οὖν ‡ ἀναφέ-
ρωμεν θυσίαν † αἰνέσεως δια-
παντὸς τῷ Θεῷ, ‡ τουτέςι καρ-
πὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ.
* 16 Τῆς δὲ † εὐποιΐας καὶ
κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε·
τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρε-
ςεῖται ὁ Θεός.
* 17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμέ-
νοις ὑμῶν, καὶ ‡ ὑπείκετε· αὐ-
τοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀπο-
δώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦ-
το ποιῶσι, καὶ μὴ ςενάζοντες·
† ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.
18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν·
πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συν-
είδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι κα-
λῶς θέλοντες ἀναςρέφεσθαι·
19 Περισσοτέρως δὲ παρα-
καλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τά-
χιον ἀποκαταςαθῶ ὑμῖν.
20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης,
ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποι-
μένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν
ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου,
τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,
21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παν-
τὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆ-
σαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν
ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεςον ἐνώπιον
αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριςοῦ· ᾧ ἡ
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.
22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀ-
δελφοὶ, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου
τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ
βραχέων ἐπέςειλα ὑμῖν.
23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν
Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ'
οὗ (ἐὰν τάχιον ἔρχηται) ὄψο-
μαι ὑμᾶς.
24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς
ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας
τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς
οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.
25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν. 19. † 6.

Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ
τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμο-
θέου.

ἸΑΚΩ´ΒΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΟ´ΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ` ΚΑΘΟΛΙΚΗ´.

Κεφ. ά 1.

1 ἸΑ´ΚΩΒΟΣ Θεοῦ καὶ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριςοῦ δοῦλος,
ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ
διασπορᾷ, χαίρειν.
2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε,
ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς
περιπέσητε ποικίλοις·
3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκί-
μιον ὑμῶν τῆς πίςεως κατερ-
γάζεται ὑπομονήν·
4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον
ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὁλό-
κληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.
* 5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται
σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ δι-
δόντος Θεοῦ πᾶσιν † ἁπλῶς, καὶ
μὴ ‡ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσε-
ται αὐτῷ.
* 6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίςει, μη-
δὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ ‡ δια-
κρινόμενος ‡ ἔοικε ‡ κλύδωνι θα-
λάσσης † ἀνεμιζομένῳ καὶ † ῥι-
πιζομένῳ.
7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος ὅτι λήψεταί τι παρὰ
τοῦ Κυρίου.
* 8 Ἀνὴρ ‡ δίψυχος, † ἀκα-
τάςατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ.
9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ
ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ·
10 Ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ τα-
πεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος
χόρτου παρελεύσεται·
* 11 ‡ Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος
σὺν τῷ ‡ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε
τὸν χόρτον, καὶ τὸ ‡ ἄνθος αὐ-
τοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ † εὐπρέπεια

τοῦ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0316-9

τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο·
οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς ‡ πο-
ρείαις αὐτοῦ † μαρανθήσεται.
12 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομέ-
νει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γε-
νόμενος λήψεται τὸν στέφανον
τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ
Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
* 13 Μηδεὶς πειραζόμενος λε-
γέτω· ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πει-
ράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς † ἀπείραστός
ἐστι κακῶν, ‡ πειράζει δὲ αὐτὸς
οὐδένα.
* 14 Ἕκαστος δὲ πειράζεται,
ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας † ἐξελ-
κόμενος καὶ ‡ δελεαζόμενος.
* 15 Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλ-
λαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ
δὲ ἁμαρτία † ἀποτελεσθεῖσα
† ἀποκύει θάνατον.
16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί
μου ἀγαπητοί.
* 17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ
πᾶν ‡ δώρημα τέλειον ἄνωθέν
ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πα-
τρὸς τῶν φώτων, παρ᾽ ᾧ οὐκ
ἔνι † παραλλαγὴ, ἢ ‡ τροπῆς
† ἀποσκίασμα.
18 Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡ-
μᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶ-
ναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν
αὐτοῦ κτισμάτων.
* 19 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγα-
πητοὶ, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος † τα-
χὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, ‡ βραδὺς εἰς
τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν·
20 Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς, δικαιο-
σύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται.
* 21 Διὸ ‡ ἀποθέμενοι πᾶσαν
† ῥυπαρίαν καὶ ‡ περισσείαν ‡ κα-
κίας, ἐν ‡ πραΰτητι δέξασθε τὸν
† ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμε-
νον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν·
22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου,
καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ, παρα-
λογιζόμενοι ἑαυτούς.
23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου
ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν
ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον
τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ·
24 Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν,
καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως
ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν.
* 25 Ὁ δὲ ‡ παρακύψας εἰς
νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθε-
ρίας, καὶ παραμείνας, οὗτος
οὐκ ‡ ἀκροατὴς † ἐπιλησμονῆς
γενόμενος, ἀλλὰ ‡ ποιητὴς ἔρ-
γου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ † ποι-
ήσει αὐτοῦ ἔσται.
* 26 Εἴ τις δοκεῖ † θρῆσκος
εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ ‡ χαλιναγω-
γῶν ‡ γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ᾽
‡ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τού-
του ‡ μάταιος ἡ θρησκεία.
* 27 Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀ-
μίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ,
αὕτη ἐστὶν, ‡ ἐπισκέπτεσθαι ‡ ὀρ-
φανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει
αὐτῶν, ‡ ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν
ἀπὸ τοῦ κόσμου. 46. † 19.

Κεφ. β΄. 2.

1 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προ-
σωποληψίαις ἔχετε τὴν
πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τῆς δόξης.
* 2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν
συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ † χρυ-
σοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ,
εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν † ῥυ-
παρᾷ ἐσθῆτι,
3 Καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν
φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμ-
πρὰν, καὶ εἴπητε αὐτῷ· Σὺ
κάθου ὧδε καλῶς· καὶ τῷ πτω-
χῷ εἴπητε· Σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ
κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου·
4 Καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυ-
τοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ δια-
λογισμῶν πονηρῶν;
5 Ἀκούσατε ἀδελφοί μου ἀ-
γαπητοὶ, οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο
τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τού-
του, πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κλη-
ρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγ-
γείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;
6 Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν
πτωχόν. οὐχ οἱ πλούσιοι κα-
ταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐ-
τοὶ ἕλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;
7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι
τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν
ἐφ᾽ ὑμᾶς;
8 Εἰ μέν τοι νόμον τελεῖτε
βασιλικὸν, κατὰ τὴν γραφήν·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0317-5

ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιεῖτε.

* 9 Εἰ δὲ † προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς ‡ παραβάται.

10 Ὅςις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἑνὶ, γέγονε πάντων ἔνοχος.

11 Ὁ γὰρ εἰπών· Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καί· Μὴ φονεύσῃς. εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας παραβάτης νόμου.

12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι·

*13 Ἡ γὰρ κρίσις † ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ ‡ κατακαυχᾶται ‡ ἔλεος κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίςιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίςις σῶσαι αὐτόν;

* 15 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ λειπόμενοι ὦσι τῆς † ἐφημέρου τροφῆς,

* 16 Εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, ‡ θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ † ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ † ὄφελος;

17 Οὕτω καὶ ἡ πίςις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐςι καθ' ἑαυτήν.

18 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πίςιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίςιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, κἀγὼ δείξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίςιν μου.

*19 Σὺ πιςεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐςι· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιςεύουσι, καὶ † φρίσσουσι.

20 Θέλεις δὲ γνῶναι, ὦ ἄνθρωπε κενὲ, ὅτι ἡ πίςις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐςιν;

21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαςήριον;

*20 Βλέπεις ὅτι ἡ πίςις ‡ συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίςις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίςευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη.

24 Ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίςεως μόνον;

25 Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα;

26 Ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐςιν, οὕτω καὶ ἡ πίςις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐςι. 13. † 7.

Κεφ. γʹ. 3.

1 ΜΗ` πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρῖμα ληψόμεθα·

2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἰδοὺ τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ ςόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν.

* 4 Ἰδοὺ, καὶ τὰ πλοῖα ‡ τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, ‡ μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίςου πηδαλίου ὅπου ἂν ἡ ‡ ὁρμὴ τοῦ ‡ εὐθύνοντος βούληται·

* 5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐςὶ, καὶ † μεγαλαυχεῖ. Ἰδοὺ, ‡ ὀλίγον πῦρ ‡ ἡλίκην † ὕλην ‡ ἀνάπτει.

* 6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα καθίςαται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ ‡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ † φλογίζουσα τὸν † τροχὸν τῆς ‡ γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης·

* 7 Πᾶσα γὰρ ‡ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ‡ ἑρπετῶν τε καὶ † ἐναλίων, ‡ δαμάζεται καὶ δεδάμαςαι τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ·

* 8 Τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι, † ἀκατάσχετον κακόν· μεςὴ ἰοῦ † θανατηφόρου.

* 9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν

Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐ-
τῇ ‡ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώ-
πους τοὺς καθ' † ὁμοίωσιν Θεοῦ
γεγονότας·
* 10 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος
ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατά-
ρα. Οὐ † χρὴ, ἀδελφοί μου,
ταῦτα οὕτω γίνεσθαι.
* 11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς
αὐτῆς ‡ ὀπῆς † βρύει τὸ ‡ γλυ-
κὺ καὶ τὸ ‡ πικρόν;
* 12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί
μου, ‡ συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ
ἄμπελος ‡ σῦκα; Οὕτως οὐδε-
μία ‡ πηγὴ † ἁλυκὸν καὶ γλυκὺ
ποιῆσαι ὕδωρ.
* 13 Τίς σοφὸς καὶ † ἐπι-
στήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς
καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας.
14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε
καὶ ἐρίθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑ-
μῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ
ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας.
* 15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία
ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπί-
γειος, ψυχικὴ, † δαιμονιώδης·
16 Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐρί-
θεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν
φαῦλον πρᾶγμα.
* 17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶ-
τον μὲν ἁγνή ἐστιν, ἔπειτα ‡ εἰ-
ρηνικὴ, ἐπιεικὴς, † εὐπειθὴς,
μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν,
† ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος.
18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύ-
νης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς
ποιοῦσιν εἰρήνην. 35. † 15.

Κεφ. δ'. 4.

1 Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι
ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ
τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευο-
μένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;
2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχε-
τε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ
οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε
καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δὲ,
διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς.
3 Αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβά-
νετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε,
ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπα-
νήσητε.
* 4 ‡ Μοιχοὶ καὶ ‡ μοιχαλί-
δες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ † φιλία
τοῦ κόσμου, ἔχθρα τοῦ Θεοῦ
ἐστιν; ὃς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος
εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ
Θεοῦ καθίσταται.
* 5 Ἢ δοκεῖτε ὅτι † κενῶς ἡ
γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπι-
ποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατῴκησεν
ἐν ἡμῖν;
6 Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν,
διὸ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις
ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δί-
δωσι χάριν.
7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ,
ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύ-
ξεται ἀφ' ὑμῶν.
8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ
ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖ-
ρας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ ἁγνίσατε
καρδίας, δίψυχοι.
* 9 † Ταλαιπωρήσατε καὶ
πενθήσατε καὶ κλαύσατε. ὁ
† γέλως ὑμῶν εἰς ‡ πένθος ‡ με-
ταστραφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς
† κατήφειαν.
10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.
11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλή-
λων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀ-
δελφοῦ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου,
καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον
κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου,
ἀλλὰ κριτής.
* 12 Εἷς ἐστιν ὁ † νομοθέτης ὁ
δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι·
σὺ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;
13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· Σή-
μερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα εἰς
τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσο-
μεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ ἐμ-
πορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν·
* 14 Οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ
τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑ-
μῶν; ‡ ἀτμὶς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς
ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ
ἀφανιζομένη.
15 Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς·
Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζή-
σωμεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ
ἐκεῖνο.
16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς
ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύ-

χησις τοιαύτη, πονηρά ἐστιν.
17 Εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν,
καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐ-
τῷ ἐστιν. 11. † 6.

Κεφ. ε΄. 5.

* 1 ‡ Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι,
κλαύσατε † ὀλολύ-
ζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις
ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις.
‡ 2 Ὁ πλοῦτος ὑμῶν † σέση-
πε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν † ση-
τόβρωτα γέγονεν·
* 3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ
ἄργυρος † κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς
αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται,
καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν
ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχά-
ταις ἡμέραις.
* 4 Ἰδού, ὁ μισθὸς τῶν ἐργα-
τῶν τῶν † ἀμησάντων τὰς χώ-
ρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ'
ὑμῶν, κράζει· καὶ αἱ † βοαὶ
τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυ-
ρίου ‡ σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν.
* 5 † Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ‡ ἐσπαταλήσατε·
‡ ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν
ὡς ἐν ἡμέρᾳ ‡ σφαγῆς·
6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσα-
τε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσ-
σεται ὑμῖν.
* 7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελ-
φοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρί-
ου. ἰδού, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν
τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακρο-
θυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ
ὑετὸν † πρώϊμον καὶ † ὄψιμον.
8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς,
στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι
ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.
9 Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων,
ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰ-
δού, κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν.
* 10 ‡ Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς
† κακοπαθείας, ἀδελφοί μου, καὶ
τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας
οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου.
* 11 Ἰδού, ‡ μακαρίζομεν τοὺς
ὑπομένοντας. τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ
ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου
εἴδετε, ὅτι † πολύσπλαγχνός
ἐστιν ὁ Κύριος καὶ ‡ οἰκτίρμων.
12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί
μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν
οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε
ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑ-
μῶν τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὔ, οὔ·
ἵνα μὴ ὑπόκρισιν πέσητε.
* 13 ‡ Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑ-
μῖν; προσευχέσθω· ‡ εὐθυμεῖ
τις; ‡ ψαλλέτω.
14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν;
προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυ-
τέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προ-
σευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλεί-
ψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀ-
νόματι τοῦ Κυρίου.
15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώ-
σει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐ-
τὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ
πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.
16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις
τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχε-
σθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰα-
θῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δι-
καίου ἐνεργουμένη.
* 17 Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ‡ ὁ-
μοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ
προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι·
καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς
ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ·
18 Καὶ πάλιν προσηύξατο,
καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ
γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.
19 Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν
πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας,
καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν,
* 20 Γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπι-
στρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης
ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ
θανάτου, καὶ ‡ καλύψει πλῆ-
θος ἁμαρτιῶν. 24. † 11.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α΄. 1.

1 ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς
παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόν-
του, Γαλατίας, Καππαδοκί-
ας,

ας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας.
* 2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ
πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος,
εἰς ὑπακοὴν καὶ ‡ ῥαντισμὸν
αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις
ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πα-
τὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ
ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλ-
πίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,
* 4 Εἰς ‡ κληρονομίαν ‡ ἄφ-
θαρτον καὶ ‡ ἀμίαντον καὶ † ἀ-
μάραντον, τετηρημένην ἐν οὐ-
ρανοῖς εἰς ἡμᾶς.
5 Τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρου-
ρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σω-
τηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι
ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ.
6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλί-
γον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέν-
τες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·
* 7 Ἵνα τὸ ‡ δοκίμιον ὑμῶν
τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον
χρυσίου, τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ
πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ
εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν,
ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ·
* 8 Ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε,
εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύον-
τες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ † ἀ-
νεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ·
9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς
πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν·
* 10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζή-
τησαν καὶ † ἐξηρεύνησαν προ-
φῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χά-
ριτος προφητεύσαντες·
* 11 Ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ
ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς
πνεῦμα Χριστοῦ, † προμαρτυρό-
μενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα,
καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας·
12 Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ
ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐ-
τὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ
τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν
πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ'
οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγ-
γελοι παρακύψαι.
* 13 Διὸ † ἀναζωσάμενοι τὰς
ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, ‡ νή-
φοντες, † τελείως ἐλπίσατε
ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν
ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.
* 14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ
‡ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρό-
τερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυ-
μίαις·
15 Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέ-
σαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ
ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενή-
θητε.
16 Διότι γέγραπται. Ἅγιοι
γένεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι.
* 17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικα-
λεῖσθε τὸν † ἀπροσωπολήπτως
κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον,
ἐν φόβῳ τὸν τῆς ‡ παροικίας
ὑμῶν χρόνον ‡ ἀναστράφητε·
* 18 Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς,
ἀργυρίῳ ἢ ‡ χρυσίῳ ‡ ἐλυτρώθητε
ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστρο-
φῆς † πατροπαραδότου·
19 Ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς
ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου
Χριστοῦ·
20 Προεγνωσμένου μὲν πρὸ
καταβολῆς κόσμου, φανερωθέν-
τος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρό-
νων δι' ὑμᾶς,
21 Τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας
εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα,
ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα
εἶναι εἰς Θεόν.
* 22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνι-
κότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀλη-
θείας διὰ πνεύματος, εἰς φιλα-
δελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ κα-
θαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγα-
πήσατε † ἐκτενῶς·
* 23 ‡ Ἀναγεγεννημένοι οὐκ
ἐκ † σπορᾶς ‡ φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφ-
θάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ
καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα.
24 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρ-
τος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου
ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ
χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέ-
πεσε·
25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει
εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δέ ἐστι τὸ
ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑ-
μᾶς. 23. † 10.

Κεφ. β'. 2.

α' Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιὰς,

* 2 Ὡς † ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ ‡ λογικὸν † ἄδολον ‡ γάλα ‡ ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε·

3 Εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος·

4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον·

5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* 6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ‡ ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ‡ ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

* 7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσι δὲ, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ λίθος † προσκόμματος, καὶ πέτρα ‡ σκανδάλου·

8 Οἳ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ, ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν.

* 9 Ὑμεῖς δὲ, γένος ἐκλεκτὸν, † βασίλειον † ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς † ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς.

10 Οἵ ποτε οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς·

* 12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ‡ ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

13 Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι·

* 14 Εἴ τε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ‡ ἔπαινον δὲ † ἀγαθοποιῶν·

15 Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν·

* 16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς † ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ.

* 17 Πάντας τιμήσατε· τὴν ‡ ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βασιλέα ‡ τιμᾶτε.

* 18 Οἱ ‡ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς ‡ δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ‡ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.

* 19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ‡ ὑποφέρει τις ‡ λύπας, πάσχων † ἀδίκως.

* 20 Ποῖον γὰρ † κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ.

* 21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν † ὑπολιμπάνων † ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ‡ ἴχνεσιν αὐτοῦ·

22 Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·

* 23 Ὃς ‡ λοιδορούμενος οὐκ † ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως·

* 24 Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις † ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ † μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε.

27 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0322-2

κοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. 32. † 13

Κεφ. γ΄. 3.

1 Ὁμοίως αἱ γυναῖκες, ὑπο-
τασσόμεναι τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀ-
πειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν
γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λό-
γου κερδηθήσωνται·
2 Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν
φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν.
* 3 Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν
† ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ † πε-
ριθέσεως χρυσίων, ἢ † ἐνδύσεως
ἱματίων κόσμος·
4 Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρ-
δίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρ-
τῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου
πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ πολυτελές.
5 Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι
γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν
Θεὸν, ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑπο-
τασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν·
* 6 Ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ
Ἀβραὰμ, κύριον αὐτὸν καλοῦ-
σα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγα-
θοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμε-
ναι μηδεμίαν † πτόησιν.
* 7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, † συν-
οικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς
ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ † γυναι-
κείῳ † ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς
καὶ συγκληρονόμοις χάριτος
ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι
τὰς προσευχὰς ὑμῶν.
* 8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες
† ὁμόφρονες, † συμπαθεῖς,
† φιλάδελφοι, ‡ εὔσπλαγχνοι,
† φιλόφρονες·
9 Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ
κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορί-
ας· τοὐναντίον δὲ, εὐλογοῦντες·
εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε,
ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.
10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγα-
πᾷν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς,
παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ
ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη αὐτοῦ
τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.
11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ
ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω
εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.
12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου
ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ
εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ
Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.
13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑ-
μᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ
γένησθε;
14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε
διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν
δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε,
μηδὲ ταραχθῆτε.
15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἁ-
γιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.
ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν
παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λό-
γον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος,
μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου·
* 16 Συνείδησιν ἔχοντες ἀ-
γαθήν· ἵνα ἐν ᾧ ‡ καταλαλῶ-
σιν ὑμῶν ὡς ‡ κακοποιῶν, ‡ κα-
ταισχυνθῶσιν οἱ ‡ ἐπηρεάζον-
τες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ
ἀναστροφήν.
17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποι-
οῦντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακο-
ποιοῦντας·
18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ
ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ
ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ
τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ,
ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι·
19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ
πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν,
20 Ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε
ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ
μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε,
κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς
ἣν ὀλίγαι (τουτέστιν ὀκτὼ) ψυ-
χαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος.
* 21 Ὧ καὶ ἡμᾶς ‡ ἀντίτυ-
πον νῦν σώζει ‡ βάπτισμα,
(οὐ σαρκὸς ‡ ἀπόθεσις † ῥύπου,
ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς † ἐ-
περώτημα εἰς Θεὸν) δι' ἀνα-
στάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
22 Ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ,
πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν, ὑποτα-
γέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐ-
ξουσιῶν καὶ δυνάμεων. 21. † 13.

Κεφ. δ΄. 4.

* 1 Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ
ἡμῶν σαρκὶ, καὶ ὑμεῖς
τὴν αὐτὴν ἔννοιαν † ὁπλίσα-
σθε,

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0323-8

σθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας,

* 2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν † ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ † βιῶσαι χρόνον.

* 3 ‡ Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, † οἰνοφλυγίαις, κώμοις, † πότοις, καὶ † ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις.

* 4 Ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ‡ ἀσωτίας † ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες·

5 Οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς·

6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν.

10 Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ.

* 11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς ‡ λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ‡ ἰσχύος ἧς ‡ χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοὶ, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.

14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

* 15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς † ἀλλοτριοεπίσκοπος·

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρῖμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ;

18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

* 19 Ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς πιστῷ † κτιστῇ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν † ἀγαθοποιΐᾳ. 15. † 10.

Κεφ. έ. 5.

* 1 Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ † συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνὸς,

* 2 Ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ‡ ἐπισκοποῦντες μὴ † ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ‡ ἑκουσίως· μηδὲ † αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ † προθύμως·

3 Μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου.

* 4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ † ἀρχιποιμένος, κομιεῖσθε τὸν † ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον.

* 5 Ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην † ἐγκομβώσασθε, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

* 6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν † κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα

ὑμᾶς

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0324-4

ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ.
* 7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑ-
μῶν ‡ ἐπιῤῥίψαντες ἐπ' αὐτὸν,
ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.
* 8 Νήψατε, γρηγορήσατε,
ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος,
ὡς λέων † ὠρυόμενος, περιπα-
τεῖ, ζητῶν τίνα καταπίῃ.
9 Ὧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ
πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν
παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν
ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.
* 10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χά-
ριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν
αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ‡ ὀλίγον παθόντας, αὐ-
τὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι,
† σθενώσαι, θεμελιώσαι.
11 Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κρά-
τος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
* 12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ
πιστοῦ ἀδελφοῦ (ὡς λογίζομαι)
δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακα-
λῶν καὶ † ἐπιμαρτυρῶν ταύτην
εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς
ἣν ἑστήκατε.
* 13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν
Βαβυλῶνι † συνεκλεκτὴ, καὶ
Μάρκος ὁ υἱός μου.
14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν
πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
Ἀμήν. 16. † 12.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. ά. 1.

* 1 ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος,
δοῦλος καὶ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς † ἰσότιμον
ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιο-
σύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆ-
ρος Ἰησοῦ Χριστοῦ·
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πλη-
θυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ,
καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν·
3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας
δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν
καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ
τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαν-
τος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς.
* 4 Δι' ὧν τὰ † μέγιστα ἡ-
μῖν καὶ ‡ τίμια ‡ ἐπαγγέλ-
ματα ‡ δεδώρηται, ἵνα διὰ τού-
των γένησθε ‡ θείας ‡ κοινω-
νοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς
ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς.
* 5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ
σπουδὴν πᾶσαν † παρεισενέγ-
καντες, ‡ ἐπιχορηγήσατε ἐν
τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν
δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν,
6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγ-
κράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ
τὴν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ ὑπο-
μονῇ τὴν εὐσέβειαν,
7 Ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν
φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλα-
δελφίᾳ τὴν ἀγάπην.
8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρ-
χοντα, καὶ πλεονάζοντα, οὐκ
ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστη-
σιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν.
* 9 Ὧ γὰρ μὴ πάρεστι ταῦ-
τα, τυφλός ἐστι, † μυωπάζων,
† λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ
τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν.
10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοὶ,
σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν
κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι·
ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ
πταίσητέ ποτε.
11 Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπι-
χορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος
εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.
12 Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς
ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τού-
των, καίπερ εἰδότας, καὶ
ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ
ἀληθείᾳ.
13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ'
ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώ-
ματι,

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0325-9

ματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπο-
μνήσει·
* 14 Εἰδὼς ὅτι ‡ ταχινή ἐστιν
ἡ ἀπόθεσις τοῦ ‡ σκηνώματός
μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς ‡ ἐδήλωσέ μοι.
* 15 Σπουδάσω δὲ καὶ † ἑ-
κάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν
ἐμὴν ‡ ἔξοδον, τὴν τούτων
† μνήμην ποιεῖσθαι.
* 16 Οὐ γὰρ ‡ σεσοφισμένοις
‡ μύθοις ‡ ἐξακολουθήσαντες
‡ ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύ-
ναμιν καὶ ‡ παρουσίαν, ἀλλ'
† ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκεί-
νου ‡ μεγαλειότητος.
* 17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ
πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς
ἐνεχθείσης αὐτῷ † τοιᾶσδε ὑπὸ
τῆς † μεγαλοπρεποῦς δόξης·
Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
πητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.
18 Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν
ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ
ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν
τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.
* 19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότε-
ρον τὸν ‡ προφητικὸν λόγον,
ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες,
ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν † αὐχ-
μηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα † δι-
αυγάσῃ, καὶ † φωσφόρος ἀνα-
τείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.
* 20 Τοῦτο πρῶτον γινώ-
σκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία
γραφῆς, ἰδίας † ἐπιλύσεως οὐ
γίνεται.
21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώ-
που ἠνέχθη ποτὲ προφητεία,
ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φε-
ρόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι Θεοῦ
ἄνθρωποι. 31. † 14.

Κεφ. β'. 2.

* 1 Ἐγένοντο δὲ καὶ ‡ ψευδο-
προφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς
καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται † ψευδο-
διδάσκαλοι, οἵτινες † παρεισά-
ξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, καὶ
τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δε-
σπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες
ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν.
2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθή-
σουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις,
δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας
βλασφημηθήσεται.
* 3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ † πλα-
στοῖς λόγοις ὑμᾶς ‡ ἐμπορεύσον-
ται· οἷς τὸ κρῖμα ‡ ἔκπαλαι
οὐκ † ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια
αὐτῶν οὐ ‡ νυστάζει.
* 4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων
‡ ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσα-
το, ἀλλὰ † σειραῖς ‡ ζόφου
† ταρταρώσας, παρέδωκεν εἰς
κρίσιν τετηρημένους·
* 5 Καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ
ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδοον Νῶε
δικαιοσύνης ‡ κήρυκα ἐφύλαξε,
‡ κατακλυσμὸν κόσμῳ ‡ ἀσεβῶν
‡ ἐπάξας·
* 6 Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ
Γομόῤῥας † τεφρώσας καταστρο-
φῇ ‡ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα
μελλόντων † ἀσεβεῖν τεθεικώς·
7 Καὶ δίκαιον Λὼτ καταπο-
νούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν
ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐῤῥύσατο·
* 8 † (Βλέμματι γὰρ καὶ
ἀκοῇ ὁ δίκαιος, † ἐγκατοικῶν
ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις
‡ ἐβασάνιζεν.)
* 9 Οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ
πειρασμοῦ ‡ ῥύεσθαι, ‡ ἀδίκους
δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζο-
μένους τηρεῖν·
* 10 Μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω
σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ † μιασμοῦ
πορευομένους, καὶ ‡ κυριότητος
καταφρονοῦντας· † τολμηταί,
αὐθάδεις, δόξας οὐ ‡ ‡ τρέμουσι
βλασφημοῦντες·
11 Ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ
δυνάμει μείζονες ὄντες, οὐ φέ-
ρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ
βλάσφημον κρίσιν.
* 12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα
φυσικὰ, γεγεννημένα εἰς † ἅ-
λωσιν καὶ φθορὰν, ἐν οἷς ἀγνο-
οῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ
φθορᾷ αὐτῶν ‡ καταφθαρήσονται·
* 13 Κομιούμενοι μισθὸν ἀδι-
κίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν
ἡμέρᾳ τρυφὴν, σπῖλοι καὶ † μῶ-
μοι, † ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀ-
πάταις

πάταις αὐτῶν, ‡ συνευωχούμενοι ὑμῖν.

*14 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεςοὺς μοιχαλίδος, καὶ † ἀκαταπαύςους ἁμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀςηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίαις ἔχοντες, κατάρας τέκνα.

15 Καταλιπόντες τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσὸρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν.

* 16 † Ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας † παρανομίας. ‡ ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου † παραφρονίαν.

17 Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται.

18 Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσελγείαις, τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναςρεφομένους.

19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς. ᾧ γάρ τις ἥττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται.

* 20 Εἰ γὰρ ‡ ἀποφυγόντες τὰ † μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριςοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ‡ ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων.

21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιςρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς.

* 22 ‡ Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς ‡ παροιμίας. Κύων ἐπιςρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον † ἐξέραμα· καὶ † Ὗς ‡ λουσαμένη, εἰς † κύλισμα † βορβόρου. 48. † 24.

Κεφ. γʹ. 3.

* 1 ΤΑύτην ἤδη, ἀγαπητοὶ, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιςολὴν, ἐν αἷς ‡ διεγείρω ὑμῶν ἐν ‡ ὑπομνήσει τὴν ‡ εἰλικρινῆ ‡ διάνοιαν·

2 Μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποςόλων ἡμῶν ἐντολῆς, τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος·

* 3 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ‡ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ‡ ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι·

4 Καὶ λέγοντες· Ποῦ ἐςιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.

5 Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεςῶσα, τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ.

* 6 Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι † καταλκλυσθεὶς ἀπώλετο.

7 Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων·

8 Ἓν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

* 9 Οὐ ‡ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, (ὥς τινες † βραδυτῆτα ἡγοῦνται) ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.

* 10 Ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ † ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, ςοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.

11 Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀναςροφαῖς καὶ εὐσεβείαις·

* 12 Προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0327-0

πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ ‡ στοιχεῖα ‡ καυσούμενα † τήκεται;

13 Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

14 Διὸ, ἀγαπητοὶ, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ·

15 Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν,

* 16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν οἷς ἐστι † δυσνόητά τινα, ἃ οἱ † ἀμαθεῖς καὶ ‡ ἀστήρικτοι † στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

* 17 Ὑμεῖς οὖν, ‡ ἀγαπητοὶ, ‡ προγινώσκοντες, φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ‡ ἀθέσμων ‡ πλάνῃ ‡ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου † στηριγμοῦ.

18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν. 23. † 8.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ
ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. ά. 1.

1 Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς.

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν·)

3 Ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

* 5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστι, καὶ ‡ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν·

7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. 1. † 0.

Κεφ. β'. 1.

* 1 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμάρτητε· καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ, ‡ παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

* 2 Καὶ αὐτὸς ‡ ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον,

ἀλλὰ

ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.
3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν
ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν, ἐὰν τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.
4 Ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτὸν,
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τη-
ρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ
ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν·
5 Ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν
λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγά-
πη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. ἐν
τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ
ἐσμεν.
6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν,
ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιε-
πάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως πε-
ριπατεῖν.
7 Ἀδελφοὶ, οὐκ ἐντολὴν
καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐν-
τολὴν παλαιὰν, ἣν εἴχετε ἀπ'
ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν
ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.
8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γρά-
φω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐ-
τῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκο-
τία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ
ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.
9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι,
καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν,
ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.
10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ
σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.
11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ
ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ
οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ
σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ.
12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι
ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες,
ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς.
γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νε-
νικήκατε τὸν πονηρόν. γράφω
ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε
τὸν πατέρα.
14 Ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες,
ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς.
ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι
ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενι-
κήκατε τὸν πονηρόν.
15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον,
μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ἐάν τις
ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ
ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ·
* 16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κό-
σμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς,
καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν,
καὶ ἡ ‡ ἀλαζονεία τοῦ βίου,
οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ'
ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί.
17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται,
καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ
ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μέ-
νει εἰς τὸν αἰῶνα.
18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστί·
καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντί-
χριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντί-
χριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν
γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν.
19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ'
οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν
ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ'
ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν
ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν.
* 20 Καὶ ὑμεῖς ‡ χρίσμα ἔ-
χετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴ-
δατε πάντα.
21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ
οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι
οἴδατε αὐτὴν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦ-
δος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι.
22 Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ
ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ
ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀν-
τίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πά-
τέρα καὶ τὸν υἱόν.
23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν
υἱὸν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει.
24 Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε
ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω.
ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς
ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ
καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.
25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγε-
λία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο
ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.
26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ
τῶν πλανώντων ὑμᾶς.
27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ
ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν
μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε
ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς
τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑ-
μᾶς

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0329-5

μᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀλη-
θές ἐςι, καὶ οὐκ ἔςι ψεῦδος·
καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, με-
νεῖτε ἐν αὐτῷ.
28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένε-
τε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανε-
ρωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν, καὶ
μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἐν
τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.
29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός
ἐςι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν
τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ γε-
γέννηται. 4. † 0.

Κεφ. γʹ. 3.

1 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην
δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ, ἵνα
τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. διὰ τοῦ-
το ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς,
ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.
2 Ἀγαπητοὶ, νῦν τέκνα
Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὔπω ἐφανερώθη
τί ἐσόμεθα. οἴδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν
φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα·
ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐςι.
3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπί-
δα ταύτην ἐπ᾽ αὐτῷ, ἁγνίζει
ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐςι.
4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρ-
τίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ·
καὶ ἡ ἁμαρτία ἐςὶν ἡ ἀνομία.
5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος
ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐ-
τῷ οὐκ ἔςι.
6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ
ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων,
οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν, οὐδὲ ἔγ-
νωκεν αὐτόν.
7 Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω
ὑμᾶς. ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην,
δίκαιός ἐςι, καθὼς ἐκεῖνος δί-
καιός ἐςιν·
8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ
τοῦ διαβόλου ἐςίν. ὅτι ἀπ᾽ ἀρ-
χῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς
τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ
διαβόλου.
9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ
τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ,
ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μέ-
νει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτά-
νειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέν-
νηται.
10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐςι τὰ
τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα
τοῦ διαβόλου, πᾶς ὁ μὴ ποιῶν
δικαιοσύνην, οὐκ ἔςιν ἐκ τοῦ
Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ·
* 11 Ὅτι αὕτη ἐςὶν ἡ † ἀγ-
γελία ἣν ἠκούσατε ἀπ᾽ ἀρχῆς,
ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·
12 Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πο-
νηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος
ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα
αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δίκαια.
13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί
μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.
14 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μετα-
βεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς
τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς
ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀ-
δελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.
15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐςί·
καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωπο-
κτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν
αὐτῷ μένουσαν.
16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν
ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ
ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀ-
δελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι.
17 Ὃς δ᾽ ἂν ἔχῃ τὸν βίον
τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα,
καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐ-
τοῦ ἀπ᾽ αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;
18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶ-
μεν λόγῳ μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλ᾽
ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.
19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκο-
μεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμὲν,
καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν
τὰς καρδίας ἡμῶν.
20 Ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ
ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐςὶν
ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ
γινώσκει πάντα.
31 Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία
ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν,
παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν.
22 Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμ-
βάνο-

βάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐν-
τολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ
ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.
23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ
αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ
ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλή-
λους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν
ἡμῖν.
24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντο-
λὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ
αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ
γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν,
ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδω-
κεν. 1. † 1.

Κεφ. δ'. 4.

1 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύ-
ματι πιστεύετε, ἀλλὰ δο-
κιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ
τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευ-
δοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς
τὸν κόσμον.
2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ
πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦ-
μα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ
Θεοῦ ἐστι.
3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ
ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν
σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ
οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ
ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι
ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ
ἐστὶν ἤδη.
4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε,
τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐ-
τούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑ-
μῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.
5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί,
διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λα-
λοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀ-
κούει.
6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν·
ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει
ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ,
οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου
γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀ-
ληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς
πλάνης.
7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ
Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν,
ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ
γινώσκει τὸν Θεόν.
8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν
Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν.
9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀ-
γάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ
ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσ-
μον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.
10 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγά-
πη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσα-
μεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς
ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστει-
λε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.
11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ
Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς
ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾷν.
12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τε-
θέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλή-
λους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει,
καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειω-
μένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.
13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι
ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς
ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος
αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.
14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα,
καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ
ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ
κόσμου.
15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰη-
σοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς
ἐν τῷ Θεῷ.
16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν
καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην
ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς
ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ
ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ
ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.
17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ
ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥη-
σίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι,
καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ.
* 18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ
ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγά-
πη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι
ὁ φόβος ‡ κόλασιν ἔχει. ὁ δὲ
φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν
τῇ ἀγάπῃ.
19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν,
ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡ-
μᾶς.

20 Ἐὰν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0331-2

20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾷν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 1. † 0.

Κεφ. ε. 5.

1 ΠΑ͂Σ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

* 4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ † νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

5 Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα. καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν.

9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν, ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ.

19 Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

20 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἥκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καί ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος.

21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν. 1. † 1.

ἸΩΆΝΝΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΌΛΟΥ
ἘΠΙΣΤΟΛῊ ΚΑΘΟΛΙΚῊ ΔΕΥΤΈΡΑ.

1 Ὁ Πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὕρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός.

*5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, ‡ κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι ‡ καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε·

*7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ ‡ πλάνος καὶ ὁ ‡ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν.

9 Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε·

11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

*12 Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ † χάρτου καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

13 Ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. Ἀμήν. 5. † 1.

ἸΩΆΝΝΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΌΛΟΥ
ἘΠΙΣΤΟΛῊ ΚΑΘΟΛΙΚῊ ΤΡΊΤΗ.

1 Ὁ Πρεσβύτερος Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητὲ, περὶ πάντων εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή.

3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.

*4 † Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.

5 Ἀγαπητὲ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους.

6 Οἳ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ·

7 Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.

8 Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

*9 Ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ † φιλοπρωτεύων αὐτῶν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0333-3

Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς.
* 10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω,
ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα. ἃ
ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς † φλυα-
ρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος
ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπι-
δέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ
τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ
ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει.
* 11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμοῦ
τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ
ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν·
ὁ δὲ ‡ κακοποιῶν, οὐχ ἑώρακε
τὸν Θεόν.
12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται
ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς
τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ
μαρτυροῦμεν, καὶ οἴδατε ὅτι ἡ
μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἐστι.
13 Πολλὰ εἶχον γράφειν,
ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ
καλάμου σοι γράψαι·
14 Ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε,
καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν.
15 Εἰρήνη σοι. ἀσπάζονταί
σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φί-
λους κατ' ὄνομα. 4. † 3.

ἸΟΥΔΑ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

1 ἸΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ
δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώ-
βου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγι-
ασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τε-
τηρημένοις κλητοῖς·
2 Ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ
ἀγάπη πληθυνθείη.
* 3 Ἀγαπητοὶ, πᾶσαν σπου-
δὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν
περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀ-
νάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν,
παρακαλῶν † ἐπαγωνίζεσθαι τῇ
ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις
πίστει.
* 4 † Παρεισέδυσαν γάρ τι-
νες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγε-
γραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα,
ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλ-
γειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπό-
την Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰη-
σοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι.
5 Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βού-
λομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ
τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύ-
τερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀ-
πώλεσεν.
6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τη-
ρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν,
ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰ-
κητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης
ἡμέρας, δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζό-
φον τετήρηκεν.
* 7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμμοῤῥα,
καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν
ὅμοιον τούτοις τρόπον † ἐκπορ-
νεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀ-
πίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκειν-
ται † δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου
δίκην † ὑπέχουσαι.
* 8 ‡ Ὁμοίως ‡ μέντοι καὶ οὗ-
τοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν
μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθε-
τοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.
9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγε-
λος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμε-
νος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως
σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν
ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ'
εἶπεν· Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος.
* 10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ
οἴδασι βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ
† φυσικῶς, ὡς τὰ ‡ ἄλογα
‡ ζῶα, ‡ ἐπίστανται, ἐν τού-
τοις φθείρονται.
11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ ὁδῷ
τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ
πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξ-
εχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ
τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο.
* 12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀ-
γάπαις ὑμῶν † σπιλάδες, συν-
ευωχούμενοι, ‡ ἀφόβως ἑαυ-
τοὺς ‡ ποιμαίνοντες· ‡ νεφέ-
λαι ‡ ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων
‡ περιφερόμεναι, δένδρα † φθι-
νοπωρινὰ, ‡ ἄκαρπα, † δὶς
ἀπο

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0334-9

ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα·

* 13 Κύματα ἄγρια θαλάσσης, † ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ‡ ἀςέρες † πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται.

14 Προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ,

* 15 Ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ † ἐξελέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

* 16 Οὗτοί εἰσι † γογγυςαὶ, † μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι· καὶ τὸ ςόμα αὐτῶν λαλεῖ ‡ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα, ‡ ὠφελείας χάριν.

17 Ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοὶ μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποςόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ.

18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.

* 19 Οὗτοί εἰσιν οἱ † ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, ‡ ψυχικοὶ, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίςει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι,

21 Ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι·

23 Οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

* 24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς † ἀπταίςους, καὶ ςῆσαι ‡ κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ‡ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,

25 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. 23. † 15.

ἈΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κεφ. ά. 1.

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριςοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἐσήμανεν ἀποςείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ·

2 Ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριςοῦ, ὅσα τε εἶδε.

3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐςιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ·

5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριςοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιςὸς, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς· τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ.

6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* 7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς, καὶ οἵτινες αὐτὸν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0335-5

τὸν ‡ ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναὶ, ἀμήν.

8 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν, καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* 10 Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ ‡ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος,

11 Λεγούσης· Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καί· Ὃ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἔφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν.

12 Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς·

* 13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου, ‡ ἐνδεδυμένον † ποδήρη, καὶ ‡ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς ‡ μαστοῖς ζώνην ‡ χρυσῆν.

14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡσεὶ ἔριον λευκὸν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός·

* 15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι ‡ χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν ‡ καμίνῳ ‡ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν·

16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χειρὶ ἀστέρας ἑπτά· καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ, λέγων μοι· Μὴ φοβοῦ· ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρὸς, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ θανάτου.

16 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἅ εἰσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα·

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι ἃς εἶδες, ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσί. 10. † 1.

Κεφ. β'. 2.

1 ΤΩ. ἀγγέλῳ τῆς Ἐφεσίνης ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακούς· καὶ ἐπειράσω τοὺς φάσκοντας εἶναι ἀποστόλους, καὶ οὐκ εἰσί· καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς·

3 Καὶ ἐβάστασας, καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας, καὶ οὐ κέκμηκας.

4 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας.

5 Μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκπέπτωκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχὺ, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ.

7 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-

κλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐ-
τῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς
ζωῆς, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ πα-
ραδείσου τοῦ Θεοῦ.
8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκ-
κλησίας Σμυρναίων γράψον·
Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔ-
σχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς, καὶ
ἔζησεν·
9 Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν
θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν,
(πλούσιος δὲ εἶ) καὶ τὴν βλασ-
φημίαν τῶν λεγόντων Ἰουδαί-
ους εἶναι ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ εἰ-
σὶν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σα-
τανᾶ.
10 Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις
πάσχειν· ἰδοὺ, μέλλει βαλεῖν
ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς φυλα-
κὴν, ἵνα πειρασθῆτε· καὶ ἕξε-
τε θλίψιν ἡμερῶν δέκα· γίνου
πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω
σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.
11 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί
τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις· Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ
ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.
12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον·
Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομ-
φαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν·
13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ
τοῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος
τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ
ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν
πίστιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου
ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάνθη παρ᾽ ὑ-
μῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς.
14 Ἀλλ᾽ ἔχω κατὰ σοῦ ὀ-
λίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦν-
τας τὴν διδαχὴν Βαλαὰμ, ὃς
ἐδίδασκεν τὸν Βαλὰκ βαλεῖν
σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα,
καὶ πορνεῦσαι.
15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρα-
τοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νι-
κολαϊτῶν· ὃ μισῶ.
16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ,
ἔρχομαί σοι ταχὺ, καὶ πολε-
μήσω μετ᾽ αὐτῶν ἐν τῇ ῥομ-
φαίᾳ τοῦ στόματός μου.
17 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί
τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ
φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κε-
κρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ
ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν
ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμ-
μένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ
λαμβάνων.
18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον·
Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς
φλόγα πυρὸς, καὶ οἱ πόδες αὐ-
τοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ·
19 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν
ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν,
καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν
σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ
ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων.
20 Ἀλλ᾽ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλί-
γα, ὅτι ἐᾷς τὴν γυναῖκα Ἰε-
ζαβὴλ, τὴν λέγουσαν ἑαυτὴν
προφῆτιν, διδάσκειν καὶ πλα-
νᾶσθαι ἐμοὺς δούλους, πορνεῦ-
σαι καὶ εἰδωλόθυτα φαγεῖν.
21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον
ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας
αὐτῆς, καὶ οὐ μετενόησεν.
22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν
εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύ-
οντας μετ᾽ αὐτῆς, εἰς θλίψιν
μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσω-
σιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.
*23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀ-
ποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώ-
σονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι
ἐγώ εἰμι ὁ ‡ ἐρευνῶν † νεφροὺς
καὶ καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν
ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.
24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ λοιποῖς
τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ
ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην,
καὶ οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βάθη
τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγουσιν· οὐ
βαλῶ ἐφ᾽ ὑμᾶς ἄλλο βάρος·
25 Πλὴν ὃ ἔχετε, κρατή-
σατε ἄχρις οὗ ἂν ἥξω·
26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τηρῶν
ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω
αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν·
*27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν
ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς τὰ σκεύη τὰ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0337-6

† κεραμικὰ συντρίβεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου·

* 28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν † πρωϊνόν.

29 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. 4. † 3.

Κεφ. γ'. 3.

1 ΚΑὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῇς, καὶ νεκρὸς εἶ.

2 Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήριξον τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει ἀποθανεῖν· οὐ γὰρ εὕρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει, καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἥξω ἐπί σε ὡς κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῷς ποίαν ὥραν ἥξω ἐπί σε.

4 Ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς· ὅτι ἄξιοί εἰσιν.

5 Ὁ νικῶν, οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

6 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβίδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐδεὶς κλείει· καὶ κλείει, καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει·

8 Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδού, δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεῳγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου.

6 Ἰδού, δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδού, ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξωσι καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε·

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἰδού, ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου.

12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, ἣ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

* 15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ, οὔτε ζεστός· ‡ ὄφελον ‡ ψυχρὸς εἴης ἢ ‡ ζεστός.

* 16 Οὕτως, ὅτι † χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω σε † ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου·

* 17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλούσιός εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω. Καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ‡ ταλαίπωρος, καὶ ‡ ἐλεεινός, καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ γυμνός.

* 18 ‡ Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πλουτήσῃς· καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα περι-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0338-1

περιβάλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ
αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου·
καὶ † κολλούριον† ἔγχρισον τοὺς
ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.
19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ,
ἐλέγχω καὶ παιδεύω. ζήλωσον
οὖν καὶ μετανόησον.
*20 Ἰδοὺ, ἕστηκα ἐπὶ τὴν
θύραν, καὶ ‡ κρούω· ἐάν τις ἀ-
κούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀ-
νοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι
πρὸς αὐτὸν, καὶ ‡ δειπνήσω μετ᾽
αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ᾽ ἐμοῦ.
21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ κα-
θίσαι μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ
μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα, καὶ
ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου
ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.
22 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις. 12. † 4.

Κεφ. δ΄. 4.

1 ΜΕτὰ ταῦτα εἶδον, καὶ
ἰδοὺ, θύρα ἠνεῳγμένη ἐν
τῷ οὐρανῷ, καί ἡ φωνὴ ἡ πρώ-
τη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος
λαλούσης μετ᾽ ἐμοῦ, λέγουσα·
Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ
γενέσθαι μετὰ ταῦτα.
2 Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν
πνεύματι· καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἔ-
κειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ
θρόνου καθήμενος.
* 3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος
ὁράσει λίθῳ ‡ ἰάσπιδι καὶ † σαρ-
δίνῳ. καὶ ‡ ἶρις ‡ κυκλόθεν τοῦ
‡ θρόνου ὁμοία ὁράσει † σμαραγ-
δίνῳ.
4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου
θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες· καὶ
ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς εἴ-
κοσι καὶ τέσσαρας πρεσβυτέ-
ρους καθημένους, περιβεβλημέ-
νους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ
ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
στεφάνους χρυσοῦς.
5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύ-
ονται ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ
φωναί. καὶ ἑπτὰ λαμπάδες
πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ
θρόνου, αἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύ-
ματα τοῦ Θεοῦ.
* 6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θά-
λασσα ‡ ὑαλίνη, ὁμοία ‡ κρυ-
στάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου
καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα
ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμ-
προσθεν καὶ ὄπισθεν.
7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅ-
μοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον
ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρί-
τον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς
ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον
ὅμοιον ἀετῷ πετωμένῳ.
8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἓν καθ᾽
ἑαυτὸ, εἶχον ἀνὰ πτέρυγας ἓξ
κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμοντα
ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ
ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λέ-
γοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.
9 Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ ζῶα
δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαρι-
στίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρό-
νου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων,
10 Πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ
τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον
τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου,
καὶ προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ
βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν
ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·
11 Ἄξιος εἶ Κύριε λαβεῖν τὴν
δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν
δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ
πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου
εἰσὶ, καὶ ἐκτίσθησαν. 8. † 2.

Κεφ. ε΄. 5.

*1 ΚΑὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν
τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔ-
σωθεν καὶ ὄπισθεν, † κατεσ-
φραγισμένον ‡ σφραγῖσιν ἑπτά.
2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν
κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ· Τίς
ἐστιν ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον,
καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐ-
τοῦ;
3 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ
οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ
ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ
βιβλίον, οὐδὲ βλέπειν αὐτό.
4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ,
ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι

καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ, καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτά· οἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ τοῦ Θεοῦ πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες· Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·

10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων.

12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἃ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 2. † 1.

Κεφ. ϛʹ. 6.

1 ΚΑὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς· Ἔρχου καὶ βλέπε.

* 2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ᾽ αὐτῷ, ἔχων † τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε.

* 4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος ‡ πυῤῥός· καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ᾽ αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους ‡ σφάξωσι· καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ᾽ αὐτῷ, ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

* 6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου δηναρίου· καὶ τρεῖς † χοίνικες † κριθῆς δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγουσαν· Ἔρχου καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω

αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος·
καὶ ὁ ᾅδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐ-
τοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία
ἀποκτεῖναι ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς
γῆς, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ
καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν
θηρίων τῆς γῆς.
9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμ-
πτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω
τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν
ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν
ἣν εἶχον·
10 Καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγά-
λῃ, λέγοντες· Ἕως πότε ὁ
δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθι-
νὸς οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ
αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικοῦν-
των ἐπὶ τῆς γῆς;
11 Καὶ ἐδόθησαν ἑκάστοις στο-
λαὶ λευκαί, καὶ ἐῤῥέθη αὐτοῖς
ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον
μικρὸν, ἕως οὗ πληρώσονται
καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες
ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.
* 12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν
σφραγῖδα τὴν ἕκτην, καὶ ἰδοὺ
σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ
ἥλιος ἐγένετο ‡ μέλας ὡς ‡ σάκ-
κος † τρίχινος, καὶ ἡ ‡ σελήνη
ἐγένετο ὡς αἷμα·
* 13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρα-
νοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς
συκῆ βάλλει τοὺς † ὀλύνθους
αὐτῆς, ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου
‡ σειομένη.
* 14 Καὶ οὐρανὸς ‡ ἀπεχωρί-
σθη ὡς βιβλίον † εἱλισσόμενον,
καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν
τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν·
* 15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ οἱ ‡ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλού-
σιοι, καὶ οἱ χιλίαρχοι, καὶ οἱ
δυνατοὶ, καὶ πᾶς δοῦλος καὶ
πᾶς ‡ ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυ-
τοὺς εἰς τὰ ‡ σπήλαια καὶ εἰς
τὰς πέτρας τῶν ὀρέων·
16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι
καὶ ταῖς πέτραις· Πέσετε ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ
προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ
τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀρ-
γῆς τοῦ ἀρνίου·
17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ με-
γάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ τίς
δύναται σταθῆναι; 16. ‡ 6.

Κεφ. ζ'. 7.

1 ΚΑὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσ-
σαρας ἀγγέλους ἑστῶτας
ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς
γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσα-
ρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ
πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μή-
τε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ
πᾶν δένδρον.
2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον
ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου,
ἔχοντα σφραγῖδα Θεοῦ ζῶντος·
καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς
τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη
αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ
τὴν θάλασσαν,
3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν
γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μή-
τε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφρα-
γίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπον αὐ-
τῶν.
4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν
τῶν ἐσφραγισμένων· ρμδ' χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πά-
σης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ.
5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβ' χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυ-
λῆς Ῥουβὴν, ιβ' χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, ιβ'
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
6 Ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβ' χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυ-
λῆς Νεφθαλεὶμ, ιβ' χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μα-
νασσῆ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισ-
μένοι·
7 Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ιβ' χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυ-
λῆς Λευῒ, ιβ' χιλιάδες ἐσφρα-
γισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσασχὰρ,
ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ιβ'
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Ἰωσὴφ, ιβ' χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βεν-
ιαμὶν, ιβ' χιλιάδες ἐσφρα-
γισμένοι.
9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ

ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆ-
σαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ
παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ
λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες
ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον
τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένοι
στολὰς λευκάς· καὶ φοίνικες ἐν
ταῖς χερσὶν αὐτῶν·
10 Καὶ κράζοντες φωνῇ με-
γάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία
τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ
τοῦ θρόνου, καὶ τῷ ἀρνίῳ.
11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι
ἑστήκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ
τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσ-
σάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώ-
πιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον
αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ
Θεῷ,
12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐ-
λογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία
καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ
Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· Ἀμήν.
13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν
πρεσβυτέρων, λέγων μοι· Οὗ-
τοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στο-
λὰς τὰς λευκὰς, τίνες εἰσὶ, καὶ
πόθεν ἦλθον;
* 14 Καὶ εἴρηκα αὐτῷ· Κύριε,
σὺ οἶδας· Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί
εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλί-
ψεως τῆς μεγάλης· καὶ † ἔ-
πλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ
ἐλεύκαναν στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ
αἵματι τοῦ ἀρνίου.
15 Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον
τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λα-
τρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυ-
κτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ
καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκη-
νώσει ἐπ᾽ αὐτούς.
16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ
διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ
ἐπ᾽ αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν
καῦμα·
17 Ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ
μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐ-
τοὺς, καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ
ζώσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξα-
λείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. I. † I.

Κεφ. η΄. 8.

* 1 ΚΑὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφρα-
γῖδα τὴν ἑβδόμην, ἐγέ-
νετο ‡ σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς
† ἡμιώριον.
2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγ-
γέλους οἳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
ἑστήκασι· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς
ἑπτὰ σάλπιγγες.
3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε,
καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον,
ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ
ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ,
ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν
ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον
τοῦ θρόνου.
4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν
θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς
τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγ-
γέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
* 5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος
τὸν ‡ λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν
αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσια-
στηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν·
καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ‡ βρον-
ταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.
6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχον-
τες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἡτοί-
μασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι·
7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος
ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα
καὶ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, καὶ
ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρί-
τον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ
πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.
8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα
πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρί-
τον τῆς θαλάσσης, αἷμα.
9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν
κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ,
τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ τὸ τρί-
τον τῶν πλοίων διεφθάρη.
10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος
ὡς λαμπὰς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ
τὰς πηγὰς ὑδάτων.
* 11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος
λέγεται Ἄψινθος· καὶ γίνεται
τὸ

τὸ ‡ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς † ἄψινθον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ‡ ἐπικράνθησαν.

* 12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ † ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων· ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.

* 13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου ‡ πετωμένου ἐν ‡ μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν. 10. † 3.

Κεφ. θ'. 9.

* 1 ΚΑὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα, εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ ‡ κλεὶς τοῦ ‡ φρέατος τῆς ‡ ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐῤῥέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν·

* 5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς † βασανισμὸς ‡ σκορπίου, ὅταν ‡ παίσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων, ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

* 10 Καὶ ἔχουσιν ‡ οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

* 11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ ‡ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

14 Λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

* 16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς ‡ στρατευμάτων τοῦ † ἱππικοῦ, δύο ‡ μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

* 17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ‡ ἵππους ἐν τῇ ‡ ὁράσει, καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν ἔχοντας ‡ θώρακας † πυρίνους καὶ † ὑα-

κιν-

κινθίνους καὶ † θειώδεις· καὶ αἱ
κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφα-
λαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στο-
μάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ
καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.
18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων
ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν
ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ
τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου
τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στο-
μάτων αὐτῶν.
19 Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν εἰσιν· αἱ γὰρ
οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔ-
χουσαι κεφαλάς· καὶ ἐν αὐ-
ταῖς ἀδικοῦσι.
*20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀν-
θρώπων οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν
ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὔτε
μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν
χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυ-
νήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ εἴδω-
λα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ
καὶ τὰ † χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα
καὶ τὰ ‡ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέ-
πειν δύναται, οὔτε ἀκούειν,
οὔτε περιπατεῖν·
*21 Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ
τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν
φαρμακειῶν αὐτῶν, οὔτε ἐκ
τῆς πορνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ
τῶν † κλεμμάτων αὐτῶν. 20. † 6.

Κεφ. ί. 10.

1 ΚΑὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον
ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον
νεφέλην· καὶ ἶρις ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
ὡς στύλοι πυρός.
2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐ-
τοῦ βιβλαρίδιον ἀνεῳγμένον·
καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν
δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν
δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τὴν γῆν.
* 3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ
ὥσπερ λέων † μυκᾶται· καὶ ὅτε
ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ
βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.
4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ
βρονταὶ τὰς φωνὰς ἑαυτῶν,
ἔμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα
φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσάν
μοι· Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ
ἑπτὰ βρονταί, καὶ μὴ ταῦτα
γράψῃς.
5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον
ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρε τὴν χεῖρα
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν,
6 Καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς
ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν
αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν
αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ
τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκ
ἔσται ἔτι·
7 Ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου,
ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τε-
λεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς
εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις
τοῖς προφήταις.
8 Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα
μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα· Ὕπα-
γε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠ-
νεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου
τοῦ ἑστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγ-
γελον, λέγων αὐτῷ· Δός μοι
τὸ βιβλαρίδιον· Καὶ λέγει μοι·
Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ
πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ'
ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ
ὡς μέλι.
* 10 Καὶ ἔλαβον τὸ ‡ βιβλα-
ρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέ-
λου, καὶ ‡ κατέφαγον αὐτό· καὶ
ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι
γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό,
ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.
11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε
πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς
καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ
βασιλεῦσι πολλοῖς. 3. † 1.

Κεφ. ιά. 11.

1 ΚΑὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅ-
μοιος ῥάβδῳ· καὶ ὁ ἄγγε-
λος εἱστήκει, λέγων· Ἔγειραι,
καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ
Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ
τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.
2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν
τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0344-4

αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς
ἔθνεσι· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁ-
γίαν πατήσουσι μῆνας τεσσα-
ράκοντα δύο.
3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρ-
τυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν
ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξή-
κοντα, περιβεβλημένοι σάκ-
κους.
4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι,
καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἑςῶσαι.
5 Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ
ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ
τοῦ ςόματος αὐτῶν, καὶ κα-
τεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ
εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, οὕ-
τω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.
* 6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν
κλεῖσαι τὸν οὐρανὸν, ἵνα μὴ
‡ βρέχῃ ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν
τῆς προφητείας· καὶ ἐξουσίαν
ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ςρέ-
φειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πα-
τάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ,
‡ ὁσάκις ἐὰν θελήσωσι.
7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν
μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ
ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποι-
ήσει πόλεμον μετ᾽ αὐτῶν, καὶ
νικήσει αὐτοὺς, καὶ ἀποκτενεῖ
αὐτούς.
8 Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν
ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς
μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευ-
ματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος,
ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐςαυ-
ρώθη.
9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λα-
ῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ
ἐθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέ-
ρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ τὰ
πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσι
τεθῆναι εἰς μνήματα.
10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ
τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ᾽ αὐτοῖς,
καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ δῶρα
πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι
οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν
τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.
11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέ-
ρας καὶ ἥμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ
τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ᾽ αὐτούς·
καὶ ἔςησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐ-
τῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν
ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.
12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν με-
γάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγου-
σαν αὐτοῖς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ
ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ
νεφέλῃ· καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς
οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.
13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ
δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ
ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ
ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες
ἑπτά· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι
ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ
Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.
14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλ-
θεν, ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρ-
χεται ταχύ.
15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος
ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ
μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγου-
σαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι
τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
καὶ τοῦ Χριςοῦ αὐτοῦ, καὶ βα-
σιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσα-
ρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους
αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσω-
πα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν
τῷ Θεῷ,
17 Λέγοντες· Εὐχαριςοῦμέν
σοι Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ
ἐρχόμενος· ὅτι εἴληφας τὴν
δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ
ἐβασίλευσας·
18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν,
καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου· καὶ ὁ και-
ρὸς τῶν νεκρῶν, κριθῆναι, καὶ
δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις
σου τοῖς προφήταις, καὶ τοῖς
ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ
ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς
μεγάλοις· καὶ διαφθεῖραι τοὺς
διαφθείροντας τὴν γῆν.
19 Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ
Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη
ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ
ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένον-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0345-0

το ἀςραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη. 2.† 0.

Κεφ. ιβ'. 12.

1 ΚΑὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ· γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ςέφανος ἀςέρων δώδεκα·

2 Καὶ ἐν γαςρὶ ἔχουσα, κράζει ὠδίνουσα, καὶ βασανιζομένη τεκεῖν.

3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων μέγας πυῤῥὸς, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἑπτά.

4 Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀςέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἕςηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ.

5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄῤῥενα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·

8 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὔτε τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ.

9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος, καὶ ὁ σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριςοῦ αὐτοῦ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.

12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· Οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

* 13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἥτις ἔτεκε τὸν ‡ ἄῤῥενα.

* 14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα † πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς, καὶ ἥμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως.

* 15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ ςόματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποταμὸν· ἵνα ταύτην † ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ ςόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ ςόματος αὐτοῦ.

17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριςοῦ.

18 Καὶ ἐςάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. 3.† 2.

Κεφ. ιγ'. 13.

* 1 ΚΑὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τῶν ‡ κεράτων αὐτοῦ ‡ δέκα ‡ διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας.

* 2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον † παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς † ἄρκτου, καὶ τὸ ςόμα αὐτοῦ ὡς ςόμα λέοντος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη, καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου.

* 4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; τίς δύναται ‡ πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ςόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσσαρακονταδύο.

6 Καὶ ἤνοιξε τὸ ςόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεὸν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει οὖς; ἀκουσάτω.

* 10 Εἴ τις ‡ αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι, ὧδέ ἐςιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίςις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ· καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι·

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μήτις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὧδε ἡ σοφία ἐςίν. ὁ ἔχων τὸν νοῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐςὶ, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς'. 7. † 2.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0347-1

Κεφ. ιδ'. 14.

1 ΚΑὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀρνίον
ἑϛηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιὼν,
καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσα-
ρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔ-
χουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν
μετώπων αὐτῶν.
2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολ-
λῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς με-
γάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κι-
θαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς
κιθάραις αὐτῶν.
3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν και-
νὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐ-
νώπιον τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ
τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς
ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ
αἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσ-
σαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι
ἀπὸ τῆς γῆς·
* 4 Οὗτοί εἰσιν οἳ μετὰ γυ-
ναικῶν οὐκ ‡ ἐμολύνθησαν· παρ-
θένοι γάρ εἰσιν. οὗτοί εἰσιν οἱ
ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν
ὑπάγῃ. οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων, ‡ ἀπαρχὴ τῷ
Θεῷ καὶ τῷ ‡ ἀρνίῳ·
5 Καὶ ἐν τῷ ϛόματι αὐτῶν
οὐχ εὑρέθη δόλος· ἄμωμοι γάρ
εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ
Θεοῦ.
6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον
πετώμενον ἐν μεσουρανήματι,
ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐ-
αγγελίσαι τοὺς κατοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔθνος καὶ
φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν·
7 Λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ·
Φοβήθητε τὸν Θεὸν, καὶ δότε
αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα
τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ προσ-
κυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασ-
σαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.
8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκο-
λούθησε, λέγων· Ἔπεσεν ἔ-
πεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγά-
λη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ
τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε
πάντα ἔθνη.
9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκο-
λούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φω-
νῇ μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θηρίον
προσκυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐ-
τοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα
ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ·
* 10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ
οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ
‡ κεκερασμένου † ἀκράτου ἐν
τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ·
καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ
καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων
ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρ-
νίου.
11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασα-
νισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰ-
ῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν
ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς
οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις
λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀ-
νόματος αὐτοῦ.
12 Ὧδε ὑπομονὴ τῶν ἁγίων
ἐϛίν· ὧδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐν-
τολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πί-
ϛιν Ἰησοῦ.
* 13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, λεγούσης μοι, γρά-
ψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν
Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες † ἀπάρτι.
Ναὶ, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα
ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων
αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκο-
λουθεῖ μετ' αὐτῶν.
14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νε-
φέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέ-
λην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀν-
θρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς αὐτοῦ ϛέφανον χρυσοῦν, καὶ
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.
15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν
μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθημένῳ
ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ
δρέπανόν σου, καὶ θέρισον· ὅτι
ἦλθέ σοι ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι· ὅτι
ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.
16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος
ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐθε-
ρίσθη ἡ γῆ.
17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ
οὐρα-

οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

* 18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός· καὶ ἐφώνησε ‡ κραυγῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ ‡ δρέπανον τὸ ‡ ὀξὺ, λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ, καὶ ‡ τρύγησον τοὺς † βότρυας τῆς ‡ ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι † ἤκμασαν αἱ ‡ σταφυλαὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην.

* 20 Καὶ ‡ ἐπατήθη ἡ ‡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθε αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν ‡ χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ ‡ σταδίων ‡ χιλίων ‡ ἑξακοσίων. 20. † 4.

Κεφ. ιέ. 15.

1 ΚΑὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἀγγέλους ἑπτὰ, ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί· καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ·

3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ.

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς, ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς·

7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν, ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Κεφ. ιϛ'. 16.

1 ΚΑὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπάγετε καὶ ἐκχέατε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς τῇ εἰκόνι αὐτοῦ προσκυνοῦντας.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος· Δίκαιος, Κύριε, εἶ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας·

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιοι γάρ εἰσι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τοῦ
θυσιαστηρίου λέγοντος· Ναὶ Κύ-
ριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀ-
ληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις
σου.
8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ
τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυ-
ματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί.
* 9 Καὶ ‡ ἐκαυματίσθησαν οἱ
ἄνθρωποι ‡ καῦμα μέγα, καὶ
ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ
τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ οὐ
μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δό-
ξαν.
* 10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγε-
λος ἐξέχεε τὴν ‡ φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ
ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ † ἐ-
σκοτωμένη· καὶ † ἐμασσῶντο
τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ
‡ πόνου·
11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν
Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πό-
νων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν
αὐτῶν· καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ
τῶν ἔργων αὐτῶν.
12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξ-
έχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ
τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν
Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕ-
δωρ αὐτοῦ, ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ
ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀ-
νατολῶν ἡλίου.
* 13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόμα-
τος τοῦ ‡ δράκοντος καὶ ἐκ
τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ
τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφή-
του πνεύματα τρία ἀκάθαρτα
ὅμοια † βατράχοις.
14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαι-
μόνων ποιοῦντα σημεῖα ἃ ἐκ-
πορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς
τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης
ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς
πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς
μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντο-
κράτορος.
15 Ἰδού, ἔρχομαι ὡς κλέ-
πτης. Μακάριος ὁ γρηγορῶν,
καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ
βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐ-
τοῦ.
16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς
τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑ-
βραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.
17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς
τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ με-
γάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρα-
νοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγου-
σα· Γέγονε.
18 Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ
βρονταὶ καὶ ἀστραπαί· καὶ σει-
σμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ
ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι
ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλι-
κοῦτος σεισμὸς οὕτω μέγας.
19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ
μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ
πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ
Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι αὐ-
τῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ
θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.
20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε,
καὶ ὄρη οὐχ εὑρέθησαν.
21 Καὶ ‡ χάλαζα μεγάλη
ὡς † ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώ-
πους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ
ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πλη-
γῆς τῆς χαλάζης· ὅτι μεγά-
λη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς ‡ σφό-
δρα. ‡ 1. † 4.

Κεφ. ιζ'. 17.

1 ΚΑὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπ-
τὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόν-
των τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ
ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι·
Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρῖμα τῆς
πόρνης τῆς μεγάλης, τῆς κα-
θημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν
πολλῶν·
2 Μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βα-
σιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθη-
σαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας
αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν
γῆν.
3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρη-
μον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον
γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρί-
ον κόκκινον, γέμον ὀνομάτων
βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς

ἑπτὰ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0350-8

ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα.
* 4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβε-
βλημένη πορφύρᾳ καὶ κοκκίνῳ,
καὶ ‡ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ
λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις,
ἔχουσα χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτῆς, γέμον ‡ βδελυγ-
μάτων καὶ † ἀκαθάρτητος πορ-
νείας αὐτῆς·
5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐ-
τῆς ὄνομα γεγραμμένον· Μυ-
στήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ
μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδε-
λυγμάτων τῆς γῆς.
* 6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα
‡ μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν
ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν
μαρτύρων Ἰησοῦ· καὶ ἐθαύμα-
σα, ἰδὼν αὐτὴν, † θαῦμα μέγα.
7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος·
Διατί ἐθαύμασας; ἐγώ σοι ἐρῶ
τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ
τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐ-
τὴν. τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ
κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.
8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ
οὐκ ἔστι· καὶ μέλλει ἀναβαίνειν
ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώ-
λειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσον-
ται οἱ κατοικοῦντος ἐπὶ τῆς
γῆς, (ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀ-
νόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς
ἀπὸ καταβολῆς κόσμου) βλέ-
ποντες τὸ θηρίον ὅ, τι ἦν, καὶ
οὐκ ἔστι, καίπερ ἐστίν.
9 Ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν.
Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ, ὄρη εἰσὶν
ἑπτὰ, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται
ἐπ' αὐτῶν.
10 Καὶ βασιλεῖς ἑπτά εἰσιν·
οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἷς
ἔστιν, ὁ ἄλλος οὔπω ἦλθε· καὶ
ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ
μεῖναι.
11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ
οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός
ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἑπτά ἐστι, καὶ
εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.
12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ
εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵ-
τινες βασιλείαν οὔπω ἔλαβον,
ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μί-
αν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ
θηρίου.
13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχου-
σι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν
ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ δια-
διδώσουσιν.
14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου
πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἀρνίον νι-
κήσει αὐτοὺς, ὅτι Κύριος κυ-
ρίων ἐστὶ καὶ βασιλεὺς βασι-
λέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλη-
τοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πι-
στοί.
15 Καὶ λέγει μοι, τὰ ὕδα-
τα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθη-
ται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ
ἔθνη καὶ γλῶσσαι.
16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ
εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μι-
σήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἠρη-
μωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ
γυμνὴν, καὶ τὰς σάρκας αὐ-
τῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κα-
τακαύσουσιν ἐν πυρί.
17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς
τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν
γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι
μίαν γνώμην, καὶ δοῦναι τὴν
βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ ἄ-
χρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα τοῦ
Θεοῦ.
18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστιν
ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα
βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων
τῆς γῆς. 5. † 2.

Κεφ. ιή. 18.

1 ΚΑὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγ-
γελον καταβαίνοντα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν
μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη
ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ·
2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ,
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἔπε-
σεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη,
καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαι-
μόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς
πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυ-
λακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου
καὶ μεμισημένου·
* 3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ
θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέ-
πωκε πάντα τὰ ἔθνη· καὶ οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς
ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ‡ ἔμποροι
τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ

† ϛρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν.
*4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φω-
νὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν·
Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου,
ἵνα μὴ ‡ συγκοινωνήσητε ταῖς
ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ
λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς·
5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ
ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδική-
ματα αὐτῆς.
* 6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ
αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ † δι-
πλώσατε αὐτῇ ‡ διπλᾶ κατὰ
τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ
ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ δι-
πλοῦν.
7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ
ἐϛρηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ
βασανισμὸν καὶ πένθος· ὅτι ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Κά-
θημαι βασίλισσα, καὶ χήρα
οὐκ εἰμὶ, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω.
8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θά-
νατος καὶ πένθος καὶ λιμός·
καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται,
ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρί-
νων αὐτήν.
* 9 Καὶ κλαύσονται αὐτὴν
καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βα-
σιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς
‡ πορνεύσαντες καὶ ‡ ϛρηνιάσαν-
τες, ὅταν βλέπωσι τὸν ‡ κα-
πνὸν τῆς ‡ πυρώσεως αὐτῆς·
10 Ἀπὸ μακρόθεν ἑϛηκότες,
διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ
αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ
ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν,
ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ, ὅτι ἐν μιᾷ
ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.
11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς
κλαίουσι καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐ-
τῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐ-
δεὶς ἀγοράζει οὐκέτι.
* 12 Γόμον χρυσοῦ καὶ ἀρ-
γύρου καὶ λίθου τιμίου, καὶ
μαργαρίτου, καὶ βύσσου, καὶ
πορφύρας, καὶ † σηρικοῦ, καὶ
κοκκίνου· καὶ πᾶν ξύλον † θύϊ-
νον, καὶ πᾶν σκεῦος † ἐλεφάν-
τινον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύ-
λου τιμιωτάτου, καὶ χαλκοῦ,
καὶ † σιδήρου, καὶ † μαρμάρου,
* 13 Καὶ † κινάμωμον, καὶ
‡ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ
‡ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαι-
ον, καὶ † σεμίδαλιν, καὶ σῖ-
τον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβα-
τα, καὶ ἵππων, καὶ † ῥεδῶν,
καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀν-
θρώπων.
* 14 Καὶ ἡ † ὀπώρα τῆς ἐπι-
θυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν
ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ † λι-
παρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν
ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ εὑ-
ρήσῃς αὐτά.
15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλου-
τήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μα-
κρόθεν ϛήσονται, διὰ τὸν φόβον
τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαί-
οντες καὶ πενθοῦντες·
16 Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ,
οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περι-
βεβλημένη βύσσινον καὶ πορ-
φυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κε-
χρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθῳ
τιμίῳ καὶ μαργαρίταις· ὅτι μιᾷ
ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦ-
τος.
* 17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης,
καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ † ὅ-
μιλος, καὶ ‡ ναῦται, καὶ ὅσοι
τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ
‡ μακρόθεν ἔϛησαν,
18 Καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες τὸν
καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,
λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει
τῇ μεγάλῃ;
* 19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔ-
κραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦν-
τες, λέγοντες. Οὐαὶ, οὐαὶ ἡ
πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλού-
τησαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα
ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς † τιμιό-
τητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρη-
μώθη.
20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτὴν οὐ-
ρανὲ, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόϛολοι καὶ
οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς
τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.
* 21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος
ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν,
καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν,
λέγων

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0352-9

λέγων· Οὕτως † ὁρμήματι βλη-
θήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη
πόλις, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔτι·
*22 Καὶ φωνὴ ‡ κιθαρῳδῶν
καὶ † μουσικῶν καὶ ‡ αὐλητῶν,
καὶ † σαλπιςῶν, οὐ μὴ ἀκου-
σθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ πᾶς τεχνί-
της πάσης τέχνης οὐ μὴ εὑρε-
θῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ μύλου
οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι·
23 Καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ
φανῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ νυμ-
φίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκου-
σθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί
σου ἦσαν οἱ μεγιςᾶνες τῆς γῆς,
ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλα-
νήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.
24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφη-
τῶν καὶ ἁγίων εὑρέθη, καὶ πάν-
των τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς
γῆς. 30. † 17.

Κεφ. ιθ'. 19.

1 ΚΑὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς
φωνὴν ὄχλου πολλοῦ με-
γάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγον-
τος· Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία,
καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ
δύναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·
*2 Ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι
αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε
τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥ-
τις ἔφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορ-
νείᾳ αὐτῆς, καὶ ‡ ἐξεδίκησε τὸ
αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς
χειρὸς αὐτῆς.
3 Καὶ δεύτερον εἴρηκαν· Ἀλ-
ληλούϊα. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς
ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι
οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ
τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνη-
σαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ
τοῦ θρόνου, λέγοντες· Ἀμήν·
Ἀλληλούϊα.
5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου
ἐξῆλθε, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν
Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐ-
τοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν,
καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.
*6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν
ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν
ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν
βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων·
‡ Ἀλληλούϊα· ὅτι ‡ ἐβασίλευσε
Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ‡ παντοκράτωρ.
7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμε-
θα. καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐ-
τῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρ-
νίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοί-
μασεν ἑαυτήν.
*8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα ‡ πε-
ριβάληται ‡ βύσσινον ‡ καθαρὸν
καὶ ‡ λαμπρόν· τὸ γὰρ βύσσι-
νον, τὰ δικαιώματά ἐςι τῶν
ἁγίων.
9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον·
Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ
γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι.
Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι
ἀληθινοί εἰσι τοῦ Θεοῦ.
10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν
τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι
αὐτῷ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή·
σύνδουλός σου εἰμὶ καὶ τῶν ἀ-
δελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν
μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ. τῷ Θεῷ
προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία
τοῦ Ἰησοῦ ἐςι τὸ πνεῦμα τῆς
προφητείας.
11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν
ἀνεῳγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος
λευκὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ'
αὐτὸν καλούμενος πιςὸς καὶ
ἀληθινὸς, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρί-
νει καὶ πολεμεῖ.
12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς
φλὸξ πυρὸς, καὶ ἐπὶ τὴν κε-
φαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολ-
λά· ἔχων ὄνομα γεγραμμένον
ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·
13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμά-
τιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ
καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ τὰ ςρατεύματα τὰ
ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐ-
τῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς. ἐνδε-
δυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ
καθαρόν.
15 Καὶ ἐκ τοῦ ςόματος αὐ-
τοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα,
ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσσῃ τὰ ἔθνη·
καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν
ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πα-
τεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυ-

μου καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

* 16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν † μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέων, καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι· Δεῦτε καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ,

18 Ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ᾽ αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων, ἐλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετὰ τούτου ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν τῷ θείῳ·

* 21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ‡ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ‡ ὄρνεα ‡ ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν. 12. † 1.

Κεφ. κ΄. 20.

1 ΚΑὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἅλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι διάβολος καὶ σατανᾶς· καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

* 4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ κρῖμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν † πεπελεκισμένων διὰ τὴν ‡ μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ; καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, οὔτε τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ ‡ χάραγμα ἐπὶ τὸ ‡ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη.

* 5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ‡ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ᾽ ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ᾽ αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ·

8 Καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γὼγ καὶ τὸν Μαγὼγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας

καὶ

καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν
μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ'
αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυ-
γεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ
τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς.
12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς,
μικροὺς καὶ μεγάλους, ἑστῶτας
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία
ἠνεῴχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλ-
λο ἠνεῴχθη, ὅ ἐστι τῆς ζωῆς·
καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν
γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις,
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα
τοὺς ἐν αὐτῇ νεκροὺς, καὶ ὁ
θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς
ἐν αὐτοῖς νεκρούς· καὶ ἐκρίθη-
σαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐ-
τῶν.
14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης
ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ
πυρός· οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος
θάνατος·
15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὑρέθη ἐν
τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμέ-
νος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ
πυρός. 5. † 1.

Κεφ. κά. 21.

1 ΚΑὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ
γῆν καινήν· ὁ γὰρ πρῶτος
οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ πα-
ρῆλθε· καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν
ἔτι.
2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν
πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ
καινὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοι-
μασμένην ὡς νύμφην κεκοσμη-
μένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.
3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγά-
λης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης·
Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ
τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει
μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ
αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ
Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς
αὐτῶν·
4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν
δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐ-
τῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται
ἔτι· οὔτε πένθος, οὔτε κραυ-
γὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι,
ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.
5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐ-
πὶ τοῦ θρόνου· Ἰδοὺ, καινὰ
πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι·
Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀ-
ληθινοὶ καὶ πιστοί εἰσι.
6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε.
ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ
ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τῷ
διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς
τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.
7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάν-
τα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεὸς,
καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός.
* 8 ‡ Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις
καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦ-
σι καὶ ‡ πόρνοις καὶ † φαρμα-
κεῦσι καὶ ‡ εἰδωλολάτραις, καὶ
πᾶσι τοῖς ‡ ψευδέσι, τὸ μέρος
αὐτῶν ἐν τῇ ‡ λίμνῃ τῇ καιο-
μένῃ πυρὶ καὶ ‡ θείῳ, ὅ ἐστι
‡ δεύτερος θάνατος.
9 Καὶ ἦλθε πρός με εἷς τῶν
ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων
τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμού-
σας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν
ἐσχάτων· καὶ ἐλάλησε μετ'
ἐμοῦ, λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι
τὴν νύμφην τοῦ ἀρνίου τὴν γυ-
ναῖκα.
10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύ-
ματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψη-
λὸν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν
τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱε-
ρουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·
* 11 Ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ· καὶ ὁ ‡ φωστὴρ αὐτῆς ὅ-
μοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ
ἰάσπιδι † κρυσταλλίζοντι·
12 Ἔχουσάν τε τεῖχος μέ-
γα καὶ ὑψηλὸν, ἔχουσαν πυ-
λῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς
πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ
ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἅ ἐστι
τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ.
* 13 Ἀπ' ‡ ἀνατολῆς, πυλῶ-
νες τρεῖς· ἀπὸ ‡ βοῤῥᾶ, πυλῶ-
νες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶ-
νες τρεῖς· ἀπὸ ‡ δυσμῶν, ‡ πυ-
λῶνες τρεῖς.

14 Καὶ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0355-5

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποςόλων τοῦ ἀρνίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ, εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

* 16 Καὶ ἡ πόλις † τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ ‡ μῆκος αὐτῆς ‡ τοσοῦτόν ἐςιν ‡ ὅσον καὶ τὸ ‡ πλάτος. καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ ςαδίους δώδεκα ‡ χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ‡ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐςί.

* 17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ ‡ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν ‡ τεσσαράκοντα ‡ τεσσάρων ‡ πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὅ ἐςιν ἀγγέλου.

* 18 Καὶ ἦν ἡ † ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς, ἴασπις· καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὁμοία ὑάλῳ καθαρῷ·

* 19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἴασπις· ὁ δεύτερος, † σάπφειρος· ὁ ‡ τρίτος, † χαλκηδών· ὁ ‡ τέταρτος, † σμάραγδος·

* 20 Ὁ ‡ πέμπτος, † σαρδόνυξ· ὁ ‡ ἕκτος, † σάρδιος. ὁ ‡ ἕβδομος, † χρυσόλιθος· ὁ ‡ ὄγδοος, † βήρυλλος· ὁ ‡ ἔννατος, † τοπάζιον· ὁ ‡ δέκατος, † χρυσόπρασος· ὁ ‡ ἑνδέκατος, † ὑάκινθος· ὁ † δωδέκατος, ‡ ἀμέθυσος.

* 21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες, δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ εἷς ἕκαςος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως, χρυσίον καθαρὸν, ὡς ‡ ὕαλος † διαφανής.

22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ἐςι, καὶ τὸ ἀρνίον.

23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρείαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτὴν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρνίον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περιπατήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν.

25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας· νὺξ γὰρ οὐκ ἔςαι ἐκεῖ.

26 Καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν·

27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινοῦν, καὶ ποιοῦν βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου. 51. † 17.

Κεφ. κβ'. 22.

1 ΚΑὶ ἔδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύςαλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ἀρνίου.

2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕνα ἕκαςον ἀποδιδοῦν τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν.

* 3 Καὶ πᾶν † κατανάθεμα οὐκ ἔςαι ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔςαι· καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ.

4 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ νὺξ οὐκ ἔςαι ἐκεῖ· καὶ χρείαν οὐκ ἔχουσι λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι πιςοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέςειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ

τοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. ‖
7 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· μα-
κάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.
8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέ-
πων ταῦτα καὶ ἀκούων· καὶ
ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπε-
σον προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν
ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικ-
νύοντός μοι ταῦτα.
9 Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή·
σύνδουλός σου γάρ εἰμι, καὶ
τῶν ἀδελφῶν σοῦ τῶν προφη-
τῶν, καὶ τῶν τηρούντων τοὺς
λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ
Θεῷ προσκύνησον.
10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφρα-
γίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφη-
τείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὅτι
ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.
* 11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω
ἔτι· καὶ ὁ ῥυπῶν, † ῥυπωσάτω
ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιωθή-
τω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω
ἔτι.
12 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ·
καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ,
ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον
αὐτοῦ ἔσται.
13 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ
Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶ-
τος καὶ ὁ ἔσχατος.
14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξ-
ουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς
ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλ-
θωσιν εἰς τὴν πόλιν.
* 15 Ἔξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ
† φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ
οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι,
καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν
ψεῦδος.
* 16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα
τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι
ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλη-
σίαις. ἐγώ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ
γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ
λαμπρὸς καὶ † ὀρθρινός.
17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ
νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ. καὶ ὁ
ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ. καὶ ὁ
διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων
λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δω-
ρεάν.
18 Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παν-
τὶ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τού-
του· Ἐάν τις ἐπιτιθῇ πρὸς
ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐ-
τὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμέ-
νας ἐν βιβλίῳ τούτῳ·
19 Καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ
τῶν λόγων βίβλου τῆς προφη-
τείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς
τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς
ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς
ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων
ἐν βιβλίῳ τούτῳ.
20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα·
Ναὶ ἔρχομαι ταχύ· Ἀμήν.
Ναὶ ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ.
21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν. 4. †4.

ΤΕΛΟΣ.

LIPSIÆ,
Sumptibus GEORGII VOSSII,
Impressit
IMMANUEL TITIUS,
MDCCXXIV.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0359-1

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0360-3

K 1152

ULB Halle 3
005 423 414

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0362-4

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0363-0

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0364-5

H KAINH
ΙΑΘΗΚΗ.
NOVUM
ESTAMENTUM,
IN QUO

UM SELECTI VERSICULI 1900.
UIBUS OMNES NOVI TESTAMENTI
VOCES CONTINENTUR, ASTERISCIS
NOTANTUR;
UM OMNES ET SINGULÆ VOCES
MEL VEL SÆPIUS OCCURRENTFS, PECU-
LIARI NOTA DISTINGUUNTUR,

AUCTORE
OHANNE LEUSDEN,
PROFESSORE.

ALT...NITZER BIBLIOTHEK

CUM PRIVIL. REG. POL. ET ELECT. SAX.

LIPSIÆ & LUBBENÆ,
APUD GEORGIUM VOSSIUM,
Impressit IMMANUEL TITIUS,
MDCCXXIV.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-421248-p0365-1